

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István,
Szávay István, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	38561
Napirend előtti felszólalók:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	38561
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	38563
Dr. Varga László (MSZP).....	38565
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	38566
Harrach Péter (KDNP)	38568
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	38569
Egyed Zsolt (Jobbik).....	38571
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár	38573
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	38575
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	38576
Bejelentés általános érvényű állásfoglalásról:	
Dr. Tiba István jegyző.....	38578
A Magyarország Kormánya és a Bolgár Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	38578
A Magyarország Kormánya és a Ciprusi Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	38579
A Magyarország Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	38579
A Magyar Köztársaság és az Észt Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonszármazékok területén Budapesten, 2002. szeptember 11-én aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzék kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	38579
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai és másrészről a Vietnami Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételére céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	38579
A Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a diplomáciai ingatlanok jogi helyzetének kölcsönös rendezéséről szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	38580
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről az Afganisztáni Iszlám Köztársaság közötti partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	38580
A Magyarország Kormánya és Maryland állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	38580
A Kanada, valamint az Európai Közösség és tagállamai közötti légi közlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevételére céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	38580

A felelősségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló strasbourggi egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	38581
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam kormánya közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	38581
Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvadásához szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	38581
A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	38582
A Magyar Köztársaság megyéiről, a megyék nevééről és székhelyéről szóló 67/1990. (VIII. 14.) országgyűlési határozat módosításáról szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	38582
Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	38583
A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	38583
A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvényjavaslat zárószavazása	38583
A használati minták oltalmára vonatkozó szabályozás módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	38584
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	38584
Az átmeneti bányászjáradékban részesülők közérdekű nyugdíjas-szövetkezeten keresztül történő foglalkoztatása érdekében egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38584
Bencsik János (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	38585
Felszólalók:	
Nyitrai Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38587
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38589
Sneider Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38590
Dr. Szakács László (MSZP)	38594
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	38596
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	38598
Dr. Varga László (MSZP).....	38600
Vigh László (Fidesz)	38601
Dr. Varga László (MSZP).....	38602
Bencsik János (Fidesz) előterjesztői válasza	38602
Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38607
Kucsák László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	38607
Felszólalók:	
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38610
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38612
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	38616
Kucsák László (Fidesz) előterjesztői válasza	38617

Az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételéről készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	38620
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	38620
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38622
Dr. Legény Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38623
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38624
A nemzeti versenyképesség növeléséhez szükséges egyes törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája	38626
Dr. Vitályos Eszter Zsuzsanna , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	38626
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38628
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38629
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38631
A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38633
Dr. Vitányi István (Fidesz) , a napirendi pont előterjesztője	38633
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38636
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38637
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38641
Dr. Vas Imre (Fidesz)	38645
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	38646
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	38647
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	38648
Dr. Vas Imre (Fidesz)	38650
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	38651
Dr. Vitányi István (Fidesz) előterjesztői válasza	38651
Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38653
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38653
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38657
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38659
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38663
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	38668
A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	38669
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38669
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38673
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38677
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38681
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	38685
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	38686
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	38686
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	38687

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. számú törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38688
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	38688
Felszólalók:	
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38692
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38693
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	38697
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38699
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	38704
Az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38704
Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napindí pont előterjesztője	38704
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	38707
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38708
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	38712
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38715
Hadházy Sándor (Fidesz)	38717
Hollik István (KDNP)	38718
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	38719
Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	38720
Napirend utáni felszólaló:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	38721
Az ülésnap bezárása	38724

Az ülésen jelen voltak:

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÓRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
6. ülésnapja
2017. október 3-án, kedden
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelettel köszöntöm a képviselőtársaimat és kedves vendégeinket, és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 6. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Napirend előtti felszólalással kezdjük a munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, a Lehet Más a Politika képviselője: „Magukrahagyottak!” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilvánvalóan eltelnék így a mindennapok, hogy 8 óra munka, 8 óra pihenés, 8 óra sorozás, miközben a magyar társadalom jelentős része gyakorlatilag semmiben nem szembesül ezzel, hiszen a mindennapi életét nem ezek a témák határozzák meg.

Rengetegen szerte az országban érezhetik magukat magukra hagyatottnak, hiszen senki nem foglalkozik a problémáikkal, és áttekintve a Magyar Országgyűlésnek az őszi ülészakára a jogalkotási tervét, úgy tűnik, hogy az Országgyűlés elé sem azok a jogszabályok kerülnek.

Beszélni szerettem volna Paksi István történetéről, aki somogyi gazdaként gyakorlatilag a rendszerváltás óta használt egy saját földterületet, művelte azt, majd a földet elkezdte az állam privatizálni, mert egy adminisztratív hiba miatt a földhivatalban a tulajdonbejegyzés nem történt meg. Immár jó ideje pereskedünk, Paksi István első fokon megnyerte a pert az állammal szemben, de az állam nem akarja hagyni a tulajdont, és rágódtam rajta, hogy micsoda szégyen az, hogy egy magát rendszerváltónak mondó kormány el akarja venni a rendszerváltás és a kárpótlás jogos jussát egy tulajdonostól. Kisemberek, akik nem tudják megkezdeni a peres eljárásokat, mert a pertárgyértéket nem tudják befizetni, és ott vannak úgy, hogy az állam ellenük megy.

Szerettem volna beszélni egy gazdáról, aki megkeresett azzal, hogy az állam segítene neki, hogy húsz évre húsz hektár földet adott, és azt gondolta, hogy ezzel már aktív éveit le tudja dolgozni, befektetett jószágba, mert kellett a pályázathoz, illetve gépekbe, majd az állam értékesítette ezeket a földeket, és most az új tulajdonos évi 200 ezer forintra felemelve a bérleti díjat hektáronként ki akarja rakni onnan, lassan egy éve zajlik a per, és fogytán az erő, a türe-

lem meg az erőforrás. De az állam mossa kezeit, mert ő azzal már nem foglalkozik, hogy hogyan lettek szomszédokból ellenségek azok, akiket belekavart mindebbe.

Megkeresett egy magánszemély, egy hölgy, aki 8 millió forint hitelt vett fel, és most 30 milliós adósság miatt lakoltatják ki a lakásából így tél előtt, és törlesztőrészleteit fizette tíz éven át, azt megelőzően pedig önerőként az azt megelőző tíz év összes megtakarítását tette ebbe az ingatlanba, de most földönfutó lesz, és nem foglalkozik velük a parlament olyan szinten, hogy a Fidesz-KDNP nyáron ez ügyben még az ülésre sem jött el, amit összehívtunk.

Nyilvánvalóan mindig felmerül az, hogy mitől van, hogy magukra hagyatottan, az állam figyelme nélkül, reményvesztetten próbálják az életükkel a küzdelmeket lefolytatni. De most éppen azt láttuk, hogy nemcsak magánszemélyek magukra hagyottak, hanem magukra hagyott települések is vannak, és nyilvánvalóan ezeknek a településeknek a problémáival alig foglalkozik valaki. A 141 legkisebb településen ma már hazánkban százan sem élnek, és jó néhány település van, ahol a húsz főt sem éri el a lélekszám. Az összes magyar település ezredrészét teszi ki kb. az a 35 település, ami 30 ezer fős népesség fölött van, ott több mint négymillióan élnek, és a Fidesz-KDNP csak itt kampányol, csak ide vizsgálati forrást; az összes többi településről lemondott, és magára hagyta.

Itt van az Ócsény nevű település Tolna megyében, amely gyakorlatilag országos ismertséget szerzett azért, mert pár külföldi gyermek ott táborozott volna vagy pihent volna, és most gyakorlatilag a polgármester elmondja, hogy nem tudják betölteni a gyermekorvosi helyet jó ideje, és ez az egyik legnagyobb probléma. Bezár a takarékszövetkezet, elviszlik az egyetlen pénzkiadó automatát, nincs tűzifa, és itt van a nyakukon a tél, de ezzel nem foglalkozik senki, mert mind a miniszterelnök, mind pedig a kormány azzal van elfoglalva, hogy mi lesz a Sorossal meg mi lesz Brüsszellel, de az, hogy mi lesz Ócsénnyel, mi lesz a vidéken élő emberekkel, szemlátomást senkit nem érdekel.

Magukra hagyott emberek, magukra hagyott falvak, magára hagyott vidék, idősök, önmagukban a tél előtt, és majd meglátjuk, hogy mi történik hamarabb, az éhhalál vagy a fagyhalál lesz megint a tél folyamán a gyakoribb, mert az ellátás hiánya mindenütt megjelenik. Iskolák pedagógusok nélkül, egészségügyi ellátás orvosok nélkül, magukra maradt idősök, és gyakorlatilag a Kossuth rádió meg folyamatosan nyomja, hogy itt mindenkinek milyen jó, és milyen jó világban élünk.

És éppen azért akartam felvetni ezeket a kérdéseket, mert úgy érzem, hogy szégyen ez egy kormánytól, ami magát polgárinak vagy demokratának vallja. Szégyen az, hogy magukra hagy emberek, családokat, vidéket, településeket, és azt gondolom, hogy azért kell elbukniuk, mert ezt megteszik; azért, mert a kétharmadot nem tudták arra használni, hogy

jobbá tegyék az emberek életét. És nyilván felmerül a kérdés ezek után, hogy mikor akarnak az emberek sorsával foglalkozni. Utolsó fél évüket kezdik meg, és még mindig a vagyongazdálkodási törvényt akarják lazítani, hogy mit lehet hazavinni, és nem azzal foglalkoznak, hogy hogyan lesz jobb a magyar emberek élete.

Nyilvánvalóan ezek a kérdések foglalkoztatnak így az ülés első heteiben, hogy miért nem azok a témák kerülnek ide a parlament elé, amelyek az emberek életét jobbá tehetik. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. A kormány nevében Bitay Márton államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon úgy tűnik, hogy egy párhuzamos világban élünk, vagy teljesen másként látjuk ugyanazokat a tényeket. Pár gondolatot felírtam azzal kapcsolatban, amit ön elmondott, és szeretnék is erre reagálni. Először is arra, hogy az emberek magukra hagyatva érzik magukat, hogy a gazdasági helyzet és a gazdasági környezet milyen, hogy nem lehet megélni vidéken, amiket ön említett itt szépen sorban.

Szeretném világossá tenni önnek, hogy a számok mást mutatnak: ha a magyar gazdaság állapotát megnézzük, pláne ha viszonyítjuk az Európai Unió növekedéséhez, vagy viszonyítjuk más közép-európai tagállamoknak a számaihoz, vagy viszonyítjuk 2010-hez, akkor minden számban, ami releváns, fajsúlyos és fontos, a magyar gazdaság alapvető struktúráját meghatározza és megmutatja, ezekben a számokban fejlődés és előremenetel tapasztalható. Én nem vitatom el azt, amit ön is elmondott, hogy akár ez lehetne sokkal jobb is vagy lehetne sokkal több is, de azért mégiscsak, ha összeadjuk azokat az eredményeket, amelyek önmagukért is beszélnek, akkor azt láthatjuk, hogy egy nagyon komoly fejlődésen megyünk keresztül, egy nagyon komoly fejlődési időszak van a hátunk mögött. Nagyon sok mindent megemlített, nehéz is ezeket szépen sorba venni, de egypár példára, amit kiragadott, azért szeretnék reagálni.

Az őszi ülészak ürességére vonatkozóan: nagyon sok törvényt fogadott el az Országgyűlés ebben a ciklusban is; csak a Földművelésügyi Minisztérium feladat- és hatáskörében lévő törvényekkel kapcsolatosan egy kétharmados, egy feles földforgalmi törvényt, amivel sikerült megvédeni a magyar termőföldet akár a külföldi spekulánsokkal szemben, akár a nagytőkével szemben; azt tudom mondani, hogy elfogadásra került egy új vadgazdálkodási törvény, elfogadásra került egy új erdőgazdálkodási törvény, elfogadásra került egy új halgazdálkodási törvény, és számos ponton szigorodtak az élelmiszer-biztonsággal kapcsolatos eljárások, hatósági eljárások. Tehát azt nem érzem jogosnak, amit ön mond, hogy az őszi ülészakra kevés jogalkotási feladat maradt

hátra, mi a saját tárcánknál úgy strukturáltuk a feladatokat, hogy inkább a ciklus elejére tettük azokat a nagy törvényeket, amelyeken szerettünk volna túl lenni, és ennek az oka az, hogy most, az őszi ülészakban már ilyen törvények nincsenek.

Megemlített egy úriembert, aki, ahogy ön mondta, a saját földjét művelte, amit aztán az állam elárverezett. Szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét arra, hogy ez egy olyan ügy, ahol az ingatlan-nyilvántartási adatbázis alapján az ingatlan 1/1 tulajdonosa a magyar állam volt.

(9.10)

Az úriembernek van egy jogvitája egy korábbi tulajdonszerzéssel kapcsolatban, ami a mai napig nem igazolódott be, és a mai napig nem került átvezetésre a tulajdoni lapon. Ez az oka annak, hogy a magyar állam az ő százszázalékos, 1/1 tulajdonát egyébként a „Földet a gazdáknak!” program keretében értékesítette, ahol több mint 30 ezer földműves tudott vásárolni ezekből a területekből. Természetesen amennyiben itt lesz egy per, amely bebizonyítja, hogy korábban szerzett tulajdoni igénye van ennek az úriembernek és az ingatlan-nyilvántartásban bármi helytelenül lett feltüntetve, akkor a megfelelő következtetéseket vagy a megfelelő döntéseket ezzel kapcsolatban le kell vonni.

Említett szintén egy hitelfelvételi kérelmet, illetőleg egy eladósodott személy helyzetét, aki a kilakoltatás szélére került. Nem szeretném azt állítani, hogy ez nem fordulhat elő ma Magyarországon, bár az lenne a legjobb, ha nem fordulhatna elő, de azt mégis szeretném állítani, hogy alapvetően ennek a helyzetnek az okozója nem ez a kormány volt. Nem amiatt kerültünk abba a helyzetbe, hogy több száz-ezer ember vett fel devizahiteleket és került olyan helyzetbe, hogy aztán ezeket végül nem tudta törleszteni, és pont ez a kormány az, amely a devizahitelek forintosításával vagy a leghátrányosabb, a legrosszabb helyzetbe került személyeknek az ócsai lakópark megépítésével próbált valamilyen segítséget nyújtani, hogy kikecmeregjenek ebből a csapdából.

Szeretném azt is megemlíteni önnek, hogy a vidéki kórházak, illetve a vidéki egészségügyi ellátás vagy a pedagógusok helyzetét is említette. Szintén felhívnam a figyelmét, hogy soha olyan mértékben nem emelkedett sem a pedagógusok bére, sem pedig az orvosok bére, mint az utóbbi négy, illetőleg nyolc esztendőben. De természetesen, ha úgy teszi fel a kérdést, hogy elégedettek vagyunk-e ezzel és úgy gondoljuk, hogy elértük a maximumot, akkor én is azt válaszolnám, hogy nem, nagyon sok teendő van itt még.

Ugyanakkor amellet nem lehet elmenni, hogy a gazdaság teljesítőképességének megfelelő arányban tudjuk emelni ezeket a fizetéseket, mert arra az útra, ami a hitelekkel növelt béreket jelenti (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.),

nem szeretnénk a jövőben rálépni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bitay államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varga László, a Magyar Szocialista Párt képviselője: „Miért kell többet fizetni az embereknek?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Közeleg, itt van a fűtési szezon, érdemes ilyenkor áttekinteni azt, hogy milyen lehetőség van a családok terheinek a csökkentésére, hiszen tudjuk, hogy a fűtési szezon az egyik legnagyobb teher minden magyar család életében. A Magyar Szocialista Párt országgyűlési frakciójának több javaslat is volt az elmúlt időben ezeknek a terheknek a csökkentésére. E javaslatok megvalósíthatók, számításokon alapulnak.

Először is nemrégiben nyújtottunk be egy olyan javaslatot, amely arról szólt, hogy jól láthatóan a Magyar Földgázkereskedő Zrt.-nél egy nagyon komoly többlet mutatható ki, hiszen a gáz világpiaci ára alacsonyan van, jelentősen csökkent az elmúlt években, és tudjuk jól, hogy ez határozza meg elsősorban a lakossági földgázárakat. Az olaj világpiaci árát szokta néhány hónapos késéssel követni a földgázé, és ez nyilvánvalóan lehetőséget teremtene a lakossági díjak csökkentésére is. Több mint 50 milliárd forintnyi többlet keletkezett ennél a cégnél, amely kizárólagosan szerepel a földgázelosztásban, -forgalmazásban, csak a tavalyi évben.

Mire nyújtna ez lehetőséget? Lehetőséget nyújtna az átlagos fogyasztásig a lakossági földgázárak mintegy 32 százalékos csökkentésére. Ez egy évben egy átlagos magyar családnak mintegy 42 ezer forint megtakarítást jelentene, de nyilvánvalóan befolyásolja a földgázár az áram árát, illetve a távhőszolgáltatás árát is Magyarországon. Csak a mai keretek között az áram árának 10 százalékos csökkentésére és a távhőárak 10 százalékos csökkentésére lenne lehetőség. Tudom, hogy a válaszában lesznek olyan elemek, amelyek a rezsicsökkentésre fognak utalni. Azt szeretném mondani, hogy a legmeghatározóbb ebben a kérdésben a világpiaci árak kérdése. Jól látható, hogy ezek ma lehetőséget nyújtanának a csökkentésre. Mondjuk, 2005-ben 50 dolláros olajárnál nagyjából 50 forint volt egy köbméter gáz, míg ma hasonló árnál mintegy 100 forint, tehát jelentős a különbség. Nyerészkedik a Földgázkereskedő Zrt. a magyar embereken. Szükség van a csökkentésre, és lehetőség is van a csökkentésre.

Másrészről egyéb fűtési módok is vannak az országban, olyanok is, amelyek a legnehezebb sorban élőket érintik elsősorban. A lakossági tűzifa áfájának 5 százalékra mérséklésére nagyon sokszor tettünk javaslatot, nagyon sokszor beszéltünk erről. Ezt meg lehet tenni, több mint négy éve javasoljuk is ezt. Ráadásul mintegy 20-25 százalékos áremelkedés tapasztalható a tűzifa piacán. Ez egy olyan teher,

amely a legnehezebb sorban élőket sújtja. Tavaly is hallhattunk ellátási zavarokról. Nem tudnak az erdészetek megfelelő mennyiségben és minőségben a piacra juttatni tűzifát. Ez egyébként nagyon komoly környezetvédelmi problémákat is felvet. Borsodban ezekben a napokban is érkezik ilyen típusú panasz, hónapokra, másfél hónapra előre tudnak csak ígényeket befogadni a kereskedők.

Ráadásul nagyon sajnálatos apropót ad a felszólalásomnak az is, hogy ma reggel Miskolcra nagyon komoly egészségügyi határérték-túllépésről érkezett hír a nitrogén-monoxid tekintetében. Egyébként is évről évre a fűtési szezonban a Sajó medencéjében - tehát Miskolc, Sajószentpéter, Kazincbarcika, és sok ilyen települést mondhatnék - nagyon komoly egészségügyi határérték-túllépésről lehet beszámolni. Fejlesztés szükséges. Én mondtam is, hogy a „Modern városok” programot felül kell vizsgálni. Miskolc tekintetében a légszennyezés is egy fontos kérdés, az épület-korszerűsítés és a fűtőberendezések, a kazánok korszerűsítésére érdemben kell összegeket szánni. A tűzifa kérdése és a fűtőrendszerek korszerűsítése is támogatandó.

Végül egy olyan, egyedileg Miskolcra vonatkozó ügyet kell megemlítenem, amely a geotermia ügye. 2010 előtt a szocialista városvezetés és partnerei indítottak el egy geotermikus fejlesztést, amely az akkori számítások szerint több mint 40 százalékkal csökkenthette volna a lakossági távhő árát Miskolcon. Ez nyilván elsősorban a panellakásoknak jelentett volna jelentős csökkenést, szintén a nehezebb sorban élőknek elsősorban. Nem kapták meg ezt a díjat. A mai árakhoz képest is 20 százalékkal lehetne csökkenteni a lakossági távhő árát Miskolcon *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, de a mai árszabályozás erre nem ad lehetőséget.

Mikor csökkenhet tehát a geotermikus hő segítségével előállított távhődíj Miskolcon? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ez is a kérdésem, államtitkár úr. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr helyett Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Engedje meg, hogy az ön által felvetett témákra igyekezzem a rendelkezésre álló időn belül válaszolni. Lévén, hogy ön elsősorban Miskolcot képviseli, engedje meg, hogy Miskolccal foglalkozzam elsősorban, előrebocsátva azt az ön mondanivalójában is megemlített tény, és ezek szerint ön tudja, de az ország közvéleményét nem árt figyelmeztetni és emlékeztetni, hogy ez a kormány 2013-ban egy korábban soha nem alkalmazott és nem tapasztalt mértékű rezsicsökkentést hajtott végre a magyar családok teljes családi háztartását illetően, tehát nemcsak az energiaárak, a

villany, a gáz, a távfűtés területén, hanem minden olyan háztartási költség tekintetében, amely a magyar családok havi költségvetését, havi büdzsáját terhelte.

(9.20)

Ennek következtében ennek útjai-módjai képviselőtársaim előtt ismertek, az eredménye is ismert, de az a végszám, hogy 2013-tól a tavalyi év végéig lényegében mintegy ezermilliárd forintot tudtunk a magyar háztartások számára megtakarítani. Úgy gondolom, ez az összeg önmagában ékesen bizonyítja, hogy ez a kormány: 1. érzékeny a családok szociális problémáira, 2. nemcsak együtt érez, hanem cselekszik is és érdemben csökkenti. Mindenki az energiaszámláin láthatja, hogy ez számára mit jelent: 25 százalékkal lett olcsóbb a távhő, a gáz és az áram ára.

Engedje meg, hogy konkrét kérdésre konkrét választ adjak. A távhőszabályozást, mint ismert, 2011-ben átalakítottuk, és a korábbi önkormányzati ár-megállapítás helyébe központi árszabályozás lépett. Ennek során a lakossági végfogyasztói árakat befagyasztottuk. A központi hatósági árszabályozás keretében hőoldali kompenzációs rendszert vezettünk be, amely felváltotta a korábbi pazarló villamosenergia-támogatást. Rögzítettük az egyes településeken, így a Miskolcon alkalmazott távhőszolgáltatási díjakat és díjszerkezeteket, amelyeket a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal egyébként éppen a változó árak miatt évente felülvizsgál. Ennek alapján tesz javaslatot a hőtermelők és távhőszolgáltatók között alkalmazandó indokolt költségalapú termelői hőárakra, valamint a fogyasztók és a távhőszolgáltatók közötti végfogyasztói árakra, magyarán, a kérdésében is érintett lakossági árakra.

A hatósági ár-megállapítással párhuzamosan alakítjuk ki a fajlagos kompenzációt. Hogy számokat is mondjak: csak az indokolt költségeket ismerjük el, az indokolt költségeken felül pedig a szolgáltatónak az indokolt és piac által morálisan megengedhető hasznát. A főszabály jelenleg mindössze 2 százalék tökemegtérülést ismer el a díjakban azzal, hogy a megújulóenergia-felhasználás - és Miskolc ebben érintett, a miskolci geotermikus fűtőmű - támogatása érdekében a megtérülés viszont 4,5 százalékos az általános 2 százalékot meghaladóan. Egyébként gondolom, képviselő úr is tudja, hogy a geotermikus fűtőmű csak részben fedezi Miskolc városának hőszükségletét, annak kedvező termelési költségei csak részben érvényesülnek. A képviselő úr által említett termelési költsége egyébként a geotermikusnál 70 százaléknál magasabb.

Tisztelt Képviselő Úr! Valóban nem először mondják a gázárakat, csak önök mindig kizárólag a tőzsdei gázárakra hivatkoznak, amelyek mozognak. Nyilvánvaló, hogy ezeknek van egy hullámozása. Szeretném a nagy nyilvánosság előtt is hangsúlyozni, hogy amikor mi a rezsicsökkentés eredményeinek a megőrzéséről beszélünk, akkor éppen ezeket az in-

gadozásokat akarjuk kivédeni. Például Romániában csökkenő tőzsdei árak mellett emelik a gáz árát.

Ami pedig a tűzifát illeti: a Belügyminisztérium tudomásom szerint a közelmúltban emelte meg duplájára a szociális tűzifakeretet. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Meggyőződésem, hogy a 2017-es fűtési szezonban minden magyar háztartás, minden rászorult meg fogja kapni az önkormányzat által közvetített tűzifaigényét. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az én türelmem határa végtelen, de a hárszabály engem is arra szorít, hogy jelezzek.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője: „Mit is jelent a kormányképesség?” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt napokban egyszer egy ellenzéki csatorna adásába néztem be, nem azért, mert mazochista vagyok, hanem azért, mert kíváncsi voltam, hogy valami újat tud-e mondani. És tudott, ha nem is a mondanivalóban, de a mondanivaló módjában, ugyanis egy baloldali politológus egészen nyíltan beszélt az ellenzék állapotáról. Nem volt nehéz egyetérteni a mondataival. S hogy mit mondott konkrétan a kormányképességről, engedjék meg, hogy két mondatot idézzek. Azt mondta ez az ellenzéki politológus, hogy a Fidesznek nagyon erős kormányképessége van. Ez egy vallomás volt. Majd hozzátette, hogy az ellenzéknél a kormányképességnek a nyomát sem látni. Valóban egyetértünk abban, hogy ma Magyarországon egyetlen kormányképes erő van, a kormánypártok szövetsége. Arról nem is beszélve, hogy ellenzéki oldalon egy új jelenség jelent meg, ismét itt van Werber úr, és most ő az LMP-lufit fújja, de ez nem a kormányképességről szól, hanem a gyűlöletkampányról.

Mit is jelent a kormányképesség úgy általában? Én úgy gondolom, hogy két eleme van. Az egyik, hogy legyen annak a politikai erőnek jövőképe. Ez a jövőkép természetesen nemcsak az országra, hanem a régióra is vonatkozzon, és az alapját mindenképpen egy egészséges és hiteles ember- és társadalomkép kell hogy adja. De a másik elem legalább ilyen fontos, a napi ügyek intézése politikai bölcsességgel és hozzáértéssel.

Ha megnézzük az elmúlt időszak teljesítményét, akkor látunk néhány példát arra, hogy mit is jelent a kormányképesség. Nézzük először talán a válságkezelést! 2010-ben a gazdasági és pénzügyi válságot sikerült eredményesen kezelni. Volt identitásválság és van is Nyugat-Európában, és ez a Gyurcsány-Bajnai-kormány idején kezdett Magyarországon is megjelenni. Ezt sikerült úgy kezelni, hogy ma egy egészséges szemlélet és identitástudat van Magyar-

országban. Vagy gondoljunk az adósságválság kezelésére, részben a devizahitelek ügyében, részben pedig az államadósság kérdésében. Itt most egy zárójelet tesztek és megjegyzem azt, hogy még kampányidőben is lehet nemzeti sorskérdésekkel foglalkozni, és tudjuk azt, hogy a migránsválság mellett ez a demográfiai válságot jelenti. Hadd mondjam el, hogy most készítettünk egy olyan felmérést, amelyről majd rövidesen beszámolunk, ami talán lehetőséget ad arra, hogy a kívánt gyermekek mégis hogyan szülessenek meg.

Sikerült megelőzni, ha már válságokról van szó, a nyugdíjrendszer válságát is. Már említettem, hogy a legfontosabb, a migránsválság kezelése eddig eredményesen folyt. Vagy gondoljunk arra, hogy a költségvetést sikerült egyensúlyba hozni, aminek következtében a gazdasági fejlődés és a fejlesztések beindultak Magyarországon, hiszen a kistelepüléseken is látunk olyan fejlesztéseket, amik régen voltak már.

És hogy milyen kérdésekkel kell még foglalkozni egy kormányképes politikai erőnek, ismét mondom, még a kampányidőszakban is, amikor mindenki azzal van elfoglalva, hogy a saját ígéreteit fogalmazza meg: foglalkozunk erősen, és remélem a közeljövőben be is fogjuk terjeszteni azt a könnyített törlesztési lehetőséget, ami az eladósodott családoknak szól. Ez egyúttal a családi csődvédelem egyfajta megújítása lesz, de jelentős mértékben túl fogunk lépni azon.

Tehát még egyszer: hadd értek egyet a baloldali politológussal, Magyarországon egy kormányképes erő van. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(9.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! A kormány elmúlt években végzett munkájának eredményét is mutatja, hogy most már a tizedik felmérés jött ki azzal kapcsolatban, hogy világ tíz legbiztonságosabb országa között van Magyarország. Ez mind a közbiztonságnak a bűnözéssel kapcsolatos, szokásos mérőszámait is magában foglalja, illetőleg azt is, hogy a terrorfenyegetettség, a bevándorlási krízis miatti, a közbiztonságot ért negatív hatások Magyarországot elkerülték. Ez köszönhető a déli határzárnak, a jogi fellépésnek, az emberi erő jelenlétének, a rendőrök otlétének és természetesen a kerítés felépítésének is.

A Fidesz-KDNP kormányzóképeségét az mutatja leginkább, hogy olyan kérdésekben tudott jó döntést hozni, amelyek előre nem látható helyzetek voltak. Hiszen sem 2010-ben, sem 2014-ben nem sejtet-

ték még a választók, hogy olyan mértékű kihívás elé áll Magyarország, olyan mértékű fordulat következik be a világpolitikában, mint a tömeges migráció beindulása. Ebben a történelmi helyzetben, amikor minden országnak nagyon fontos döntést kellett meghozni, Magyarország meg tudta hozni a jó döntést. Ezért kerültünk a tíz legbiztonságosabb ország közé, és ezért fogadja el a magyar álláspont egyre szélesebb és szélesebb részét sok-sok nyugat-európai ország, amelyek kezdetben teljes mértékben ellene voltak a magyar álláspontnak. Most pedig egymás után veszik át egyik vagy másik elemét a magyar álláspontnak.

Ha a Magyar Szocialista Párt kormányzóképeségét nézzük, akkor azt látjuk, hogy igazából itt a parlamentben sincsenek jelen, mert eléggé felbolydult a pártéletük. Igazából már menekülnek a pártból is, folyamatosan mondanak le tisztségviselőik. Van, aki átül egy másik frakcióba, van, aki lemond a miniszterelnökségről, van, aki lemond az elnökségi tagságról, mint egy süllyedő hajón, amelyről mindenki menekül, és még akkor akarnak elvickélni, amikor van mentőcsónak. A Szocialista Párttal kapcsolatos hírek a Szocialista Pártról szólnak, nem az ország állapotáról, nem a legfontosabb kérdékről, a bevándorlás kérdéséről, nem a többi fontos kérdésről, ami az embereket a hétköznapjaikban érdekli, hanem csak és kizárólag a helyekről, az osztozkodásról szólnak a szocialista hírek.

Míg az MSZP saját magával van elfoglalva, addig a Jobbik a plakátjaival van elfoglalva. Mást sem tesz, csak egyik plakáthelytől a másikhoz megy, különböző trükkökkel igyekszik átjátszani Simicska Lajos óriási médiabirodalmának egyik vagy másik részét. A legnagyobb korrupciós ügy Magyarországon, amikor egy milliárdos egy pártot egy az egyben meg tud vásárolni. A Jobbik azért ígértet most nagyokat a választóknak, mert úgy gondolja, hogy a választókat meg lehet venni. És ezt azért gondolja, mert a Jobbikot meg lehetett venni. Sőt, most már egyik képviselőjük el is mondta, hogy Simicska Lajosnak szíve joga, hogy azt a pártot támogassa, amelyik neki szimpatikus, neki a Jobbik szimpatikus, tehát a Jobbikot támogatja.

Az a párt, amelyik itt a parlamentben négy éven keresztül minden alkalommal ostromozta Simicska Lajost, most, mióta Simicska Lajos tenyeréből eszik, nem ostromozza, hanem már-már példaképként emeli föl Simicska Lajost, és azt mondja, hogy mennyire jó dolgokat csinál. Sőt, mint megtudtuk, egymás között már csak főnöknek hívják Simicska Lajost. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Ez a pártfelvásárlási ügy is az oka annak, hogy a Jobbik sok kérdésben már 180 fokot fordult a korábbi álláspontjához képest. A kvótaügyben, emlékszünk, először azt mondták, hogy hazaáruló, aki az Alaptörvény-módosítást nem fogadja el, aztán a Jobbik nem fogadta el. Kevés párt van, amelyik önmagát minősíti hazaárulónak, a Jobbik ebben azért első a magyar politikában. Másrészt pedig a kvótákról azt mondta Vona Gábor, hogy

ha pár ezer emberről van szó, oké, lehet ezen gondolkodni.

Arra is emlékszünk, hogy a Jobbik alapító levelében benne van, hogy az uniós tagság Magyarország számára elfogadhatatlan. Azt mondták korábban: tagok legyünk, vagy szabadok, ez a kérdés. És nyíltan az Unióból való kilépés érdekében hirdettek meg népszavazást, most pedig a magyar emberek fizetésének emelését Brüsszeltől várják. Azt mondhatjuk, hogy a Jobbik azzal a fordulattal, amivel az MSZP, az egyre kisebbedő párt szavazóbázisát próbálja felcsipegetni lépésről lépésre, nos, ezzel a manőverrel a Jobbik a radikális szélsőséges jobboldalról átmege baloldalra, gyurcsányabb lett Gyurcsánynál mind az igazsághoz való hozzáállás szempontjából, mind pedig retorikában.

Látjuk, hogy KGBéla esetében is az a párt, amelyik korábban azt hirdette, hogy a mentelmi jogot meg kell szüntetni, hiszen az a politikusbűnözésnek ad táptalajt, utána Kovács Béla maga is a mentelmi jog mögé bújt, és csak akkor indulhattak meg ellene az eljárások, kémkedés, költségvetési csalás a vád ellene, amikor fölfüggesztették mentelmi jogát. Tehát az a párt, amelyik azt mondta, hogy a politikusbűnözés melegágya a mentelmi jog, annak képviselői a mentelmi jog mögé bújnak. Ebből is látható, hogy három párt van, az egyiket Soros György irányítja, a másikat Simicska Lajos, a harmadiknál pedig Ron Werber vette át az irányítást. A magyar embereket pedig a Fidesz-KDNP képviseli. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Rétvári államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Egyed Zsolt képviselő úr: „Akiknek a hangját nem hallja a kormány” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Október 4-e az állatok világnapja, Assisi Szent Ferencnek, az állatok védőszentje halálának évfordulója. Mondani szokták, hogy a kutya az ember legjobb barátja, de ha a jelenlegi magyar viszonyokat figyelembe vesszük, akkor azt kell mondjam, ha a szerencsétlen kutyáknak ilyen barátjuk van, akkor már nincs is szükségük ellenségre.

Államtitkár Úr! Sajnos ilyen az élet. Az előző fideszes-KDNP-s öntömjénezés után rögtön egy olyan témánál vagyunk, amiben önök csúfosan elbuktak, nem tettek semmit. Tehettek volna, de sajnos ezt figyelmen kívül hagyták. Valószínűsítem, azért, mert ebben nincs pénz igazából, ebből nem lehet pénzt kivenni, ebbe pénzt kell beletenni, hogy egy normális, kulturált állattartást honosítsunk meg Magyarországon.

Kijelenthető mára, hogy azoknak az állatvédő szervezeteknek és azon állatvédő, állatkedvelő, állatszerető emberek millióinak hangját nem hallotta meg más a magyar parlamentben, csak a Jobbik

Magyarországért Mozgalom. Kijelenthető az is, hogy önöket ez egy cseppet sem érdekli. Szeretném ideidézni azoknak a törvényjavaslatoknak a tömkelegét, amiket benyújtottam a tisztelt Ház elé, és amelyek jobbá tették volna az állatvédők és az állatvédelem helyzetét, de önök például a Mezőgazdasági bizottságban cinikusan elutasították olyan szófurdulatok kíséretében, amit minden normális ember felháborítónak tart.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök azt mondták, és Harrach képviselőtársam is az előbb azt mondta, hogy egy kormányképes erő van Magyarországon. Én ezzel vitatkoznék. Ugyanis lehet, hogy ez az önök véleménye innen a parlamentből, de ha kimennének az emberek közé, akár vidékre, az embereknek teljesen más a véleményük erről. Mert azt, hogy a baloldallal mi történt, úgy gondolom, nem kell itt taglalni, de az, hogy önök mit műveltek az elmúlt hét évben, mindenkinek nyilvánvaló.

Visszatérve az állatvédő szervezetekre: önök szóban nagyon egyetértenek velem, nagyon támogatják, csak amikor tettekre kerül a sor, akkor mindenki hátat fordít nekik. El kell azt is mondani, és nyugodtan kijelenthető, hogy ez nem is pénz kérdése lenne igazából, csak akarat kérdése. Ugyanis egy stadion, egy helikopterezés, egy kisvasút árából ezt a problémát orvosolni lehetne Magyarországon. Csak önök nem akarják, mert nem foglalkoznak velem.

Azt is ki kell jelenteni, azt is el lehet mondani nyugodtan, hogy ha az oktatásban normális képzés lenne ezzel kapcsolatban, akkor nem tartanánk itt Magyarországon. Ugyanis ha valaki figyelemmel kíséri a televíziók esti híradóját, napi szintűek az állatkínzásos esetek, és ezeket gyakorlatilag senki nem veszi figyelembe, aki döntéshozó, és aki tenni tudna ezek ellen. Benyújtottam egy olyan törvényjavaslatot is, aminek önök szintén hátat fordítottak, hogy 1 milliárd forintot különítsünk el a költségvetésből arra, hogy az összes befogott, gazdátlan állatot ivartalanítsuk, hiszen ez lenne az alfája meg az ómegája az egész problémának. Ezzel meg lehetne oldani ezt az egész gyalázatos helyzetet, ami jelenleg van Magyarországon. Természetesen önök ezt sem támogatták.

És most sorolhatnám pontról pontra azokat a kérdéseket az állatvédelemmel kapcsolatban, amiket önök cinikus módon nem támogattak, sőt még adott esetben egy rossz viccel el is ütötték. De ne legyenek kétségeik afelől, hogy az emberek, az állatvédő, állatszerető emberek is el fognak menni jövőre szavazni, és ítéletet fognak mondani önök felett. Azt is elmondhatom itt nyugodtan önöknek, hogy még van hátra egy fél évük. De ha jövőre a Jobbik kormányra fog jutni, ezeket a problémákat rögtön meg fogja oldani, mert ismételt el kell mondjam, ez nem igazából pénz, hanem akarat, jó szándék és emberség kérdése, amiről kijelenthető az is, hogy önök sajnos ennek nagyon híján vannak.

Kezdeményezni fogom még ebben a parlamenti ülészakában, hogy minden, menhelyre bekerült állat

állatorvosi költségét, ami fedezi az oltását, az ivartalanítását, a csipelését, a magyar állam, a magyar kormány fedezze, ugyanis ez a mindenkori kormányoknak, az elmúlt évtizedeknek a bűne, hogy ilyen helyzet állt elő Magyarországon. Ne akarják önök azokra az állampolgárookra ráterhelni ezeket a költségeket, akik a családjuktól viszik el otthonról a pénzt, hogy ezeknek a szerencsétlen állatoknak segíteni tudjanak! Gyakorlatilag ezek az emberek közfeladatot látnak el a saját pénzükből. Önök ezeket az embereket kinevetik, hátat fordítanak nekik, de higgyék el, hogy jövőre ezek az emberek ítéletet fognak önök felett mondani, és el fogják mondani egy szavazás keretében a véleményüket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(9.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzotakra a kormány nevében Zsigó Róbert államtitkár úr fog válaszolni.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt már mindenki tudja ebben az országban, hogy a Jobbik a pénzért és a hatalomért mindenre hajlandó, de azt kérem önöktől, hogy az állatvédelem ügyéből ne csináljanak pártpolitikai ügyet, mert ez árt azoknak, akik az állatvédelem területén mindennap az áldozatos munkájukat elvégzik.

Tisztelt Országgyűlés! Fontosnak tartom kiemelni, hogy az állatvédelem területén felmerülő problémák sokkal összetettebbek annál, hogy kizárólag jogszabály-módosítással orvosolhatók legyenek. Ennek megfelelően a kormány célja minden rendelkezésre álló eszközzel annak elősegítése, hogy a lakosság minél szélesebb körében teret nyerjen a felelős állattartás, és ezzel javuljon az állatok jóléte. Az elmúlt esztendőben sok erőfeszítést tettünk ennek érdekében, többek között a korábbi években elindítottuk a „Szabad a gazdi” programot, ami azon a koncepción alapul, hogy a gazdátlan kutyák problémája mindannyiunk közös ügye, felhívjuk a leendő gazdákat figyelmét arra, hogy vásárlás helyett örökbe fogadásban gondolkodjanak, és ivartalanítással gondoskodjanak házi kedvenceikről.

Emellett több szemléletformáló, felelős állattartásra nevelő kiadványt is készítettünk az állatvédelem népszerűsítése érdekében. Éppen most csütörtökön mutattuk be és adtam át a rendőrségnek azt a kiadványt, amelyet a Vigyél Haza Alapítvánnyal közösen készítettünk. Ez a Kutyakötelesség című kiadvány, amely a kutyatartás szabályaira és a felelős állattartás gyakorlati megvalósítására hívja fel a figyelmet. Ezt a kiadványt a rendőrség mellett minden jegyző megkapja, civil szervezetek hozzájuthatnak, illetve a Nébih honlapjáról minden érdeklődő letöltheti. Emellett egy másik tájékoztató kiadványt is szeretnénk eljuttatni minél több óvodához és isko-

lához azért, hogy gyermekkorban kezdjük el a szemléletformálást.

Szintén a korábbi években indítottuk útjára a „Program a menhelyi kutyák ivartalanításáért” kezdeményezést, hiszen a kóborkutya-populációk mederben tartásának és a nemkívánt szaporulatok megelőzésének egyetlen megbízható eszköze az állatok ivartalanítása. A sikertelen ivartalanítási program során ezer, állatmenhelyen élő kutya ivartalanítására került sor a Földművelésügyi Minisztérium, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal, valamint az Állatorvostudományi Egyetem közötti megállapodás révén. Ezt a programot egyébként az idei esztendőben tovább szeretnénk folytatni.

Ugyancsak az állattartói felelősség tudatosítását szolgálja az az előírás, amelynek értelmében Magyarországon, az uniós szabályozást megelőzve, a nagy létszámú állattartó telepeken állatjóléti felelőst kell alkalmazni. Eddig a Nébih által tartott ingyenes állatjóléti felelősi képzésen 4900 fő szerzett ilyen oklevelet; emellett pedig nemet mondunk a hormonkezelésre, és nemet mondunk a klónozásra is.

Kiemelt figyelmet fordítunk napjaink egyik leg sürgetőbb állatvédelmi problémájára, a kóbor kutyák magas számára is. Ennek visszaszorítása érdekében az elmúlt években számos intézkedést tettünk, amelyek közül az egyik legjelentősebb a négy hónaposnál idősebb ebek kötelező egyedi jelölésének és nyilvántartásának bevezetése. Ennek eredményeként folyamatosan és jelentősen csökken a kóbor kutyák száma: míg öt évvel ezelőtt 30 ezer kóbor kutya érkezett be az országban található mintegy száz ebrendészeti telepre, addig ez a szám 2015-re 20 ezer alá csökkent. Emellett örvendetes, hogy jelentősen, mintegy 20 százalékkal nőtt az ebrendészeti telepekről élve kiadott ebek száma: 55 százalékról 77 százalékra.

Az idei évben 40 millió forinttal növekedett az állatvédelmi feladatokra fordítható forrás, amit egyrészt az állatmenhelyek és ebrendészeti telepek korszerűsítésére, másrészt a Nébih felelős állattartással kapcsolatos szemléletformáló munkájára, harmadrészt, ahogy az előbb említettem, a menhelyi kutyák ivartalanításának támogatására fordítunk, és ez az előirányzat a jövő évi költségvetésben egyharmadával nőni fog. Az állatvédelmi támogatás előirányzata mellett mindenképpen említést érdemelnek a legnagyobb számban tartott gazdasági haszonállatok életkörülményeinek javítását szolgáló állatjóléti támogatások. Ezek keretösszege 2015-ben 28,7 milliárd, míg 2016-ban 29,7 milliárd forint volt.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindannyiukat biztosíthatom arról, hogy a kormány továbbra is minden rendelkezésre álló eszközzel erősíteni fogja a felelős állattartást. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Fidesz-képviselőcsoportból Hörcsik

Richárd képviselő úr: „Új lendületben a visegrádi parlamenti együttműködése” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A visegrádi országok elnökségét hazánk 2017 júliusában vette át Lengyelországtól, és ezt a tisztet egy évig töltjük be. A magyar V4-elnökség parlamenti dimenziójának nyitőeseményére, az európai ügyekkel foglalkozó bizottságok találkozója-ra pedig Sárospatakon, éppen egy héttel ezelőtt került sor, ahol az Európai Unió jövőjét, biztonságát érintő kezdeményezéseket tárgyaltuk meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A V4 mára egy jól csengő márkanév lett az Unióban, a sárospataki találkozó is megerősítette a tagokban, hogy igenis van jelentősége ennek az összefogásnak, különösen manapság, az Unió jelenlegi helyzetében. Ezért sem véletlen, hogy a találkozót megtisztelte jelenlétével Kövér László házelnök úr is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió működésének egyik alapelve a tagországok egyenlősége, ám egyre inkább azt látjuk, hogy ez a gyakorlatban nem így működik, természetes szövetségeseink ezért azok az uniós tagországok, amelyekkel összeköt minket a közös történelem és egybeeső érdekek mellett a közös értékek is. Úgy vélem, magától értetődő, hogy ez az összefogás, ez az együttműködés bizonyos másfajta érdekeket sért, azoknak az érdekeit, akik Európa jövőjét a tagországok meghallgatása nélkül, saját vízióik mentén szeretnék eldönteni. A visegrádi együttműködés valójában nem más, mint annak a felismerése, hogy nekünk, közép-európaiaknak is lehetnek sajátos érdekeink, amelyek más tagországok érdekeivel szembemennek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ideje világossá tenni, hogy valójában mi is az Európai Unió közös érdeke. Ez nem merülhet ki abban, hogy mi, visegrádiak szolgáló módon követjük Párizs, Berlin vagy Brüsszel elképzeléseit, hanem mi is egyértelműen megfogalmazzuk, hogy szerintünk mi a helyes és mi a célszerű Európa számára. Kétségtelen, hogy ez kevésbé jó hír azok számára, akik ezeket a döntéseket az európai polgárok mellőzésével szeretnék meghozni. Úgy tűnik, képviselőtársaim, hogy Európában még nem mindenki számára világos, hogy a kutyaharapást nem lehet kutyaharapással gyógyítani. A sárospataki találkozó egyik napirendi pontja az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépésével, a brexittel foglalkozott, aminek egyik kiváltó oka éppen az az uniós politika volt, ami most a visegrádi együttműködést igyekszik lekicsinyelni. A brexit egy olyan folyamat, amihez hasonló még nem zajlott az Unióban, ezért úgy vélem, hogy nekünk van egy közös feladatunk: hogy egy fél brexit valósuljon meg, például közösen kell kiállnunk, hogy az Egyesült Királyságban dolgozó V4-es polgárok jogai ne csorbuljanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A másik fontos napirendi pontunk volt a nemzeti parlamentek szerepe az

Unióban. Az elmúlt évek tapasztalata alapján egyfajta pozitív előrelépésnek tekinthetjük azt a visegrádi parlamentek közötti kommunikációt, amely igenis felhívja a figyelmet azokra az uniós jogalkotási tervezetekre, amelyek elfogadása szuverenitásunk újabb szeletének elvételét jelentené. Éppen ezért váltott ki elismerést házelnök úr javaslata, amely az úgynevezett sárgalapos eljárások kapcsán gyors reagálású csoportok létrehozását irányozta elő, tekintettel az EU által elfogadásra előkészített jogszabálytömegre. Ezek az úgynevezett gyors reagálású brigádok a nemzeti parlamentek keretei között jönnének létre. Tisztelt képviselőtársaim, meggyőződésem, hogy a jogalkotási tervezetek korai megfigyelése és a visegrádi parlamentek időbeli riasztása képes valamelyest gátat szabni az Európai Bizottság lopakodó jogalkotásának.

(9.50)

Tisztelt Ház! A sárospataki tanácskozáson elhangzottak, úgy vélem, megerősítették a partnereket abban, hogy mi helyes úton járunk, amikor a visegrádi együttműködést erősítjük. Meggyőződésem, hogy a V4-ek parlamenti együttműködése a magyar elnökséggel új erőre kapott. Magyarország nemzeti érdeke azt diktálja, hogy ezt a partnerséget tovább erősítsük. Nagy szükség lesz erre az őszi európai politikai csatározás során. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Magyar Levente államtitkár úr fog válaszolni.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm az elhangzott szavakat, hiszen a júliusban indult magyar visegrádi elnökség egyik legfontosabb célkitűzése, hogy egy, a korábbiaknál nagyobb láthatóságot, fokozottabb társadalmi érzékelhetőséget adjunk a visegrádi együttműködésnek. Ezt a célkitűzésünket szolgálja minden olyan diskurzus, amely akár itt a parlament falai között zajlik a visegrádi együttműködés jövőjéről, jelenéről, az előttünk álló legfontosabb kihívásokról és az ezen kihívásokra adandó válaszokról.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország és a magyar kormány meggyőződése, hogy a szoros visegrádi együttműködés egy imperatívusz Magyarország számára. Közép-Európa sikeressége, Közép-Európa ereje feltétele Magyarország sikerességének és erejének, és vice versa: ha Magyarország sikeres, erős és a saját lábán áll, akkor ez Közép-Európa egészének a sikeréhez is érdemben hozzájárulhat.

Tisztelt Képviselő Úr! Amikor arról beszélgetünk, hogy a visegrádi négyek együttműködésének milyen tartalmat, milyen ívet kívánunk adni, akkor itt két nagyon fontos alapvetésre támaszkodhatunk.

Az egyik az, hogy egy közös értékrend talaján állunk, egy olyan közös értékrend talaján, amely az elmúlt években minden korábbinál jobban kidomborodott, minden korábbinál láthatóbb módon nyilvánult meg, leginkább abban, hogy ez a négy ország összekapaszkodott, összefogott annak érdekében, hogy Európa identitását, az Európai Unió közösségének biztonságát és megmaradását alapvetően veszélyeztető folyamatokkal szembeszálljon, jobban szembeszálljon, hatékonyabban szembeszálljon, mint bármelyik másik európai uniós tagállam. Ennek a közös identitásnak, közös értékrendnek más fontos, ehhez kapcsolódó elemei is vannak, mint például az, hogy ezen négy országnak feltett szándéka és meggyőződése, hogy a nemzeti identitás megtartása, vallása a politikai korszak áramlataival szemben is minden körülmények között egy olyan érték, amire törekednünk kell. Hiszen ez tarthat meg bennünket hosszú távon, ez tarthat meg bennünket olyannak, amilyenek vagyunk, és amilyenek a jövőben is szeretnénk lenni.

Tisztelt Képviselő Úr! A másik olyan alapvetés, amire apellálnék, amikor a visegrádi négyek sikerének feltételeiről beszélünk, az az, hogy olyan önbizalommal tekinthetünk a jövőbe, nemcsak egyenként, hanem mint visegrádi csoport, amely Európára, az Európai Unió talán egyetlen más csoportosulására vagy tagországára sem lehet ma jellemző. Ez az önbizalom pedig elsődlegesen is abból fakad, hogy mind a négy ország az elmúlt években és jelenleg is egy olyan mértékű gazdasági expanziót tud magának, mind annak intenzitását illetően, tehát a hozzáadott-érték-növekedést, a GDP-növekedést illetően, mind pedig regionális súlyukat illetően, tehát földrajzi értelemben, amely egyedülállónak mondható ma Európában, és egyenesen azt merem állítani, hogy Európa növekedésének és gazdasági megerősödésének, versenyképessége fenntartásának az egyik legfontosabb komponensévé vált. Ez nyilvánvalóan önbizalommal tölthet el bennünket. Idén, 2017-ben minden bizonnyal közelebb lesz a 4 százalékhoz a visegrádi országok aggregált növekedése, mint a 3-hoz, és ezt senki más Európában nem tudja magáról elmondani.

Különösképpen figyelemre méltó ez a tény, ha azt vesszük, hogy ma már a visegrádi négyek Németországgal folytatott kereskedelme jelentős mértékben meghaladja Németország Franciaországgal folytatott kereskedelmét. Tehát egy 4 százalékos növekedés egy ilyen erős gazdasági térség esetében kifejezetten figyelemre méltó jelenség most már világszinten is.

Az önbizalmunkat növelheti az a tény is, tisztelt képviselő úr, hogy a visegrádi négyek amellet, hogy egyre fokozottabb és láthatóbb szerepet játszanak Európa politikaformálásában, most már nemzetközi szinten is egyre inkább tényezőnek számító csoportosulás, hiszen csak az elmúlt hónapokban több olyan, legmagasabb szintű egyeztetésre is sor került, amelyre, azt gondolom, egyenként ezek az országok

nem lettek volna képesek, legalábbis olyan eredményeket felmutatni, mint közösen.

Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a visegrádi parlamenti dimenzióban kifejtett tevékenységét. A visegrádi parlamenti dimenzió elindítása, megerősítése a korábbi magyar elnökség egyik prioritása volt. Minden olyan esemény, minden olyan állásfoglalás, amely ezt a dimenziót erősíti, azt gondolom, hozzájárul ahhoz, hogy a visegrádi négyeket ne csak a politika, ne csak a kormányok, hanem az emberek is magukénak érezzék. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi bizottság a tegnapi napon **általános érvényű állásfoglalást** fogadott el. Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse a bizottság 10/2014-2018. IUB számú állásfoglalását. Jegyző úr!

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Az Igazságügyi bizottság, mint a házszabályi rendelkezések értelmezéséért felelős bizottság, az LMP képviselőcsoportjának megkeresésére az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. § (4) bekezdésében foglaltak alapján az alábbi általános érvényű állásfoglalást hozza.

Szemléltetés az országgyűlési törvény 38/A. § (1) bekezdése értelmében nem alkalmazható. Kivételesen, a felszólaló álláspontjának kifejtéséhez szükséges mértékben a Házbizottság, illetve az országgyűlési bizottság engedélyt adhat tárgyi, képi vagy hanghordozó útján történő szemléltetésre. A szemléltetésnek tehát különösen akkor lehet helye, ha a felszólaló álláspontjának megértése tárgyi, képi vagy hanghordozó eszköz használata nélkül nem lehetséges. Az így engedélyezett szemléltetés sem sértheti azonban az Országgyűlés tekintélyét vagy valamely személyt, csoportot, így különösen valamely nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösséget. A szemléltetés kereteinek meghatározásakor minden ügy, az eset összes körülményeinek figyelembevételével, a maga egyediségében vizsgálendő és ítélandó meg. A bizottság véleménye szerint ennek során az indoklásban szereplő történeti előzmények és nemzetközi gyakorlat jelenthet iránymutatást.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Soron következik a **Magyarország Kormányának és a Bolgár Köztársaság Kormányának között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/17298. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtásáról szavazunk.

tott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17298. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 160 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.00)

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Ciprusi Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/17299. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslatot benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17299. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/17303. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslatot benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17303. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyar Köztársaság és az Északi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 2002. szeptember 11-én aláírt egyezmény módosításáról szóló jegyzék kihirdetéséről** szóló T/17300. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslatot benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17300. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyrésről az Európai Unió és tagállamai és másrésről a Vietnami Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodáshoz csatolt, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyző-**

könyv kihirdetéséről szóló T/17304. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslatot benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17304. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a diplomáciai ingatlanok jogi helyzetének kölcsönös rendezéséről szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/17301. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslatot benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17301. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről az Afganisztáni Iszlám Köztársaság közötti partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodás kihirdetéséről** szóló T/17302. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/17302/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17302. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Maryland állam között a felsőoktatás területén történő együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/17305. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslatot benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17305. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 148 igen szavazattal, 15 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Kanada, valamint az Európai Közösség és tagállamai közötti légi közlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló

T/17306. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/17306/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17306. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a felelősségnek a belvízi hajózásban való korlátozásáról szóló strasbourgi egyezmény kihirdetéséről** szóló T/17308. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő T/17308/2. számon kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17308. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 158 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.10)

Soron következik **az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Izrael Állam-kormányának közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevételére céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/17309. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17309. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvadásához szükséges törvény módosításokról** szóló T/15866. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15866/5. számon, összegző jelentését pedig T/15866/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15866/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 112 igen szavazattal, 44 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15866/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 51 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/15992. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15992/9. számon, összegző jelentését pedig T/15992/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom Önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3. és 4. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Gúr Nándor jegyző úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 111 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

A 4. számú módosító javaslat Gúr Nándor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 29 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15992/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 112 igen szavazattal, 22 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15992/12. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Magyar Köztársaság megyéiről, a megyék nevééről és székhelyéről szóló 67/1990. (VIII. 14.) országgyűlési határozat módosításáról** szóló H/17226. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát

H/17226/6. számon, összegző jelentését pedig H/17226/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/17226/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 140 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/17226/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 140 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról** szóló T/17315. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/17315/7. számon, összegző jelentését pedig T/17315/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/17315/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, 18 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17315/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 141 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.20)

Soron következik **a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/16818. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/16818. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 120 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról** szóló T/17166. számú törvényjavaslat zárószava-

zása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17166. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 117 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 46 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a használati minták ol-talmára vonatkozó szabályozás módosításáról** szóló T/17307. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/17307. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 140 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most **előterjesztés tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ennek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, tárgysorozatba veszik-e a Dúró Dóra jobbkios képviselő asszony által „A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól” szóló 2010. évi CIV. törvény módosításáról” címmel T/16862. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 52 igen szavazattal, 108 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm az együttműködésüket. A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. (Rövid szünet. - Számos képviselő elhagyja az üléstermet. - Zaj.)

Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, tegyék lehetővé, hogy folytassuk a plenáris ülést; foglalják el helyüket vagy fáradjanak ki a folyósóra. (Zaj. - Csenget.) Újlag tisztelettel kérem képviselőtársaimat, tegyék lehetővé, hogy folytassuk a plenáris ülést; fáradjanak ki a folyósóra vagy foglalják el helyüket. Kérem a jobbkios képviselő urakat is, hogy foglalják el helyüket, a fideszes képviselő urakat is, hogy foglalják el helyüket vagy fáradjanak ki a folyósóra. (Csenget.)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az átmeneti bányászjáradékban részesülők közérdekű nyugdíjas-szövetkezeten keresztül történő foglalkoztatása érdekében egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Bencsik János, Kósa Lajos és Nyitrai Zsolt fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/17558. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

BENCsik JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A közérdekű nyugdíjas-szövetkezet a munkaerőpiacon még aktív idősebb korosztály számára teremti meg a lehetőségét annak, hogy tagjai a szaktudásukat, megszerzett munkatapasztalatukat szövetkezeti keretek között adhassák át a fiatalabb korosztálynak, illetve hogy a munkavégzésükkel jövedelmet szerezhessenek. A magyar társadalom előregedésével egyre növekszik az időskorúak társadalmon belüli részaránya. A nyugdíjasok nem elhanyagolható része a nyugdíj megtartása mellett is aktívnak tekinthető, és szeretné a nyugdíjból származó jövedelmét munkavállalás útján kiegészíteni.

Az OECD-tagállamok átlagában a 60-64 év közötti korosztályon belüli munkavállalók aránya 47,6 százalék, tehát megközelíti az 50 százalékot. Ez az arány Magyarországon mindössze 25,4 százalék. Az adatokból kitűnik, hogy az idősebbek foglalkoztatása Magyarországon semmiképpen sem tekinthető magasnak, így jelentős tartalékok rejlenek az idősebb korosztály, illetve a már nyugdíjban részesülők foglalkoztatásában.

A magyar gazdaság bővülése magával hozta a munkahelyek számának növekedését is. 2010 óta 700 ezerrel többen dolgoznak az országban, s miután Magyarország társadalmi összetétele is előregedőben van, ezért kiemelten fontos, hogy az idősebb, még aktívnak mondható korosztály számára vonzó munkavállalási feltételeket biztosítson a törvényhozás.

(10.30)

Ezt a célt kívánta elősegíteni a 2017. július 1-jével hatályba lépett közérdekű nyugdíjas-szövetkezetekről szóló törvény. A jogszabály értelmében a nyugdíjas-szövetkezet tagja a szövetkezettel tagsági megállapodást köt, amely kiterjed a személyes közreműködés konkrét tartalmára, módjára, ellentételezésére. A tag személyes közreműködését a nyugdíjas-szövetkezet által harmadik személy részére nyújtott szolgáltatás keretében is teljesítheti. Fontos kitétel, hogy a szövetkezet tagjai közül a tagok 90 százalékának öregségi nyugdíjban kell részesülnie.

A törvény minimális anyagi kötelezettséget állapít meg a szövetkezeti tagok számára. Az öregségi nyugdíjas tag részére a pénzben juttatott jövedelem nem önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül, amely után 15 százalék személyi jövedelemadó kell fizetni. A tagot nem terheli nyugdíj-, illetve egészségügyijáradék-fizetési kötelezettség. A nyugdíjas-szövetkezet és öregségi nyugdíjas tagja között fennálló jogviszony nem minősül adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonynak, illetve a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet és az öregségi nyugdíjban részesülő természetes személy tagja között fennálló jogviszony nem eredményez szociális hozzájárulás-fizetési kötelezettséget.

Tisztelt Országgyűlés! A hatályban lévő törvény szerint viszont nem minősül öregségi nyugdíjasnak a

korhatár előtti ellátásokban részesülő személy, így az átmeneti bányászjáradékban részesülők több ezres hazai közössége sem. Köztudott, hogy az egykor mélyművelésű bányában dolgozó, 25 év szolgálati időt megszerző vagy 5000 felszín alatti műszakot teljesítő munkavállalók korengedményes ellátásban, azaz átmeneti bányászjáradékban részesülnek. A jelenleg 45-63 év közötti több ezres, többségében szakképesítéssel rendelkező potenciális munkavállalói körnek a legális munkaerőpiacba történő újraintegrálása nemzetgazdasági érdeknek is tekinthető. Az átmeneti bányászjáradékban részesülők legnagyobb számban épp az iparilag fejlett régiókban élnek, ahol mára a legnagyobb munkaerőhiány mutatkozik.

Jelen törvényjavaslatunk a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetekről szóló törvény által biztosított kedvezményes foglalkoztatási lehetőséget kívánja kiterjeszteni az átmeneti bányászjáradékban részesülőkre is. Azok az állampolgárok, akik legalább 25 évet föld alatti munkakörben töltöttek el vagy az ennek megfelelő műszakszámot teljesítették, átmeneti bányászjáradékban részesülnek. Hazánkban a nyugdíjkorhatárt el nem érő, átmeneti bányászjáradékban részesülő állampolgárok a nemzetgazdaság számára egy ezres nagyságrendben jelen lévő, megbízható, nagy tapasztalattal rendelkező munkaerőtartalmakat jelentenek.

A törvényjavaslat kiegészíti a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetet szabályozó szövetkezeti törvényt, valamint a kapcsolódó ágazati törvényeket az átmeneti bányászjáradékban részesülőkkel, megteremtve ezzel annak a lehetőségét, hogy a kedvezményes foglalkoztatás őket is megillesse.

A tervezet vitájához és elfogadásához az előterjesztő képviselőtársaim nevében is jó szerencsét kívánok! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencsik János képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki most vagy később felszólalni. *(Cserenyés Péter: Később.)* Később. Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Sneider Tamás alelnök úr fel kíván szólalni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Sneider Tamás alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége az indítványomat egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Nyitrai

Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

NYITRAI ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Azt kell mondjam, pont jó ritmusban tárgyalja a Ház ezt a javaslatot, hiszen október 1-jén, múlt vasárnap volt az idősök világnapja, tegnap beszéltünk is erről itt a Ház falai között. Hazánkban több mint 2 millió nyugdíjas- és időskorú honfitársunk van. Tisztelettel és köszönettel tartozunk nekik.

Ha már napirendre került ez a mostani javaslat, akkor azt gondolom, mindenképpen érdemes beszélni róla, számba venni és áttekinteni azt, hogy az elmúlt időszakban, mondjuk, 2010 óta milyen közös eredményeink vannak az időskorúakkal kapcsolatban.

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség és a KDNP 2010-ben szövetséget kötött a nyugdíjasokkal. Azt mondtuk, hogy történjen bármi az országon belül vagy kívül, minden körülmények között meg fogjuk őrizni a nyugdíjak vásárlóértékét, merthogy a világ akkor megy jó irányba, ha egy nyugdíjas ugyanabból az összegből nem kevesebb, hanem több terméket, árut tud betenni a kosarába. Ezt eddig sikerül is tartanunk, és én azt gondolom, hogy ez a jövőben is így lesz.

Az elmúlt időszakban, az elmúlt hét évben egy sor olyan döntés született egyébként, amely az időskorú honfitársaink, a nyugdíjasok mindennapjait pozitív módon érinti. Elég, ha csak a rezsicsökkentésre gondolunk; az energiaárak letörése egy magyar nyugdíjasnak éves szinten átlagosan 100 ezer forintos megtakarítást jelent, amit korábban, a rezsicsökkentés előtt számlák formájában befizetett a szolgáltatónak. Ezt most vagy a saját maga boldogulására, vagy a gyermekei és az unokái megsegítésére tudja fordítani. De ugyanilyen fontos döntés, ami a nyugdíjasokat pozitív módon érinti, a legfontosabb élelmiszerek áfájának 27 százalékról 5 százalékra történő csökkentése; a baromfi, a tej, a sertéshús és majd a hal is ebbe a sorba fog emelkedni. *(Dr. Szakács László: A törvénytervezetről is szó lesz a jövőben?)* Az elmúlt időszakban több mint ezer gyógyszer ára csökkent jelentős mértékben, ebből 80 gyógyszer ára 50 százaléka, tehát több mint a felére esett vissza. Értelemszerűen sok gyógyszerrel élhetnek adott esetben a nyugdíjasok.

Hét év alatt 23 százalékos nyugdíjemelés következett be, és a képviselőtársaink által elfogadott következő évi költségvetés, a 2018. évi költségvetés már tartalmazza a nyugdíjprémium intézményét, amely 32 milliárd forintot jelent, és amelynek az alapfilozófiája az, hogy ha a közös erőfeszítéseinknek köszönhetően az ország jobban teljesít, a magyar gazdaság jobban teljesít, akkor ennek miért ne lehetnének a nyertesei a nyugdíjasok. Amennyiben a gazdasági növekedés 3,5 százalék fölött lesz, erre egyébként jó esély, jó remény van, akkor ezt a nyugdíjprémiumot megkaphatják majd a nyugdíjas honfitársaink.

És a nyugdíjas-szövetkezetek alapfilozófiája szintén az, amely döntést az Országgyűlés nyáron hozta meg, hogy az iskolaszövetkezetek, a diákszövetkezetek mintájára azon nyugdíjasok, akik a nyugdíjuk mellett éreznek erőt, energiát, kedvet arra, hogy dolgozzanak, nyugdíjas-szövetkezeteket alakíthatnak, és ilyen módon kiegészítő forrásra, pénzügyi bevételre tehetnek szert. Hangsúlyozom, hogy ez a munka nyilvánvalóan egy lehetőség, egy önkéntes dolog; aki kedvet és energiát érez, az alapíthat ilyet vagy léphet be ilyen nyugdíjas-szervezetbe.

Azt gondolom, ráadásul ez egy jó példa a generációk közötti együttműködésre és összefogásra, hiszen ezen nyugdíjasoknál egy élet emberi és szakmai tapasztalata áll rendelkezésre, amit át tudnak adni a fiatalabbaknak. Mára elmondható, hogy szinte minden megyében megalakultak ezek a nyugdíjas-szervezetek, legalább egy nyugdíjas-szövetkezet már mindegyik megyében van, tehát országos lefedettségűvé vált, de szerintem közösen kell népszerűsítünk ezt a lehetőséget. Minden képviselőtársamat arra kérem, hogy népszerűsítse, reklámozza a nyugdíjas-szövetkezetek lehetőségét, hiszen ez mindenki számára egy jó lehetőség. A nyugdíjasok dolgozni tudnak, társaságban vannak.

(10.40)

Az egyébként nagyon kedvező szabályozási környezetben megkeresett tiszteletdíjukat oda tudják adni az unokáknak, gyerekeknek, hiszen azt fontos hangsúlyozni, hogy csupán egy 15 százalékos szja-fizetési kötelezettség van ez esetben, semmi egyéb más járulékfizetési kötelezettsége nincs a dolgozó nyugdíjasnak.

És ami a mai konkrét javaslatunk, az pedig valójában egy jó példája annak, hogy ha valamire nem figyelünk oda, mondjuk, az alapjogszabály megalkotásánál, de közben az felszínre kerül, például egy konzultáció folyamán - mint ahogy Bencsik János képviselőtársamat megkeresték az érintett bányászok -, akkor nem vagyunk restek korrigálni azt a jogszabályt, amit együtt fogadtunk el, és például rájuk nem gondoltunk valami rejtélyes oknál fogva, holott több ezren vannak, és ők is nyilvánvalóan megérdemlik annak a lehetőségét, hogy nyugdíjas-szövetkezetben tudjanak dolgozni az elkövetkezendő időszakban. Úgyhogy a Fidesz-frakció nevében azt tudom mondani, hogy támogatjuk ezt a javaslatot, és a többi képviselőtársamat és frakciót is arra kérem, hogy támogassa ezt a javaslatot; segítsünk annak a több ezer embernek, akít érint ez a kérdés, és tegyük lehetővé, hogy ők is részt tudjanak venni, és nyugdíjuk, járadékuk mellett tudjanak dolgozni nyugdíjas-szövetkezetekben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nyitrai képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga László képviselő úr. Öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Aki csak felületesen figyelte az eddigi felszólalásokat és ezt a ma délelőtti vitát, lehet, hogy úgy gondolja, hogy egy nem túl nagy indulatokat kiváltó előterjesztésről fog itt vitázni az Országgyűlés. Megmondom őszintén, hogy mi magunk is azt gondoltuk itt Szakács László képviselőtársammal, hogy azon túl, hogy elmondjuk, hogy miért nem támogatjuk ezt az előterjesztést, mi is higgadtan próbálunk és észérvekkel érvelni ebben a vitában. De megmondom őszintén, hogy azután, ahogy az előterjesztő képviselőtársam Bencsik János és most a Fidesz vezérszónokaként Nyitrai Zsolt érvelt, nehéz az embernek uralkodni az indulatain.

Magukról a nyugdíjas-szövetkezetekről, illetve az egész rendszerről csak annyit szeretnék mondani, hogy természetesen eddig sem támogattuk az eredeti előterjesztést, az ezzel kapcsolatos módosításokat, és ezt a módosítást sem fogjuk támogatni. Nem véletlenül tesszük ezt, hiszen nagyon sokan szólaltak fel ellene. Például a Magyar Szakszervezeti Szövetség alelnöke, Székely Tamás adott ki közleményt akkor, amikor erről először szó esett a közéletben. Nagyon világossá tette, hogy ez a lehetőség tulajdonképpen a legkisebb nyugdíj, legkiszolgáltatottabb nyugdíjasokat fogja egyszerűen kilökné a munkaerőpiacra, kényszerből, merthogy számukra nincs más lehetőség arra, hogy megfelelő jövedelemre tegyenek szert. Ezt nyilván egyféleképpen lehetne megoldani: tisztességes nyugdíjat kéne fizetni az embereknek.

Többször tettünk javaslatot a nyugdíjak korrekciójára, itt különösen az alacsony nyugdíjakra gondolok, és az öregségi nyugdíjminimum megemelésére. Rengetegszer utasították vissza ezt az elmúlt években. Az öregségi nyugdíjminimum változatlanul 28 500 forint, az elmúlt nyolc évben egy forinttal sem sikerült ezt megemelni, és a legnagyobb elszegvedői az önök politikájának a kisnyugdíjasok. Most itt a Fidesz vezérszónoka a nagy kegyesen néhány tekintetben 5 százalékra csökkentett alapvető élelmiszer-árfáról beszél, amit egyébként öt éve javaslunk, hiszen benne van ez a költségvetésben, az áfacsalások ellen is egy fontos fellépés, és a legkisebb keresetűeknek, a legalacsonyabb jövedelmű kisnyugdíjasoknak óriási segítség volna, ha az összes alapvető élelmiszer áfáját csökkentenék 5 százalékra. Letettük az asztalra a javaslatot, többször elutasították.

Ennyit tehát a háttérrel, ennyit a nyugdíjas-szövetkezetekről, ezt az érvünket számtalanszor elmondtuk, nem ez a megoldása a kisnyugdíjasok jövedelmi helyzetének, hogy egyszerűen kényszerből visszalökődésük őket a munkaerőpiacra.

De mivel ez a konkrét módosítás arról szól, hogy az átmeneti bányászjáradékban részesülők is szerepet vállalhatnak ilyen nyugdíjas-szövetkezetekben, ezért nem tudok amellett elmenni, hogy olyan képviselői beszéltek a Fidesznek itt, akik értik, vagy reméltem, hogy értik azt a problémát, ami azt jelenti, hogy

a korábban már bányásznyugdíjban részesülők, bányásznyugdíjra jogosultak kapcsán önök elvették tőlük a nyugdíjukat, sok jogosultságukkal együtt, és megadóztatták tulajdonképpen ezt az ellátásukat, bányászjáradékká minősítették vissza ezt az ellátást.

Ez végtelenül megalázó ezeknek az embereknek. Bencsik képviselőtársam is elmondta itt az alapvető feltételeket: 25 év mélyművelési ágban vagy 5 ezer műszak. Olyan korábbi munkavállalókról beszélünk most, akik közül talán a legkevesebben érik meg az öregségi nyugdíjkorhatárt, sajnós. Tehát ez egy olyan felelősségteljes munka a mélyben, ami jelentős egészségkárosodással jár. Aki ilyen településeken mozog vagy bányász körökben jár - ugye, nemrég volt itt bányásznap, szeptember elején -, az ezt tudja. Aki beszél ezekkel az emberekkel, az ezt tudja. Nagyon kevesen érik meg tehát az öregségi nyugdíjkorhatárt közülük, és a mai nap is az előterjesztő, Bencsik János is elmondta, hogy néhány ezer emberről beszélünk, aki ebben részesül - 4-5 ezer lehet ebben a pillanatban nagyjából a számuk. Azt hiszem, hogy nem ilyen előterjesztést kell behozni az ő helyzetüknek a rendezésére.

Azt gondolom, hogy ha ők ma felszólalhatnának itt az Országgyűlésben, akkor kikérnék maguknak ezt az előterjesztést. Azt gondolom, hogy az Országgyűlés, ha van forrás, ha van lehetőség, akkor egyet tehetne az ő érdekükben ma: elnézést kér tőlük, a kormánypárti képviselők egyesével elnézést kérnek ezektől az emberektől, akikről elvették a bányásznyugdíjukat, és haladéktalanul visszahelyezik őket szerzett jogaikba. Ez lenne az egyetlen megoldás, úgyhogy én többet mondok már, mint hogy nemmel szavazunk: vonják vissza ezt az előterjesztést, és haladéktalanul állítsák vissza ezeknek az embereknek az érdekében a bányásznyugdíjat. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Sneider Tamás alelnök úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SNEIDER TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Hadd mondjam el előre, hogy a törvényjavaslatot, ha nehéz szívvel is, és megértve egyébként a szocialista álláspontot is, de a Jobbik támogatni fogja, abból kiindulva, hogy ez egy kisebb rossz megoldás, ugyanakkor az előttem elhangzó gondolatokkal teljes mértékben egyet kell értenem, hiszen önök mégiscsak egy nyugdíjárulékot, egy nyugdíjat szociális ellátásá minősítettek át.

Én sem akarok most hosszan belemenni politikai adok-kapokba, talán nem is lesz a mai napirendi pont egy olyan alkalom, de ha Nyitrai Zsolt képviselőtársam pozitívumokat tud mondani, mi ugyanannyi vagy valószínűleg sokkal több negatívumot tudunk felsorolni azzal kapcsolatban, hogy az elmúlt hét, illetve tíz évben, hiszen nem önök kezdték a nyugdíjrendszer megnyirbálását, hanem nyilván már

a Szocialista Párt idején ez megtörtént az utolsó két-három évben, tehát sokkal több negatív dolog érte a nyugdíjas-társadalmat, a magánnyugdíj-pénztári vagy on elűntetésétől kezdve rengeteg olyan jogszabályon keresztül, amit most nem kívánnék felsorolni, hiszen tegnap ezt meg is tettük már egyébként a parlament falai között.

Rátérnék inkább konkrétan a törvényjavaslatra, hogy mi is a bajunk vele, mi volt a bajunk már az alap-törvényjavaslattal, amit mi sem támogattunk, hozzá kell tennem, mert nem tartjuk jónak. Ezt sokkal jobb konstrukcióban meg lehetne valósítani, de jelen pillanatban ez azok számára, akik bekerülnek ezekbe a nyugdíjas-szövetkezetekbe, rengeteg olyan hátrányt okoz, ami nagyon komoly problémákat fog felvetni az elkövetkező időszakban.

Az egyik ilyen, amit már oly sokszor elmondtam - és itt, ennél a pontnál, ennél a módosításnál kimondottan fontos hangsúlyozni, és talán hátha meghallják önök, és ezen majd változtatnak -, az, hogy egy ilyen nyugdíjas-szövetkezetben minden egyes tag egyforma mértékben köteles részt venni, és a kötelesség azt is jelenti, hogy bármilyen károkozás történik egy ilyen nyugdíjas-szövetkezet bármely dolgozója által, egyetemlegesen mindnyájan felelnek ezért a károkozásért.

(10.50)

Nyilvánvalóan, ha csak egy közértre gondolunk, és mondjuk, az egyik boltos, aki nyugdíjas-szövetkezeti tag, elűt száz forintot és ennyi hiány keletkezik, és van még kétszáz tagja ennek a nyugdíjas-szövetkezetnek, össze fogják tudni adni ezt a kárt, ami így keletkezett, ha szükséges. De bányászokról beszélünk, veszélyes üzembről beszélünk, kérem szépen. Mi lesz akkor, amikor, ne adj' isten, egy bányászszerecsétlenség történik valamely személy vagy személyek hibájából? Akkor nem a cég fog fizetni, mert tulajdonképpen nincs cég, hanem egy szövetkezet van, amelynek egyetemlegesen felelős minden egyes tagja - pontosan ez van a jogszabályban - minden egyes károkozásért vagy balesetért.

Nyilván nem kívánjuk, hogy ilyen helyzet előálljon, de azért halkán megjegyezném, hogy jelen pillanatban leginkább a bányakultivációk, rekultivációk azok, amik folynak Magyarországon, ami ugyancsak veszélyes üzem, semmivel sem veszélytelenebb, mint maga a hagyományos bányászat. Mi történik, ha ott történik egy bányászszerecsétlenség? Majd mindenki fizeti a milliókat, esetleg milliárdokat közösen?

Ez az egyik legnagyobb probléma, és ezért is óvom én, hozzá kell tennem, azokat a tagokat, akik majd belépnek egy ilyen bányász nyugdíjas-szövetkezetbe, hogy alaposan nézzék meg majd, milyen pontok lesznek a szerződésben, mert ha - bár nem vagyok jogász, hozzá kell tennem - az általános irányelvek fognak rá vonatkozni, akkor teljesen egyértelmű, hogy akár az egész életük munkája is ráemehet, és még az a ház is, amiben éppen laknak, ha

pereskedésre kerül majd sor. Ez az egyik legnagyobb probléma már az alaptörvénnyel, itt pedig kimondottan hangsúlyozni kell, hogy egy ilyen veszélyes üzemmel kapcsolatban pedig aztán végképp felmerül ez a nagyon komoly kérdés.

A másik, ami viszont mindenkit érint, minden egyes olyan személyt, aki nyugdíjas-szövetkezeti tag lesz, hogy nem jogosult arra, hogy újabb nyugdíjas éveket szerezzon, be lehessen számítani a majdani kifizetendő nyugdíjába azokat az éveket, amelyeket ledolgoz szövetkezeti tagként. Miért ez az egyik legnagyobb baj általánosságban? Azért, mert lehet, hogy akkor, amikor egy elképesztően alacsony nyugdíj után - hiszen tudjuk, milyen szerencsétlen helyzetben van a nyugdíjas-társadalomnak körülbelül az egyharmada, de a kétharmada körülbelül az, amelyik ugyancsak hasonló helyzetben van -, tehát ha egy nagyon alacsony nyugdíj után elmegy dolgozni, mert 64 évesen, hál' istennek, megteheti, dolgozik 70 éves koráig - vegyünk egy ilyen kis életpályát példaként -, akkor ő valóban ki tudja egészíteni a keresetét, és lehet, hogy viszonylag elfogadhatóan tud élni; ha egészséges, tegyük hozzá, mert ez egy nagyon fontos dolog.

De 70 éves korában, amikor újból kikerül a munkaerőpiacról, vagy akárhány éves korában, amikor már nem fog tudni dolgozni, mert már tényleg nem lesz rá lehetősége, akkor visszaáll az eredeti helyzet, az az eredeti helyzet, ami 60 ezer forintos nyugdíjat jelent jelen pillanatban, mert 80 ezer forintos fizetések után, ami az egyharmadát jelenti a mai magyar társadalomnak, 60 ezer forintos nyugdíjat fog kapni és kap a nyugdíjasok egyharmada, és kérem szépen, pont akkor, amikor arra lenne szükség, hogy még nagyobb, még jobb lehetőségei legyenek egy idős embernek, hiszen ekkor már több egészségügyi problémával szembesül általában egy ember, sok olyan nehézség jön, ami szóba jöhet, arról nem is beszélve, hogy ha valaki majd idősotthonban szeretne elhelyezkedni, akkor százezer alatt nem nagyon fog neki sikerülni, és ezzel a lehetőséggel nyilvánvalóan nem fog tudni élni.

Tehát amit én ugyancsak nagyon határozottan... - és nyilván egy Jobbik-kormányzat ezt meg fogja tenni és alaposan átalakítja ezt a törvényjavaslatot, ha egyáltalán ki lehet pofozni úgy, hogy tényleg normálisan és jól működhessen, és valódi biztonságot tudjon adni az idősek számára, akkor teljesen egyértelmű, hogy legalább azt az egy dolgot meg kellene adni, hogy a nyugdíjba be lehessen számítani azokat az éveket és azokat az összegeket, amelyeket megkeresnek a szövetkezetben.

Hozzá kell tennem, hogy egyébként normál esetben, ha nem szövetkezeti tagnak lép be valaki, akkor ezt a lehetőséget megkapja. Ezért óriási nagy probléma ez a történet, hiszen innentől kezdve teljesen logikus, hogy minden munkavállaló azt fogja választani. Nem az eredeti dolgot fogja választani, hogy alkalmazok nyugdíjast, egy-két dologgal kevesebbet kell fizetnem a jelenlegi törvény szerint is,

hanem ezt a módszert fogja alkalmazni, mert sokkal, de sokkal olcsóbb neki, gyakorlatilag a töredéke a nyugdíjas munkavállaló bérének a kifizetése. Magyarul, belekényszerítettük a magyarországi nyugdíjasok nagyon-nagyon nagy tömegét egy olyan rendszerbe, egy olyan konstrukcióba, amivel rosszabbul járnak, mint az előző rendszerben, vagy az általános irányelvek, amik egyébként a nyugdíjasok foglalkoztatására vonatkoznak (*Sic!*).

Ezek nagyon fontos kitételek, rengeteget lehetne felsorolni, most nyilván nem fogom az összeset elmondani, de azért engedjék meg, hogy egy kicsit makrogazdaságilag is jelezzem a problémát a jelenlegi nyugdíjas-szövetkezeti törvénnyel kapcsolatban, amit már egyébként elmondtunk, de azért nem árt újból elmondani, mert amíg kormányon vannak, hátha találnak rá esetleg megoldást vagy javítanak a helyzeten. Ez pedig nyilvánvalóan az, hogy azzal, ha adott esetben akár százszázalékos nagyságrendben idős emberek bekerülnek a munka világába újból, annak mindenképp van egy olyan makrogazdasági vetülete, hogy a béreket, a jelenlegi igen alacsony, sőt Bulgáriát nem számítva talán a legalacsonyabb kelet-európai béreket még további nyomás alá helyezik, még alacsonyabb bérek alakulhatnak ki Magyarországon, illetve a bérunióval szemben egy olyan folyamat, amelynek köszönhetően biztos, hogy nem fognak olyan mértékben emelkedni a bérek általánosságban Magyarországon. Márpedig ha nem fognak emelkedni a bérek általánosságban Magyarországon, akkor teljesen logikus, hogy az a 600 ezer fő, aki most kint tartózkodik, valószínűleg még inkább gyarapodni fog, ezek a középkorúak és fiatalok - bár már idősök is vannak kint sajnos - nem fogják a magyar államkasszát bővíteni, és ez óriási veszteséget okoz nekünk makrogazdasági szinten.

S itt csak halkan jegyzem meg, hogy maga Orbán Viktor mondja azt, milyen jó, hogy ezermilliárd forintot hazaküldenek a Nyugat-Európába kivándorolt magyarok. Én mindjárt mellétném, csak ő nem szokta mellétneni, hogy igen, csak hogy 3000 milliárd forinttól elesünk annak köszönhetően, hogy ez a 600 ezer ember, csak átlagbérrel számolva, nem itt Magyarországon dolgozik, nem fizet semmilyen adót nekünk, semmit az államkasszába. Igen, a 3 ezer milliárd forint elesésből ezermilliárdot visszacserez az állam összességében, vagy nem az állam, hanem Magyarország lakosai, de mégiscsak 2000 milliárd forint mínuszba kerülünk ennek köszönhetően.

Arról pedig már csak halkan beszélek, hogy egyébként meg legalább 6000 milliárd forint hasznót hajtának Nyugat-Európában. S amikor a leszakadásunkat szoktuk elemezgetni - itt van egy-két gazdasági szakember -, azért csak érdemes néha arra is gondolni, hogy ha ott 6000 milliárdot megtermel a 600 ezer magyar, itt viszont 2000 milliárddal mindenképpen évente csökken a jövedelmünk, az bizony mínusz 8000 milliárd, amivel mindig előbbre van Nyugat-Európa, mint mi, illetve mi hátrányban, így

viszont felzárkóztatás enyhén szólva soha az életben nem fog történni Magyarországon.

Tehát én úgy gondolom, az előzőekben elhangzottakhoz hasonlóan, hogy az idősök nem ezt érdemlik, amilyen törvénytervezeteket most benyújtottak, illetve azt érdemelnék, hogy ezek tisztességes, becsületes és valóban teljes mértékben az ő érdekeiket szolgáló törvénytervezetek legyenek. És valóban az a legfontosabb cél, hogy bizony azokat az alacsony vagy mondjuk úgy, hogy átlagos nyugdíjakat Magyarországon minél gyorsabban megemeljük, ahogy elmondtuk már a tegnapi nap folyamán, egy méltányos differenciált nyugdíjmeléssel, amelyből nem lehet megélni Magyarországon, amely katasztrofális helyzetet okoz. És ha valóban tenni akarnak a nyugdíjas-társadalomért, akkor nagyon-nagyon gyorsan el kell gondolkodni ezen, hiszen annak köszönhetően, hogy iszonyú sokan voltak minimálbéren az elmúlt években; volt, amikor milliányi honfitársunk minimálbéren volt foglalkoztatva, ráadásul nagyon sokan több évig munkanélküliek voltak, mindennek következtében most ezekben az években mennek tömegével nyugdíjba azok az emberek, akik iszonyúan alacsony nyugdíjra jogosultak, és ez óriási társadalmi feszültséget fog kiváltani az elkövetkező időszakokban.

Mindezek tükrében mondom, fájó szívvel, hozzá kell tennem, hogy mi most nem fogunk ellenkezni egy ilyen módosítással kapcsolatban, mert magát az alaptörvényt utasítjuk el, és kívánjuk majd megjavítani. Teljesen egyértelmű, hogy amikor erre meglesz a lehetőség, akkor az egészet cakompakk átalakítjuk, ha egyáltalán át lehet alakítani természetesen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak tükrében nagyon nehéz erről higgadtan vitatkozni. Annyira látszott az előterjesztő Bencsik János felszólalásából, hogy a szándék megvan, a probléma új. Nincs még az a tapasztalat, ami nekünk már megvan a Mecsekben, ami már megvan Borsodban. Önöknél még ez a probléma új. Nyitrai képviselőtársam vezérszónoklatként elmondott idősök napi köszöntőjében persze voltak durva hibák, mert ő beszélt aztán itt az áfacsökentéstől kezdve mindenről. Csak egy mondatban reagálnék, persze, csökkentették a vadhús áfáját. Miért nem a kenyér áfáját csökkentették? Nálunk a nyugdíjasok a kenyeret veszik, nem a vadhúst legfőképpen. Úgy gondolom, ez azért nagyobb segítség volna.

De visszatérve a szakmai javaslatra, azt látom, hogy az előterjesztőnek, ahogy már mondtam is korábban, ez egy új probléma. Nálunk ez nem új probléma. És, tisztelt képviselőtársam, meg kell mondanom, hogy itt egyáltalán nem az vezérli a benyújtót és az ezt támogató Fidesz-frakciót, hogy bármit is segítsenek a járadékos bányászokon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez üzlet, üzlet azoknak, akik ezeket a szövetkezeteket létrehozzák. Önök még a járadékos bányászokat, a nyugdíjas bányászokat is betereleik ezekbe a szövetkezetekbe. Ha azt akarnák önök, hogy a nyugdíjasok tudjanak dolgozni, akkor csak egy pár jogszabályon kellene lazítani. Ha azt akarnák önök, hogy a járadékos bányászok tudjanak normálisan dolgozni, akkor annak a felső korlátját kellene megszüntetni, hogy a járadék mellett mennyi munkát végezhet valaki.

Ma, ugye, hat órában lehet valakit foglalkoztatni, és maximum a legkisebb öregségi nyugdíj háromszorosát keresheti meg egy ilyen bányász. Ezen kell lazítani, és akkor lehet ezeket az embereket foglalkoztatni. Önöknél még új a probléma, képviselőtársam, és ön azt mondja, hogy munkaerőhiány van ezeken a régi, iparosított területeken. Nálunk ez egy régi probléma, nálunk 2001. január 1-jével zárt be a bánya, és el tudom önnek mondani, hogy nálunk munkaerőpiaci hiány probléma van. Egy huszonpárezer városban, ami Komlóból maradt, van 1100 közmunkás. Ez nem azt jelenti, hogy itt munkaerőpiaci hiány van.

Úgy gondolom, ez nagyon nagy problémát jelent, amit megint nem old meg, amit önök ide most letettek az asztalra. Ha önök tényleg szeretnének segíteni a járadékos bányászokon, akkor kérem, sőt követelem, hogy adják vissza a 2012-ben elvett jogosítványait. Adják vissza a jogosultságukat! 2012. december 22-én ülést tartott a parlament. Önök nagyon bátran, éjjel 2-kor elvették azokat a jogosítványait, azokat a kedvezményeiket a bányászoknak, amiket számukra a 23/91-es kormányrendelet biztosított. Azóta fennállnak ezek a szabályok, amikről beszéltem, hat órában lehet foglalkoztatni nyugdíjas bányászt, járadékos bányászt. Azóta fennáll az a szabály, hogy maximum a legkisebb nyugdíj összegének háromszorosáig lehet foglalkoztatni, illetve annyit kereshet a járadéka, illetve nyugdíja mellett.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Önök azon sem gondolkodtak el, hogy itt a képviselők a nyugdíjuk mellett nyugodtan fölvehetik a tiszteletdíjukat, pedig az több, mint az öregségi nyugdíj. De a miniszterek is, az államtitkárok is fölveszik a nyugdíjuk mellett a tiszteletdíjukat (*Dr. Fónagy János: Nem.*). Fölvehetik. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Fölvehetik, de nem teszik.*) A bányászoknak a legkisebb nyugdíj háromszorosáig lehet csak kifizetni. Úgy gondolom, ez egy nagyon rugalmatlan rendszer.

Elmondok önöknek egy példát, ma kerestek meg velem. Hat órában volt bejelentve egy járadékos bányász. Ő fel is hívta egyébként a figyelmét a munkáltatójának arra, hogy ő csak hat órában lehet bejelentve, és a fizetésének felső korlátja van ahhoz, hogy a járadékát is megkapja. El kellett neki menni dolgozni, mert a 89 ezer forintból nem tudott megélni a családjával. Aztán rosszul, nyolcórásnak jelentették le. Az önök rugalmatlan rendszerében nem a munkáltatót kötelezték korrekcióra, hanem elvették ennek az embernek a járadékát. Nem tud már elmenni olyan helyre dolgozni, ahol még egyszer járadékot kaphatna, mert nincs már Magyarországon bánya. Önök bezárták tavaly az utolsót is. Nem tud még egyszer jogosultságot szerezni. Ez az önök rugalmatlan rendszere.

Ezekkel a példákkal csak azt szeretném bizonyítani, hogy önök ebben csak üzletet látnak. Azok számára látnak üzletet, akik ezeket a szövetkezeteket vezetik. Ebben a járadékos bányászoknak lehetőségük nincs. A járadékos bányászoknak az a lehetőségük, ha önök visszaadják az összes olyan jogosultságukat, amiket 2012. december 31-ével elvettek tőlük. Adják vissza a kordedvezményes nyugdíjakat, adják vissza akár a szolgálati nyugdíjakat is, tegyék újra rugalmassá ezt a rendszert!

Úgy gondolom, ha a nyugdíj mellett valaki dolgozni akar, ahhoz nem kell szövetkezetet létrehoznia a magyar államnak, nem kell az, hogy a szövetkezetek létrehozását bármilyen módon ösztönözze, és ezzel piszkosul jó üzletet csináljon valaki, hanem az kell, hogy normálisan lássák a helyzetet, könnyítse nek a foglalkoztatás szabályain. Higgyék el, akkor ezek az emberek meg fogják keresni a módját annak, hogy ők tudjanak dolgozni. Ha helytelen az a kép, amiből az előterjesztő kiindul, mert nála ez a probléma új, akkor valószínűleg egy helytelen kérdésre helytelen válasz fog születni. Viszont valakik pénzügyileg, anyagilag ezzel piszkosul jól járnak. A bányászokat eddig ebből kihagyták, akkor most a bányászokat is ebbe belehúzták.

Erre azt mondani előterjesztőként, hogy „Jó szerencsét!”, azt gondolom, minimum cinikus. Azt gondolom, hogy a lehetőséget a településeknek, azoknak a térségeknek, ahol megszűnt a nehézipar, meg kell teremteni. Azt gondolom, hogy a bányászoknak a megfelelő jussukat meg kell adni. 25 év vagy 5 ezer műszak, az ez után járó lehetőségeket meg kell adni, amit pedig elvettek tőlük, azt pont ideje visszaadni, úgy gondolom. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Még mielőtt a tervezethez

hozzászólnék, szeretnék az előttem felszólalók, pontosabban, az ellenzéki felszólalók egy-egy gondolatához néhány mondatot fűzni.

Szocialista képviselőtársaim több alkalommal is Nyitrai képviselőtársunknak az áfacsökkentésre tett utalásait kritizálták és követelték az áfacsökkentést. Hiteles-e önköktől azt hallani, hogy az áfacsökkentés kiterjesztését várják, amikor az élelmiszerekre rakódó áfát pontosan önök emelték egységesen 25 százalékra abban az időszakban, amikor kormányon voltak, és tehettek volna azért, hogy az áfa azon a szinten maradjon az élelmiszerek esetében, ahol volt, vagy éppen csökkentsék, ha ezt akarták volna.

És egy mondatot szeretnék mondani Sneider Tamás képviselőtársamnak, alelnök úrnak a felszólalásához is, amelyben azt mondta, hogy nem emelkednek Magyarországon a bérek. Szeretném felhívni a figyelmét, mert számtalanszor elhangzott e Ház falai között is, hogy az elmúlt hét évben a reálbérek reálértéke 24 százalékkal nőtt. És abban az esetben, ha többgyermekes családról van szó, az ottani keresetekről van szó, mondjuk, egy háromgyermekes család esetében ez 50 százalékos reálbér-emelkedést jelentett. Mi ez, ha nem béremelkedés? Talán ennyit a komolyságáról néhány mondatuknak, néhány gondolatuknak.

De visszatérve eredeti szándékomra, amiért szót kértem, néhány gondolatot szeretnék mondani az előttünk lévő indítványhoz, törvényjavaslathoz.

(11.10)

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a szövetkezeti törvényben szabályozott közérdekű nyugdíjas-szövetkezetekben részt vevők jogosultsági körét kiegészíti az átmeneti bányászjáradékban részesülőkkel, valamint ezzel összefüggésben módosítja a kapcsolódó ágazati törvényeket. A törvényjavaslat célja tehát annak megteremtése, hogy a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetekben részt vevőket megillető kedvezmény az átmeneti bányászjáradékban részesülők-re is kiterjesztésre kerüljön.

Ha általában nyugdíjas-szövetkezetekről akarunk beszélni, elmondhatjuk, hogy az ott történő foglalkoztatás közvetetten hozzájárul ahhoz, hogy a tagoknál felhalmozódott tudás, szakmai tapasztalat ne vesszen kárba, hanem hasznosuljon, hasznosulva kerüljön a gazdaságba a szolgáltatások területén. A nyugdíjas-szövetkezetek egyben lehetőséget is jelentenek az idősebb korosztályba tartozó honfitársaink számára, hogy aktív pályafutásuk befejezésével új formát találjanak a tudásuk, szakmai tapasztalatuk hasznosítására és egyben jövedelmük kiegészítésére. Ezek a polgárok a nemzetgazdaság számára egy sokezeres létszámú, megbízható, nagy tapasztalattal rendelkező munkaerő-tartalékot is jelentenek. Egyben úgy véljük, hogy az átmeneti bányászjáradékban részesülőknek a nyugdíjas-szövetkezeteken keresztül történő foglalkoztatásba való bevonása által csök-

kenhet a munkaerőpiacon tapasztalható nyomás, pótolható a gyakorlat által hiányolt szakértelem, szaktudás.

A törvényjavaslat lényegében az azonos helyzetben lévő állampolgári csoportok, az öregségi nyugdíjban részesülők és az átmeneti bányászjáradékban részesülők közötti különbséget szünteti meg azzal, hogy a nyugdíjas-szövetkezetekkel kapcsolatos törvényi szabályozást kiterjeszti az utóbb említett csoportra is. Ezzel a lehetőséggel kívánja a kormány elismerni a bányászok nehéz körülmények között végzett évtizedes munkáját, azzal, hogy természetesen ezt a tervezetet támogatjuk.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a szövetkezetekről szóló törvényen kívül módosítja a kapcsolódó ágazati törvényeket, amire jogtechnikai okból van szükség. A kormány álláspontja szerint a törvényjavaslat méltányosan jár el a bányászjáradékban részesülőkkel, így teljes mértékben összhangban áll a kormányzati törekvésekkel.

Kérem, hogy a kormány által támogatott törvényjavaslatot önök is támogassák majd szavazatukkal. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Turi-Kovács Béla képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem szót, mert várható volt és be is következett, hogy nagyjából-egészében ellenzéki oldalról, különösen a szocialisták oldaláról ugyanazok az érvek el fognak hangozni, mint amelyek júniusban is elhangoztak. Akkor is és most is azon az állásponton voltam, hogy ez a jogszabály, ennek az alapjogszabálya kifejezetten azt a célt szolgálja meggyőződésem szerint, hogy egy biztonságosabb és jobb munkalehetőséget tudjon biztosítani azoknak, akik egyébként önmagukban nagyon nehezen és kiszolgáltatott helyzetben lennének képesek a munkavállalásra.

El kell mondanom, tisztelt Ház, hogy az egész világon, nem csak Magyarországon, amikor közeledik a nyugdíj időszaka, és amikor már belátható távolságban van, akkor az érintett mélyen elgondolkodik, hogy milyen életforma, mi az, amit majd meg fog valósítani a jövőben is, milyen élet az, amit folytathat. Ezt én átéltem, és szerencsés voltam, hiszen olyan foglalkozásom volt, hogy tovább dolgozhattam, nem függtem valakitől vagy alakiktól, a munkáltatótól, ahogy most becézzük azt, nevezzük egyenesen a nevének, attól a fajta munkamezgerőztől, tőkéstől, akinek az a feladata, hogy a lehető legnagyobb profit mellett foglalkoztassa azokat, akiket foglalkoztat, hiszen a gazdaságot azzal akarja erősíteni, főleg a saját gazdaságát, hogy minél olcsóbb munkabérral, minél jobb feltételekkel a saját számára foglalkoztasson embereket.

A szövetkezés arra szolgál, hogy az a csoport, amely kölcsönös bizalom alapján egy ilyen szövetkezésre lép, sokkal kevésbé kiszolgáltatott. Annak, aki egy ilyen szövetkezés útján igyekszik a munkavállalók piacára belépni, már vannak bizonyos védelmei, amely védelmeket egyfelől a törvény, másfelől pedig maga a szövetkezési csoport biztosítja.

En a magam részéről elmondtam júniusban, és most is el kell mondanom, hogy több ok van, ami miatt ezt a törvényt támogattam és támogatom, de elsősorban és döntően az, hogy végre tettünk egy olyan lépést, amely hosszú időn keresztül, éppen a szocialisták elődjei által, '90 előtt egy olyan helyzetet teremtett, amikor a szövetkezés valamiféle szitkosszavá vált, pedig Magyarországon a szövetkezés a XIX. századtól kezdődően azoknak, akik kiszolgáltattak voltak, egyébként egyfajta garanciát és biztonságot jelentett. Ezt jelenti most is meggyőződésem szerint ez a törvény, amelyen lehet, hogy majd menet közben kell javítani, kell változtatni, minden törvény ilyen, de a jelen pillanatában, úgy, ahogyan most elindult, tegyék a kezüket a szívük helyére azok, akik most ellenzik, tisztelettel, én úgy látom, hogy június óta ennek a törvénynek olyan mozgása van, a társadalmon belül olyan visszhangja van, amelyet kedvezőnek kell hogy tekintsünk. Szövetkezetek alakulnak, és ezek a szövetkezetek, úgy tűnik, életképesek.

Tisztelt Ház! El kell mondanom azt is ezzel a törvénnyel kapcsolatban, hogy azt világosan látni kell, és most a fiataloknak mondom, hogy 50 év fölött - és azért vannak itt jó néhányan, akik fiatalnak érzik magukat, de 50 év fölött vannak -, amikor majd ki akarnak lépni a munkaerőpiacra, meglepve fogják tapasztalni, hogy ők már nem fiatalok, meglepve fogják tapasztalni, hogy milyen érdekes ez a munkaadó, száz kifogást fog találni, de nem engem, hanem majd egy 30 évest vagy még fiatalabbat igyekszik a munkahelyre odacsábítani.

A szövetkezés, amiről most beszélünk, ezek ellen a kiszolgáltatottságok ellen kell hogy garanciákat nyújtson. Hogyan? Többek között anyagi lehetőségekkel is. Kérem, világossá kell tenni: az, aki munkát ad, a munkaadó, nem egy jótékonyági intézmény. Az nem arról szól az ő részéről, hogy én olyan végtelenül humánus ember vagyok, hogy azt akarom, hogy te dolgozhass és jobban élj. Nem erről szól a történet. Ez arról szól, hogy profitot akar szerezni. Márpedig ha az állam azt akarja, és azt akarja, a kormány azt akarja és mi is azt akarjuk, hogy minél jobb feltételek mellett az, aki nyugdíjba ment, tovább tudjon dolgozni, akkor ehhez kedvezményeket kell adni mindkét oldalon, a munkaadó és a munkavállaló oldalán is. Csak ez a fajta egyensúly teremtheti meg azt, hogy valóban egy olyan új helyzetet tudunk létrehozni, legalább egy szegmensében annak a piacnak, amely oly módon telített az elmúlt időszakban, azaz a munkavállalók részéről, hogy biztosítjuk ezeket a kedvezményeket. Én ezért azt gondolom, hogy ha alaposan végiggondolják, és nem arról beszélünk, hogy elég-e a nyugdíj, hát, a nyugdíj soha nem elég,

ezt biztonsággal merem állítani, és azt is nagyon határozottan kijelenthetem, hogy ha nagyon alaposan végiggondoljuk, az elkövetkező 10-20-30 évben ez még inkább így lesz, következőképpen egyre inkább garantálni kell azt, hogy aki dolgozni tud, aki egészséges, az tudjon is megfelelő feltételek mellett dolgozni.

És valamit még azért tegyünk tisztába: ha valaki eléri a nyugdíjkorhatárt, abból nem az következik, hogy elfelejtette mindazt, amit korábban tudott, hogy már nem tud dolgozni, hogy ő már egy olyan ember, akit majd a társadalom a perifériára szoríthat - ellenkezőleg! Azt gondolom, itt elhangzott már, de azért nem lehet ezt eléggé hangsúlyozni, hogy vannak az életben belül és vannak a munkavállaláson belül is olyan területek, amelyekhez kell egyfajta tapasztalat. Én nem vitatom, hogy ma egy húszéves nyilvánvalóan sokszorosan jobban ért bizonyos elektronikus eszközökhöz - egész nap nyomogatják -, amely elektronikus eszközökhöz a magunkfajta már keveset ért, de vannak más területek, amelyek épp az érdeklődés hiánya miatt, azt gondolom, a fiataloknál meg hiányosságok. Ezért ha ezen a területen is lépünk egyet, és a munkaerőpiacon azt tudjuk mondani, hogy igen, nemcsak egyenlő feltétellel, de még a kormány segítségével, a mi segítségünkkel egy kicsit jobb feltételekkel tudsz odajutni, akkor ezt csak támogatni lehet. A magam részéről támogatom a változtatást. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak az MSZP képviselőcsoportjából.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Cseresnyés Államtitkár Úr! Nagyon röviden reagálnék az áfát érintő kérdésekre, amelyeket felvetett; ez nem kapcsolódik szorosan az előterjesztéshez, ezért teszem ezt röviden.

Önök vezették be az Európa-csúcs 27 százalékos áfát, amely a legtöbb élelmiszerre ma is vonatkozik.

(11.20)

Ez az önök kormányzása idején történt, az önök felelőssége. Milyen áfacsökkentések valósultak meg 2010 előtt? Például hogy egyet mondjak, a távhő áfája csökkent 5 százalékra, ezáltal jelentősen csökkent a panellakásokban lakók fűtési költsége, illetve az alapvető élelmiszerekre vonatkozó javaslatok tekintetében pedig öt éve javasolja azt a szocialista frakció az Országgyűlésben és mindenhol, legalább 15-ször beadtuk azt a javaslatunkat, amely arról szól, hogy a legalapvetőbb élelmiszerek áfakulcsa csökkenjen 5 százalékra. Ez benne van a költségvetésben. Ezt meg lehetne csinálni, és most kell megcsinálni, mert ez jó az embereknek, egyébként meg az áfacsalások elleni fellépés kapcsán is fontos.

Mondta államtitkár úr, hogy csökkenthető ezáltal a nyomás a munkaerőpiacon. Nem hiszem, hogy ez csökkentené érdemben a nyomást, de egyébként Turi-Kovács Béla is említette, hogy ez micsoda lehetőség ezeknek az embereknek. Tudják, mit? Javaslok valamit, szerintem ez is egy megoldás. Vonják vissza ezt az előterjesztést, és adják vissza a bányásznyugdíjat ezeknek az embereknek. Akkor egyébként ezek az emberek, ha úgy gondolják nyugdíjasként, akkor csatlakozhatnak ilyen szövetkezetekhez és dolgozhatnak, akkor nem kell egy önálló jogszabályt alkotni ebben a formában, amit önök most szeretnének, mert rájöttek, hogy elfeledkeztek ezekről az emberekről, amikor az eredeti jogszabályt megalkották. Megoldást találnak az ő életükre, és egyébként minden, már megszerzett jogosultságot visszakaphatnak.

Tehát egy a mai nap célja szerintem, hogy állítsák vissza a bányásznyugdíjat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva a vitát, azt gondolom, le kell szögeznünk, óriási tisztelet kell hogy övezze a nyugdíjasokat, hiszen ők egy életet már ledolgoztak, és ez élet után, azt gondolom, Bencsik János javaslata egy újabb lehetőséget kínál számukra. Azt hiszem, Bencsik János előtte meghallgatta mindezeket, akikről beszélgettünk, és ők is jelezték, hogy szimpatikus számukra ez a törvényjavaslat. Nem hiszem, hogy a képviselőtársam úgy jött ide önök elé egy javaslattal, hogy senkit nem hallgatott meg az érdekelték vagy a résztvevők közül.

A másik, ami nagyon fontos, amit szeretnék elmondani, talán 7-8 évvel ezelőtt még lehetett hallani olyan hangokat, hogy bizonyos szakmában a nyugdíjasok jó lenne, ha elmennének nyugdíjba, hiszen elveszik a fiatal munkavállalók elől a lehetőséget. Én ezt mostanában nem hallom. Én azt hallom, hogy nagyon fontos, hogy ha valaki olyan egészségi állapotban van, olyan képességei vannak, fontos, hogy a munkaerőpiacon, ha tud, dolgozzon. Nagyon fontosnak tartom az ő foglalkoztatásukat, hiszen 3,7 millió ember helyett ma dolgozik 4 millió 432 ezer, 730 ezerrel többen. Egy picit mosolyogtak, amikor a miniszterelnök úr bejelentette '10-ben, hogy 1 millió munkahelyet kérünk. Tehát közel 800 ezren dolgoznak 2010-hez képest.

Ha a nyugdíjasokra szükség van, az azt jelenti, hogy pörög a gazdaság. A gazdaság egy olyan fejlődési stádiumban van, hogy minden olyan emberre szükség van, aki szeretne valamit tenni. Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat kiegészíti a foglalkoztatást. Nem hiszem, hogy gondot jelentene az érdekelték számára, ezért kérjük az ellenzéket is, hogy támogassa ezt a jó javaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkező Varga László képviselő úr, de mivel normal időkeretben senki nem szólalt fel, így megadom a szót Varga László képviselő úrnak, aki normal időkeretben kért szót. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egészen formabontó jelleggel a normal felszólalást használnám, részben a reagálás lehetősége kapcsán. Még egyszer felhívnám a figyelmüket arra, hogy annak a néhány ezer embernek, aki ebben a pillanatban is átmeneti bányászjáradékból részesül, az ő számuk nyilvánvalóan csökken, mert egy részük elérte az öregségi nyugdíjkorhatárt, és egy részük sajnos még nem éri el, merthogy olyan munkát folytattak ők 25 évig, legalább 25 évig a mélyművelési ágban vagy legalább 5 ezer műszakban, amely súlyos egészségkárosodással vagy kockázattal járhat az ő esetükben. Tehát azt kérem, hogy az ő esetük kapcsán állítsák vissza a bányásznyugdíjat. Megjegyezném, hogy néhány évvel ezelőtt ennek a költségét nagyjából 6 milliárd forintra tették. Nyilván, hogy pontosan ma ez mennyibe kerülne, ezt ki kell számítani, de mindenképpen egy ennél kisebb összegről lenne szó. Azt gondolom, ahhoz képest, hogy önök sokszor költenek luxusberuházásokra, egyik fő projektjük a miniszterelnök Várba költöztetése vagy a szülőfalujának a fejlesztése, azt gondolom, hogy ezek helyett egy fontosabb cél lenne visszaadni a bányásznyugdíjat azoknak, akiknek ez jár. A munkaerőpiaci problémák fő okozója az, hogy 600 ezren elhagyták ezt az országot. Ők hiányoznak nagyon erről a munkaerőpiacról. Ha itt lennének ezek a zömükben nagyon jól képzett munkavállalók, akkor ezek a problémák nem lennének. A munkaerőpiaci problémák megoldása tehát nem az, hogy az átmeneti bányászjáradékból részesülő korábbi bányásznyugdíjasokat visszakényszerítik a munkaerőpiacra, hanem az, hogy visszaadják nekik a bányásznyugdíjukat, illetve olyan politikát folytatnak, aminek kapcsán sok százezer elvándorolt magyar honfitársunk vissza tud térni ebbe az országba, és tudja építeni a családját és a saját jövőjét. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Bencsik János képviselőtársunkat, hogy kíván-e mint előterjesztő válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, képviselő úr.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Bevallom

őszintén, hogy én nem szégyellem, hogy képviselő vagyok, ha úgy tetszik, kijáró képviselő vagyok, hiszen egyéni országgyűlési képviselőnek választottak meg a Tatai-medencében, és az ott élők időközönként megkeresnek olyan javaslatokkal, elvárásokkal, amelyek csak országgyűlési, parlamenti szinten kezelhetők, orvosolhatók. Így történt ez ebben az esetben is. Már az eredeti törvény elfogadását követő hetekben, nyári időszakban is megkerestek az átmeneti bányászjáradékban részesülők közül néhányan, majd a nyár végén és kiváltképpen a szeptember első hétvégéjén megtartott bányásznapi keretében meglehetősen sokan, számomra is meglepő mértékben sokan kerestek meg azzal a javaslatukkal, sőt elvárásukkal, hogy a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetekről szóló törvény hatálya alá bekerülhessenek ők maguk is, akik alapvetően a 45-63 év közötti korosztályhoz tartoznak.

A Nyitrai képviselő úr által elmondottak közül egyetlenegy emelnék ki, ez pedig a nyugdíjprémium, amelynek kifizetésére a következő esztendőben sor kerülhet annak függvényében, hogy miként teljesít a hazai gazdaság. Ha a hazai gazdaság jól teljesít, és a GDP meghaladja azt a mértéket, küszöbértéket, amely fölött lehetőség nyílik a nyugdíjprémium kifizetésére, akkor az megtörténhet. Ahhoz viszont működőképes, erős, jól teljesítő gazdaságra van szükség, ahol pedig elengedhetetlen a munkáskezek jelenléte is. Ez a törvény, ha kicsiny mértékben is, de ebben tud segítséget nyújtani, hogy azokban a térségekben, ahol rendelkezésre áll ez a viszonylag fiatal, öregségi nyugdíjkorhatárt még el nem érő kör, értenek is valamihez, fegyelmelzeten, közösségekben is tudnak dolgozni, azok hozzájárulnak az adott regionális gazdaság erősödéséhez, kiteljesedéséhez, ami összességében a lehetőségét a nyugdíjprémium kifizetésének.

Varga László képviselőtársam azzal indokolta a törvénytervezet elutasítását, miszerint a legalacsonyabb nyugdíjjal rendelkezőket löki be úgymond a törvénytervezet és a kormány a munkaerőpiacra. Szó sincs erről. Önnek is tudnia kell, hiszen hasonlóképpen egy iparosodott és korábban a bányászat által erősített, támogatott térség képviselőjeként dolgozik, hogy a bányászjáradékkal rendelkezők nem ebbe a körbe tartoznak.

(11.30)

Tehát egy magas, az országos átlagot jóval meghaladó, nyugdíjszerű ellátmányban részesülnek. Az átminősítéssel jelentős anyagi hátrány nem érte őket, azt viszont én is mondhatom - és ezt több alkalommal elmondtam annak idején a saját képviselőcsoportom ülésén is -, hogy azok, akik 25 esztendőt lehúznak egy mélyművelésű bányában, és 5 ezer műszakot töltenek ott, azok érzelmileg élnek meg rosszul ezt a fajta átminősítést.

Ugyanakkor ez minden szakmacsoportra kiterjedt a 2012-es döntés során, hiszen egy nagyon erő-

teljes, világos klauzulát, határvonalat húzott meg az Országgyűlés többsége, amely szerint vannak az öregségi nyugdíjak, tehát van az öregségi nyugdíjellátás, és ezen kívül pedig vannak a különböző szerzett jogosultságok alapján megállapított nyugdíjszerű, de nem nyugdíjként nyilvántartott ellátási formák. Ez alapvetően érzelmi feszültséget és problémát jelentett, nem pedig az anyagi helyzetben történő érdemi változást.

A törvényjavaslat visszavonására én nem látok indokot, hiszen egy, ha még kicsinynek mondható, néhány ezres csoportnak az érdekei kerültek is ide megvitatásra, mégiscsak ez egy képviselői munka, képviselői vállalkozás. Legfeljebb annyit tehetek, hogy ha visszatérek a választókerületembe, akkor tájékoztatni fogom mindazokat, akik indítványozták a törvénytervezet benyújtását, hogy a Szocialista Párt a visszavonását javasolja, javasolta a tervezetnek. *(Dr. Varga László: De azt is mondd el, hogy miért! - Dr. Szakács László: Elmegyünk mi is szívesen, megérveljük! - Dr. Józsa István: Ne csak ezt mondd el, János!)*

Sneider Tamás képviselőtársam, alelnök úr támogatását tisztelettel köszönöm. Azzal a kiegészítéssel vagy szűkítéssel, hogy az átmeneti bányászjáradékban részesülők, hogyha élnek a közérdekű nyugdíjas-szövetkezeten keresztüli munkavállalás lehetőségével, aligha fognak mélyművelésű bányában dolgozni. Tehát itt, Magyarországon az európai uniós kötelezettségek vagy megkötöttségek figyelembevételével az utolsó mélyművelésű bánya is - amely nagy számban foglalkoztatta a bányászokat - bezárásra került. A rekultiváció ez év végén lezárul a Vértesi Erőmű térségében.

Ahol dolgoznak - és az sem veszélytelen -, az a mélyépítés, építőipari kivitelezés, parképítés, parkfenntartás; ezek azok a szakmacsoportok, ahol a leginkább el tudnak helyezkedni, el is tudtak helyezkedni, többségében legális körülmények között, és szűk keresztmetszetben nem teljesen legális körülmények között, ezt is tudjuk. Szeretnének legálisan dolgozni, ezért is történt meg az ő megkeresésük, hogy ne kelljen sakkozni az év végén, az utolsó egy-két hónapban, hogy a meglévő járadékuk és a munkaerőpiacon elérhető jövedelmük szinkronban legyen a hazai szabályozásokkal. Ez a törvényjavaslat erre, ha nem is a leoptimalisabb, de egy használható megoldást indítványoz.

Szakács képviselőtársam kirohanását nem egészen értettem. Még azt is megkérdőjelezte, hogy tisztában vagyok-e azzal a társadalmi és gazdasági keretrendszerrel, ahol az elmúlt 30 esztendőmet leéltem.

Szeretném jelezni, hogy igen, Szakács képviselő úr, teljes egészségben tisztában vagyok. Húsz évig szolgáltam polgármesterként azt a közösséget, ahol alapvetően egy, a bányász hagyományokra épülő, és nemcsak a kulturális hagyományokat, hanem az emberi kapcsolatokat is magába foglaló bányász hagyományokra épülő közösség éli az életét. És köszönnek az emberek, fogadják a köszönésemet, 30 év múltán is,

és igyekeznem kell, hogy akár még nyugdíjas bányászoknak előre tudjak köszönni a tisztelet jeléül, mert bizony az is előfordul, hogy jobban iparkodnak ők a köszöntéssel, mint ahogy én tudok reagálni.

Tehát ez a legfontosabb a képviseleti munka során is, hogy ha vannak dolgok, amiben nem értünk egyet, a párbeszéd az meglegyen, és a kölcsönös tisztelet megadja az alapot arra, hogy olyan kérdéseket, amelyek vitatottak egy-egy témában, azt át lehessen beszélni, át lehessen gondolni, és ennek a szóba elegyedésnek az első és nagyon fontos eleme az a köszönőviszonyban való lét, tehát a nexus, a közvetlen kapcsolattartás.

Említette, hogy a kormány alapvető élelmiszerként a vadhús forgalmi adóját csökkentette. Hát, meg a vadcsirkéét minden bizonnyal, meg a vadhalét; tény az, hogy nem olyan egyszerű a halat kifogni, főleg nem horgászati módszerekkel. De hát azért a hal, a sertés, a baromfi, a tej, az mind-mind ebbe a körbe tartozik, ahol az általános forgalmi adó mértéke csökkentésre került, mert ezek alapvető élelmiszerek. Tehát ez kerül bele a vásárlói kosárba, természetesen ezt kell lecsökkenteni, ahogy a nemzetgazdaság teherbíró képessége ezt lehetővé teszi, és szépen fokozatosan, de folyamatosan bekerültek ebbe a kosárba mindezen alapvető élelmiszerek, belekerült a vadhús is természetesen. *(Dr. Szakács László: Belekerül a kenyér is.)*

Említette, hogy Dél-Dunántúlon, a mecseki, komlói bányászat leépítését követően milyen nehéz helyzetbe került az adott térség foglalkoztatási és megélhetési szempontból. Ugyanilyen nehéz helyzetbe került az észak-dunántúli térség is, ahonnan én érkeztem, ahol ellátom a képviselői munkát, egész Komárom-Esztergom megye, az oroslányi, a dorogi és a tatabányai szénmedencékkel együtt.

Azt is mondhatja képviselő úr, vagy mondhatná, hogy könnyű volt a mi helyzetünk, hiszen autópálya érte el ezt a térséget a 80-as évek végére, éppen akkorra, amikor összeomlott a hagyományos szocialista nehézipar, és könnyebb volt a talpra állás. Viszont hogyha jól emlékszem, akkor a Toller képviselőtársam, volt polgármestertársam által is szorgalmazott 6-os számú autópálya, tehát az M6-os, ha jól számolom, nem vagyok teljesen biztos benne, de úgy tíz éve már legalább szolgálja a Dél-Dunántúl fejlődését, elérhetőségét, és az elérhetőség, az autópálya elérhetősége a gazdaságfejlesztés szempontjából, már ami a sikeres gazdaságfejlesztést illeti, szükséges, ezt senki nem kétféle. De azért az eltelt idő alatt, hogyha nemcsak beszélnek a gazdaságfejlesztés fontosságáról, főleg egy olyan időszakban, amikor láthatjuk, hogy Európa ezen terén, itt, Közép-Európában az európai átlaghoz képest jelentősebb befektetésekre, munkahelyteremtő beruházásokra kerül sor, akkor mi a fittyfenét csinál képviselő úr, azon kívül, hogy időközönként eljön, itt kioszt bennünket, akik valamiféle referenciával már rendelkezünk a helyi gazdaságfejlesztés területén, és kioszt azért, mert rétegeket ugyan, ez esetben pont azoknak az átmeneti

bányászjáradékban részesülőknek az érdekeit képviseljük *(Dr. Szakács László: Mióta a Fidesz vezet, nem nagyon fejlődött semmi sem!)*, akik mellett önnek is ki kellene állnia és szót kellene emelnie. Erre itt fenyegetőzik, hogy vissza kell vonni ezt a törvényt, mert ez nem jó *(Dr. Szakács László: Ezt Varga mondta, de egyetértetek vele!)*, és nem támogatja az érintetteket, akik kérték ennek a betérjesztését. *(Dr. Szakács László: Ha elme gyünk Tatabányára, akkor elmondjuk, hogyan gondoljuk!)*

Aztán azt is mondta, hogy ezt csupán üzletként kezeli a kormány és a kormánypárti frakció. Hallott ön Czeglédy úrnak a nevééről? *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Igen!)* Czeglédy úrnak a nevééről hallott *(Dr. Józsa István: Koholt vádakat!)* ott Vas megyében, Szombathely környéke, ahol mi a kutyafület csinált? *(Dr. Varga László: Az ítélet megvan már? Azt is ismerteti, képviselő úr?)* A közérdekű diákszövetkezet, diákokat foglalkoztató szövetkezet esetében, hát, finoman szólva, nem teljesítette egyrészt a közkassza irányába meglévő kötelezettségeket *(Dr. Józsa István: A NAV lefoglalt mindent, alaptalanul!)*, másrészt pedig, ha teljesítette is, csak késedelmesen teljesítette a diákok által elvégzett munka ellenértékét. *(Dr. Varga László: De nem volt még ítélet! - Dr. Szakács László: Az ítéletet is olvasta már?)* Tökéletesen igaza van, hogy ha ön ebből, Szakács úr *(Dr. Szakács László: Politikai ügy!)*, ebből a tapasztalatból, személyes tapasztalatából indul ki, hogy az önök politikai közössége hogyan tekint a szövetkezeti alapon működő foglalkoztatás irányába *(Dr. Varga László: Politikai ügyről beszélés! Nem volt még ítélet!)*, akkor persze, erre a következtetésre jut. Na, de ez nem feltétlenül kell hogy általános legyen az egész országban vagy más politikai közösségeken belül.

(11.40)

Tisztelt Varga Képviselő Úr! *(Dr. Szakács László: A Fidesz már tudja az ítéletet!)* Igen, az egy nagyon fontos lépés volt a szocialista kormányzat idejében, amikor az utolsó pillanatban a távhő általános forgalmi adóját 5 százalékra csökkentették. Ez egy nagyon fontos döntés volt; kár, hogy ugyanezzel a döntéssel együtt megszüntették a kompenzációt a gázárak tekintetében, és ennek következtében azzal az áfacsökkentéssel - egy tollvonással, egy törvényhozással, a Bajnai-csomagban volt, az IMF kérte önkéntől ezt a döntést, meghozták ezt a döntést - a gázár-kompenzáció lenullázódott. *(Dr. Varga László: Kormányváltásig volt kompenzáció! Az utolsó pillanatig volt!)* Azért emlékszem ilyen jól erre, mert 2010-ben, amikor épp az energetikai ügyekért felelős államtitkári feladatot láttam el, az kellett legyen az első döntés, hogy be kellett vezetni a távhő-szerkezetváltási támogatást annak érdekében, hogy ne kelljen azonnal mintegy 30 százalékos díjemelést bevezetni a távhőszolgáltatás területén. *(Dr. Varga László: Az utolsó pillanatig megvolt a kompenzá-*

ció!) Igaza van, nagyon fontos volt az 5 százalékos áfacsökkentés azon a területen, de emellett született egy olyan döntés, amely az ország külső függőségi viszonyából fakadóan megkerülhetetlen volt az önk részéről.

Végezetül, összességében szeretném megköszönni ezt az érdekes beszélgetést, inkább beszélgetés volt, mint vita, és arra szeretném önöket biztatni, hogy a részletes vita során is támogassák az előterjesztést annak érdekében, hogy az átmeneti bányászjáradékban részesülők köre be tudjon kapcsolódni a közérdekű nyugdíjas-szövetkezeti tevékenységbe, és ezzel értelmes elfoglaltsággal, pótlólagos jövedelemhez jutva, a 45-63 év közötti, átmeneti bányászjáradékban részesülők be tudjanak kapcsolódni abba a közösségi értékteremtő folyamatba, amely a már öregségi nyugdíjban részesülők számára akár a nyugdíjprémium rendelkezésre bocsátását is tudja elősegíteni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kucsák László és Balla György, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés T/17562. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kucsák Lajos *(sic!)* képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, Kucsák Lászlóként is. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi törvényt 2017-ben, tehát az idén módosítottunk, amit szintén közösen kezdeményeztünk Balla György képviselőtársammal. Ezen módosítás eredményeképpen - önök által is ismert körülmény, azt hiszem, széles támogatása volt ennek a módosításnak - a határozott idejű szerződéskötések maximális lehetséges időtartamát egy évben határoztuk meg, kivéve azokat az eseteket, amikor ez az előfizetés készülékvásárlással egybekötöttén valósul meg. Ez egy örövendetes módosítás volt, hiszen nagyon sok előfizető érdekét szolgálta. A jelen módosító indítvány, amelyet szintén együtt jegyziünk Balla György képviselőtársammal, arra tesz javaslatot, hogy ezt a lehetőséget, maximum kétéves időintervallumot a készülékvásárlással egybekötött konstrukciók mellett az internethasználat elterjedését szolgáló és célzó előfizetések esetében is lehessen megtenniük a szolgáltatóknak, merthogy meggyőződésünk szerint ez is előfizetői érdekeket szolgál.

Miért is? Bizonyára önök előtt is ismert, hogy az internetről folytatott nemzeti konzultáció és a nem-

zeti konzultációban részt vevő polgárok javaslatai alapján a kormány döntött a „Digitális jólét” alapsomag bevezetéséről. Ezen alapsomag célja az, hogy a szélessávúinternet-használat minél szélesebb körű elterjedése érdekében mindazok számára biztosítson előfizetési lehetőséget, akik ezt „normál” áron nem tehetnék meg. A kormányzati szándék és a mi meggyőződésünk szerint ez szolgálja azt a célt tehát, hogy minél szélesebb körben álljon rendelkezésre az előfizetők számára a szélessávúinternet-hozzáférés, ennek előfizetési lehetősége, ezáltal pedig növekedni tud Magyarországon a digitális kompetencia is.

Ezt én meg tudom erősíteni a választókerületből, a XVIII. kerületből, hiszen ott megannyi pezsztentlőrinci és pezsztentimrei polgár már a korábbi módosítást is pozitívan jelezte vissza a számomra, és amikor ez a szándék megfogalmazódott, ezt is üdvözlötték, tekintet nélkül egyébként arra, hogy fiatalokról, aktív korúakról vagy akár nyugdíjasokról van szó, hiszen mindegyik szegmensben, mindegyik korosztályban fontos és előrelépést jelentő dolog lenne, amennyiben ez megtörténne. Bízom benne, hogy meg tud történni, és hasonló támogatást nyer ez az indítvány is, mint a korábbi.

A „Digitális jólét” alapsomagnak célja tehát, hogy kedvezményes feltételek mellett biztosítsa ezt a bizonyos internet-hozzáférési lehetőséget minél szélesebb körben. Tájékoztatásul szeretném önöknek elmondani azt is, hogy a „Digitális jólét” alapsomagra a kormány védjegyet alapított: az internet-szolgáltatók sikeres pályázat esetén értékesíthetnek ilyen „Digitális jólét alapsomag” védjeggyel előfizetési csomagokat. A pályázat akkor sikeres, ha megfelel a kormány által 2017 tavaszán megállapított védjegyhasználati feltételeknek. E feltételek szerint a „Digitális jólét” alapsomagra olyan előfizető fizethet elő, aki az elmúlt egy évben nem rendelkezett internet-előfizetéssel, valamint a „Digitális jólét” alapsomagnak olcsóbbnak kell lennie az azonos sebességű és műszaki tartalmú internet-előfizetési csomagoknál, és a „Digitális jólét” alapsomagot egy- vagy kétéves határozott idejű előfizetési szerződésen keresztül lehet igénybe venni, amennyiben támogatást nyer ez az indítvány.

Szintén háttér-információként szeretném önöknek elmondani azt is, hogy az első pályázatok már lezajlottak, a „Digitális jólét” alapsomagok 2017. június óta érhetőek el a szolgáltatók kínálatában, és kifejezett kormányzati szándék, hogy ezeket az előfizetési szerződéseket kétéves határozott időtartamra is megkötéssék a felhasználók a szolgáltatást igénybe vevőkkel. Ez egyébként az előfizető számára jelent elsősorban előnyt, hiszen így hosszabb ideig garantált számára, számukra a tényleges kedvezményt biztosító előfizetés. A „Digitális jólét” alapsomag internethasználat-bővítési és -szolgáltatási célkitűzéseit is hatékonyabban szolgálja a kétéves szerződés, ennyi idő után ugyanis nagyobb eséllyel marad, maradhat a jövőben is internethasználó az előfizető.

Bizonyos kétségek előzetes eloszlításának szándékával szeretnék még néhány körülményt a figyelmükbe ajánlani. A módosító javaslatunk nem enged teret a tág értelmezésnek és a visszaéléseknek sem. Miért nem? A következők miatt: a kivétel kifejezetten csak az internethasználatot ösztönző, kedvezményes előfizetési csomagokra alkalmazható; ahhoz, hogy egy adott előfizetési konstrukció ilyen csomagnak minősüljön, az állam által elismert követelményeken kell alapulnia; a „Digitális jólét” alapsomag esetében a védjegyhasználati pályázati döntés mondja ki, hogy az adott díjcsomag teljesíti-e a követelményeket. Ez kizárja azt, hogy a szolgáltatók önkényesen alakítsanak ki ilyen csomagokat, hiszen a törvényi feltétel teljesítéséhez elengedhetetlen az állam által elismert követelmények megléte. Továbbá szűkítést jelent, hogy ilyen előfizetési szerződés kizárólag a kedvezményekre jogosult előfizetővel köthető meg. A „Digitális jólét” alapsomag esetében ez az elmúlt egy évben internet-előfizetéssel nem rendelkező ügyfeleket jelenti, ami például kizárja a szolgáltató meglévő ügyfeleit, tehát azokkal eleve nem köthető ilyen szerződés.

Itt szeretném figyelmükbe ajánlani azt is, hogy a javaslatunknak van egy másik érdemi eleme, ez pedig új bekezdésként rendelkezik arról, hogy a fogyasztó, amennyiben elfogadjuk ezt a módosítást, felmondhatja a hűség szerződést abban az esetben is, ha a szolgáltatást költözés címén új címen kívánja igénybe venni, ugyanakkor ezt a szolgáltató műszaki okok miatt nem tudja teljesíteni.

(11.50)

A felmondásra akkor van lehetőség, ha a fogyasztónak a szolgáltató irányában nincs díjtartozása.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, támogassák a törvényjavaslatot, mivel az előbb említetteken túl is azt tudom mondani, hogy ez a módosítás újra csak az előfizetők érdekeit szolgálja. Szolgálja azt az ügyet, amelyben, gondolom, egyetértünk mindannyian, a parlamenti patkó bármelyik helyén foglaljunk is helyet, hogy minél több emberhez jusson el a széles-sávú internet-hozzáférés lehetősége, fontos az, hogy ezt minél inkább kedvezményes módon vehessék igénybe azok, akik - idézőjelben - normál áron ezt nem tudják megtenni. Valamint talán abban is egyetértünk, hogy a digitális kompetenciák fejlesztése és elterjesztése mindannyiunknak érdekünk itt, Magyarországon. Ha ezekkel a célokkal, szándékokkal egyetértenek, bízom benne, hogy a törvényjavaslatot támogatni fogják. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönöm Kucsák László képviselőtársam felszólalását, és megkövetem, hogy nevét tévesen közöltem.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Fónagy János államtitkár urat, hogy a kormány nevében most, vagy a vita későbbi szakaszában kíván felszó-

lalni. *(Dr. Fónagy János: A vezérszónoklatok után, elnök úr.)* Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem a célokban egyetértünk, de talán ez az egyetlen dolog, amiben egyetértünk e törvényjavaslat kapcsán. Széles sávú internetet, elektronizációt, ezeknek a használatát minél jobban terjesszük el.

Úgy gondoltuk már a korábbiaknál is, és úgy gondoljuk most is, hogy az önök törvényjavaslata valójában egy alkalmas tárgyon elkövetett alkalmatlan kísérlet. Ezt egyébként most megismétlik. Hallgattam képviselőtársamat, hogy ez mennyire sikeres volt, és mennyire az előfizetők érdekét szolgálta. Valójában megint az történt, ami szokott történni: önök nem azért nyújtanak be egyéni képviselői indítványként ilyen javaslatokat, mert a kormány nem ér rá, a kormánynak más fontos dolga van, de nem is azért, mert önök valamikor egy esős vasárnap otthon ültek Balla képviselőtársával, és azon gondolkodtak, hogyan lehetne jobba tenni a magyar internetszolgáltatást. Ez nem is ezért van. Ez azért van, hogy megkerüljék azokat a társadalmi egyeztetési fórumokat, amelyekre a kormánynak muszáj volna időt fordítania, és a kormánynak muszáj volna ezeket a társadalmi egyeztetéseket, főleg az érintett cégekkel való egyeztetéseket végigcsinálni, önöknek meg nem muszáj. Így megkerülik ezeket az egyeztetési formákat, és ebből lett a káosz.

Valójában azt látjuk, hogy az elmúlt hónapokban számtalanszor módosították ezt a törvényt. Először 24-ről 12 hónapra csökkentették a hűségidőt. Utána látták, hogy erre a szolgáltatók reagáltak, a piac reagált, rögtön be is árazta a tőle távozni kívánó ügyfeleket, és ennek megfelelően önöknek egy TAB-módosítóval ezt valahogyan helyre kellett hozni. Ez a kapkodás átka, hogy így mondjam, a selejt bosszúja. Aztán az internet-előfizetéseket is valójában megdrágították a felére lecsökkentett hűségidővel. Látunk kell, hogy a „Digitális jólét” csomag nem túl kedvezményesre sikerült, alig-alig kedvezményesebb, mint amit bárki számára a piacon el lehet érni.

Azt gondolom, hogy ezen nem fog segíteni egy védjegy. Ezen a gondolkodás, a közös gondolkodás segített volna, meg a társadalmi egyeztetés, meg a piaci szereplőkkel való megfelelő kapcsolattartás és párbeszéd. No meg persze, az igények felmérése. Egy dolgot ne felejtünk el! Amivel önök megdrágították ezeket a szolgáltatásokat, azok a szektorális adók voltak. Volt egy időszak, amikor Magyarországon esőként potyogtak, esőként hullottak a nyakunkba mindenfajta különadók. Volt, amikor egy év alatt, azt hiszem, 12- vagy 14-féle adó született Magyarországon. Ilyen volt egyébként a közműadó is; az internet

is jórészt inkább kábelen terjed, folyóméterenként iksz forintot vetettek ki. De igazából teljesen mindegy, hogy most a szennyvízszolgáltatásról, ivóvízszolgáltatásról vagy éppen a kábeltévé- és internet-szolgáltatásról volt szó. Igen, ennek az lett a következménye, hogy a kisebb településeken a kisebb szolgáltatók még fel is szedték a korábban a földbe elhelyezett, szolgáltatást elősegítő kábeleket, ami után nem tudták volna kigazdálkodni az önök által kirótt adót.

Az egész Európai Unióban azért legdrágább Magyarországon ez a szolgáltatás, mert e szolgáltató cégek bevételeinek 29 százaléka bekerül a magyar állam kasszájába. Ettől nem lesz olcsóbb, ha csak a hűségidőt akarják csökkenteni! Ezért mondom én azt, hogy ez egy alkalmas tárgyon elkövetett alkalmazatlan kísérlet. Nem jó felé indultak el. Lehet még toldozgatni-foldozgatni ezt a javaslatot, ahogy szeretnék, de valójában maga az irány rossz, a gondolkodás iránya rossz. Még egyszer mondom: ez azért van, mert önök természetesen tudatosan megkerülték azokat az egyeztetési mechanizmusokat, amelyeket egyébként a kormánynak kötelessége lett volna végrehajtani. Önöknek, kettejüknek, Balla képviselőtársával együtt nem kötelességük ezt megtenni.

Tág értelmezés nem lehet ebben, illetve visszavétel sem lehet ebben. Már hogy ezt mondta, ugye? Ehhez képest eléggé tág feltételeket, tág lehetőségeket nyitottak önök a tavasszal elfogadott jogszabály szerint az NMHH elnökének, ő valójában akár szolgáltatóként tudja változtatni az internet roamingdíjait. Valójában olyan határozatot hoz, amelyet akar. Ezt a jogszabályt önök fogadták el. Hát mi lehet ennél tágabb szabályozás, hogy egy ember dönt? Aki egyébként ebbe a parlamentbe be sem jön beszámolni, mindig beküld maga helyett valakit a beszámoló megtagyargalásakor, ahol a saját költségvetését nem ő maga terjeszti elő, hanem a Költségvetési bizottság, mint valami gazdatest hozza be az NMHH-nak azt a költségvetését, amivel soha nem tudnak elszámolni. Hát, ennek az elnöke az, aki egyébként saját határozatával megállapítja majd a roamingdíjakat, és egyébként akár szolgáltatóként is nyugodtan lehet neki külön roamingdíjakat megállapítani.

Tisztelt képviselőtársaim, ha ennél tágabb keretekre nem gondoltak, annak örülünk, mert ennél tágabb keretek nincsenek. Ez a valóság. Mi annak örülnénk, ha inkább kicsit szűkítenék ezeket a kereteket, és legalább az Európai Unióban szokásos, illetve elfogadott szabályokat meg betartanák. Szerintünk sokkal könnyebb lenne. Úgy gondoljuk - és ezért nem is támogatjuk, az elején sem támogattuk azért, mert láttuk előre -, hogy a piac reagálni fog arra, amit önök mondanak. Nem ér el mindenhova az önök keze és akarata.

A piac úgy reagálta le, hogy ezek a szolgáltatások nem lettek olcsóbbak, sőt lett olyan, amelyik drágább lett. A piac úgy reagálta le, hogy a kedvezményes már nem kedvezményes, hanem szinte mindenki számára van olyan, ami elérhető, ez meg nem önök miatt van,

hanem a piac reakciói és a szolgáltatók reakciója miatt van.

Úgy gondoljuk, hogy nem érdemes toldozgatni-foldozgatni ezt a jogszabályt. Szerintem meg a kormány ne a vitában szóljon hozzá, hanem hozzon egy kormány-előterjesztést, folytassa le az egyeztetéseket, menjen el piaci szereplőkhöz, konzultáljon a Fidesz, amennyit akar. Nyilvánvalóan már előre tudják, amikor kiküldik a kérdőíveket, hogy mi lesz a konzultáció eredménye. Konzultáljon az emberekkel is, amennyit akar. Ezek nyilvánvalóan álkérdések, amelyeket feltesznek. Ki ne szeretné azt, hogy legyen olcsóbb az internet? Mindenki szeretné. Ki ne szeretné, hogy mindenhol legyen elérhető az internet? Mindenki szeretné. Igazából a cél helyes, de az eszközök, amelyekkel önök ezt el akarják érni, valójában alkalmazatlanok. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik a képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, ez az előterjesztés csak nagyon kis részben érinti azt, amiről Kucsák László képviselő úr is beszélt az előterjesztői expozéban, magát a „Digitális jólét” alapsomagot. Nagy részében, el kell ismerni, a fogyasztónak kedvező, fogyasztóbarát rendelkezéseket tartalmaz. Mindazonáltal azért az nem elegáns semmilyen jogszabályban, ha visszaható hatályú törvényt hoz az Országgyűlés, visszamenőleg módosít jogszabályt, azáltal, hogy már hatályos, már megkötött szerződésekre is alkalmazni kell ezt a jogszabályt.

Túl azon, hogy a fogyasztónak kedvező szabályokat állapít meg, azért ez a szolgáltató esetében nem mondható el, és nem csak nagy szolgáltatók vannak a piacon. Tehát érdemes lenne átgondolni, újragondolni, hogy ez egyébként nem ütközik-e a jogalkotás szabályaiba.

(12.00)

Maga a „Digitális jólét” alapsomag nyilvánvalóan előrelépést jelent. Ezt, úgy gondolom, senki, aki észszerű belátásra képes, nem vitatja, ugyanakkor érdemes egy kicsit felidézni azt, hogy Magyarország hogyan is áll az internet-hozzáférés tekintetében az Európai Közösségben, a környező országokban.

Ennek a kormánynak volt az a terve korábban - és ezt nem szabad elfelejteni -, hogy internetadót vezessen be. Tehát az a szemlélet, hogy az internethez való hozzáférést szélesítsük, ennek a kormánynak egyáltalán nem volt alapvetése, sőt éppen egy olyan adóemelést szerettek volna bevezetni, ami szűkítette volna a lehetőségeket.

Évekkel ezután, illetve a Jobbik ingyenes internetre vonatkozó javaslata után született meg a „Digitális jólét” stratégiája egyáltalán, amelynek részeként a „Digitális jólét” alapsomag is létrejöhetett, de ezek alatt az évek alatt is Magyarország lemaradása ebben a versenyben az internet-hozzáférés tekintetében, illetve internethasználat tekintetében Európa többi országához képest növekedett.

Ha gyorsabb lenne enne a stratégiának a megvalósítása, amit a „Digitális jólét” stratégiában fektettek le, még akkor sem biztos, hogy egyébként fel tudnánk zárkózni, mert jelen pillanatban mi az egyről a kettőre is lassabban jutunk el, mint a nyugat-európai országok ötről a hatra, tehát a versenyhátrányunk igenis nő. Jobb helyzetből indulva érnek el - mindjárt adatokkal alátámasztom azt, amit mondok - jobb eredményeket a nyugat-európai országok, de még a környező országokat is említhetném, és a legextrémebb, talán a legjobb példa e tekintetben Észtország, amely szintén nem kellene hogy olyan extrémnek számítson Magyarország viszonylatában.

Ha az előfizetések áráról beszélünk, mert maga a „Digitális jólét” alapsomag is ehhez kapcsolódik, akkor az NMHH adatai alapján azt mondhatjuk, hogy Magyarországon a hozzáférés mediánára 54 euró, ami a hatodik legmagasabb az Európai Unióban, a régi nyugati tagállamok mediánárának több mint kétszerese.

Ha tehát csak az árat vesszük, önmagában összehasonlítjuk, akkor is azt látjuk, hogy az internet-előfizetés Magyarországon kétszer annyiba kerül, mint Nyugat-Európában. És akkor még a fizetésekben fellelhető különbségeket nem is említettem. Ha ezt is be vesszük, akkor a legextrémebb példát fogom elmondani. Dániában 4 ezer euró az átlagfizetés, az internet-előfizetés átlagos díja mindössze 20 euró. Ha tehát az átlagbérhez viszonyítunk, akkor Magyarországon Dániához képest 23,2-szer kerül többbe egy állampolgárnak az átlagos internet-előfizetés, mint az említett tagállamban.

Ez óriási versenyhátrányt jelent. Óriási versenyhátrányt jelent a tekintetben is, hogy az internet terjedését, az új használók bevonását is rendkívüli mértékben gátolja. Ha tehát nem fordítunk komoly figyelmet arra, hogy Magyarországon minél hatékonyabb eszközökkel segítsük az internet elterjedését, a lakossági felhasználók körében is és egyébként a kkv-k esetében a versenyhátrányuk csökkentése esetében szintén rendkívül fontos lenne, akkor Magyarország nem fogja tudni felvenni a XXI. században a versenyt Európa többi tagállamával. És nemcsak ez a versenyképességi szempont az, ami a XXI. században az internet-hozzáférés elősegítését alapvetővé kellene hogy tegye, hanem az a szemlélet, hogy ki kell egész egyszerűen mondanunk, hogy a XXI. században az internet-hozzáférés alapvető jog. Minden állampolgárnak alapvető joga Európában a XXI. században az, hogy internet-hozzáféréssel rendelkezzen.

A fiatal generáció gyakorlatilag legtermészetesebb közegének tekinti az internetes közeget, a virtu-

ális közeget, ennek minden előnyével és hátrányával. De ha a magyar ifjúságkutatás eredményeit vesszük alapul, amelyet tavaly készítettek, akkor azt látjuk, hogy a szabadidő eltöltésében az öt legnépszerűbb tevékenység mind az internethez kapcsolódik. A mai fiatalok szabadidejüket legnagyobb részben kizárólag internetes térben töltik el - ez a helyzet. Hogy ennek milyen társadalmi következményei vannak, arról szintén lehetne vitát folytatni, de ma ez adottság számunkra, és a XXI. században egyre inkább terjedő adottság lesz.

Nem beszélhetünk eleget arról, hogy az oktatásban milyen lehetőségek vannak, milyen lehetőségeket, távlatokat tud nyitni az internet, illetve az internet-hozzáférés, de említhetném az e-közigazgatás elterjedését, illetve az e-szavazást is, az elektronikus szavazás lehetővé tételét, ami azért is különösen fontos, mert a Magyarországról Nyugat-Európába vándorolt emberek esetében ez a kérdés nem megoldott.

Nem szeretnék most pártpolitikai vitát kezdeményezni erről, hogy ez kinek az érdeke meg kinek nem az érdeke, de ma egy olyan magyar állampolgár, aki külföldön dolgozik vagy huzamosabb ideig külföldön tartózkodik, de a magyarországi lakcímét nem szünteti meg, ő gyakorlatilag érdemben nem tud részt venni a választásokon, a magyarországi országgyűlési választásokon. Akár több száz kilométert kellene utaznia, ami nyilvánvalóan nem elvárható. Az elektronikus szavazás bevezetése az ő körükben is rendkívüli mértékben egyszerűsítene ezt, és lehetővé tenné, hogy ténylegesen össznemzeti legyen az Országgyűlés, őket se zárjuk ki a szavazati jogból. De a határon túli magyarok esetében is sokat egyszerűsíthetne és biztonságosabbá tehetné azt a rendszert, ami most lehetővé teszi, hogy akár halottak helyett is leadják a szavazatukat.

Nem elég kedvezményessé tenni az internetet, ingyenessé kell tenni. És nem egy ellenzéki demagógia a mi javaslatunk, hogy egy gigabájtos mobilinternetet biztosítson az állam mindenkinek, egyébként ezt körülbelül 10 milliárd forintból lehetővé lehetne tenni évente, hanem éppen az előbb is említett kkv-k versenyképességének a javítását szolgálja, és a leginkább rászoruló rétegnek a folyamatos kizárását, illetve egyre inkább elszegényedését akadályozhatná meg.

A leginkább rászoruló réteg kedvezményesen sem fog tudni internetet vásárolni, és azokban a közegekben, azokban a térségekben, ahol maga az internet-hozzáférés nem jelenti a hétköznapi élet részét, ott ez a kedvezmény nem fog tudni érvényesülni. Másrészt figyelembe kell venni a szolgáltatók szempontjait is, tehát egy olyan területen, ahol alacsony a vásárlóerő minden esetben, ott a szolgáltatónak nem lesz piaca, nem lesz érdeke, hogy megjelenjen egyáltalán abban a térségben és nem is lesz verseny, ha nem biztosítjuk azt, hogy hozzáférjenek ezek az emberek. Ez is indokolja azt, hogy igenis ingyenessé kell tenni az alapvető internet-hozzáférést Magyarországon.

Még egy dologról kell beszélnem a fiatalok kapcsán: az a generációs szakadék, ami minden társadalomban, minden korban jelen van, az az internet miatt talán még gyorsabban zajlik és még nagyobb feszültségeket tud okozni, ezért szükség lenne arra, hogy a felnőttképzés esetében is figyelmet fordítsunk arra, hogy a digitális kompetenciákat minél inkább fejlesszük és elterjesszük.

A felnőttképzés rendszerében elsődlegesen olyan finanszírozott programok vannak, amelyek egy-egy foglalkozás betöltésére készítik fel az embereket, és nagyon kevés olyan egyébként, amely akár nyelvi kompetenciákat erősít, akár digitális kompetenciákat vagy bármilyen más kompetenciát. Tudom, hogy a „Digitális jólét” stratégia részben tartalmaz ilyeneket, és ami például a pedagógusok esetében nagyon fontos és kiemelt terület, az, hogy elindulnak ilyen programok, de ezt sokkal komolyabban kellene venni, mint ahogy abban a stratégiában is szerepel. Ez szintén kulcsfontosságú lesz a XXI. századi versenyképességünk kapcsán.

Az, hogy a lemaradásunk milyen óriási, ahhoz még mondanék egy idézetet, amit egyik képviselőtársunk, L. Simon László mondott, és nagyon frappánsan fogalmazta meg azt, hogy mennyiben is van lemaradva Magyarország az internet-hozzáférés tekintetében. L. Simon László azt mondta: „Ha ez így folytatódik tovább, ahogyan most, jelen pillanatban az internet-szolgáltatások területén állunk, akkor Magyarország súlyos versenyhátrányba kerül. A román hegyi pásztorok a Fogarasi-havasokban olcsóbban interneteznek, mint mi idehaza, és egyébként bizonyos helyeken már nagyobb az internet-hozzáférés, mint nálunk az ország számos területén.”

Hosszú évek óta probléma ez. Franciaországban, Németországban, Ausztriában sokkal magasabbak a jövedelmi viszonyok, mint nálunk, és valószínűleg olcsóbban lehet hozzáférni a széles sávú internethez.

(12.10)

De Nyitrai Zsolt képviselő úr is azt mondta, hogy „az internet a szabadság műfaja, nem ezek az uralkodó trendek a világban, hogy megadóztassuk az internetet, hanem pont az, hogy sokkal inkább szabadabbá tegyük, sokkal inkább elérhetővé tegyük minden honfitársunk számára”. Ehhez az ingyenesség a legjobb megoldás, az a leghatékonyabb megoldás, ami, még egyszer mondom, nagyságrendileg évi tízmilliárd forintot kiadást jelentene a központi költségvetésnek.

Nagyon kérem a kormánypártot, hogy fontolják ezt meg, hiszen az előbb általam felsorolt érvek miatt is teljes mértékben indokoltnak látjuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban az informatika, a digitalizáció korát éljük, és a jelen és a jövő a digitalizációé. Magyarország Kormánya ebben aktívan részt vesz, helyzetbe hozzuk a magyar vállalkozásokat, a magyar embereket. Minden olyan háztartás részére, amely ezt igényli, 2018 végére biztosítjuk a vezetékes vagy vezeték nélküli szupergyors internetkapcsolathoz való hozzáférést.

A technikai fejlődés során azonban nem szabad megfélemlíteni a fogyasztókról, a gyorsan változó körülmények között kiemelt figyelmet kell szentelnünk védelmüknek. Ezért üdvözlöztük - és meg kell mondjam, hogy a vezérszónoklatok végighallgatása után ez a szándékunk csak erősödött - Balla és Kucsák képviselő urak tavaszi kezdeményezését, amely a fogyasztókat kiemelten védő szabályokkal egészíti ki az elektronikus hírközlési törvényt.

Az október végétől hatályba lépő új szabályoknak köszönhetően nem köthet röghöz minket a szolgáltató, hiszen a hűségidő legfeljebb egy év lehet. Ha a hűségi szerződés kedvezőtlennek válik számunkra, mert például kedvenc televíziós csatornánk kikerül a kínálatból, következmények nélkül felmondhatjuk a szerződést. Nem kérhetnek továbbá a szolgáltatók pénzt a telefonok függetlenítéséért sem, ha egyébként kiszolgáltuk az előfizetői hűséget. Külön kiemelem, hogy ezeket az új szabályokat az ellenzék is üdvözlölte az akkori parlamenti vitában. A képviselő urak mostani indítványa szorosan kapcsolódik a nyáron elfogadott javaslatuk által megkezdett folyamathoz. A cél továbbra is változatlan, a fogyasztó érdeke az elsődleges, a jogszabályoknak őt kell védeni, ha kell, akár a szolgáltatókkal szemben is. Ezért is támogatjuk ezt a javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő javaslat két fontos területen egészíti ki a nyáron elfogadott módosítások szellemiségében a hírközlési szabályokat. A fogyasztók általános védelme mellett az is fontos, hogy az állam ösztönözze az internet-használatot; ennek keretében azok számára is biztosítsa az internet olcsó, de minőségi elérhetőségét, akik ezt piaci áron nem engedhetnék meg maguknak. Jelenleg is van ilyen állami kezdeményezés, ez év júniusától egyre több szolgáltató kínálatában érhető el a „Digitális jólét” alapsomag, amely az internetet korábban nem használók részére nyújt olcsó előfizetési lehetőséget.

Az ilyen jellegű, az állam által elismert kedvezményes előfizetésekre viszont más szabályozás kell hogy vonatkozzon, mint a piaci előfizetésekre. A piaci előfizetéseknél az a kívánatos, hogy ne ragadjon benne sokáig az előfizető. Az állam által elismert kedvezményes előfizetésnél viszont pont akkor védi a fogyasztó érdekeit, ha minél tovább élhet ezzel a kedvezménnyel. Ezt egyébként az élet is igazolja, a „Digitális jólét” alapsomagot jellemzően két éves időtartamra kötik az előfizetők. Október végétől erre elvileg nem lenne lehetőség, hiszen az

akkor életbe lépő új szabályok alapján csak egyéves hűség lehet. Az előttünk fekvő törvényjavaslat ezért világosan rögzíti, hogy az állam által elismert kedvezményes internet-előfizetések két évre is megköthetők. Fontos kiemelni, hogy a kivétel csak erre a speciális előfizetés-típusra vonatkozik, a piaci szerződések esetében október végétől az egy év hűség köthető ki. Ez a kiegészítés kormányzati célkitűzések teljesítését támogatja.

A törvényjavaslat másik fontos eleme szintén egy létező problémára reagál. Ugyanis, ha költözik az ember s vinné magával az internet- vagy a televíziós előfizetését, előfordulhat, hogy a szolgáltatás az új helyén, új lakóhelyén nem érhető el. Ha ez a hűség-idő alatt történik, sok szolgáltató kötbért követel a fogyasztótól a szerződés idő előtti megszűnése miatt. Teszik mindezt annak ellenére, hogy a fogyasztó tehet a legkevésbé arról, hogy a szolgáltató az új lakóhelyére nem építette ki hálózatát. A törvényjavaslat véget vet ennek a helyzetnek, világosan rögzíti: ilyenkor nem kérhető kötbér a fogyasztótól, a fogyasztó nem sarcolható olyan dolgokért, amihez semmi köze, amiről nem tehet.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésünk, hogy a törvényjavaslat elfogadásával tovább erősítjük a fogyasztók helyzetét a digitális világban, s hozzásegítjük őket ahhoz, hogy maradéktalanul élvezhessék a digitalizáció előnyeit. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elektronikus hírközlésről szóló T/17562. számú törvényjavaslatot a parlamenti vita során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget, képviselőtársaimnak pedig a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével a továbbiakban a napirend keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelenkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Kucsák László képviselőtársamnak, aki válaszolni kíván előterjesztőként az elhangzottakra.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a kedvességét. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni mindazoknak, akik hozzászóltak a vitában. Mindenekelőtt is köszönöm államtitkár úrnak a támogató hozzászólását, és azokat a dolgokat, amelyeket államtitkár úr megemlített, ha megfelelő így, akkor én már külön nem hoznám szóba.

Engedjék meg, hogy akkor az időbeli sorrendet némiképp felrúgva, az illem kedvéért Düró Dóra képviselő asszony hozzászólására reagáljak elsőként. Annak örülök, hogy nagyrészt egyetértünk, a konkrét javaslatot illetően pedig azt gondolom, hogy talán valószínűleg támogatható is lesz, ahogy ezt megfejtettem a mondanivalójából. Ezt külön köszönöm. Valóban szerintem is előrelépést jelent a „Digitális jólét” alapsomag, mint ahogy egyébként fontosnak

tartom, tartjuk magunk is a „Digitális jólét” stratégiát is. Hogy most időben van, késve vagyunk ebben, vagy lehetett volna-e ezt gyorsabban tenni, nagyobb lépésekben, ez mindig vita kérdése, kormánypárt és ellenzék között ez szerintem nagyjából természetes is. A lényege a dolognak az, hogy ezen célkitűzéseket és ezeket a tartalmakat igyekezzünk a rendelkezésre álló eszközök tárházát bevonva minél hatékonyabban végrehajtani.

A versenyhátrány Magyarország kontra Nyugat-Európa összehasonlításokat adott esetben szerintem a Kulturális bizottságban akár egy NMHH-s beszámoló kapcsán is érdemes lehet napirendre hozni. Már csak azért is, mert sokféle szempont előhozható, és ha előhozunk például egy dán esetet vagy egy dán összevetést, akkor azért arról is érdemes megemlékeznünk, hogy a dán történelem, akár a közelmúltbéli történelem mit foglalt magában és a magyarországi közelmúltbéli történelem is mit foglalt magában. De én sem szeretnék ebbe belemenni, hiszen éppen azt indítványoztam, hogy talán ezt szakmai alapon akár a Kulturális bizottságban megvitathatjuk. Biztos, hogy egy érdekes párbeszéd alakulna ki ebből.

A magyarországi fiatalokkal összefüggésben tökéletesen egyetértünk, valóban a kutatások is alátámasztják azt, hogy a fiatalok nagyon-nagyon sok időt töltenek az interneten - idézőjelben -, ami egy olyan körülmény, amivel nyilván kezdenünk kell valamit érdemben.

(12.20)

Rengeteg hasznos dologgal találkozhatnak ott, ez mindenképpen üdvözlendő. Az, hogy ezeket az eszközöket tökéletesen napi szinten, minden percben használják, szintén egy üdvözlendő dolog, s emellett kell megteremtünk a feltételeket, ami megint csak nagyon fontos. Ebben a kormány egyébként cselekvőleg vesz részt, és a továbbiakban is ez úgy fog zajlani, hogy azokra a veszélyjelenségekre is felhívjuk a figyelmet, a gyerekekét, fiatalokét, szülőket és nagyszülőket egyaránt, amelyek leselkednek rájuk, és hogy milyen módon lehet ellenállni ezeknek a veszélyeztető tényezőknek. A jövőért érzett felelősség tudatában ez mindenképpen egy nagyon fontos tennivalónk közösen is. Én ezt magam is rendkívül jelentős kérdésnek tartom.

Az e-közigazgatással összefüggésben annyit szeretnék emlékeztetésképpen elmondani, hogy ha vizsziatékint néhány évre Magyarországon, akkor ebben jelentős előremozdulás tapasztalható. Bízom benne, hogy ebben egyetértünk. Nem a folyamat végéről beszélünk, hanem egy helyzetképről. Én úgy gondolom, hogy ennyi legalábbis elmondható. De köszönöm szépen a hozzászólását.

Szakács László képviselő úrnak szeretném jelezni - megkérem Legény Zsolt képviselő urat, hogy legyen kedves tolmácsolni neki -, megköszönve a képviselő úr felvetéseit is, aki azt mondta, hogy a

céllal egyetértünk, eddig jó, eddig ötösre értékeltem a magam részéről a felszólalást, utána pedig azt mondta, hogy de csak a célban. Aztán később azt mondta, hogy a gondolkodásunk iránya rossz. Márpedig ha a célra tartás ügyében egyetértünk, és az irányra azt mondja, hogy rossz, akkor ez számomra egy kicsit nehezen feloldható dolog, de biztos az én készülékemben van a hiba.

Ott viszont már nem gondolnám, amikor azt fogalmazta meg Szakács képviselő úr, hogy önök, tehát mi, megdrágítottuk ezeket a szolgáltatásokat. Nem, mi nem drágítottuk meg ezeket a szolgáltatásokat. Ezzel a konkrét javaslattal és ennek az előzményével mi biztosan nem drágítottunk, már csak azért sem, mert az előző, a tavaszi javaslatunknak - ahogy azt Fónagy János államtitkár úr is említette - a hatályosulása most fog bekövetkezni. Ha Szakács képviselő úr a jövőbe lát és a jelenben éli meg azt, amit ő vélelmez, hogy majd hogyan is realizálódik ez a piac területén, azt neki kell valahogy megfejtenie. Október végén lép hatályba a tavaszi módosításunk, tehát a jelenbeli rémitő eseteket felhozni legalábbis a költsői túlzás kategóriájába sorolható.

Említette Szakács képviselő úr azt is, mi a szektorális adókkal milyen nehézséget okoztunk az országnak és az ország lakosságának. Ezt én a magam részéről szeretném visszautasítani. Az lenne a nagyon fontos egy szocialista képviselő részéről, hogy az önvizsgálat kategóriájában mozogva föltegye magának a kérdést, hogy milyen helyzetet is idéztek önök elő 2010-ig, amely után a mi kormányunknak kellett megpróbálni rendet tenni a gazdasági életben is. És mi nem azt az utat választottuk, amit önök egyébként gyakorlatként alkalmaztak nagyon hosszú időn keresztül, hogy konkrétan az állampolgároknak minél nagyobb terheket tettünk rá, hanem a kormány megkereste azokat a lehetőségeket, hogy melyek azok a szektorok, ahová nagyobb terhet lehet róni annak érdekében, hogy az ország és az ország gazdasága kimásson ebből a rendkívül nagy gödörből. Nem kölcsönök felvételével, képviselő úr, ezt fontos hangsúlyozni, mert önök ezt a gyakorlatot alkalmazták megint csak, kölcsönöket, hiteleket vettek föl, és ezeket jobbra nem is önöknek kellett az önök kormányzása alatt törleszteni, hanem az önök után következő kormányoknak. Ismert ez a metódus, Margaret Thatcher fogalmazta meg, hogy ő még nem nagyon találkozott olyan munkáspárti kormánnyal, amely nemcsak hogy fölvette volna a hitelt, hanem vissza is fizette volna. Ezt önök tökéletesen alkalmazták, csak ez nem szolgálja az ország érdekét.

Mi nem hitelfelvétellel próbáltuk ezeket a kérdéseket kezelni és megoldani, hanem az ország gazdaságát egy más pályára, egy fejlődő pályára tenni, és nyilván nehézségek árán, de már most mutatkozik, hogy ennek milyen eredményei vannak. Itt azt javasolnám, hogy akik eladósították az országot, és az országon belül nemcsak az államháztartás került nehéz helyzetbe, hanem az önkormányzati szféra és a

családok is, ott nem lenne baj, ha kicsit nagyobb lenne az önvizsgálat készsége és képessége.

Végezetül annyit még, hogy szintén említette Szakács képviselő úr, hogy az NMHH vezetője itt a parlament előtt nem jelent meg személyesen, hogy beszámoljon arról, hogy az NMHH tevékenységi körében mik történtek és mik miért történtek. Szeretném a képviselő úr figyelmét felhívni arra, hogy a parlamenti döntésnek megfelelően az NMHH vezetője beszámol a parlament Kulturális bizottságában. A kulturális bizottsági tagok mellett egyébként más bizottságban tevékenykedő képviselőtársaink is jelen lehetnek ezeken a beszámolókon. S azt is szeretném önöknek tájékoztatásképpen elmondani, hogy az NMHH vezetője minden egyes alkalommal személyesen is részt vesz, szakértő kollégáival együtt, és áll rendelkezésre a különféle kérdések, felvetések megvitatásában és megválaszolásában.

Summázva az egészet szeretném még egyszer megköszönni a hozzászólásokat, és abban bízom, hogy mivel ez a javaslatunk is a szolgáltatást igénybe vevők, tehát a lakosság érdekeit szolgálja, annak érdekében, hogy minél többen juthassanak a szélessávúinternet-használat lehetőségéhez, és ezáltal is még inkább tudjuk növelni Magyarországon a digitális kompetencia szintjét, úgy gondolom, hogy ezek üdvözlendő változások, mint ahogy a lakhely elhagyása esetén is lehessen kilépni a konkrét határozott idejű szerződésből. Bízom benne, hogy képviselőtársaim, ha mérlegelik ezt a javaslatot, akkor támogatásukról fogják biztosítani. Én erre ösztönözöm önöket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyrésről az Európai Közösségek és tagállamai, másrésről az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételéről készült Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17567. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Potápi Árpád úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A hosszú című törvényjavaslat célja egyrésről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételéről készült

jegyzőkönyv kihirdetése. A megállapodás céljai között szerepel a demokrácia és a jog uralmának megerősítése Albániában, hozzájárulva az ország politikai, gazdasági és intézményi fejlődéséhez, valamint a régió stabilizációjához.

A megállapodás megfelelő keretet kíván biztosítani a politikai párbeszédhez a felek között. Célja továbbá Albánia azon törekvéseinek támogatása, amelyekkel nemzetközi kereskedelmi kapcsolatait kívánja erősíteni, többek között saját jogrendszerének az uniós joghoz való közelítésével. A megállapodáson keresztül az Európai Unió támogatni szeretné Albániát abban, hogy befejezhesse piacgazdasága kialakítását, és így harmonikus gazdasági partnerré, majd hosszú távon szabadkereskedelmi partnerré válhasson.

E szerződésnek vált részes felévé Horvátország a jelen törvényjavaslatban kihirdetendő jegyzőkönyv megkötésével. A jegyzőkönyvet Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel 2014. február 20-án írták alá Brüsszelben, és 2017. február 1-jén nemzetközi jogilag is hatályba lépett, így hazánk európai uniós és nemzetközi jogi kötelezettsége a jegyzőkönyv kihirdetése.

Magyarország és Albánia között 1954 óta áll fenn diplomáciai kapcsolat, a két ország viszonya hagyományosan jó. Az elmúlt másfél évtizedben a mindenkor albán kormányok európai uniós integráció melletti elkötelezettsége töretlen. Albánia elismeri hazánkna a nyugat-balkáni országok euroatlanti integrációja érdekében tett erőfeszítéseit, és nagyra értékeli, hogy Magyarország az elsők között 2007-ben ratifikálta az EU-val kötött stabilizációs és társulási megállapodást, illetve támogatta Albánia tagjelölti státuszának elnyerését 2014-ben, valamint hogy több fórumon is támogatjuk a csatlakozási tárgyalások megkezdéséről szóló uniós döntés elérését, amely legkorábban 2018-ban várható. Az albán integrációs folyamat támogatására 2017. március 10-étől a tiranai kormány mellé nagykövetségi rangú szakértőt is delegáltunk.

(12.30)

A magyar kormány következetes álláspontja, összhangban a többi V4-országgal, hogy a nyugat-balkáni országok uniós integrációja a béke és a biztonság garanciája a térségben. Ezért a jövőben is kiállunk az Európai Unió további bővítése mellett. Szándékunk, hogy a magyar-albán kétoldalú együttműködést is tovább erősítsük külgazdasági céljainkkal összhangban, a kölcsönös érdekek mentén. Ennek elősegítése érdekében 2017. április 5-én újraindult a Budapest-Tirana közvetlen légi járat, amelytől gazdasági, kereskedelmi és turisztikai kapcsolataink fejlődését reméljük.

A kulturális együttműködés fejlesztése érdekében pedig a 2016-18 közötti évekre szóló új, kétoldalú tudományos és oktatási együttműködési megállapodás alapján Magyarország a „Stipendium Hunga-

ricum” ösztöndíjprogram keretében évi 20 albán hallgató részére ajánlott fel ösztöndíjas tanulmányi lehetőséget. Kérem, hogy a parlament támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a jelen benyújtott és tárgyalott törvényjavaslatot, amelynek fő célja Albánia uniós integrációjának előkészítése, a demokrácia és a jog uralmának megerősítése és az ország politikai, gazdasági, intézményi erősítése.

Albánia sokáig jól is haladt ezen az úton, de néhány évvel ezelőtt az ország új kihívásokkal szembesült. Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezekről szót ejtsek, mert ezek a folyamatok kihatással vannak, kihatással lehetnek Albánia és az Európai Unió kapcsolatrendszerére és biztonságára. Albánia a jobboldali konzervatív Demokrata Párt 2005 és 2013 közötti kormányzása alatt ígéretes fejlődés ment keresztül. Akkor azonban visszatértek a hatalomba a szocialisták. Kormányzásuknak mintegy melléktermékeként újra felvirágozott, no nem a gazdaság, hanem a kábítószer-termesztés és -kereskedelem. Országszerte ültetvények ezrei működnek, amelyeket a rendőrség egyáltalán nem hűbortag.

Joggal tartott tehát attól az ellenezék, hogy a szocialisták a maffiapénzekből el fogják csalni a nyár eleji választást, amit néhány héttel el is kellett halasztani. Hiába telt el 27 év a rendszerváltás óta, az albán politikát továbbra is a kommunista diktatúra alatt megerősödött klánok tartják fogva. A szocialisták pár hónapja egy ismert kommunista államügyészt akartak belügyminiszterré kinevezni. Néhány hete pedig a kommunista rendszer utolsó belügyminiszterét választották meg a törvényhozás elnökévé.

Korábban volt már szó itt a parlamentben arról, hogyan kötődik a baloldali kormányfő a Soros-hálózathoz. Akármerre tekintünk, mindenhol a Nyílt Társadalom Alapítvány embereibe ütközünk. A szervezet volt tiranai irodavezetője például ma a miniszterelnök felesége. Az ifjú szocialista elit a Nyílt Társadalom Alapítvány ösztöndíjaiból tanult külföldön, és hazatérve szintén annak pénzéből létrehozott szervezetekkel próbálták befolyásolni az albán belpolitikát.

Persze, Soros György ennek megkéri az árát. A jelenlegi kormány úgy táncol, ahogy a milliárdos spekuláns fütyül. Ez azért is aggasztó, mert Albánia csakúgy, mint a szomszédos Macedónia, ahol, hogy, hogy nem, a Soros-hálózat szintén meglehetősen

aktív, földrajzi elhelyezkedése miatt kulcshelyzetben van a Soros-terv végrehajtása szempontjából. Ezek az országokon keresztül migránsok százazreit lehet az Unióba hozni, mint ahogyan az 2015-ben egyszer már megtörtént.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország támogatta Albánia uniós tagjelölti státuszának elnyerését 2014-ben. A kormány a csatlakozási tárgyalások megkezdéséhez szükséges feladatok teljesítését is segíti; mindezeket azért, mert a nyugat-balkáni országok euroatlanti integrációja a béke és a biztonság kulcsa a térségben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a kormány ezen előterjesztését, ezt ajánljuk az ellenzék frakcióinak is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LEGÉNY ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodást 2006-ban írták alá Luxemburgban, és 2009. április elején lépett hatályba. 2011. december 9-én Brüsszelben aláírták a Horvátországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződést, amelynek értelmében Horvátország, ugye, 2013. július 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz.

Horvátország csatlakozási okmánya egyik cikkének bekezdése értelmében Horvátországnak ehhez a bizonyos Albán Köztársasággal kötött stabilizációs és társulási megállapodáshoz történő csatlakozásáról egy jegyzőkönyv megkötésének útján kell megállapodni. Az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételéről készült jegyzőkönyvet Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel 2014-ben írták alá Brüsszelben, és 2017. február 1-jén lépett nemzetközi jogilag hatályba.

Az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás céljai között szerepel a demokrácia és a jog uralmának megerősítése Albániában, hozzájárulás az ország politikai, gazdasági és intézményi fejlődéséhez, valamint a régió stabilitásához. A megállapodás megfelelő keretet kíván biztosítani a politikai párbeszédhez a felek között, célja továbbá Albánia azon törekvéseinek támogatása, amelyekkel a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatait kívánja erősíteni, többek között saját jogrendszerének az uniós joghoz való közelítésével. A megállapodáson keresztül az Európai Unió támo-

gatni szeretné Albániát abban, hogy befejezhesse piacgazdasága kialakítását és harmonikus gazdasági partnerré, majd hosszú távon szabadkereskedelmi partnerré válhasson. Általános célja a megállapodásnak, hogy segítse a balkáni régió országainak együttműködését.

A megállapodást az Európai Közösségek és tagállamaik, valamint az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodás kihirdetéséről egy 2007. évi XXX. törvény hirdette ki. A törvényjavaslatot a Magyar Országgyűlés 313 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül fogadta el. Ennek értelmében természetesen a Magyar Szocialista Párt támogatni fogja majd a törvényjavaslatot, azonban el kell mondjam, hogy Dunai Mónika képviselőtársam, a Fidesz vezérszónoka a mai magyar - hogy is mondjam - politikai aktualitásokat nem figyelmen kívül hagyva beszélt itt nekünk Soros-tervről meg mindenről, meg nemzetközi kontextusban az albán szocialistákat próbálta szidni.

Nekem ezzel különösebben nem lenne nagyon mit foglalkoznom, egy dologgal azonban igen. Képviselő asszony említette, hogy az albán ifjú szocialista elit Soros pénzen tanult Nyugaton, majd azt követően hazatérve a Soros-féle érdekeket szolgálja ki. Csupán egy analógiával szeretnék arra rámutatni, hogy a Fidesz ifjú gárdája még akkor, amikor erre volt lehetősége, a '80-as évek végén, a '90-es évek elején, szintén, ahogyan tudjuk, Soros pénzen tanult külföldön. Itt aztán lehetne egy elég hosszú felsorolást adni Kövér Lászlótól Németh Zsolton át nagyon sok emberen keresztül.

Csak történt egy kis gond, amikor hazajött külföldi tanulmányaiából, akkor, mondjuk úgy, hogy a gép önálló életre kelt, és ez az önálló élet bizony lehet, hogy nem tetszik egyébként Soros Györgynek. Ezt a Fidesz és Soros György közötti elszámolási vitának is lehetne nevezni, de hát, ha már az albánokkal kapcsolatosan ilyen aktuálpolitikai kérdéseket sikerült behozni, még ha nem is tetszik Vitányi István képviselőtársamnak, bizony akkor is el kell mondjuk azt, hogy nem történt itt semmi más, a Fidesz és egy Soros közötti elszámolási vita van. Mert valószínűleg, ahogy mondom, a gép önálló életre kelt, és a Fidesz vezetői lehet, hogy nem teljesítik azt, amit eddig kellett volna.

(12.40)

Ettől függetlenül természetesen - ahogyan említettem, elnök úr - a Magyar Szocialista Párt támogatni fogja az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisz-

telt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon érdekes, hogy milyen vita alakult ki egy olyan témában, amelynek semmi köze ezekhez a politikai vitákhoz, amelyek itt elhangzottak, hogy Albániában éppen milyen párt hogyan kapcsolódik a kábítószer-termesztéshez, hogy Soros György milyen befolyással rendelkezik az adott országban, de azért érdekes volt ezt hallgatni.

Mint ahogy az is érdekes, hogy itt Albánia és az Európai Unió közötti szerződésről van szó, és tulajdonképpen már egészen régen megkötött ez az együttműködési szerződés, amelyről azt gondolom, hogy minden politikai párt az egész Európai Unióban úgy gondolja, hogy ez csakis hasznos lehet, hiszen Albánia egy olyan ország, amely feltörekvő ország, Európához akar tartozni, a gyökerei is Európához tartoznak, mindamellett, hogy azért érdekes kitétel, ha Albánia összetételét nézzük, hogy a lakosság 82 százaléka albán. Egy jóval kisebb országról van szó, mint Magyarország, hiszen alig több mint 28 ezer négyzetkilométer, ezen közel 3 millió ember él, akiknek a 82 százaléka albán. S milyen érdekes, hogy az albánok magukat is kétféle népnek tartják, akit meg is különböztetnek, gegekre és toszkokra osztják magukat, és ez abban is változott, hogy ki milyen vallást vett föl. Tudjuk, hogy milyen komoly szabadságharcot folytatott az albán nép is a török megszállók ellen, hiszen Hunyadi Jánosnak is szövetségese volt Kasztrióta György, és együtt akarták felszabadítani a Balkánt a török megszállás, az oszmán megszállás alól. Ebben a szabadságharcban is gyökerezik a két nép együttműködése, a magyar és az albán nép együttműködése. Azt gondolom, ezért is érdeke Magyarországnak is, hogy Albánia mielőbb teljes jogú tagja legyen az Európai Uniónak, mint ahogy már 2009 óta tagja a NATO-nak is.

Itt azonban másról van szó, hiszen azért került ma be a Magyar Országgyűlés elé ez a jegyzőkönyv, illetve a jegyzőkönyv elfogadása, mivel ez egy régen megkötött szerződés, és van egy új tagállam, amely még ezt nem írta alá, ez pedig Horvátország, amely később lépett be az Európai Unióba, később lett az Európai Unió tagja, mint ahogy az Európai Unió tagállamai és Albánia között ez az együttműködési megállapodás létrejött. Horvátország vállalta a csatlakozásakor azt, hogy ezeket a szerződéseket ő maga is elfogadja, és ezekhez csatlakozik, ezeket a csatlakozásokat pedig el kell fogadni minden ország parlamentjének. Jelen pillanatban ez történik. Természetesen a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom is támogatja ezt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Potápi Árpád államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Potápi Árpád János nemet int.)*

Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván reagálni. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti versenyképesség növeléséhez szükséges egyes törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17571. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vitályos Eszter államtitkár asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének. *(Dr. Vitályos Eszter Zsuzsanna mikrofonja nincs feltéve.)* Megvárjuk, államtitkár asszony, nyugodtan készüljön el, semmi gond. *(Dr. Vitályos Eszter Zsuzsanna felteszi a mikrofonját.)*

DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány „Könnyű közmű” programjának első lépése július 1-jétől a közműcsatlakozások díjmentessé tétele volt. A díjmentesség három szektorra, a villany-, a gáz-, a víz-, ezen belül az ivóvíz- és szennyvízbekötésekre vonatkozott. A költségmentességet nem csupán a lakosság, hanem kis- és középvállalkozások is igénybe vehetik. A kedvezmény nemcsak új építésű ingatlanoknál, hanem a közműhálózatra való későbbi rácsatlakozásnál is érvényesül, azaz lakóingatlan vagy üzlethelyiség építésekor és átalakításakor is igénybe vehető.

A díjmentesség bevezetése mellett radikálisan csökkentek a közműcsatlakozással kapcsolatos ügyintézési határidők, illetve ahol ez nem volt meghatározva, ott rövid határidők kerültek meghatározásra az elosztók számára.

A „Könnyű közmű” program második lépéseként szeptember 1-jétől a kormány megtörte az elosztók monopóliumát a közmű-kivitelezések tekintetében. Mostantól a vállalkozók széles köre dolgozhat közműcsatlakozás kiépítésén, nem csak az elosztótársaságok vagy azok alvállalkozói. A kormány ehhez életre hívta a villanyszerelők és a vízszerelők névjegyzékét. A nyilvántartásba megfelelő szakértelemmel, megfelelő képzettséggel és gyakorlattal rendelkező vállalkozások jelentkezhetnek. Ezek a formanyomtatványok, ahol a vállalkozók beadhatják jelentkezésüket, hozzáférhetőek a kormányablakokban, illetve kormányhivatalokban, és ott be is lehet azokat nyújtani.

Az intézkedés bevezetésének első napjától meredeken emelkedni kezdett a közműbekötésekre vonatkozó igénylések száma. A rendelkezésre álló adatok szerint július 1-jétől közel másfél milliárd forint maradt azoknál a magyar családoknál, valamint a kis- és közepes vállalkozásoknál, akik új ingatlanba vagy meglévő ingatlan átalakítása során a gáz bekötését kezdeményezték. Ezenfelül a program első két hónapjában 400 millió forintot nem kellett befizetniük a villamos áram bekötéséért, és több mint 100 millió forint maradt náluk a vízbekötések

esetében. Július és augusztus hónapokban, tehát két hónap alatt összesen mintegy 2 milliárd forint megtakarítás jelentkezett a családoknál, vállalkozásoknál a gáz-, a villany-, az ivóvíz- és a csatornakozművek bekötése esetén a kormány intézkedései nyomán.

A villanyszerelők és vízszerelők nyilvántartása a vártnál hamarabb tudott elindulni. Az előírt nyolc nap helyett a kormányhivatal egy-két napon belül elbírálja ezeket a kérelmeket. A jelentkezésre nincsen határidő megszabva, a lista a fővárosi kormányhivatal honlapján már megtalálható. A névjegyzéket naponta frissítik, a fogyasztók már kereshetnek benne vállalkozókat.

A most az Országgyűlés elé beterjesztett, a nemzeti versenyképesség növeléséhez szükséges egyes törvénymódosításokról szóló T/17571. számú törvényjavaslat egy újabb jogszabálysomag része, amelynek fő célja a közmű-engedélyezések gyorsítása. A törvényjavaslat négy törvényt, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvényt, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvényt, a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvényt és a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvényt módosítja.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény módosítása értelmében, amennyiben elosztóvezeték vagy elosztóhálózat létesítéséhez vagy felújításához közterület-tulajdonos nyilatkozata, hozzájárulása vagy jóváhagyása szükséges a közterület igénybevételeivel, felbontásával kapcsolatban, és arra az elosztó nyolc napon belül nem kap érdemi választ, a hozzájárulást vagy jóváhagyást megadottnak kell tekinteni. A módosítás a hálózati csatlakozás megvalósításának jelentős gyorsítását szolgálja, mivel számos esetben a közterület tulajdonosának nyilatkozata jelentősen meghosszabbítja az eljárás folyamatát, továbbá ösztönzi a közterület tulajdonosát az eljárási határidők betartására.

A villamos energiáról szóló törvény módosítása a hálózati csatlakozások megvalósításának gyorsítására tesz javaslatot azáltal, hogy az ott megjelölt feltételek teljesülése esetén egyszerűbb és gyorsabb eljárásrendben lehet az elosztói engedélyesek által új, kifeszültségű elosztóhálózatot létesíteni úgy, hogy az üzemeltetési és biztonsági követelményeknek is elegendő tesz a szabályozás.

(12.50)

Ugyancsak egyszerűsödnek a közép feszültségű hálózaton végzett azon építési eljárások, ahol a felhasználó igényének kielégítéséhez csak kisebb közterületet és az igénybejelentő saját ingatlanát érintő területet kell igénybe venni a munkavégzéshez.

A javaslat kiegészíti a szabályozást a korábban létesült és vezetékjoggal rendelkező elosztóhálózatok nyomvonalának új létesítéséhez történő igénybevételeire vonatkozó rendelkezéssel, a csatlakozás kiépítési folyamatának meggyorsítása érdekében. Ez a ren-

delkezés nagymértékben gyorsítja a csatlakozás kiépítésének folyamatát.

A földgázellátásról szóló törvény módosítása alapján a gázfogyasztó-készülékcsere kivételt képezne a műszaki biztonsági szempontok szerinti tervfelülvizsgálat hatálya tartozó esetek köre alól. A készülékcserek rutinszerű tervezési feladatot jelentenek, nem igénylik a földgázelosztók kontrollját. Készülékcsere esetén a tervező végzi a szerelés műszaki-biztonsági szempontból történő ellenőrzését, ezáltal a felelősség a folyamatban tevőlegesen részt vevő szereplőkre szűkül. A tervezőt a felsőfokú képesítése, a szakmai gyakorlata, a gázipari előírások, valamint a gázfogyasztó-készülékcsere vonatkozó tervek részletes ismerete alkalmassá teszik erre a feladatra.

A törvénymódosítás alapján törlésre kerülne továbbá a csatlakozóvezetékek és felhasználói berendezések műszaki-biztonsági felülvizsgálatának intézménye és szabályozása, tekintettel arra, hogy ez a gyakorlatban nem működik. A műszaki-biztonsági felülvizsgálat a felhasználókat a légellátással, az égéstermék-elvezetéssel, valamint a gázvezetékek és kötések tömörtelessé válásával kapcsolatos veszélyektől hivatott megóvni.

Időközben módosult a kéményseprésre vonatkozó jogszabály és a gyakorlat megváltozott: két évente a kéményseprő ellenőrzi a légellátást és a füstgáz elvezetést. A gázvezetékek és kötések tömörtelessé válásával kapcsolatos veszélyek viszont azokon a felhasználási helyeken, ahol a tulajdonos nem tesz eleget a megrendelési kötelezettségének, továbbra is fennállnak.

A módosítás alapján bevezetésre kerülne egy új szolgáltatás a műszaki-biztonsági felülvizsgálat helyett, amely alapján a földgázelosztó köteles tízévente szivárgás-ellenőrzéssel gáztömörtséget ellenőrizni a csatlakozóvezetékeken és a fogyasztói vezetékeken. Ezáltal az ingatlanokon belül üzemelő gázvezetékeken a teljes felhasználói körben megelőzhetővé válnak a gázzivárgásból eredő veszélyek, ezáltal nemcsak az ingatlan tulajdonosok, hanem a környezetükben élők biztonsága is szavatolt lesz.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja ezt a benyújtott törvényjavaslatot, mert az a közműcsatlakozásokat felgyorsítja és megkönnyíti.

Az Országgyűlés négy törvényt, hét kormányrendeletet és két miniszteri rendeletet érint. Kieme-

lendő, hogy a jogszabálycsomag elkészültét széles körű szakmai egyeztetés előzte meg. A jogszabályi változásokat az energiahivatal, a mérnöki kamara és az érintett elosztók is megismerték és támogatták.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Fidesz képviselőcsoportja egyetért a törvényjavaslat fő céljaival. Az egyik ilyen fő cél a versenyképesség növelése. A másik: gyorsabb, egyszerűbb közműcsatlakozások biztosítása. Nézzük, hogy milyen fontosabb változások következnek be a törvényjavaslat elfogadása esetén!

Az előterjesztés alapján a módosítások segítségével a villamosenergia-csatlakozási folyamat mintegy 90 nappal rövidül le; a földgázcsatlakozás folyamata mintegy 30 nappal lesz rövidebb. Nem kell engedélyezési eljárást lefolytatni a közép- vagy kisfeszültségű elosztóhálózat létesítéséhez, üzemeltetéséhez, használatba vételéhez és megszüntetéséhez, amennyiben az a megjelölt feltételeknek megfelel, például a kivitelezéssel érintett magánterületek tulajdonosai az elhelyezéséhez visszavonhatatlanul hozzájárultak. Gyorsítja a bekötési folyamatot az is, hogy amennyiben elosztóvezeték vagy elosztóhálózat létesítéséhez vagy felújításához a közterület tulajdonosának nyilatkozata, hozzájárulása vagy jóváhagyása szükséges a közterület igénybevételevel, felbontásával kapcsolatban, és arra az elosztó nyolc napon belül nem kap érdemi választ, a hozzájárulást a jövőben megadottnak kell tekinteni. Fontos változás lesz az is, hogy idegen ingatlanon történő építkezés esetén a fizetendő kártalanítás összegének bírósági lététbe helyezése esetén az eljárás gyorsítására kerül sor itt is, ebben az esetben is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Olyan javaslatot tárgyalunk most, amely nemzeti versenyképességünket növeli, a közműcsatlakozásokat egyszerűbbé és gyorsabbá teszi. Azt gondoljuk, ezek olyan célok, amelyeket támogatni kell és támogatni lehet, nemcsak a kormánypártok, hanem az ellenzék részéről is. A Fidesz képviselőcsoportja tehát támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, mert meggyőződésünk szerint ezek a célok az emberek javát, a magyar emberek javát szolgálják. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönöm szépen a képviselő asszony vezerszónoki felszólalását.

Az MSZP képviselőcsoportjának vezerszónoka Szakács László képviselő úr, akinek megadom a szót. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! A felvezető, amit hallhattunk, amit az előterjesztő előterjesztésként elmondott, illetve az előző vezér-

szónoklat kapcsán egy-két kritikát azért muszáj elmondanunk.

A közműcsatlakozásokat megkönnyíti, erről szól a jogszabály, és ezt mondta a Fidesz vezerszónoka is. Valószínűleg egyébként így is van, viszont a címként szereplő és egyébként mint legfőbb célt kitűző, a versenyképesség növeléséhez szükséges egyes törvények módosítása... - úgy gondolom, a versenyképesség növeléséhez ez nagyon kevés lesz. A versenyképesség növeléséhez olyan strukturális, gazdaság szerkezeti átalakításokat kellene csinálni, amelyek között vannak olyanok, amelyeket megörökölt egyébként a Fidesz gazdaságpolitikája, vannak, amelyeket a saját autokratikus vezetése során természetesen kialakított a mai magyarországi gazdasági versenyben. Tehát én biztos vagyok benne, hogy ezeket a strukturális vagy éppen kreált versenyképességi hátrányokat teljes egészében nem lesz sikeres akció leküzdeni a közműrákötések bármilyen szintű elősegítésével.

Ez egyetlen dologra jó: mi megtaláltuk, hogy önök mit keresnek ebben. Ez arra jó, hogy a Világbank Doing Business listáján, ahol ezen pontok szerint mérik a versenyképességet, valamelyest felfelé tud majd kúszni Magyarország, azzal együtt, hogy az Európai Unióban a versenyképesség tekintetében nincsen mire büszkének lennünk. Úgy gondolom, ebben inkább pironkodnunk kell. A 28 tagállamból a 25.-ek voltunk tavaly, idén talán a 24. helyre is fel tudunk kapaszkodni a 28 tagállamból.

A közműrákötéseket, bármennyit is hozzátesznek még ehhez a kérdéshez, úgy gondolom, talán érdemes ismét támogatni. Mindazonáltal mi tovább szeretnénk arra biztatni a kormányt, hogy akár a kormányzó párt autokratikus vezetéséből a gazdasági életbe átültetett egyes akadályokat hársítsa el, akár az esetleg strukturális gazdasági problémákat orvosolja, és ezáltal próbálja meg a versenyképességet jóvá tenni. Természetesen, ha a közműrákötések fontossága is ennyire felértékelődik ebben, akkor ebben is hamar lépjenek, de úgy gondoljuk, hogy átgondoltan lépjenek.

Látjuk, hogy azért hasonló jogszabály volt már tavasszal. Akkor pont azt mondtuk, hogy nem kellően gondolták át ezeket a jogszabályokat, és látszik is, hogy valójában ez a jelenlegi módosító csomag ennek a korábbi jogszabálynak a rendelkezéseit most vagy jobban kibontja, vagy éppen korrigálja annak a tévedéseit.

(13.00)

Tehát ebből azt lehet látni, hogy a mi összes kritikánk, ami arról szólt, hogy nem megfelelően volt előkészítve ez a jogszabály, az helyálló. En azt gondolom, hogy azért arra a versenyképesség tekintetében törekedni kellene és nem csak adminisztratív aktusokkal, hogy az ipari fogyasztók is és a lakossági fogyasztók is olcsóbban juthassanak az energiához. Ne puffereljék a világpiaci energiaárak és a Magyarországon rendelkezésre álló energiadíjak közti kü-

lönbséget a magyarországi elosztó cégeknél, ne kerüljön annak a könyvelésében elhatárolásra, ne kerüljön ennek a cégnek egyébként a birtokába, hanem adják oda a magyaroknak. Tényleg legyen egy valódi rezsicsökkentés, mi ezt kiszámoltuk, 20-21 százalékkal még lehetne csökkenteni egyébként a világszerte trendeket figyelve az energiáknak az árát. Ez valószínűleg jobban hozzájárulna a versenyképesség növeléséhez, mint az, hogy ezekre a közművekre most olcsóbban lehet majd rákötni. Ez is kell, nem mondom, hogy nem, de szerintem most egy kicsikét ennek azért túl van értékelve a szerepe.

Még egy dologra térnék ki, amit Dunai Mónika mondott, és most az egyszer dicsérem ebben a kormányt. Ma már volt egyszer egy ilyen vitánk, azt mondta, hogy széles körű szakmai egyeztetés folyt. A végén akkor még jól is csinálják. Amikor hirtelen nem azt kell elhiggyük, hogy valamelyik országgyűlési képviselő egy esős délutánon azon gondolkozott, hogy hogyan lehetne a magyar médiapiacot vagy bármit rendbe rakni, és otthon egyéni képviselői indítványt gépelgetett a számítógépen, hogyha éppen nem ezt kell elhinnünk, hanem tényleg a kormány csinál egy előterjesztést, annak megcsinálják a szakmai egyeztetését, és a végén még a szolgáltatók is tudják, hogy mi fog történni, akkor még az is lehet, hogy ez egy jó dolog lesz.

Ebben még nem biztos, hogy a versenyképesség benne van, ebben még a bizalom sincs meg, mert ezt még mindig nem hiszik el önöknek, hogy ezt majd mindig így fogják csinálni, de ez alapvetően egyébként nem volt egy rossz lépés, hogyha ez ténylegesen így történt. Én javasolom így folytatni. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely belép és helyet foglal az ülésteremben.)* Képviselő úr, remélem, képviselő úr bejövetele nem zavarta meg. *(Dr. Szakács László: Nem.)* Jó. Köszönöm szépen.

A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Keppli Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban leszögezném, bár túl hosszúvá nem terveztem nyújtani ezt a vezérszónoki felszólalást, de előljáróban leszögezném, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciója támogatni tudja azt az előterjesztést, amely a közműszolgáltatások megkönnyítését tűzte ki célul, és ennek az adminisztrációs akadályait igyekszik elhárítani ezzel a törvény módosítási javaslattal.

Mindig nagyon fontos ilyenkor elgondolkodni azon, hogy vajon az így kieső bevételek pótolva vannak-e, illetve hogy hogyan és miként vannak kompenzálva, hiszen a magyarországi közműhálózatokkal alapvető probléma, hogy évek óta a rendes karbantartási munkálatok akadoznak. Az előregedett

ivóvízhálózat, közműhálózat nagyon sok helyen, nagyon sok településen folyamatos problémákkal küzd, csőtörésekkel, ezeknek a pótlására szakaszonként kerül sor, nincsenek átfogó beruházások vagy nincsenek erre megfelelő források, és ez bizony a fogyasztókat is bosszantja, hiszen így időről időre akadozik akár az ivóvízellátás vagy akár más közműszolgáltatás, attól függ, hogy éppen melyik közműről van szó.

Természetesen önmagában az, hogy a vállalkozás, amelyik az adott bekötési munkálatot elvégzi, megfelelő felelősségbiztosítással rendelkezzen, illetve szerepeljen abban a nyilvántartásban, amelyet a műszaki biztonsági hatóság vezet, ez jó és támogandó. Egy minimum egymillió forintos összegig fedezetet nyújtó biztosítással kell rendelkezniük szeptember 1-jétől ezeknek a vállalkozásoknak, ez valóban egy hasznos intézkedés, hasznos kezdeményezés. Azt hiszem, hogy ennek a hasznosságát az eddigiekben sem vitatta senki.

Mint ahogy azt sem, hogy ha közterület igénybevétele történik, akár útfelbontással vagy más egyéb módon, és ha erre az illetékes nyolc napon belül nem nyilatkozik, akkor a hozzájárulását megadottnak kell tekinteni, hiszen emiatt húzódtak sokszor ezek a beruházások, illetve ezek a munkálatok.

Nagyon fontos, hogy valóban a társadalom és a magyar családok, a magyar emberek járjanak jól az ilyen jellegű törvényjavaslatokkal, és amennyiben a közműhálózatoknál a bekötési díjaknak a csökkentése vagy megszüntetése a cél, akkor az valóban a magyar családoknál csapódjon le, és ne történjen meg az, hogy amit a réven megnyertek, azt elvesztik a vámon, vagyis hogy máshonnan behajtásra kerül tőlük az az összeg, amit itt megspórolnak, akár egy építési munkálat során, akár más engedélyezési eljárás során. Természetesen erre mi is odafigyelünk, valahányszor egy új törvényjavaslat kerül ide az Országgyűlés elé, hogy ezek ne következhessenek be.

Természetesen mind az ivóvíz-, mind a gáz-, mind pedig a villamosáram-közművek tekintetében valóban szükség van arra, hogy egyrészt a közműellátottság mértéke tovább javuljon, másrészt pedig arra, hogy azok is, akik anyagilag esetleg ezt nem engedhetik meg maguknak, azoknak a feltételeknek eleget tudjanak tenni, amelynek során a közműhálózatra rá tudnak kötni, hiszen egy évtizedes problémát, évtizedes elmaradást kell e tekintetben felszámolni.

Mint az elején említettem, én nagyon sokat nem is kívánok erről a törvényjavaslatról részleteiben elmondani, hiszen az egyes módosító indítványok pontjait külön-külön is támogatni tudnánk, hiszen mindegyik egy alapvetően pozitív javaslatot tartalmaz, így nyilvánvaló, hogy összességében is a törvényjavaslatot támogatni fogjuk. Hiszen jó néhány éve várat már magára az, hogy ezek a beruházások, akár az építési beruházások, akár a közműhálózatfejlesztési beruházások egy kis lendületet kapjanak, és valóban olyan mértékű legyen a közműhálózati

rákötés mind az új ingatlanoknál természetesen, mind pedig a már meglévő ingatlanok esetében - akár magán-, akár közcélú ingatlanokról van szó -, ami már lehetővé teszi, hogy ha mondjuk, akár ivóvíz- vagy víziközmű-hálózatról van szó, akkor a környezetvédelmi, talajvédelmi szempontok is megfelelően teljesüljenek, már ahol ez lehetséges. Hiszen mondjuk, teszem azt, a szennyvízvezetékek kiépítésénél erre nem mindenhol van meg a lehetőség, bármennyire kedvezményes is vagy ingyenes is akár a rákötés, ezek a problémák akár földrajzi alapon vagy más egyéb alapon fennállnak, ott természetesen a házi, helyi közműberendezések, egyedi berendezések jelenthetnek megoldást. Ez a törvényjavaslat most nem erről szól, ezt csak úgy mellékesen említ meg.

Az esetlegesen érkező módosító indítványok tekintetében fogjuk majd a végleges álláspontunkat kialakítani, hiszen sokszor előfordult már, hogy mielőtt végleges szavazásra a Ház elé került volna a javaslat, jó néhány pontban vagy akár a javaslat teljes szövege megváltozott. De most, jelen állapotában azt gondolom, hogy támogatható részünkről. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Vitályos Eszter államtitkár aszszonyt, hogy zárszót kíván-e most mondani. *(Dr. Vitályos Eszter Zsuzsanna: Nem.)* Nem kíván. Nagyon szépen köszönöm.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Lázár János, Vas Imre és Vitányi István fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/17267. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Vitányi István képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. 30 perces az időkerete. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A közjegyzőség ma a hagyományos közjegyzői tevékenységen kívül a magánjogi gyakorlat minden területén részt vesz a jogéletben. Célkitűzésünk az, hogy a közjegyzőség minden tekintetben visszaszerezze régi tekintélyét, és újra megtalálja helyét a jogalkalmazók között a jogkereső közönség teljes megelégedésére.

A közjegyzőség intézménye Anjou-házi királyaink uralkodása alatt jelent meg hazánkban, majd a mohácsi vész után csak az 1849 utáni szomorú, de a

jogfejlődés szempontjából termékeny időszakban bukkant fel újra. Császári nyílt parancs terjesztette ki 1858. február 7-én az 1855. évi osztrák közjegyzői rendtartás hatályát Magyarországra is. A rendtartásnak nem volt ideje meggyökeresednie a magyar tájban, mert 1861-ben az országbírói értekezlet hatályon kívül helyezte azt.

(13.10)

A közjegyzőség intézményének újbóli meghonosítását az Országgyűlésben hosszú vita után az 1874-ben elfogadott királyi közjegyzőségről szóló 1874. évi XXXV. törvénycikkkel sikerült megvalósítani. Ezen törvénycikk a közjegyzők illetékességét akként határozta meg - idézem -: „A közjegyzőnek hatásköre kiterjed azon királyi törvényszék területére, amelyen a részére kijelölt székhely fekszik. A Budapesten létező közjegyzőknek hatásköre azonban a pesti, budai és pestvidéki királyi törvényszékek területére terjed ki.”

1949 után az addigi magánközjegyzői intézmény megszűnt, a közjegyzői és közjegyző-helyettesi állások állami közszolgálati állásoknak minősültek, a közjegyzők a járásbírók mellett működtek, a fővárosi kerületi bíróságokhoz kinevezett közjegyzők pedig 1956-tól összevont irodában, a Budapesti Állami Közjegyzők Irodájában tevékenykedtek. Illetékességük a főváros egész területére kiterjedt. A kommunista-bolsevista jogalkotás teremtette meg tehát a ma is élő különbségtételt a budapesti és a vidéki közjegyzők között az illetékességüket tekintve. A magyar közjegyzőség történetében az 1991. évi XLI. törvény hozott fordulatot, visszaállítva a latin típusú közjegyzőség intézményét.

A rendszerváltozás utáni törvényalkotás a közjegyzőség intézményének újraszabályozásakor visszanyúlt a történelmi hagyományokhoz, azonban az akkor elfogadott törvény meghagyott egyes elemeket a diktatórikus jogalkotásból. Egyik ilyen visszamaradt elem a közjegyzők illetékességének szabályozása volt. A történelmi előzményként kialakult közjegyzői illetékesség meghatározása, amely mindenkor a királyi törvényszék illetékességéhez igazodott, a szocialista jogalkotás alapján járási szintre esett vissza. A rendszerváltozás utáni jogalkotás sajnálatos módon fenntartotta ezt a vidéki közjegyzők számára méltánytalan helyzetet, és továbbra is csak a székhelyük szerinti járásbírók illetékességi területén járhattak el.

A Budapesten működő közjegyzők esetében nem történt változás az 1878. évi XXXVI. törvénycikk óta, ők azóta egységesen Budapest egész területén eljárhatnak. A fővárosban működő közjegyzők esetében tehát az illetékességi terület meghatározása a kialakult történelmi gyökerekből táplálkozott. A jelenlegi szabályozás szerint a közjegyző illetékességi területe ahhoz a járásbíróshoz igazodik, amelynek területén a közjegyző székhellyel rendelkezik. Ez a szabály a Budapest területén működő közjegyzők esetében azonban áttörésre került annyiban, hogy a Budapesten

működő közjegyzők illetékessége nem a székhely szerinti kerületi járásbírósághoz igazodik, hanem a Fővárosi Törvényszék illetékességi területére terjed ki.

Jelen törvénymódosítási javaslat egységesítené a közjegyzőkről szóló hatályos jogi szabályozás szerinti differenciált közjegyzői illetékességet. A módosító javaslat szerint: „A közjegyző illetékességi területe annak a törvényszéknek az illetékességi területével egyezik meg, amelynek illetékességi területén a közjegyzőknek a területi kamara által nyilvántartott székhelye található.”

Tisztelt Ház! A módosító javaslatban foglalt szabályozás ezennel visszanyúl az ismertett történelmi hagyományokhoz, és a budapesti közjegyzők tekintetében már eddig is alkalmazott és jól működő illetékességi szabályt kiterjeszti a Budapesten kívül működő közjegyzőkre is. A módosító javaslat szerinti szabályozás igazodik a 2018. január 1-jén hatályba lépő polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez is, miszerint alapesetben a törvényszékhez tartoznak az ügyek, és a járásbíróság hatáskörében csak kivételként jelennek meg. A javaslat ezzel helyreállítja a közjegyzői hivatásrend fővároson kívül működő tagjainak tekintélyét, illetve visszaemeli őket a jogi hierarchiában arra a szintre, amelyre a kialakult jogtörténeti múlt mindig is elhelyezte őket.

Mindezek mellett a módosító javaslat megteremt a területi közjegyzői kamarák tekintetében figyelembe vett illetékességi területi meghatározást és a kamarai közjegyzői tagok illetékességi területe közötti azonosságot is. A módosító javaslat egyenlőséget teremt a közjegyzők között működési területüket illetően. A módosító javaslat biztosítja bizalmi jellegű közjegyzői eljárások területi kiszélesítését, továbbá a szolgáltatások színvonalának további emelkedését is célozza. Ezenfelül a módosítás lehetőségét teremt a közjegyzők közötti munkateher és kereseti lehetőségek arányosabb elosztására is.

Tisztelt Ház! Fontos kiemelni, hogy a javaslat az okiratszerkesztési illetékesség kiszélesítését célozza. A javaslat nem kívánja a hagyatéki eljárások, a fizetési meghagyásos eljárások és a végrehajtási eljárások illetékességi szabályainak módosítását, azokban továbbra is a törvényben és a rendeletekben meghatározott szabályok szerinti közjegyzők járhatnak el.

A jelenlegi szabályozás szerint a közjegyző az illetékességi területén alirodát nyithat. Ha az egyéni képviselői módosító indítványt az Országgyűlés megszavazza, úgy az alirodanyitás lehetősége automatikusan a megye egész területére fog kiterjedni, külön szabály alkotására nincs szükség. Az aliroda nyitása jelenleg is lehetőség, jog és nem kötelezettség, ezt a szabályozási elvet indokolt fenntartani. Az Igazságügyi Minisztériummal folytatott előzetes egyeztetések során egy megfontolandó szakmai érv merült fel az alirodák kapcsán, miszerint elkerülendő, hogy a közjegyző a kinevezése szerinti székhely lakosságát elhanyagolja, és csak a megyeszékhelyen vagy nagyvárosban nyitandó alirodájával foglalkozzon. Ezt megakadályozandó, az igazságügy-miniszteri rende-

letben előírásra kerülhet, hogy az a közjegyző, aki alirodát nyit, a székhelye szerinti irodát ugyanolyan időtartamban legyen köteles ügyfélfogadás céljából nyitva tartani, ugyanolyan színvonalon, mint ahogy eddig tette. Aki főirodát és alirodát tart fenn, még akár közjegyzőhelyettes felvételére és mindkét irodával azonos színvonalú műszaki megoldások biztosítására is kötelezhető, hiszen ez a jogkereső ügyfelek érdekeit szolgálja.

Tisztelt Ház! Kérem a tisztelt Házat, illetőleg képviselőtársaimat, szíveskedjenek az egyéni képviselői módosító javaslatot támogatni és megszavazni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Nagyon szépen köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Vas Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A közjegyzőkről szóló 1994. évi XLI. törvény elfogadása jelentős esemény volt a magyar közjegyzőség életében. A szocialista jogalkotással 1949-ben eltörölt magánközjegyzői szakma visszaszerezte méltatlanul elveszített tekintélyét a jogi hivatásrendek között.

A közjegyzők két évtizedes újrászerveződésük óta újra a közhitelesség és a közbizalom nélkülözhetetlen szereplőivé váltak a jogkereső állampolgárok számára. Tevékenységük a magánjogi gyakorlat szintje valamennyi területén megjelenik. A közjegyzők már a középkorban jelentős szerepet töltek be az okiratszerkesztés és a nyilatkozatok hitelesítése révén. A mára kialakult közjegyzői intézmény jogszabályi alapjai az 1874. évi XXV. törvénycikkkel kerültek lefektetésre, a törvénycikk részletesen szabályozta a közjegyzői működés szabályait, feltételeit. A törvény a közjegyző működésének illetékességi határait a közjegyző székhelye szerinti törvényszékhez igazította. A szocialista-kommunista jogalkotással 1849-ben *(sic!)* megszűnt a közjegyzői hivatás tekintélye, amit jól tükrözött az illetékességi szabályok körében bekövetkező változás, miszerint a korábbi jogalkalmazási szinthez képest alacsonyabb fokra került a vidéki közjegyzők illetékessége, ugyanakkor a fővárosi közjegyzők esetében megmaradt a törvényszéki, illetve a fővárosi bírósági illetékességi terület, illetékességük a főváros egész területére kiterjedt.

(13-20)

A közjegyzőség intézményének rendszerváltás-kori újrászabályozásakor sajnálatos módon nem sikerült visszaállítani a vidéki közjegyzők esetében

ezt a tekintélyt, amely eljárásuk illetékességi területén alapulna. A törvény akkori vitájában ugyan felmerült, hogy a vidéki közjegyzők tekintetében vissza kellene állítani a történelmi hagyományokhoz igazodó illetékességi területi meghatározást, vagyis hogy az eljárásuk területét az egykori törvényszékhez, azaz az akkori megyei bíróságokhoz igazítsuk. Sajnos, erre nem került sor, annak ellenére, hogy egyébként érdemi ellenérv sem fogalmazódott meg ezzel szemben. Maradtak tehát a vidéki közjegyzők a szocialista-kommunista jogalkotással meghatározott illetékességi keretek között.

A közjegyzői intézmény tekintélyét megőrizve, ok nélküli differenciált illetékességi szabályok egységesítése érdekében szükséges az előttünk fekvő törvényjavaslat elfogadása. A módosító javaslat egyenlőséget teremt a közjegyzők között a működési területüket illetően, eltűnik az eddigi különbségtétel a budapesti és a vidéki közjegyzők között, emellett fontos eleme a módosító javaslatnak, hogy a bizalmi jellegű közjegyzői szolgáltatás területi határait kiszélesíti, igazodva a jelenkor elvárásaihoz és az ügyfelek mobilitásához. A módosítás megteremti a lehetőséget arra, hogy a közjegyzők közötti munkateher arányosabban kerüljön elosztásra.

Meg kell jegyezni, hogy a javaslat lényegében a közjegyzők okiratszerkesztési, -hitelesítési és -tanúsítási tevékenységét érinti, és nem változtatja meg a hagyatéki eljárások illetékességét, illetve a fizetési meghagyásos eljárásokat és a fizetési meghagyásos eljárás alapján indult végrehajtási eljárások illetékességi szabályait, azokban továbbra is a törvényben, illetve rendeletekben meghatározott szabályok szerinti közjegyzők járhatnak el.

A javaslat előterjesztésének támogatását kérem. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az látszik, hogy a Fidesz azon szakértőjének, aki megírta a felszólalását Vitányi képviselőtársamnak, illetve Vas Imre képviselőtársamnak *(Dr. Vitányi István közbeszól.)*, komoly jogtörténeti érdeklődése van, nagyjából ugyanaz volt a szöveg, és bár érdeklődéssel hallgattam, mégiscsak egy ilyen felszólalásnak inkább lenne helye egy jogtörténeti konferencián, mint itt az Országgyűlésben egy ilyen javaslat indokolásakor. Javaslom, hogy ez a szakértő kollégájuk legközelebb az ilyen irányú érdeklődését élje ki akkor, amikor egy Jogtörténeti Szemlének megjelenik egy különszáma valami köz-

jegyzői ünnep alkalmával, ahogy megjelent most az OBH gondozásában a bíróságokról szóló tematikus példányban. Ugyanis a probléma az, hogy míg - még egyszer mondom - rendkívül érdekes jogtörténeti előadást hallgattunk, addig egy árva szó sem esett azokról a fontos kérdésekről, amelyeknek viszont helye lenne egy egyéni képviselői indítvány parlamenti vitájában.

Például sokkal érdekesebb lett volna választ kapni arra, hogy miért pont most terjesztik be ezt a törvényt, hogy miért pont Lázár János terjeszti be ezt a törvényt, mert bár rendkívüli módon becsülöm Vitányi képviselőtársamat, azért azt lehet tudni, látni az irománynak a történetéből, hogy Lázár János nyújtotta be ezt a törvényt, aztán a képviselőtársam csatlakozott hozzá, nyilván mert Lázár miniszter úr nem ér rá ilyesmikre, hogy itt a parlament előtt a saját törvényjavaslatát előadja, ezért formálisan egy másik képviselő ehhez csatlakozik, aztán felolvassa, amit a szakértő megírt neki. Ez rendben van, csak ha már ez így alakult, akkor legalább szólt volna arról Vitányi képviselő úr, hogy miért nyújtotta ezt be Lázár János, vagy akár ön miért csatlakozott hozzá.

Aztán nagyon érdekelné az engem szintén még az előterjesztők részéről, a minisztérium részéről is, hogy ha már módosítanak a közjegyzőkről szóló törvényen, akkor miért nem abban a törvénycsomagban teszik ezt, ami szintén most a Ház előtt van, még nem is szavaztunk róla, gyakorlatilag párhuzamosan fut a kettő, és mind a kettő a közjegyzőkről szól, az egyiket a kormány nyújtotta be, a másikat meg egyéni képviselői indítvány keretében tárgyaljuk. Ez is rendkívül érdekes.

És mi az az egyetlen idevaló észrevétel, amit kaptunk a törvényjavaslat benyújtásának az indokáról? Körülbelül úgy foglaltható össze, hogy régen is így volt, akkor legyen ma is így. Ez egy érv, képviselőtársaim? Ez, tényleg, komolyan? Hogy régen is így volt, akkor legyen most is így? De miért? Azt mondja nekünk a képviselő úr, hogy a közjegyzők tekintélyét állítja vissza. Képviselőtársaim, ne beszéljünk már butaságokat; annak, hogy mi az illetékességi köre egy közjegyzőnek, mi köze van a tekintélyéhez? Mi a fene köze van a tekintélyéhez a közjegyzőknél annak, hogy a járás egész területén működhet, csak egy városban működhet, egy megyében vagy az egész országban?! Szabályozás kérdése. Így sincs, úgy sincs tekintélyvesztése, és semmivel nem lesz nagyobb a tekintélye, ha nagyobb lesz a terület, ahol eljárhat. Szintén kíváncsi lennék, ha kifejtene a képviselő úr, hogy mire gondolt itt, amikor a közjegyzők tekintélyéről beszélt ezzel a javaslattal összefüggésben.

Azért - hogy mondjam? - rugózom ezen a két témán *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*, mert egyébként semmilyen más érvet nem kaptunk arra, hogy vajon ez a törvényjavaslat hogy kerül ide és miért. Annál is inkább érdekes ez, mert amikor fideszes képviselők egyéni indítványt terjesztenek elő, akkor két dolog rögtön elgondolkodtatja az embert. Az egyik, hogy jó eséllyel azért történik, hogy a

közigazgatási egyeztetés megspórolható legyen, a másik, főleg ha Lázár János nyújtja be, hogy vajon kinek az egyéni érdekét szolgálja majd ez a törvényjavaslat. És hogy ne legyen csak egyszerűen rosszindulatú ebben, azt azért szeretném itt az asztalra tenni, hogy megnéztem, csak egyszerűen érdeklődésképpen, hogy van-e most kiírt pályázat ott a környéken, ahol Lázár János lakik és képviselő - és milyen érdekes: most írtak ki Hódmezővásárhelyen egy pályázatot közjegyzői posztra. Nem lehet másként kifizetni a barátot, a havert, csak ezzel? *(Dr. Vitézy István közbeszól.)* Nem tudom, nem tudom. Őszintén szólva, az a baj, hogy annyi személyre szabott jogalkotási kísérletük volt már az elmúlt időszakban, hogy - hogy is fogalmazzak? - az ember akkor se hiszi el, hogy nem az, ha valóban nem az. És ezek a véletlen egybeesések még inkább arra utalnak, hogy itt valami ilyesmiről van szó. Egyébként egy kancelláriaminiszter mi a fenének nyújtana be egy egyéni indítványt egy közjegyzőről szóló törvényről?! Miért nem a kormány nyújtja be, képviselő úr? Miért Lázár János mint képviselő? Miért nem kapcsolódik ahhoz a törvényhez, ami a Ház előtt van, és amit az igazságügyi miniszter nyújtott be?

Ez az egyik része a dolognak, és itt még csak a rossz érzéseket soroltam fel. *(Dr. Vitézy István közbeszól.)* A mi meglátásunk szerint... Nem tudom, mit motyog, képviselő úr? Mert legyen szíves, akkor vagy hangosabban kiabálja be, hogy én is halljam, vagy nyomjon gombot és mondja el - ez így nem jó. A bekiabálással sincs semmi bajom, csak akkor hadd halljam. *(Dr. Staudt Gábor: Politikai problémák...)* Ja, politikai problémák?! *(Dr. Vitézy István közbeszól.)* Igen, na azok vannak ezzel a javaslattal kapcsolatban valóban. *(Dr. Vitézy István közbeszól. - Az elnök csenget.)* Na, látja, képviselő úr, ez egy érdekes dolog. Ha önöknek nincs semmi érve, akkor elővesznek valami általános politikai témát. Mondja meg nekem, legyen szíves, képviselő úr, nyomjon egy kétpercest, tegye meg nekem ezt a szívességet, hogy mi a fene köze van Botka Lászlónak *(Dr. Vitézy István közbeszól.)* ehhez a törvényhez! Az, hogy lehet egymást idegesíteni? Én azt gondolom, hogy lenne azért a vitának egy olyan szintje, amit nem lenne érdemes alulmúlni, képviselő úr, és persze még a Czeglédy-ügyet is idehozhatja, sőt Simon Gábor ügyét is, annak sincs semmi köze ehhez. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból.)* Lépünk ezen túl!

Azt tudom mondani, hogy még egy érv volt, hogy Budapestnek milyen jó a példája. Hát, nincs jó példája Budapestnek, tisztelt képviselő úr, egyáltalán nincs! A budapesti közjegyzők egyáltalán nem szeretik ezt a rendszert, ami itt van. Tehát ha változtatni kellene, akkor azt kellene tenni, hogy Budapestet alakítani a vidéki szabályozáshoz, és nem pedig a vidéki szabályozást a rossz budapesti rendszerhez. Ezt tudom mondani.

De itt még legalább volt egy olyan érv, amire azt mondjuk, hogy bár természetesen közigazgatási szempontból Budapest egy megyének minősül, attól

függetlenül azért ez egy egységes város is. Tehát ha itt speciálisan más szabályozás érvényesül, akkor az érthető abból az okból, hogy jogilag ugyan megye, de valójában egy nagyvárosról beszélünk. De még egyszer mondom, a rendszer itt sem élvezi a közjegyzői kar elismerését.

(13.30)

Szeretném azt mondani, hogy a nagyobb probléma, ha már elvi szinten maradunk, az az, hogy eleve kizárt kéne hogy legyen a verseny és nemkívánatos kéne hogy legyen a verseny a közjegyzők között. Önök pedig ezzel gyakorlatilag megteremtik a versenyt. Egy olyan foglalkozás, amelynek keretében valaki hatósági jellegű tevékenységet végez, ott nincs helye a versenynek; a közjegyző esetében nincs, az ügyvédek esetében van. Itt jutunk el addig, amiről az Igazságügyi bizottság ülésén is beszéltem, hogy nem jó és nem szerencsés az a mai szabályozás, ami kialakult és a közjegyzői lobbinak köszönhető, hogy számos olyan feladatkört gyakorolnak közjegyzők ma Magyarországon, amit egyébként ügyvédeknek kéne. A helyes megoldás nem az lenne, hogy egy rossz rendszernek a tüneti kezelését végezzük el, még ha el is tekintek attól a nem eltekinthető tényről, hogy valószínűleg megint személyre szabott jogalkotásról van szó.

Mondjuk, vegyük azt, hogy ez ügyfélérdek lenne, bár erről egy szót sem szóltak, hogy miért ügyfélérdek, de biztos, hadd feltételezzek egy ilyet. Ha ez az, akkor nem a tüneti kezelés a helyes, hanem az, hogy felnyitjuk azt a kérdést, hogy mi tartozik közjegyzői és mi ügyvédi hatáskörbe, és szépen visszautaljuk ügyvédi hatáskörbe azokat a feladatköröket, amelyeknek - ha úgy tetszik - a piaci működés keretében van létjogosultsága, és akkor mindenki szabadon olyan ügyvédet választ, amit akar, a hódmezővásárhelyi polgár nyugodtan választhat nyíregyházi vagy éppen egy Vas megyei ügyvédet. Ez rendben van, ez a versenyszféra.

De ott, ahol hatósági jogkört gyakorol valaki, ott ez kifejezetten káros. Kifejezetten káros, és gondoljanak egy dologra, és egy példát hadd mondjak! Talán a legegkratánsabb és mindenki számára egyértelműen érthető: ha elláthatnak ilyen tevékenységet közjegyzők, mondjuk, a megye területén, és bankok egy közjegyzői irodával vagy bizonyos közjegyzői irodákkal kötnek szerződést, akkor azok a bankok egy jelentős jövedelemforrást fognak a közjegyzőnek juttatni. A közjegyzőnek pedig az volna a feladata, hogy a bankok és az ügyfelek érdekét is egyaránt képviselje - ugye? Ha én a banktól kapom a pénzt, méghozzá nagyon sok pénzt, egy egész megyében, mondjuk, egy bank fiókhálózatának a teljes szerződésállományát egy közjegyzői iroda fogja lebonyolítani *(Dr. Vitézy István: Most is így van, nem?)*, akkor olyan esetekben, amikor a bank és az ügyfél között konfliktus merül fel, hogy várható el egy közjegyzőtől, hogy objektíven járjon el és ne a bank ér-

dekét képviselje? Például egy bedólt hitel esetében hogy várható akkor el?

Azt gondolom, hogy ezek az anomáliák csak fokozódni fognak akkor, ha ez a törvény hatályba lép, és már nemcsak Budapesten lesz ez igaz, hanem szerte az országban. (Dr. Vitányi István: *Csak Budapesten van így.*) Igen, csak Budapesten, tisztelt képviselő úr, akkor az lenne a jó, én nagyon szívesen aláírok önnel egy olyan indítványt akár közösen, hogy szüntessük meg ezt a gyakorlatot Budapesten is, és akkor egységes lesz az egész országban. Én nem vagyok ellensége a vidéknek azért, mert budapesti képviselő vagyok, hanem azt mondom, hogy legyen egységes a szabályozás, de a jó irányba, ne a rosszba, ne a rossz tapasztalatból és a rossz gyakorlatból vigyünk át elemeket egy másikba, hanem fordítva, javítsuk ki azt, ami rossz.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, ez pedig az elvi problémám ezzel a javaslattal, úgyhogy azért sem tudjuk tehát támogatni, mert a mi meglátásunk szerint jó esély van arra, hogy Lázár János ismét valamelyik haverját akarja helyzetbe hozni, és azért kell ez a szabályozás. Másrészt pedig egész egyszerűen azt látom, hogy évek, évtizedek óta rosszul értelmezett a közjegyzői-ügyvédi viszonyrendszer, már ami a jogi szabályozást illeti, és ahelyett, hogy önök azon módosítanának, a rossz rendszert próbálják toldozni-foldozni, még hozzá jelen esetben még ráadásul rossz irányba is, úgyhogy ezt a javaslatot semmiképpen sem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Igazságügyi bizottságban már elkezdtük ennek a törvényjavaslatnak a vitáját, és utána a következő héten nem került a Ház elé. Gondolom, bizonyos egyeztetéseket el kellett végezni, ami önmagában nem is baj természetesen, ha egy törvényjavaslattal kapcsolatosan egyeztetéseket végeznek a benyújtók. Akkor még nem lehetett tudni azt, hogy a szakma hogy áll hozzá, illetve a közjegyzők hogyan fogadják ezt a javaslatot. Én azt gondoltam ott, a bizottsági ülésen, hogy bizonyosan támogatják, vagy számukra ez egy lehetőséget jelent.

Való igaz, hogy egy vita bontakozott ki, hogy a közjegyzői szakmát ezzel a döntéssel mennyivel szükségesebb a versenyszférához, illetőleg a Budapesten már meglévő rendszer, illetőleg a Budapestet egy megyei egységnek tekinti, akkor törvényszéki szinten a közjegyzők egész Budapest területén eljárhatnak, míg vidéken vagy Budapesten kívül ez nem így van. Nos, ez felvet egy dilemmát, hogy ha Budapesten ez így van és Budapesten kívül nem, akkor kell-e valamit tenni, vagy mit lehet tenni, akkor a budapesti rendszert kell-e megszüntetni, vagy a vidékét kell a

budapestihez alakítani, vagy egyáltalán nem kell semmit tenni. De az számomra fel sem merült, hogy adott esetben a közjegyzők ezt a rendszert ne támogassák. Hiszen ha az lehet az alapkiindulás, az alapfeltételezés, hogy számukra is előnyös, ha a versenyszféra felé mozdulnak el, az egy másik kérdés, hogy a jogalkotónak ezt lehetővé kell-e tennie, vagy sem.

Most a felszólalás előtt egyeztettem Gyüre Csaba képviselőtársammal, aki azt az információt adta, hogy az ő tudomása szerint ez azért nem lett tökéletesen leegyeztetve a közjegyzői kamarával, természetesen az előterjesztők válaszát ebben várom, hiszen az információ, amint látják, nem oly mélységű - teljesen őszintén mondom -, de nem is én vagyok az előterjesztője ennek a javaslatnak, a hatástanulmányt ne az ellenzék részéről várják el. Nyilvánvalóan mi annyit tudunk tenni, hogy utánakérdezzünk saját hatáskörben is, hogy hogy áll ehhez a szakma. Számomra ez egy kicsit megdöbbentő volt, amit Gyüre Csaba képviselőtársamtól hallottam, hogy az Országos Közjegyzői Kamara, illetőleg helyben a válaszadás során vagy a válaszban, vagy az ismeret-ségi körbe tartozó közjegyzők azt mondták, hogy ezzel ők sem feltétlenül értenek egyet. Aztán nyilván lehetnek olyanok, akik igen, de azt hiszem, ezt a helyzetet tisztázni kellene.

Hogy miért mondom ezt? Mert hiszen a bizottsági ülésen abból indultunk ki, ahogy mondtam, hogy ez a közjegyzőknek jó, és ők többé-kevésbé mögötte kell hogy álljanak. Elhangzott az is, ami bizonyosan aggályos volt, és a devizahitelek kihelyezésénél kevesebb szó esett róla, bár jómagam és a Jobbik is többször elmondtuk, hogy a közjegyzők eljárása és a közjegyzőknek gyakorta a jogszabályoknak a nem kellőképpen való betartatása a bankokkal igenis hozzájárulhatott ahhoz a devizás helyzethez, ami Magyarországon kialakult. Igaz, hogy nem a közjegyzők tették lehetővé természetesen, hogy devizaalapú hitelek legyenek Magyarországon. Ehhez az Országgyűlés döntése kellett. Egyébként talán Varga Mihály volt még, aki annak idején ezt előterjesztette, illetve ez még az első Fidesz-kormány alatt történt, hogy ha jók az emlékeim. Utána a bankok elkezdték ezt a konstrukciót használni, aztán természetesen kiforgatott módon kezdték el használni, de ami fontos, hogy még az adott jogszabályoknak sem feleltek meg ezek a devizahitel-szerződések. Ebben olyan kikötések szerepeltek nemcsak opciós joggal, hanem gyakorlatilag a bírósági eljárás zárójelbe tételével, és az azonnali végrehajthatóságért cserébe - közokiratba kellett ezeket foglalni - a közjegyzők tulajdonképpen mindent, ami a bankok jogi osztályairól érkezett, kritika nélkül belefoglalták a közokiratokba.

(13.40)

Annyit csináltak, hogy felolvasták hangosan az ügyfeleknek, és elmondták, hogy ennek milyen következményei lehetnek. De én nem tudok olyanról - bízom benne, hogy volt ilyen, de én nem tudok

olyanról -, hogy közjegyző azt mondta volna, hogy kedves bank, ez a szerződés, amit átküldtél, nem felel meg a magyar jogszabályoknak, nem vagyok hajlandó azt aláírni, és nem vagyok hajlandó ehhez adni a nevemet. Azóta egyébként ezek a szerződések és ezek a kikötések bíróság előtt is, és most nem mennék bele, hogy a kúriai és alkotmánybírói döntések, azon kívül, hogy sok kritikával illetjük még mindig a kúriai döntéseket, és az Alkotmánybíróság is dönthetett volna máshogy, de egy biztos, hogy számtalan kikötésre, amelyek a közjegyzők előtt tömegesen átfutottak, azt mondták később a döntéshozó szervek, hogy ezek nem feleltek meg a hatályos jogszabályoknak. Akkor viszont hogy lehet, hogy a jól képzett közjegyzők ezt tömegével átengedték, nem volt semmiféle hozzáfűznivalójuk? Ha ez nem lenne elég, akkor gyakorlatilag kérdezzenek utána, nézzenek utána: a végrehajtások gyakorlatában is egy olyan helyzet állt fenn, hogy amit a bank kért, azt a közjegyző bemondásra közokiratba foglalta. Tehát amikor a bank azt mondta, hogy ő felmondta, és közjegyzői okiratban nyilatkozta, hogy felmondta ezeket a hitelszerződéseket, és belediktálta az összeget, tehát hogy a bank számításai szerint mennyivel tartozik még az ügyfél, azt egy az egyben a közjegyző közokiratba foglalta. Nem kérte háttérdokumentumok bemutatását, nem kérte ennek igazolását, nem kérte sok esetben még annak sem a bemutatását, hogy szabályszerűen megtörtént-e az ügyfél kiértesítése, vagy az egyoldalú szerződésmódosítások esetében, ha egyáltalán megvolt a lehetőség arra, hogy az egyoldalú szerződésmódosítást megtegye a bank, akkor értesítette-e az ügyfelet. Mert attól, hogy egyoldalú az a szerződésmódosítás, attól még a tájékoztatási kötelezettség ugyanúgy fennáll. Sok esetben a bankok ezt nem tették meg, a közjegyzők ezt nem kérték, nem ellenőrizték, a közokiratok megszülettek, és az egyébként sokszor törvénytörtő, közokiratba foglalt devizahitel-szerződések után a sokszor törvénytörtő és ugyanúgy közokiratba foglalt felmondó nyilatkozatok után gyakorlatilag a bírósági eljárások zárójelbe tételével rögtön indulhatott a végrehajtás.

Tehát ennek a rendszernek, amit - azt kell mondjam - a jogállam csódjének nevezhetünk, ami a devizahitelek körül megtörtént Magyarországon, és gyakorlatilag még mindig nincs lezárva, bár a kormányzó többség próbál úgy tenni, mintha ez teljesen megoldódott volna; nos, ennek egy sarokköve volt sajnos a hazai közjegyzőség, és nem tudott ellenállni a bankok nyomásának, nem tudott ellenállni annak, hogy csak a jogszabályoknak megfelelő döntéseket hozzon, illetve amikor egy tény közokiratba foglal, arról meggyőződjön, hogy az valójában megfelel-e a valóságnak. Ezáltal egy jogalkotó fórum, legfőbb jogalkotó fórum, mint a parlament, az lenne a minimum, ha erre a helyzetre reagálna. Persze mondhatjuk azt is, hogy a közjegyzőknek extrém esetben a személyes felelősségre vonását is meg lehetett volna tenni. Ezt is meg lehetett volna tenni. Akik ezt

követelik, ők sincsenek távol a valóságtól, hiszen ha egy törvényteleniséget közokiratba foglal egy közjegyző, annak megvan vagy meg kellene lennie a fegyelmi és jogszabályi következményének, hiszen a szankciók élnek.

De mi van akkor, és most legyünk még engedékenyebbek, ha azt mondjuk, hogy a hiba a rendszerben volt, mert úgy gondolhatták a közjegyzők, hogy minden szentírás, ami a bankoktól érkezik, és azt gondoljuk, hogy ennyire naivak voltak, akkor viszont a törvényhozó hatalomnak, tehát jelen Országgyűlésnek kellene a jogszabályokon változtatni, és kizárni azt, hogy ez máskor a jövőben megtörténhessen.

Hogy ezt miért mondtam el itt? A dilemmám ezzel kapcsolatosan továbbra is az - és ez a bizottsági ülésen is elhangzott -, sok esetben nem arról volt szó, és ezt a devizahiteleknél is láthattuk, hogy az ügyfél választotta a közjegyzőt. Nem arról volt szó, hogy ő, ismerem én egy nagyon kedves közjegyzőt, kedves bank, akkor küldd át annak a szerződést, hanem a közjegyzővel dolgozott együtt a bank, és a közjegyzőhöz küldte az ügyfelet az adott bankfiók. Nem is nagyon tudott mást tenni az ügyfél. Gondolják el a szituációt!

Nem jogász végzettségű, de egyébként még a jogász végzettségű ügyfelek is vert szituációban vannak. Én is számtalanszor vitatkoztam bankban olyan teljesen egyértelműen jogszabályellenes banki előírásokkal kapcsolatosan, és teljesen esélytelen volt, hogy én az ügyintézőt meggyőzőm. De aki még nem is ismeri a jogszabályokat, és azt mondják neki, hogy el kell menni ehhez meg ehhez a közjegyzőhöz, az az ügyfél nem fog arra gondolni, hogy lehet más közjegyzőt is választani, neki van arra lehetősége, hogy majd ő jelölje ki a közjegyzőt vagy rávegye a bankot. De ha még tudja is, hogy meglenne ez a lehetősége, akkor megmondom, mi lesz. Azt mondják a bankban, hogy mi ezzel a közjegyzővel dolgozunk együtt, kérem szépen, ha tetszik, akkor menjen oda, írja alá, ha nem tetszik, akkor ott állnak maga után sorban, akik szintén hitelt szeretnének felvenni. Vidéken egyébként ez a helyzet még kiszolgáltatottabb, kevesebb bankfiók áll rendelkezésre, kevesebb lehetőség van.

Azt is el kell mondjam önöknek, hogy van ebben egy olyan veszély - és egyébként ahogy mondtam, azt gondoltam, legalább a közjegyzők támogatják; akkor is lettek volna vitatott pontjaink, de van ebben egy olyan veszély -, hogy ha lettek volna olyan közjegyzők, vagy biztos, hogy voltak, tehát nem szeretném azt mondani, hogy nem voltak olyan közjegyzők, akik bankokat nem utasítottak vissza, attól még, hogy én nem tudok ilyenről, bizonyosan voltak, tehát adjuk meg a lehetőséget, de ha mondjuk, egy megyében egy közjegyzőt talál a bank, aki rugalmasabban értékeli a magyar jogszabályokat, akkor nyilván oda fog vinni minden szerződést. Ha az első közjegyző azt mondja neki, hogy kedves bank, ezt át kellene írni, nem felel meg a jogszabályoknak, ezt gondoljuk újra, akkor majd elbattyog a következő közjegyzőhöz, és azt mondja adott esetben, hogy kedves közjegyző,

naponta öt ügyfél lenne, ön szerint is megfelel a jogszabályoknak? Lehet, hogy megvakarja a fejét, és azt mondja, hogy végül is, kedves bank, most, hogy mondja - mennyit mondott?, napi 5 ügyfelet 40 ezer forintjával, mondjuk, az napi 200 ezer forint -, hát lehet, hogy tényleg megfelel a magyar jogszabályoknak, és lehet ilyen tágan értelmezni a jogszabályokat.

Tehát az én gondom továbbra is az, és egy kicsit nyilvánvalóan a jelen javaslatból kiindulva az egész közjegyzői rendszer átvilágítását is kellene kérnünk, és kérem is, és örülök, hogy államtitkár úr itt van. Tehát szeretnénk azt látni - lehet, hogy ez pusztába kiáltott szó, de államtitkár úrnak elmondom -, hogy azokat az anomáliákat, amelyek a devizahitelezés során kikristályosodtak, de már korábban is léteztek a közjegyzők tevékenységével kapcsolatosan, egyértelműen helyre kellene tenni, és megfelelő módon törvényileg is szabályozni kellene, mert anélkül ezek a szabályok, a hasonló illetékességi szabályok kétségeket ébresztenek, hogy jól fog-e elsülni. Egyébként, ha egy olyan rendszer lenne, amelyben a közjegyzők megfelelő módon számon vannak kérve, akkor én azt mondom, nem tartanám ördögtől valónak még akár az illetékességi szabályok jelen módosítását sem.

De hangsúlyozom, hogy ezekkel a korábbi rossz tapasztalatokkal azért van bennünk egy mély aggodás, egy mély dilemma, amit szerintem első körben azzal kellene áthidalni, hogy legalább megismerjük az Országos Közjegyzői Kamarának vagy a területi kamaráknak a véleményét. Ha ez eddig nem történt meg, akkor ezt szerintem még megtehetjük, talán annyira nem sürget az idő ennek a javaslatnak az elfogadásával. S bár egyéni képviselői indítványról van szó, de szerintem az Igazságügyi Minisztérium partner lesz abban, hogy esetleg hivatalosan is kikérjük ezt. Nyilvánvalóan most megint csak ellenzékben nézek körbe a termen, hogy talán partner lesz abban, hogy a területi kamarának és legfőképpen az Országos Közjegyzői Kamarának egy részletes véleményét kikérjük. Szerintem ez gyorsan beérkezik, és utána ennek a javaslatnak a tárgyalása esetében, amikor gombot kell majd nyomni országgyűlési képviselőként, akkor jobb pozícióban leszünk. Szerintem ezt mindenképpen meg kell tenni, ha egy jó törvényt szeretnénk hozni.

Ezzel együtt várom a felmerült kérdésekre a válaszokat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség kettőperces felszólalásra. Megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Vas Imre képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Örülök, hogy Bárándy képviselő úr bejött. Bizonyára képviselő úr is tudja, hogy az új Pp. 2018. január 1-jén lép hatályba, és minő meglepő, ez a törvényja-

vaslat is 2018. január 1-jén lép hatályba. Ezért „most” a kérdésre a válasz.

(13.50)

Képviselőtársamnak mondanám, hogy ma délelőtt fogadtuk el a T/16818. számú törvényjavaslatot, ami a közjegyzői törvény jogharmonizációs célú módosítása volt. Ezt Lázár képviselő úr később nyújtotta be, és azért nem lehetett módosításként benyújtani, mert ez túlterjeszkedő módosítás lett volna, ha ahhoz nyújtja be. Tehát ezért kell külön törvényben szabályoznunk.

Visszatérve a Pp.-re: képviselő úr is tudja, hogy az új Pp. szabályai szerint az általános illetékesség a törvényszék, tehát a kivételes illetékesség lesz a járási, illetve a fővárosban a kerületi bíróságok. S amíg a budapesti jogkeresők, ha el kell menni, 77 közjegyző közül választhatnak, míg ha jól számoltam, több mint tíz olyan járásbíróság van, ahol egyetlen közjegyző van, és ha az az egy közjegyző nem ér rá bármi miatt, akkor nem tudják az ügyeiket intézni. De így is például Nógrád megyében összesen hat közjegyzői állás van. Azt hiszem, az ott mind betöltött, úgyhogy hat fő közjegyző van. Tehát így is a vidéki polgárok még e tekintetben rosszabb helyzetben vannak. Másrészt pedig az Európai Bíróság kimondta, hogy a közjegyzőség nem hatósági tevékenység, ezért szavaztunk ma erről a törvényjavaslatról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a kettőperceseket. Bárándy Gergely képviselő úr következik, az MSZP-ből. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Akkor viszont módosítsunk törvényt, mert egyelőre Magyarországon ez a tevékenység annak minősül. Értem én, hogy Európában más az irány, de akkor a magyar jogrendszer talán hozzá kéne igazítani. Vagy ha a magyar jogrendszerben ez hatósági tevékenységnek minősül, akkor ahhoz kéne alkalmazkodniuk azoknak a kiegészítő jogszabályoknak, amiket betérjesztünk.

A másik érv, amit mondott, hogy hány közjegyzőhöz lehet elmenni, az meg, azt gondolom, hogy nem az illetékességi területtől függ, hanem a közjegyzők számától. Akkor érdemes emelni a közjegyzők számán, ha ekkora igény van rájuk. Ugyanis a mai szabályozás mellett is bárki bármelyik közjegyzőhöz elmehet. Ha szeretne egy okiratot szerkeszteni vagy bármely eljárásban közjegyzőt megbízni, akkor természetesen ő fölkereshet bármelyik városban, bármelyik megyében egy közjegyzőt. Itt arról van szó, hogy a közjegyző hova mehet el és hova nem. Ezért éltem én a gyanúperrel, hogy sajnos ez valami olyanra lett kitalálva, mint a bankok vagy más nagy cégek, ahol az a gyakorlat, hogy a közjegyző megy oda a fiókba, nem pedig a fiókból mennek a közjegy-

zöhöz. Ilyenformán eddig természetesen nem járhat-
tak el, most eljárhatnak. De az, hogy egy állampolgár
bármelyik közjegyzőt felkereshet a problémájával és
megbízhhatja, az eddig is így volt.

Tehát azok az érvek, amiket Vas képviselő úr ez-
zel kapcsolatban elmondott, nem támasztják alá a
törvény szükségességét, mert ma is bárkít föl lehet
keresni. Azon meg, hogy kevés közjegyző van, nem
változtat semmit ez a törvény, mert ettől nem lesz
több. Akkor közjegyzői álláshelyeket kéne létesíteni,
többet a mostaninál, ha erre ekkora igény van, bár
megmondom őszintén, én még nem hallottam erről.
Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képvil-
selő úr következik kettőperces felszólalásra. Paranc-
soljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szé-
pen. Szerintem itt több érvelés összecsúszik. Volt egy
uniós döntés, amit mindannyian ismerünk, amelyik
a mai másik döntést is megalapozta. Kötelességünk
volt, hogy a jelenlegi jogszabályok alapján megnyis-
suk EU-n belüli állampolgárok részére is a közjegy-
zővé válás lehetőségét. De én ezt különválasztanám
attól, bármennyire is furcsa, hogy az Unió hoz egy
ilyen döntést. Más kérdés, hogy lehetett volna-e a
magyar jogszabályokat úgy megváltoztatni, hogy ezt
esetleg kikerüljük, és úgy átalakítani a rendszert,
hogy az valóban teljes mértékben államhatalmi tevé-
kenység legyen, de ez egy másik jogelméleti kérdés.
Viszont attól még, hogy hozott az Unió egy ilyen
döntést, és elméletben meg kell nyitni a piacokat,
attól még való igaz, hogy a magyar jogszabályok
alján az államhatalomnak egy kifejeződése a köz-
jegyzői tevékenység egy jó része, és a jogállamnak, a
jogszabályoknak való megfelelést kell garantálni a
közjegyző tevékenységének.

Az, hogy lehettek olyan korszakok az elmúlt idő-
szakban, amikor ez tömegével borult meg Magyaror-
szágon, persze felvetheti azt a kérdést, hogy akkor az
egészet dobjuk kukába, és legyen egy üzleti tevé-
kenység, de szerintem inkább ahhoz kellene ragasz-
kodnunk, hogy felállítsunk egy olyan új rendszert,
ahol az állam valóban elvárhatja azt, hogy a közjegy-
zők a jogszabályok alapján akár bankokat is vissza-
utasítsanak, és kvázi nem arról szól, hogy milyen
horrorbevételek tehet szert az adott közjegyző, ha
bankokkal rendszeresen kapcsolatban tud állni. S itt
nem az ügyfél-közjegyző viszony jelenik meg - itt is
van egy párhuzamos érvelés -, hanem a közjegyző-
bank viszony. Ezt megint alá szeretném húzni, hogy
ebben a tekintetben - és ez a legkényesebb terület -
sajnos nem a banki ügyfél fog választani. Köszönöm.
(Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ren-
des felszólalások következnek. Megadom a szót a
Jobbik képviselőcsoportjából Gyüre Csaba képviselő
úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen
a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kép-
viselőtársaim! Staudt Gábor a vezérszónoki felszólá-
lásában elmondta azokat a főbb érveinket, amelyek
amellett szólnak egyelőre, hogy ha nincsenek meg-
győző érvek a túloldalról, akkor nem támogatandó ez
a törvényjavaslat. Nyilván elsősorban azért, mert
tudomásunk szerint a Magyar Országos Közjegyzői
Kamara ezt nem támogatta, mégpedig azért nem tá-
mogatta tudomásom szerint, mert egyrészt nem ké-
szültek hatástanulmányok, hogy ez mit fog jelenteni.
Én azt gondolom, azt gondolták az előterjesztők,
hogy mi szükség van itt hatástanulmányra, és milyen
problémákat okozhat ez, és ennek nem tulajdonítot-
tak jelentőséget. De van jelentősége, mégpedig azért
van nagy jelentősége véleményem szerint - nyilván a
vidékről beszélünk és nem a fővárosról -, mert a
közjegyzők illetékességi területe, illetve az illetékes-
ségi területen, egy járási bírósághoz tartozó területen
patikamérlegben lett kimérve az ott működhető, mű-
ködő közjegyzők száma. Pontosan a lakosság számá-
hoz arányosítva állapították meg, hogy hol legyen
közjegyző, és hány közjegyző legyen. Ez a jelen pilla-
natig jól működött, ebben fennakadások nem voltak,
ez egyáltalán nem indokolja azt, hogy ez a törvényja-
vaslat most bekerüljön. Az az indok pedig, amelyik a
történelmi hagyományokat említi, hogy ez valaha a
XIX. században így volt, azt gondolom, azóta annyit
változott a világ, hogy ez önmagában nyilván nem ad
okot arra, hogy megváltoztassunk egy jól működő
rendszert.

Vas Imre képviselőtársam felvetette a problé-
mát, hogy mi van akkor, ha egy járásban csak egy
közjegyző van. Az eddigi törvény nyilván erre is adott
választ, hogy hogyan lehetett megoldani annak a
közjegyzőnek a helyettesítését. Tehát abból nem
adódik probléma, hogy betegellátásra szorul a köz-
jegyző, és mondjuk, hat hónapon keresztül a fehér-
gyarmati járásbíróóság illetékességi területén nem fog
működni közjegyző, ha például ott van ilyen problé-
ma. Tehát azt gondolom, hogy ez önmagában nem
indokolja.

Az viszont problémát fog okozni, hogy ha az ed-
digi rendszert fel fogjuk borítani vidéken, akkor ez
azt fogja jelenteni, hogy mivel az illetékességi terület
az egész megyére fog kiterjedni, hiszen az új Pp. ha-
tálybalépésével ez már így fog működni, a törvény-
székek illetékességi területével fog megegyezni így a
közjegyző illetékességi területe, ami nyilván azt je-
lenti, hogy megindul megyén belül a mozgás a köz-
jegyzők, a közjegyzői irodák között. Ez egy piaci ver-
senyt fog eredményezni a közjegyzők között, egy
nagyon komoly piaci versenyt fog eredményezni,
aminek lehetnek olyan következményei is, hogy egy
jól menő, egy gazdagabb székhelyű iroda akár elvihe-
ti a vidéki közjegyzőktől a megélhetést jelentő forrá-
sokat, pénzügyi forrásokat. Azt gondolom, semmifé-
leképpen nem jó, ha ezt teljes mértékben piaci alapra
helyezzük. Nem beszélve arról, hogy a korrupció
fejlődésének a lehetőségét is magában hordozza ez a

módosítás, hiszen még jobban kitágítjuk azt a kört, hogy adott esetben - remélem, hogy ilyen nincs Magyarországon - egy közjegyzőnek anyagi érdekében álljon az, hogy bizonyos bankok őt bízzák meg bizonyos ügyekkel.

(14.00)

Így egy-egy nagyobb iroda a megyében lévő bankokat is teljes egészében lefedheti. Azt gondolom, hogy nagyon-nagyon komoly korrupciós kockázata van ennek. Akkor, amikor Magyarország a korrupciós világranglistán folyamatosan élre tör, akkor, amikor az Európai Unióban a 24. helyen vagyunk a 28 tagállamból, és ezt az elmúlt hét vagy hét és fél évben sikerült elsődlegesen elérnie a kormánynak, hogy minden évben hátrébb-hátrébb sorolják Magyarországot a korrupciós világranglistán, és jelen pillanatban Magyarország már a közép-afrikai országokkal szerepel egy szinten a korrupció területén, nem gondolnám, hogy szélesíteni kellene jogszabályokkal annak lehetőségét, hogy a korrupció még szélesebb körben terjedjen el Magyarországon.

(Ikotity Istvánt a jegyzői székben Szávay István váltja fel.)

Ez az egyik fontos ok. A másik az ügyellatási kötelezettség is. Ha egy közjegyző joga kiterjed az egész megyére, a kötelessége is kiterjed, ez azt jelenti, hogy nagyobb megyékben nyilván hatalmas távolságokat, adott esetben egy-egy kisebb ügyért oda-vissza akár 200 kilométeres távolságokat kell rendszeresen megtenni. Ez mindenképpen a munka rovására megy. Ez kisebb bevételt fog hozni a közjegyzőnek, többbe fog kerülni a közjegyző az ügyfélnek, hiszen meg kell fizetni a közjegyző óradíját, a kiszállási költségét, meg kell fizetni azt, hogy drágább az, amit éppen megrendelt szolgáltatást, ha vidéken teszi, mint ha a közjegyző irodájában tenné, ami teljesen nyilvánvaló. Tehát ez sem a közjegyzőnek nem érdeke, sem pedig az ügyfélnek nem érdeke. Nem beszélve arról, hogy, mondom, itt komoly száz kilométereket kell adott esetben utazni, amikor ez eddig leszűkülte egy járás területére, és ott maximum 15-20 kilométert jelentettek ezek a távolságok.

A harmadik indok az, hogy itt megint felmerül az, amit már előttem szólók is említettek, a személyre szóló jogalkotás lehetősége, amit nyilván jelen esetben bizonyítani nem tudunk. De felmerült annak lehetősége, hogy bizony olyan közjegyző kérte ezt, aki jó kapcsolatokkal rendelkezik a Fidesz-nél, mert az ő működési területén a jelenlegi illetékességi szabályok alapján, hogy mondjam, kevés a hal, és szeretne több halhoz, több lehetőséghez jutni. Nyilván talál olyat, aki majd ebben segítségére lesz a Fidesz köréből. Az is elterjedt, hogy jelen esetben is erről van szó.

Azt gondolom, hogy ezekre a problémákra egyáltalán nem kaptunk még választ, nem kaptunk meg-

nyugtató választ. És addig, amíg ezekre a problémákra nem kapunk megfelelő választ, azt gondolom, hogy ez a jogszabálytervezet nem támogatható. Addig, amíg nem látjuk azt, nincsenek megfelelő hatástanulmányok arról, hogy hogyan fog változni, hogyan lesz meg a lehetősége annak, hogy az ügyelosztás kiegyensúlyozott marad, ugyanúgy, ahogy ez eddigi rendszer alapján teljes mértékben kiegyensúlyozott volt a lakosság számarányára tekintettel, amíg nem tudjuk, nem ismerjük részletesen az Országos Közjegyzői Kamara álláspontját erről, ennek a törvényjavaslatnak a visszásságairól és hátulütőiről, véleményem szerint ez a javaslat nem támogatható. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra a Fideszből Vas Imre képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Igen, köszönöm szépen. Még az előbb a kétpercesbe nem fért bele, hogy reagáljak Bárándy képviselőtársamnak arra, hogy most mit csinálhatnak ügyvédek és mit közjegyzők. Van olyan európai uniós ország, ahol például ügyvédek nem szerkeszthetnek okiratot, hanem csak kizárólag a közjegyzők szerkeszthetik. Tehát nem biztos, hogy ezt feltétlenül át kellene venni. Egyébként Romániában úgy gondolják, hogy az okiratszerkesztés kizárólag közjegyzői feladat, az ügyvédek meg járnak a bíróságra. Én ezt nem feltétlenül tartanám követendő példának.

Az illetékességgel kapcsolatban nyilván itt most azokról az ügyekről beszélünk, amikor a közjegyzőnek kell elmenni, mert egyébként ma is, ha egy másolatot akarok hitelesíteni, elmehetek érte Nyíregyházára, csak nem feltétlenül éri meg Budapestről elmenni Nyíregyházára.

De abban az esetben, gondoljunk bele, ha a járásbíróságon egy közjegyző van, és azon a területen kell valamit csinálni, mondjuk, végrendeletet készíteni, és az illető nem tud elmenni a közjegyzőhöz, ha az a közjegyző nem ér éppen rá, akkor nem lehet megcsinálni. Mondom, így is a választási lehetőség vidéken továbbra is sokkal kisebb marad, mert Pest megyében is feleannyi közjegyző sincs, mint Budapesten.

Hozzáteszem, nem lehetett a bíróságok illetékességi területének eltérő volta miatt teljesen kiegyenlíteni, pontosan meghatározni, hogy akkor ehhez a bírósághoz hány közjegyző kell, mert van, ahol azt mondták, hogy egy, van, ahol kettő, de a kettő már sok, az egy meg kevés. Tehát nem lehetett ezt igazából teljesen megoldani. A mi javaslatunk ezt a problémát is jelentősen enyhíti. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Két megjegyzésem lenne csak arra, amit ön az előbb mondott. Az egyik, hogy én azért óvatosan bánnék azzal, amikor tudom, hogy szokásuk, de más jogrendszerből kiragadnak egy-egy elemet, és ahhoz hasonlítják a magyar rendszert, vagy azt próbálják adott esetben áttenni a magyar jogrendszerbe. Tudja, a jogrendszer egy elég bonyolult és koherens rendszer, minthogy a neve is ez. Éppen ezért fölösleges egy-egy elemet kiragadni belőle, mert az nem vezet sehová.

Nem tudom, hogy Romániában hogy van. De például el tudom azt képzelni, hogy ha ez a rendszer, akkor ott, mondjuk, ugyanarra a területre háromszor annyi közjegyzőt neveznek ki azért, mert ha nem az ügyvédek készítik az okiratokat, mert nyilván az okiratkészítés ugyanolyan igény ott, mint Magyarországon, a teljes portfólió áttevődik a közjegyzőkhöz, akkor nyilván több közjegyző kell. Csak azért mondom ezt, mert akkor viszont arra kell alakítani a jogrendszer más részeit is. Önmagában az, hogy erre van ilyen példa, nekem nem meggyőző érv.

A másik, hogy én még mindig nem értem képviselő úr logikáját. Ha most kibővítjük a közjegyzők illetékességi területét, akkor mitől lesz neki több ideje? Mert szerintem még kevesebb ideje lesz. Attól nem lesz több közjegyző. Ha most, mondjuk, Balmazújvárosban egy közjegyző van, vegyük ezt, és annak már most nincs ideje, akkor mennyi ideje lesz, ha még elmehet a szomszédos városokba is ügyet intézni? Mitől lesz jobb a rendszer? Mitől ügyfélbarátabb? Mitől lesz kevesebb leterheltsége egy közjegyzőnek? Nyilván a közjegyzők számának növelése az, ami adott esetben erre választ adhat.

Az illetékességi terület kibővítésének az égardta világon nincs semmi köze ahhoz, hogy milyen leterheltségük van. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdzem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdem Vitányi István képviselő urat, hogy zárszót kíván-e mondani, illetve kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Néhány gondolatot, mert már itt a kétpercesekben képviselőtársaim válaszoltak egymásnak a feltett kérdésre. Egyetlenegy paragrafus módosul, vagy kettő a közjegyzői törvényben. Ez alkalmas adott arra, hogy minden frakció a nem ezzel kapcsolatos véleményét kifejtse. Bárándy képviselőtársam 13 percet beszélt, ebből 10 percet, hogy is mondjam, a kormánypárti képviselők fikázására fordított.

Megmondom őszintén, hogy eddig nagyon becsültem a képviselő urat, mert mindig szakmai hoz-

zásolásai voltak. Nem tudom, hogy sülyedhetett idáig.

De megértem jelenlegi lelkiállapotát. A pártja olyan helyzetben van, és ez kihat a párttagokra is nyilván, és a tisztánlátását és az eddigi szakmai... *(Dr. Bárándy Gergely: Ki ne ejtsd, hogy Czeglédy!)* Nem Czeglédy, nem, hanem Soros; Soros következik. Tehát a lényeg az, hogy eddig nem tapasztaltam azt a fajta személyeskedő hangnemet, amit most használt a képviselő úr.

Úgy gondolom, hogy a példák is, amiket felhozott, igen sántítanak, hiszen azt mondta, megnézte, hogy Hódmezővásárhelyen van meghirdetve egy közjegyzői állás.

(14.10)

Mi köze ehhez a jogszabálynak? Ez nem új közjegyzői állásokat nyit, mert akkor megérteném, ha új közjegyzői állásokat nyitnánk, és pont azért, mert valakinek a valakije oda pályázik, ha most nyitunk egy olyat. Szó sincs róla. Szó sincs róla!

Arra, amit Vas Imrével tetszetek vitát folytatni, hogy most akkor nem lesz annyi ideje a közjegyzőnek, ha alirodát nyit, fel kell venni közjegyzőhelyettést. Ezzel több lesz a közjegyző. Nem kizárt, nem kizárt, és ha figyelt volna az expozémra, akkor azt is látta volna, hogy pontosan azt a célt is szolgálná a majdan az igazságügyi miniszter úr által esetleg meghozandó rendelet, hogy köteleznék az alirodát nyitó közjegyzőt, hogy a főirodájában ugyanannyi időtartamot, mint eddig, töltsön el, és akár közjegyzőhelyettést is vegyen fel. Máris több ideje van az alirodára, ha a főirodában közjegyzőhelyettes dolgozik.

Említette, hogy miért nem a korábbi közjegyzői törvény - amit ma fogadtunk el - módosításával foglalkoztunk. De hát biztos olvasta, mert jártas a jogban, hiszen felkészült, csak most nem tudom, mi történt a mai napon, hogy nem a témáról beszélt a 13 percből. Az jogharmonizációs kötelezettség. Amikor követjük az Uniót, és neki megfelelő jogot hozunk, az a baj, amikor szembeállunk az Unióval, az a baj, úgyhogy mindig van valami baj, nyilvánvalóan. A luxemburgi bíróság ítélete pont a piacnyitás felé tolja a közjegyzőséget, és nem is beszélve arról, képviselő úr, hogy - legalább úgy tudja, mint én - a közjegyzőség Janus-arcú. Egyrészt állami feladatot lát el, másrészt, ha bemegyek, hogy csináljon egy adásvételi szerződést, az nem hinném, hogy állami feladat lenne. *(Dr. Bárándy Gergely: Az a baj!)* Nem lenne állami feladat. Most ebben a jogszabályban nem arról van szó, és nem is arról beszéltek, és - Staudt képviselőtársam itt van - e rövid paragrafusmódosítás folytán a Jobbik nyilvánvalóan előhozta kedvenc témáit: korrupció, bankrendszer, devizahitel, erről szó sincs ebben a jogszabályban, de hát erről lehet beszélni, az idő alkalmas erre.

És csodálkozom Gyüre Csaba képviselőtársamon. Amikor valami jogszabályt előterjesztenek, bár amikor még a korábbi parlament volt, és itt ült a

jogászkollégánk, az a ruhájában is történelmi hagyományokat követett, Gaudi-Nagy Tamás, akkor az milyen jó volt a népnemzeti hagyományokra. Most azt mondja, mit hivatkozunk itt a történelmi hagyományokra. Tehát egyszer jó a történelmi hagyomány, máskor nem jó a történelmi hagyomány, egyszer meghaladott, máskor nem meghaladott. Kérem szépen, a hozzászólásait mindenki a pártállására tekintettel alakítja ki.

Erről a jogszabályról nem sok szó esett, tehát szakmailag nem is tudok mit válaszolni erre, úgyhogy én csak azt tudom mondani, képviselőtársaim, hogy ez egy jó javaslat, tessék megszavazni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17563. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat, amelynek tárgyalását a mai napon kezdi meg a tisztelt Ház, a 2017. június 13. napján elfogadott, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 2018. január 1-jei hatálybalépésének zökkenőmentes megvalósulását szolgálja, továbbá a jogrendszer egységességének megőrzését célozza. A törvényjavaslat emellett olyan igazságügyi tárgyú törvényeken végez a jogalkalmazás szempontjából hatékonyságnövelő módosításokat, mint a közjegyzőkről, a bírósági végrehajtásról vagy a hagyatéki eljárásról szóló törvények.

Engedjék meg, hogy elsőként azokat a módosításokat és ezek indokait ismertessem röviden önökkel, amelyeket az ügyvédi tevékenységről szóló új törvény hatálybalépése tesz szükségessé. A törvény az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősítése érdekében az ahhoz közvetlenül kapcsolódó ügyvédi tevékenységekre, valamint az ezek ellátására jogosult személyekre vonatkozó egységes és teljes körű szabályozást valósít meg. Legfontosabb újítása, hogy változtat a jogi képviselőre és az okirati ellenjegyzésre jogosultak körén. Hatálybalépését követően kizárólag az ügyvédi kamarai taggá váló kamarai jogtanácsosok, illetve irányításuk mellett az ügyvédi kamarai nyilvántartásba felvett jogi előadók végezhetnek ügyvédi tevékenységnek minősülő feladatot. Egyide-

jűleg hatályát veszíti a jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet, és annak végrehajtási rendelete.

A törvény alapján megvalósuló ügyvédi kamarai integráció biztosítja az immár kamarai jogtanácsosi tevékenység garanciális feltételeit, így az azonos tevékenységet ellátó személyekre azonos követelményrendszer fog vonatkozni. Az integráció eredményeként a kamarai tagsággal rendelkező jogtanácsosok vonatkozásában is érvényesülni fognak azok a garanciális szabályok, amelyek feltételei az általuk is ellátott tevékenységnek. Idetartoznak a közhiteles névjegyzék, a kamara által alkotott etikai szabályzat, a szakma gyakorlására vonatkozó előírások, a kamara felügyeleti tevékenysége és az általa biztosított képzések, továbbképzések. Ezek együttesen garantálják a megfelelő szakmai színvonal biztosítását. E törvényi háttér jelenti az alapját annak, hogy a jelen törvényjavaslatban a kamarai jogtanácsosok számára - a törvényben meghatározott keretek között - a jogi képviselő tekintetében az ügyvédekkel azonos eljárási jogok és szélesebb körű okirati ellenjegyzési jog biztosítható. Ennek érdekében számos eljárási és egyéb ágazati törvény módosítása vált szükségessé.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A módosítások egy része technikai jellegű. A hatályos jogszabályoknak megfelelő „jogtanácsos” kifejezést az új terminológia szerinti kamarai jogtanácsosi státusz váltja fel. Ilyen módosítás érinti többek között a polgári törvénykönyv egyes rendelkezéseit. Szintén elengedhetetlen a hatályos ügyvédi törvényre történő hivatkozások módosítása. A módosítások másik része a fentiek szerinti tartalmi felülvizsgálat eredménye, amely indokolt esetben a hatályosnál szélesebb körben, általánosan biztosítja a kamarai jogtanácsosok eljárási lehetőségét.

A kamarai jogtanácsosok feladatkörének bővítése indokolja, hogy tevékenységükre ki kell terjeszteni a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény hatályát, ezzel párhuzamosan pedig e tevékenységük vonatkozásában az ügyvédi kamarák felügyeleti jogkörét is. A módosítás ezenfelül az ügyvédi tevékenységről szóló törvénnyel összhangban egyértelművé teszi, hogy a felügyeleti eljárásrendről, felügyeleti kockázatértékelésről és felügyeleti útmutatóról a Magyar Ügyvédi Kamara készít egységes szabályzatot.

A szabadalmi ügyvivőkről szóló törvény egyes rendelkezéseinek a módosítását az ügyvédi tevékenység gyakorlásának az új törvényi szabályozásához való igazítása indokolja. A szabadalmi ügyvivői tevékenységbe vetett közbizalom erősítése érdekében indokolt a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamarába történő felvételt kizáró okok esetkörét bővíteni, az ügyvédi tevékenységet kizáró okokhoz hasonlóan.

A szabadalmi ügyvivőkről szóló törvény módosításával az ügyvédi tevékenység gyakorlásának új összeférhetlenségi szabályai itt is megjelennek. Indokolt volt a szabadalmi ügyvivői titoktartásra vonatkozó rendelkezéseket is felülvizsgálni és kiegészíteni.

szíteni, illetve az ügyvédi tevékenység szabályainak megfelelően elválasztani az ügyvivői titoktartás és az ügyvivői titok megismerésének, a titkot tartalmazó iratokba való betekintésnek a szabályait. Az új szabályok az ügyvédi tevékenységről szóló törvény vonatkozó szabályainak indokolt mértékben történő leképpezésével, az ügyvivői titoktartási és a titkokat tartalmazó iratok megismerésére vonatkozó anyagi és eljárási rendelkezések pontosításával szándékunk szerint hozzájárulnak majd a kiszámíthatósághoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat szerinti felülvizsgálat szerteágazó jellegét jól mutatja, hogy a kamarai jogtanácsok integrációja nyomán az egyes jogi hivatásrendek pályázati követelményeire vonatkozó, a szakterületen szerzett gyakorlat elismerését megállapító rendelkezések módosítása is szükséges. E körben többek között a közjegyzői, bírói és ügyészségi álláspályázatok esetében elismerhető gyakorlatra vonatkozó szabályok technikai módosítása vált szükségessé.

(14.20)

Mivel a jogtanácsos mint jogszabályi kategória 2018. január 1-jével megszűnik, indokolt e rendelkezésekben a kamarai jogtanácsosi gyakorlat megkövetelése. Az ügyvédi tevékenységről szóló törvény hatálybalépését követően a kamarába be nem lépő, jogi munkát végző alkalmazottak nem végezhetnek olyan releváns gyakorlatot garantáló tevékenységeket, mint az ellenjegyzés, vagy közhatalmi eljárásokban a jogi képviselőt ellátása. Természetesen e szabályok mellett átmeneti rendelkezésekkel szükséges biztosítani, hogy a 2018. január 1-jét megelőzően törvényeségi nyilvántartásba vett jogtanácsosként teljesített joggyakorlat a jövőben is elismerhető legyen a pályázati eljárásokban. Mivel a pályázati követelmények megállapítása a bírák és az ügyészek esetében az Alaptörvény értelmében sarkalatos törvényhozási tárgykört érint, e módosítások elfogadásához a tisztelt Országgyűlés minősített többségének támogatása szükséges. Kérem majd képviselőtársaimat, hogy a bemutatott érvekre tekintettel támogassák ezen a területen a módosítást.

Tisztelt Országgyűlés! Az ügyvédi tevékenységről szóló törvény koncepcionálisan arra az álláspont-ra helyezkedett, hogy a munkáltató belső munkaszervezésére, így a vezető jogtanácsosokra vonatkozó törvényi szintű szabályozás nem indokolt. A kamarai integrációval összefüggésben az ügyvédi tevékenységről szóló törvény úgy rendelkezik, hogy a tipikusan munkaviszonyban tevékenykedő kamarai jogtanácsosok és jogi előadók munkáltatója a kamara felé teljesítendő fizetési kötelezettséget átvállalhatja. Ilyen az adminisztratív eljárási költség vagy az ügyvédi kamarai tagdíj is. Ezzel kapcsolatban szükséges a személyi jövedelemadóról szóló törvény módosítása annak érdekében, hogy a jövedelem kiszámításánál figyelmen kívül hagyható tételként nevesítésre kerüljön a munkáltató által átvállalt összeg. Indokolt

e szabályt az szja-törvényben az ügyvédi tevékenységet más kamarai formában, például ügyvédjelöltként vagy alkalmazott ügyvédként munkaviszony alapján gyakorlókra is kiterjeszteni.

Az ügyvédi tevékenységről szóló törvény részletesebben szól az ügyvédi titoktartási kötelezettség szabályairól. E körben általánosan garantálja az ügyfél és az ügyvédi tevékenységet gyakorló közötti kommunikációban az ügynevezett védekezés céljából készült iratok védelmét, valamint meghatározza a hatóságok ügyvédi titkot tartalmazó iratokkal kapcsolatos jogosítványait. Ez a változás szükségessé tette például a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény vonatkozó rendelkezéseinek módosítását annak érdekében, hogy az az ügyvédi tevékenységről szóló törvény mellett csak az eljáráshoz kapcsolódó kiegészítő szabályokat tartalmazza.

Végezetül engedjék meg, hogy kitérjek az ügyvédi tevékenységről szóló törvény hatálybalépésével szorosan össze nem függő, a törvényjavaslattal érintett egyéb módosítások bemutatására. A közjegyzők feladatellátásának hatékonyabbá tétele érdekében a törvényjavaslat számos ponton módosítja a közjegyzőkről szóló törvény, valamint a hagyatéki eljárásról szóló törvény rendelkezéseit. A közjegyzők kötelező felelősségbiztosítási összege 50 millió forintról 100 millió forintra emelkedik. Ennek megkötésére a Magyar Országos Közjegyzői Kamara lesz köteles. A törvényjavaslat a jogi szakmák közötti átjárhatóság érdekében bővíti a közjegyzőhelyettesi gyakorlatként figyelembe vehető jogi tevékenységek körét.

A digitalizáció térhódítására tekintettel az egységes ügykezelő alkalmazás bevezetése által korszerűsítésre kerül a közjegyzői nyilvántartások rendszere, valamint változnak az elektronikus közjegyzői okiratok aláírásának, illetve az elektronikus aláírás tanúsításának szabályai is.

A hagyatéki eljárást illetően a törvényjavaslat megteremti az összhangot a bizalmi vagyonezelésre vonatkozó anyagi jogi szabályokkal, rendezzi a végrendeleti végrehajtó szerepét és feladatkörét a hagyatéki eljárásban, valamint megteremti a hagyaték teljes körű feltárása érdekében a pénzforgalmi és egyéb szolgáltatókkal való elektronikus kapcsolattartás lehetőségét.

A törvényjavaslat a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításával rendezzi a jogalkalmazás során felmerülő problémákat, és egyértelművé teszi a szabályozást. Az egyik legjelentősebb módosítás, amely minden végrehajtási eljárást érint, a végrehajtható okirat végrehajtó általi személyes kézbesítése helyett a végrehajtható okirat postai kézbesítését teszi főszabállyá. A törvény a továbbiakban is biztosítja természetesen a választási lehetőséget, így a végrehajtást kérő a végrehajtási kérelemben a végrehajtó általi személyes átadást is kérheti. A javaslat egyértelművé teszi, hogy a kar hivatali szervének nem csupán a végrehajtói iroda alapítását kell engedélyeznie, hanem azt is, hogy az alapító okirat módosulhat.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat módosítja az új polgári perrendtartásról szóló törvény egyes rendelkezéseit is, tekintettel arra, hogy annak elfogadását követően került sor az új ügyvédi törvény, az általános meghatalmazások bírósági nyilvántartásáról szóló törvény, valamint többek között az új választottbíráskodásról szóló törvény elfogadására is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés a május 30-i ülésnapján elfogadta az új választottbírói törvényt, ami alapján 2018. január 1. napjától megújult szervezeti rendben fog működni a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő állandó választott bíróság. Az elnökség tagjait delegáló szervezetek eddigi tárgyalásainak eredményét értékelve arra kellett következtetni, hogy a választott bíróság működőképességének biztosítása érdekében a törvényben kell szabályozni a tiszteletdíj viselésének kérdését. A törvénymódosítás ezért kimondja, hogy a választott bíróság elnökségének tagjait tiszteletdíj illeti meg, valamint hogy annak mértéke és viselése kérdésében az elnökségi tagokat delegáló szervezeteknek kell megállapodni.

Tisztelt Országgyűlés! Magának az ügyvédi tevékenységről szóló törvénynek a hatálybalépést megelőző módosítását teszi szükségessé többek között az azt megelőzően elfogadott, de egy időben, 2018. január 1-jén hatályba lépő egyes törvényekkel való összhang megteremtése.

A megváltozó eljárási környezetre, így az új Pp.-re, a közigazgatási perrendtartásról, illetve az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépésére tekintettel szükséges egy arra vonatkozó átmeneti szabály beiktatása, amely alapján a 2018. január 1-jét megelőzően hatályos jogszabályok alapján folytatott, a 2018. január 1-jét követően folyamatban lévő eljárásokban az e törvényekben nem szabályozott és nem ismert kamarai jogtanácsosok és az ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadók jogosultak eljárni. Az ügyvédi tevékenységről szóló törvényt szükséges ezenfelül a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény korábban bemutatott módosításaihoz igazítani.

Kérem a tisztelt Országgyűléstől az Igazságügyi Minisztérium által a szaktárcák bevonásával kidolgozott és széles körben egyeztetett törvényjavaslat megvitatását és elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Répássy Róbert képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ma a közjegyzők nagy napja van, ugyanis ez a harmadik

törvényjavaslat, amely módosítja a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényt. Ma délelőtt szavazott a Ház ugyanis a közjegyzőkről szóló törvény első módosításáról, az előbb tárgyaltunk Vitányi István előterjesztésében egy közjegyzőitörvény-módosítást, és ez a törvényjavaslat is módosítja a közjegyzőkről szóló törvény módosítását.

Való igaz, hogy a törvényjavaslat fő iránya azonban az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény hatálybalépésével összefüggő törvények módosítása. Államtitkár úr részletesen ismertette ezeket a szabályokat, nem tartom szükségesnek, hogy ezeket megismételjük, inkább szeretném kiemelni közülük azt a legfontosabb módosítást, amely miatt elénk került ez a törvényjavaslat. Ez a legfontosabb törvénymódosítás pedig a jogtanácsosok helyzetének megváltozása a jövőben.

A jogtanácsosok évtizedeken keresztül átmenetet képeztek az ügyvéd és a jogi előadó, a jogi ügyekkel foglalkozó alkalmazott között. Ma már a jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet egy elavult jogszabálynak tekinthető, még akkor is, ha nyilván sok módosításon keresztülment már, de alapvetően a jogtanácsosi tevékenység keretei mind a mai napig, egészen pontosan 2018. január 1-jéig, az új ügyvédi törvény hatálybalépéséig nem változtak. Tehát a jogtanácsosi tevékenység valamilyenkor a '80-as években kialakított szabályok szerint zajlott - ahogyan mondtam - egészen az új ügyvédi törvény hatálybalépéséig.

(14.30)

Az új ügyvédi törvény, amelyet itt a Házban néhány hónappal ezelőtt fogadtunk el, létrehozta a kamarai jogtanácsos intézményét, amely megint csak egy sajátos átmenetet fog képezni az ügyvéd és a jogi előadó között. De mégis közelebb áll már ez a kamarai jogtanácsos az ügyvédhez, hiszen a nevében is benne van, hogy az ügyvédi kamarában bejegyzett, az ügyvédi kamara tagjaként, jogtanácsosként bejegyzett személyről van szó, aki az ügyvéd egyes jogosítványaival rendelkezik, az ügyvédi tevékenység bizonyos részleteit, így elsősorban a polgári eljárásokban való képviselést, jogi képviselést, valamint az egyes okiratszerkesztési tevékenységet ellátó jogász, mármint a kamarai jogtanácsos. Ez a jogász azonban továbbra sem lesz teljes joggal, önálló felelősséggel eljáró személy, mint ahogyan azt az ügyvéd teszi. Tehát az ügyvédnek továbbra is sokkal szélesebb mind a szakmai tevékenységi köre, mind pedig a felelőssége sokkal nagyobb a jövőben is.

Tehát a kamarai jogtanácsos bevezetésével és annak január 1-je utáni működésének megkezdésével szükséges számos jogszabályt módosítani. Az előttünk fekvő törvényjavaslat öt ilyen jogszabályt nevez meg, amelyet a kamarai jogtanácsosok működésének megkezdésével szükséges módosítani. Az előbb említett közjegyzői törvényt, a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényt, a hagyatéki eljárásról szóló törvényt, a jogi

segítségnyújtásról szóló törvényt, valamint a pénzmódsárról szóló törvényt kell módosítani a kamarai jogtáncosok tevékenységének megkezdése miatt.

Természetesen a javaslat - ahogyan az államtitkár úr ismertette - más jogszabályokat is érint, és nem csak az ügyvédi törvénnyel összefüggésben. Tehát egyfajta igazságügyi korrektúráról van szó ebben a törvényjavaslatban. Számos szükséges módosítás, amelyek részben összefüggenek az ügyvédi törvény hatálybalépésével, részben pedig összefüggenek más, az elmúlt hónapokban általunk elfogadott igazságügyi tárgyú törvényekkel, ezek tették szükségessé, hogy elénk kerüljön most ez a több törvényt módosító jogszabálytervezet. Ha jól számoltam, akkor összesen nyolc törvény módosítását javasolja az igazságügyi miniszter ebben a jogszabályban.

Tisztelt Ház! Az előbb azért említettem, hogy a közjegyzői tevékenységről szóló törvényt újból tárgyaljuk, mert bízom benne, hogy nem szükséges megismételni az előbb a közjegyzőkről folytatott vitát, bár elvileg formálisan lehetőség lenne erre, én azért javaslom, hogy zárjuk le a közjegyzőkről szóló vitát, és inkább a törvényjavaslatnak elsősorban az ügyvédi tevékenységgel összefüggő részeit tárgyaljuk, hiszen ez a legnagyobb horderejű változás a következő évben.

A 2018-as esztendőben egyébként nemcsak az ügyvédi tevékenység szabályai, hanem számos, az ügyvédek által és egyébként az egész igazságszolgáltatás által napi szinten alkalmazott jogszabály is megújul. Gondoljanak csak arra, hogy nemcsak az ügyvédi törvény lép hatályba, de hatályba fog lépni a büntetőeljárás törvény, vagy hatályba fog lépni a polgári perrendtartás törvény, és még számos, ehhez kapcsolódó jogszabály is hatályba lép, és a közigazgatási rendtartásról nem is beszélve, amely szintén hatályba lép.

Tehát a 2018-as esztendőben az igazságügy, a szűkebb és a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatás egy nagy feladat előtt áll, az általunk megalkotott törvényeket meg kell kezdeni végrehajtani, meg kell kezdeni alkalmazni ezeket a jogszabályokat. Megjegyzem, hogy az Országgyűlés bölcsen elegendő időt hagyott a felkészülésre, bár nyilván itt figyelembe kell venni, hogy több új jogszabály párhuzamos hatálybalépése nehezebb feladat, mintha csak egy törvényt kellene újratanulnia ezeknek az igazságszolgáltatásban dolgozó személyeknek.

Tisztelt Ház! Tehát kérem, hogy a törvényjavaslatot támogassák, a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja is támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisz-

telt Képviselőtársaim! Két dologban egyetértünk Répássy képviselő úrral, persze egy picit, nyilván az árnyalatokat tekintve más megközelítésben. De az egyik, hogy valóban a közjegyzők nagy napja van, mert a harmadik törvény, amivel a Ház foglalkozik ma e témakörben, teszem hozzá, hogy én ezt rosszul mondom, ahogy ezt az elmúlt törvény vitájában is kifejtettem. Tehát például Lázár képviselő úr az előző javaslatát nyugodtan behozhatta volna ide, és akkor megspórolunk egy vitát, és még a lóláb se lóg ki annyira.

A másik, amivel egyetértünk, hogy valóban - hogy fogalmazott képviselőtársam? - egy jogi tárgyú törvényeket korrigáló vagy korrekciót végrehajtó, vagy átvezető törvényről van szó. Ezt úgy szoktuk hívni, hogy egy jó kis salátatörvény, amiben van minden. Szó sincs arról, hogy itt az ügyvédi tevékenységről szóló törvény hatálybalépésével összefüggő törvényeknek a módosításáról lenne szó, bár kétségkívül oda van téve elegánsan egy félmondattal, hogy „és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról”, azaz „és minden másról”, lehetett volna ezt is írni az előterjesztőnek.

Én nem szeretem az ilyen törvényeket, de érdekes, hogy visszanéztem, most úgy adódott, egy régi felvételt, ha még emlékeznek rá, képviselőtársaim, akik szintén régóta tagjai a parlamentnek, volt egy ilyen műfaj, hogy Parlamenti napló. Ez egy műsor volt az M1-en, és ott éppen Salamon képviselő úr annak idején kárhóztatta rettenetes módon a salátatörvényeket és fejtette ki azt, hogy ez miért nem jó. De hogy egy kicsit a mai naphoz közelebb is érjünk, Áder János köztársasági elnök, Kövér László házelnök szintén felemelte szavát ezekkel szemben.

Természetesen azzal kapcsolatban, és itt nyilván más a dolga egy ellenzéknek és más a dolga a kormánypártnak vagy az előterjesztőnek és a kormánypárti képviselőnek, alapvetően nyilván az önök feladata az, hogy méltassák, dicsérik a törvényt, az én feladatom pedig az, hogy nyilván szót ejtve arról, hogy mi az, amit el tudunk fogadni, de azért mégis a kritikáját fogalmazzam meg az előttünk fekvő javaslatnak.

Éppen ezért én hosszan nem foglalkoznék azzal, amiről Répássy képviselő úr is beszélt, államtitkár úr is beszélt, valóban vannak olyan részei a törvényjavaslatnak, amelyek abszolút indokoltak az ügyvédi törvény módosítása miatt. Tehát itt ezekkel értelemszerűen kifogásunk nincsen. Itt nyilván gondolok akár egyébként valóban a közjegyzői törvényre, a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényre, az áldozatsegítésről szóló törvényre, a kárenyhítésről szóló törvényre és a jogi segítségnyújtásról szóló törvényre.

Azonban itt hadd ragadjak le rögtön egy gondolat erejéig, és talán ez az egyik legkomolyabb kritika, hiszen most már nem lehet arra hivatkozni, hogy a Be.-t először intakt módon be kell terjeszteni, a Pp.-t először intakt módon be kell terjeszteni. Most már tényleg a kiegészítő törvényjavaslatok vitájának a szakaszánál tartunk. És ha államtitkár úr emlékszik

rá, amikor a Be. törvény vitájánál, sőt a Pp.-nél is vitatkoztunk arról, hogy bizony a jogi segítségnyújtásról szóló törvény az komolyabb korrekcióra szorul, nem is korrekcióra, hanem hadd mondjam azt, hogy egy komolyabb tartalmi módosításra, és akkor önök megígérték azt, hogy a két nagy kódex hatálybalépése után erre is sor fog kerülni. Most itt vagyunk, rengeteg minden módosul ebben a törvényben, kivéve azokat a fontos szakaszokat, amelyekről annak idején beszéltünk.

Megállapodtunk abban és megállapítottuk azt, hogy helyes az - itt a Pp.-re utalok elsősorban, de természetesen a Be. is bevehető ebbe a körbe -, hogy ha bővíül azoknak az eljárásoknak a köre, ahol a jogalkotó az ügyvéd jelenlétét követeli meg, azaz az ügyvédkényszeres ügyeknek a száma. Ez természetesen a szakmaiságot elősegítheti, fokozhatja, de akkor jó és akkor helyes ez, hogyha mellésszük a másik alapelvet biztosító feltételrendszert is, azaz hogy valóban a jog előtt mindenki egyenlő legyen, legyen az büntetőeljárás vagy legyen az polgári eljárás. Márpedig a mai szabályok ezt nem biztosítják.

(14.40)

Természetesen ennek a százszázalékos biztosítása illúzió, de törekedni kell arra, hogy ez minél inkább így legyen.

A jogegyenlőséget, akár a jogtudomány területét vesszük, már az ott kialakult álláspontokat, akár a nemzetközi gyakorlatot, sztemderdeket, akár a magyar jogfelfogást, azért erősen meghatározza az, hogy kinek van lehetősége jogi képviselet igénybevételére. Azok, akik jómódú emberek, azoknak van ilyen lehetőségük, hiszen választhatnak a 6 ezer budapesti és 12 ezer egyébként országosan működő ügyvéd és ügyvédi iroda között. De azok, akiknek nem teszi lehetővé az anyagi lehetőségük, azok bizony hátrányba kerülnek, és ha a jogi segítségnyújtásról szóló törvény nem teszi lehetővé a jelenleginél lényegesen szélesebb körben azt, hogy ügyvéd segítségét vegyék igénybe azok, akik rászorúlnak, és nem tudják az ügyvédi munkát megfizetni, akkor a jogegyenlőség sérülni fog. És amit a jogszabály-módosításnál az egyik oldalon nyerünk, azaz a magasabb fokú szakmaiságot, azt a másik oldalon meg elveszítjük. Senki nem kerülhet azért hátrányba, mert nincs pénze ügyvédre, nem eshet el a perlés lehetőségétől, mert nincs pénze ügyvédre.

Én azt gondolom, ha az eljárásjogi törvények vitáján túl vagyunk, és most már a kapcsolódó törvények vitájánál tartunk, és itt is módosul nemcsak a Be.-re vonatkozó szabályrendszer, hanem a Pp.-re vonatkozó szabályrendszer is, indokolt lenne az, hogy a kormány végre beterjessze azt, amit ígért. És kérdezem államtitkár urat, hogy miért nem teszi. Tehát a segítségnyújtásról szóló törvény kapcsán miért nincs előttünk most ebben a törvénycsomagban az a javaslat, amelyik kibővíti azoknak a körét, akik ezt igénybe vehetik ezekben az eljárásokban?

Annál is inkább kérdezem ezt okkal, mert az ötpárti egyeztetésen erre kaptunk ígéretet, hogy ez így lesz. Kaptunk arra ígéretet, hogy a kormány előtt már ott vannak ezek a tervezetek, már dolgoznak rajta, és egyébként egyetértenek ezzel a felvetéssel. Ha ez így van, akkor szeretném megkérdezni, hogy hol vannak ezek a szabályok. Ezt én egy olyan hiányosságának érzem ennek a törvényjavaslatnak, ami önmagában is elgondolkodtatna, hogy ha minden mással egyetértünk, ami benne van, támogassuk-e, mert enélkül az egész, hogy úgy mondjam, rendkívül igazságtalan, hadd fogalmazzak így.

Az, hogy ennyi törvény még módosul a szükséges mellett, az pedig, azt kell hogy mondjam, az igazságügyi miniszter felelőssége és az igazságügyi kormányzat felelőssége. Ugyanis ezek a törvények nem szükségszerűen kellene hogy módosuljanak az új ügyvédi törvény hatálybalépésével, mert például a Pp.-módosításra itt az ügyvédi törvényt úgy mond kiegészítő törvénycsomagban 18 tételben kerül sor - mondjuk, számos szövegcsere módosítással -, aminek az égardta világon semmi köze a törvényekhez. Számtalanszor elmondtuk már, tisztelt képviselőtársaim, azt, hogy elképesztően silány minőségben és trehány módon terjeszti elő az Igazságügyi Minisztérium a javaslatait. Annak a minisztériumnak, amelyiknek nemhogy a saját jogalkotási munkájára, hanem más minisztériumok jogalkotási munkájára is figyelni kellene, hogy az koherens legyen, hogy az szakszerű legyen, ehhez képest az önöktől érkező javaslatok, államtitkár úr, a szakmai minimumot is nélkülözik. Az, hogy a Törvényalkotási bizottságban, még egyszer mondom, az Igazságügyi Minisztériumtól származó előterjesztéseknek több tíz oldalas korrekcióját kelljen végrehajtani a zárószavazás előtt, és ezek mind szövegponctosítási, stílus módosító javaslatok, ez elképesztő. Hát, mit csinálnak önök a minisztériumban?! És ez a javaslat ugyanerről árulkodik, tisztelt államtitkár úr.

Az, hogy a Pp.-t, még egyszer mondom, 18 tételben kell módosítani ebben a javaslatban, az, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről szóló jogszabályt máris módosítani kell - ez, egyébként csak úgy mondom zárójelben, 2007. évi LIII. törvény, tehát nem olyan régi -, vagy még a hatályba sem lépett, választottbíráskodásról szóló törvényt három tételben kell módosítani, sőt ami a legszebb, magát az ügyvédi tevékenységről szóló törvényt 9 tételben és rengeteg szövegcsere módosítással kell korrigálni - hát milyen minőségű munka ez, államtitkár úr?! Én azt gondolom, hogy ezek elfogadhatatlanok.

És hadd mondjam még azt: nem tudom, hogy volt-e olyan parlamenti frakció, amellyel egyeztettek, vagy nem volt, na de azért van talán rossz tapasztalatuk arról, hogy a le nem egyeztetett kétharmados törvényeknek mi a sorsa itt az Országgyűlésben most, ugye? Ehhez képest a javaslat több sarkalatos rendelkezést tartalmaz, tartalmaz ilyet a médiatör-

vényről, a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló törvényről, aztán a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvényről, a legfőbb ügyész, az ügyészek jogállásáról szóló törvényről - gondolják, hogy ezt megszavazzuk?

Államtitkár úr, én azt gondolom, hogy bizony legalább a kétharmados törvényekben némi konzultáció indokolt lenne. Nem feltétlenül mondom én ötpártit, teljesen fölösleges ezt ennyire formalizálni, de némi egyeztetésre talán szükség lenne, és akkor lehetne arról szó, hogy az ember ezt támogatja. Sőt mi több, még akkor is támogatja, hogyha - természetesen nem mint a kofák, piaci alapon értem - kapunk valamit cserébe érte. Nem mi, hanem a magyar állampolgárok, olyan javaslatok támogatását, amit mi fontosnak tartunk. Tehát például, amit én említettem, itt van ez a jogi segítségnyújtásról szóló törvény. Ha például tudunk abban egyeztetni, hogy ez módosuljon, akkor nyilván mi is nyitottabban állunk egy kétharmados törvény támogatása elé; ha nem, akkor nyilván mi sem. Meg természetesen itt van még, amit régóta emlegetünk, hogy az OBH elnökének és a Kúria elnökének a pályázatok érvénytelenné nyilvánításával kapcsolatos jogkörén ejtsünk némi változtatást. Erről is már beszélünk sokszor, megint idehozom, mert megint e témakörben van itt előttünk kétharmados módosító javaslat. Akkor hozzuk be, beszéljünk arról, hogy mire volna szükség, mellé tesszük a javaslatainkat, és adott esetben meg lehet egyezni - de így nem.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, a javaslatnak vannak tehát olyan részei, amelyek a mi meglátásunk szerint is szükségesek és indokoltak. Én a magam részéről leszoktam arról, hogy módosító indítványokat nyújtsak be, ugyanis teljesen mindegy, hogy mit nyújtok be, az el van utasítva, merthogy ellenzéktől származik. Úgyhogy én most elmondtam, amit én gondolok, és akkor be lehet terjeszteni kormánypárti módosítót, amit nem ciki megszavazni. És ebben a témakörben, nyilvánvalóan, ha olyan, akkor mi is támogatni fogjuk, mert még egyszer mondom, van ennek a javaslatcsomagnak olyan része, amit tudunk támogatni. Sőt mi több, tisztelt képviselőtársaim, még azt is mondom, hogy az általam kárhoztott rendelkezések közül is van olyan, amit támogatni tudunk, ugyanis a kritikám nem arra vonatkozott, hogy az, ami most itt van, az rossz, hanem arra, hogy hogy lehet úgy törvényt alkotni, hogy egyébként ennyi korrekcióra van szükség.

Úgyhogy nyilván a módosító javaslatok és a hozzáállás függvényében tudunk beszélni tovább erről a javaslatról, így, jelenlegi formájában biztosan nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisz-

telt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A folytatása van előttünk az ügyvédi tevékenységről szóló törvénynek. Azért a folytatása... *(Zúg a hangosítás.)* - elnézést, mintha valami itt zavarna az erőben. Azért a folytatása, mert elfogadtuk a jogszabályt, tehát számtalan más jogszabályt is módosítani kell ahhoz, hogy ez minden ponton illeszkedjen a magyar jogrendszerbe.

A neve is az ügyvédi tevékenységről szóló törvény hatályba léptetésével kapcsolatos és egyéb más igazságügyi jogszabályokkal kapcsolatos törvényjavaslat. Azt gondolom, hogyha csak arról beszél-nénk... - és szerintem itt egy hibát követett el az előterjesztő a tekintetben, hogy külön kellett volna választani ezt a két részt, hiszen a legfontosabb rész most az, hogy a hatálybalépéssel kapcsolatos jogszabály-módosításokat meg lehessen csinálni.

(14.50)

Nemrég volt egy hasonló jogszabály itt bent előttünk, amely éppen 73 jogszabályt módosított, és akkor is elmondtam azzal kapcsolatban a vitában, hogy nagyon komoly igazságügyi előkészítést követel meg egy-egy ilyen módosító javaslat, mégpedig azért, mert gyakorlatilag a teljes magyar jogrendszert át kell fésülni ahhoz, hogy mit is változtassunk rajta. Akkor, amikor az „ügyvédek” megnevezés helyett bejön az „ügyvédek és a kamarai jogtanácsos” kifejezés, akkor nyilván ahol korábban szerepelt az „ügyvéd” szó - mivel a jövőben ugyanazt a tevékenységet a kamarai jogtanácsosok is elláthatják, így valamilyen jogszabályt fogja érinteni, amelyben ez szerepel, és valamennyit át kell írni, ami nyilván nem kis feladat. Azt gondolom, önmagában a mostani javaslatot is így kellett volna betervezni, leválasztani róla a salátajellegét, és ha kifejezetten az eredeti céljáról lenne szó - az eredeti célja az ügyvédi tevékenységről szóló törvény hatálybalépésével, léptetésével kapcsolatos rendelkezések -, akkor az teljesen más tészta lett volna, mint így. Azt gondolom, sokkal fontosabb lett volna, hogy ez így kerüljön be.

Sorozatos probléma, és az ellenzék mindig erről beszélt az elmúlt hét és fél évben, amióta a Jobbik Magyarországért Mozgalom itt van a parlamentben, hogy azokat a salátatörvényeket, amelyekben egy törvényi cím alá besorakoztatva behoz sok más törvényt, és azokat megpróbálja egybefűzni, amelyeknek nincs egysége és nincsen logikai kapcsolata, általában nem támogatjuk, és azt gondolom, főleg nagy könnyelműség a kormány részéről behozni egy ilyen egy kétharmados törvény esetén, egy sarkalatos törvény esetén, hiszen mindig elmondtuk a kritikánkat, mindig elmondtuk a salátatörvényekkel kapcsolatos kritikánkat. Persze az államtitkár úr majd el fogja mondani, hogy ezek mind összefüggenek egymással, mindegyik logikailag kapcsolódik, mind egymásra épül, amiben van is valami, mert mindegyikben van olyan pont, ami egymásra épül, azonban nagyon sok más tekintetben is módosítja a jog-

szabályt, ami logikailag semmilyen formában nem kapcsolódik. Önmagában véve, ha részletes technikai módosítások lennének, akkor nem lenne problémánk ezzel a jogszabállyal.

Ha már itt tartunk, akkor nézzük, mik ezek! Répássy úr, képviselőtársam elmondta, hogy beszéljünk az ügyvédi törvényről, hiszen itt ez elsősorban azt módosítja, és a közjegyzői törvényről már úgyis sok szó esett a mai napon, hiszen már kétszer is bekerült a Ház elé a mai nap folyamán, és ez a harmadik, hogy bekerül. Azonban nem lehet elmenni szó nélkül emellett, hiszen nagyon nagy részben a közjegyzők működését is módosítja ez a jogszabály, sőt azt kell mondjam, hogy szinte az egyik legnagyobb részben az ő tevékenységüket érinti, ami nincs összefüggésben az ügyvédi tevékenységről szóló törvény hatálybalépésével kapcsolatos jogszabály-módosítással, hiszen rengeteg olyan dolog történik, aminek tulajdonképpen ahhoz semmi köze.

Ilyen például a felelősségbiztosítás kérdése is, amit már az államtitkár úr jelzett, hogy 50 millióról 100 millióra növekszik a közjegyzők esetében a felelősségbiztosítás összege, amelyre a Magyar Országos Közjegyzői Kamara fog majd szerződést kötni, minden egyes közjegyzőre külön-külön. Eddig 50 millió forint volt, most 100 millió lesz. Azt gondolom, nyilván az hozza be ezt a változást, hogy a gazdasági élet ezt megköveteli, hiszen a közjegyzők olyan összegekben kötnek napi rendszerességgel szerződéseket, ami nyilvánvalóan indokolja azt, hogy a felelősségbiztosítás felső összege e tekintetben nőjön.

Ha már itt tartunk, visszatérve Répássy úr ajánlására, akkor foglalkozunk egy kicsit az ügyvédi törvénnyel is. Hasonlóan érinti ez a jogszabály az ügyvédek kötelező felelősségbiztosítását is, bár nagyon-nagyon kicsi mértékben, és gyakorlatilag csak technikai jelleggel érinti, hiszen megmondja, hogy 2018. január 1-jétől 2018. december 31-ig lesz 10 millió forint összegű a felelősségbiztosítási maximális összeg, amely sérelemdíj és felelősségbiztosítási díj, kártérítési díj, tehát erre az összegre kell a biztosításokat megkötni. Ezzel kapcsolatban már az ügyvédi törvény vonatkozásában is kifejtettük az álláspontunkat, ami nagyjából egyezik az ügyvédi kamara álláspontjával.

Örülök annak, ha a módosítónkat nem is fogadja el - annak nem örülök, hogy nem fogadja el a kormányzati többség az ellenzéki módosítókat egyáltalán, és élből elutasítják, de annak örülök, ha egy-egy olyan dolog, ami itt bírálatként elmondunk egy törvénytervezettel kapcsolatban, mégis bekerül majd a következő jogszabályba, vagy a következő módosításban mégis megjelenik. Az ügyvédi tevékenységről szóló törvény egyes pontjai is ilyenek voltak. Mégpedig én itt megbíráltam az ügyvédi tevékenységről szóló törvénynek azt a részét, amely a felelősségbiztosítási plafonnal foglalkozott, illetve a kártérítési összegekkel foglalkozott, hogy milyen összegben kell kártérítés esetén felelősségbiztosítást kötni. Ebben kamarai ajánlás volt, az Országos Ügyvédi Kamará-

nak volt ebben állásfoglalása, amit meg is küldött a minisztériumnak.

Ami hiányzott ebből a javaslatból, az az volt, hogy az Országos Ügyvédi Kamara nem tart indokoltnak egy olyan díjemelést, illetve egy olyan összegemelést, ami nagymértékben, hirtelen következik be, hanem leírta, hogy több lépcsőben, fokozatosan, lassan kellene egy ilyen változást megvalósítani Magyarországon. Ez be is következett az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben, hiszen fokozatosság jelenik meg, évekre lebontva egy fokozatos emelés. Azt gondolom, az emelést minden esetben a gazdasági élet és az ügyvédi tevékenység megköveteli, még akkor is, ha az ügyvédeknek kellemetlenebb az, hogy nyilván magasabb biztosítási díjat kell fizetni, de akkor is tudomásul kell venni, hogy ez nyilván az ügyvédet is védi, hiszen nem neki kell majd ezeket az összegeket kifizetni.

Ha már itt tartunk, akkor egy része viszont teljes mértékben hiányzik, amit az ügyvédi kamara ajánlott, ez pedig az ügyvédek korlátolt felelőssége, tehát akár egy ügyvédi irodának a működése úgy, mint egy korlátolt felelősségű társaság. Szintén a kamara javasolta, hogy amennyiben viszont növekednek a díjak, növekedik a biztosítási összeg, akkor el kellene azon gondolkodni, hogy legyen arra lehetőség, hogy korlátozott legyen az ügyvédek felelőssége. Itt ötletként akár az is megvalósulhat, hogy egy bizonyos, akár dupla biztosítási díjösszeg esetén korlátlan felelősségbiztosítás lép életbe, és akkor így korlátozott lenne az ügyvédek felelőssége. Tehát e vonatkozásban volt a kamarának ajánlása.

Visszatérve a közjegyzői tevékenységhez. Módsult bizonyos szempontból a közjegyzői gyakorlat ideje eltöltésének a helye, hogy hol is lehet eltölteni ezt a közjegyzői kinevezéshez szükséges gyakorlati időt. Azzal, ami az eddigi jogszabályban benne volt, teljes mértékben egyetértünk, és azt sem tartom ördögötől valónak, ha ezen változtatunk, azonban ezzel a változással én nem egészen tudok egyetérteni minden tekintetben. Abban egyet tudok érteni, hogy valóban az a jogász, aki szakvizsgával rendelkezik, alkotmánybíró lesz, és alkotmánybíróként vagy akár az európai uniós emberi jogi bíróságon dolgozik iksz évet, nyilván van akkora jogi tapasztalata, hogy a közjegyzői tevékenységet el fogja tudni végezni, ezzel nincs is semmiféle problémám.

Ellenben a másik fordulattal, amelyik, ha jól emlékszem - amiről eddig beszéltem, az a c) pont, viszont a b) ponttal nem tudok egyetérteni, illetve nem így tudok egyetérteni. Azt mondja, hogy a közigazgatási gyakorlatot figyelembe kell venni abban az esetben, ha központi szervnél töltötte el ezt az időt, központi közigazgatási szervnél. Azt gondolom, ha kibővítjük a közigazgatásban dolgozó jogászokra is ezt a lehetőséget, hogy három év gyakorlati idő eltelével ők is pályázhatnak közjegyzői helyre, és kinevezhetők legyenek közjegyzői funkciókba, akkor nem szabad ezt beszűkíteni központi kormányzati közigazgatási szerveknél dolgozó köztisztviselőkre vagy

kormánytisztviselőkre, hanem akkor már ezt a közigazgatásban dolgozóakra kellene egyformán kivetíteni. Tehát nem szabad leszűkíteni arra, mert ebből nyilván az a következtetés jut eszébe egy ellenzéki képviselőnek, hogy persze, már megint a bevált központi kormányzati káderembereinket akarjuk majd beültetni, nekik akarunk lehetőséget biztosítani arra, hogy a közjegyzői székekbe be tudjanak ülni.

(15.00)

Kizárjuk azokat a közigazgatási szakembereket, akik egyébként ugyanúgy eljárak a bíróságokra, ugyanúgy képviselték közigazgatási ügyekben a hivatalukat, ugyanúgy végeztek ugyanolyan jogi tevékenységet, de nem központi, hanem valamelyik centrális szervnél voltak, vagy helyi szinten vagy közép-szinten voltak. Ezeket nem lenne szabad álláspontom szerint semmiféleképpen kizárni, ha bővítünk. Tehát vagy ne bővítsünk ebbe az irányba, vagy ha bővítjük, akkor ez vonatkozzon minden közigazgatásban dolgozó jogászra, nyilván azokra, akik jogi tevékenységet végeznek, egyformán vonatkozzon rájuk ez a jogszabály.

Nyilván arra, hogy a számítástechnika fejlődik, figyelemmel kell lenni, és ezért kell változtatni. De megint azt mondom, hogy ezt nem ebben a jogszabályban kellene.

Az, hogy az öröklési jogi és személyi állapot tárgyú ügyleteknél továbbra is papíralapon kell az ügyeket intézni, azt gondolom, indokolt, helyes, hogy benne van a javaslatban.

A közjegyzők titoktartási kötelezettsége nyilván eddig is szabályozva volt. Azonban ez most bizonyos szempontból változik, hiszen a közjegyzői iroda ügyintézőjére is ugyanaz a titoktartási kötelezettség vonatkozik, mint a közjegyzőkre, helyettes közjegyzőkre. Nyilván ez egy indokolt módosítás, amit már régebben is meg kellett volna tenni, hiszen ugyanolyan információknak, titkoknak jut a birtokába, mint a közjegyző, és ugyanúgy társadalmi érdek az, hogy adott esetben ezek a titkok ne kerüljenek nyilvánosságra. Nyilván eddig is a közjegyzői iroda a munkaszerződésben, amikor felvett egy-egy ilyen alkalmazottat, a titoktartásra kitért, de sokkal erősebb az, ha e tekintetben törvényi szabályozás lesz, és törvényi szinten kerül rögzítésre a titoktartás.

(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha túllépünk a közjegyzői módosításon, illetve az ügyvédi tevékenységről szóló törvény módosításán is, akkor látjuk, hogy további más ügyek, fontos jogszabályok is megváltoztatásra kerülnek ebben a tervezetben. Így a szabadalmi ügyvivői tevékenységről szóló törvény, vagy a hagyatéki eljárásról szóló törvény, vagy akár a Nemzeti Bankról szóló törvény, vagy a polgári perrendtartás, amelyet nem olyan régen fogadtunk el, illetve amely már azóta is módo-

sult. Nyilván ha csak arról szólna a Pp. módosítása, hogy az ügyvéd helyett az ügyvéd és kamarai jogtanácsos kerül bele, akkor egy szót sem szólnék. Csak valóban, ahogy már az előttem szóló is említette, az Igazságügyi Minisztériumnak ez a jogalkotó tevékenysége hagy némi kívánnivalót maga után. Itt is az látszik, hogy folyamatosan jönnek be olyan módosítások, amelyekről nemrégén fogadtuk el a törvényt. Még hatályba sem léptek, máris kiderül, hogy ebben is, abban is hozzá kell nyúlni, itt is kell változtatnunk rajta, ott is kell változtatnunk rajta. Azt gondolom, hogy ezen a módszeren kellene változtatni. Az lenne jó, ha valóban sziklaszilárdságú, ahogy önök az Alaptörvényt hívták (*Dr. Völner Pál: Gránit!*), gránitszilárdságú törvények születnének. A sors iróniája, hogy ahhoz is nagyon hamar hozzá kellett nyúlni, az sem állta meg sok tekintetben a helyét, és mint tudjuk, a kormánypártok azok, amelyek nagyon sok esetben elsőként szegik meg a saját Alaptörvényüket, még ahhoz sem ragaszkodnak, amit maguk fogadtak el. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Most további képviselői felszólalások következnek, amennyiben ilyen felszólalásra van jelentkezés. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Senki sem jelentkezik.*) Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reflektálni az elhangzottakra. (*Dr. Völner Pál jelzésére:*) Völner államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Néhány kérdés elhangzott, így megpróbálok rájuk válaszolni.

Bárándy képviselő úr felvetette gyakorlatilag a salátatörvény problémáját, de Gyüre képviselőtársam már válaszolt rá. Valóban sok törvényt érintenek ezek a változások, és ezek teszik szükségessé, hogy egy csomagban kerüljenek ide a tisztelt Ház elé. Annyiban megvédeném az IM apparátusát, hogy egy ilyen komplex és összefüggő munkánál természetesen mindig van egy kis simítanivaló. Tehát önmagában nem a jogalkotás minőségét vagy az alacsony minőségét jelzi az, ha az utolsó pillanatig sikerül még javítani rajta.

Ami a jogi segítségnyújtásra vonatkozó kérdés volt, tudjuk, hogy az új Pp.-ben több olyan módosítás is történt, ami ebbe az irányba mutat, hiszen a járásbírószágon megvan a kitanítási, tájékoztatási kötelezettség, a jogi képviselő nélkül eljáró ügyfeleknek formanyomtatvány áll a rendelkezésükre, hogy hiánypótlás nélkül tudjanak beadványokkal élni, illetve a költségmentességi jogszabályokat is a közelmúltban kiterjesztettük.

A kétharmados egyeztetések kapcsán magában az expozéban is utaltam rá, hogy van néhány olyan technikai jellegű módosítás, például a gyakorlati idők egyforma számítása, amely szükségessé teszi a módosítást. Ha a képviselő úrnak van igénye, természetesen szívesen látjuk egyeztetésre, vagy akár a többi frakció jogi szakembereit is egy ilyen megbeszélésre.

Gyüre képviselőtársam azt vetette fel, hogy külön kellett volna esetleg beterjeszteni ezeket az anyagokat. Pont a közjegyzők kapcsán hangzott el az az észrevétel, hogy miért külön jöttek be a Ház elé, úgyhogy ebben nem tudunk így igazságot tenni. Ez most egyben került az asztalunkra.

Ami a felelősségbiztosításnál az emelést illeti, pontosan a MOKK javaslata volt ez az összeghatár, és valóban az ügyvédi törvény szerinti ügyvédi felelősségbiztosítás emelését követte.

Ami a közjegyzői gyakorlatot illeti, itt pedig az átjárhatóság például az egységes jogi szakvizsga és a jogi gyakorlat elismerése kapcsán merült fel, így bővül, a bírák jogállásáról szóló törvény módosításait követte.

Még annyit mondanék befejezésként, hogy valóban több törvényt fogadtunk el a közelmúltban. Nyilvánvaló, hogy mindig az utolsó az, ami a legaktuálisabb, és mindig maradhat olyan, amit frissíteni lehet ennek alapján a többiekénél. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17572. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót ismét Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt levő törvényjavaslat több törvényt is módosít, közülük a legnagyobb terjedelmű változtatások a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvényt, a büntetőeljárásról szóló törvényt, az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvényt, valamint a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló törvényt érintik. A törvényjavaslatban szereplő főbb módosításokat a megalkotá-

suk okául szolgáló igények szerint szeretném a következőkben röviden bemutatni.

A módosítások egy részét az új polgári perrendtartás elfogadása indokolta. A kártalanítással, illetve a polgári jogi igénnyel összefüggésben a polgári perrendtartás hatálybalépése alapjaiban érinti a büntetőeljárást, ezért a büntetőeljárás szabályozását e törvény terminológiájához, rendelkezéseihez kell alakítani. Ennek keretében a törvényjavaslat kiemeli, hogy a polgári jogi igény vonatkozásában a hivatalbóliség követelménye az ügyész tekintetében nem érvényesül, mivel az ügyész csak kisegítő jelleggel és korlátozott jogosítványokkal érvényesíthet a sértett helyett polgári jogi igényt.

A törvényjavaslat a magánfél tekintetében eltér a sértetti jogutódlásra vonatkozó általános rendelkezésektől, ennek megfelelően a hozzátartozó, a törvényes képviselő vagy a sértett által eltartott személy helyett egységesen a jogutódnak biztosítja a magánfélként történő fellépés lehetőségét.

(15.10)

Emellett a módosítás révén a büntetőeljárás törvényben egyértelműen rögzítésre kerül az is, hogy a polgári és büntetőeljárások közötti összhang és minél egyszerűbb átmenet érdekében a keresetlevél előterjesztésének és a perindításnak a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott joghatásai fennmaradnak, ha egyéb törvényes útra utasítás vagy visszavonása esetén az igényt a magánfél külön polgári eljárásban érvényesíti.

A gyakorlatban jelenleg problémát okoz, hogy a polgári bíróságok számos esetben nem kérik számon a beadványokon a polgári perrendtartásról szóló törvénynek a keresetlevélre vonatkozó követelményeit, ami egyrészt megnehezíti az ügy teljes körű elbírálását, másrészt a törvényességgel szemben is kételyeket ébreszt. Ennek megoldására a törvényjavaslat rögzíti, hogy a kártalanítás iránti igényt keresetlevéllel kell előterjeszteni, valamint meghatározza a keresetlevél kötelező tartalmi elemeit is.

A módosítások jelentős részét teszik ki az elektronikus kapcsolattartással kapcsolatos új szabályok. Az elektronikus ügyintézésről szóló törvény és a végrehajtására kiadott kormányrendelet rendelkezései alapján az elektronikus ügyintézés biztosító szervek 2018. január 1-jétől kötelesek az ügyek elektronikus intézését biztosítani. Ennek megfelelően az elektronikus kapcsolattartás és az elektronikus ügyintézés szabályait a büntetőeljárás vonatkozásában is szükséges rendezni.

Fontos kiemelni, hogy a 2018. július 1-jével hatályba lépő új büntetőeljárás törvény már tartalmazza az elektronikus kapcsolattartás szabályait, így csak a 2018. január 1-jétől július 1-jéig terjedő időszakra kell a szabályozást megteremteni, mégpedig az új, büntetőeljárásról szóló törvény szerinti szabályok átvételével.

Emellett a büntetőeljárás törvény jelenlegi szabályozása papíralapú iratkezelésre és kapcsolattartásra íródott, amit az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás új szabályaira tekintettel felül kellett vizsgálni. E felülvizsgálat alatt sor kerül azon ügyviteli szabályok technológiásemlegessé tételére, amelyek a hatályos szabályozás alapján kifejezetten papíralapú dokumentumokra vonatkoznak.

A nemzetközi és uniós joggal való harmonizáció, az uniós jogi aktusokból és a két- vagy többoldalú nemzetközi egyezményekből származó új vívmányok átvétele mára a nemzeti jogalkotás egyik meghatározó feladatává vált. Hazánk 2003. január 15. napján írta alá a nemzetközi bűnügyi együttműködésben jelentős változásokat bevezető, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény 2. kiegészítő jegyzőkönyvét.

A kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetésére ugyanakkor a hiányos jogszabályi környezet miatt mindaddig nem kerülhetett sor. A nemzetközi bűnügyi együttműködés hatékonyságát az Európai Unió területén kívül jelentősen növelő kiegészítő jegyzőkönyv kihirdethetőségéhez szükségessé vált a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény módosítása. Ennek keretében a büntetőeljárás átadásának, átvételének újraszabályozása egyértelmű és egyedi döntési helyzetet határoz meg. Emellett részletesen meghatározásra kerül az eljárás átadásának folyamata, valamint a speciális helyzetek esetén követendő eljárásrend.

A törvényjavaslat világosan elkülöníti a büntetőeljárás átadásától a külföldi államnál történő feljelentést, amely utóbbi akkor tehető, ha Magyarországnak nincs joghatósága vagy a Legfőbb Ügyészség nem intézkedik az eljárás megindítása végett.

A törvényjavaslat rendelkezik továbbá arról a speciális eljárási jogsegélyről is, amikor a fogva tartott személy ideiglenes átadására kerül sor az eljárási jogsegély iránti megkeresést előterjesztő államba. Ilyenkor a megkeresett állam az általa fogva tartott személyt adja át a megkereső állam részére. A megkeresett tagállam tehát nem teljesít eljárási cselekményt, csupán a fogva tartott személy jelenlétét biztosítja a megkereső tagállam által folytatott eljáráshoz.

A törvényjavaslat több, az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvényben már szabályozott jogintézményt lényegében azonos tartalommal épít be a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvénybe. Így például a zárt célú távközlő hálózat útján történő kihallgatás, az ellenőrzött szállítás, a fedett nyomozó alkalmazása vagy a hivatalos irat kézbesítése is az uniós tagállamok között már működő, hatékony rendszer átvételével kerül szabályozásra.

A nemzetközi bűnügyi együttműködés egyik kiemelt célja a bűncselekménnyel összefüggésben a sértett tulajdonát képező dolgok, vagyontárgyak visszaszolgáltatása. A törvényjavaslat átfogóan szabályozza a tárgy visszaadására irányuló közvetlen és formális jogsegélyi együttműködést, valamint a nem-

zetközi körözésen alapuló, egyszerűsített eljárási formát is.

Több ponton módosításra kerül az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény is. Ezek közül kiemelendő, hogy az európai nyomozási határozatról szóló irányelvnek megfelelően immár a hazai szabályozás is egyértelművé teszi, hogy a fogvatartottat az ideiglenes átadással kapcsolatban nyilatkoztatni kell, de az ideiglenes átadásra hozzájárulás hiányában is sor kerülhet.

Újraszabályozza a törvényjavaslat a felügyeleti intézkedést is, rögzítve, hogy a felügyeleti intézkedés végrehajtása során a magyar jogszabályok az irányadók, azzal, hogy a magatartási szabályok megszegése miatt rendbíróság kiszabásának helye lehet, azonban a terhelt személyi szabadsága nem korlátozható. A gyakorlati tapasztalatok alapján megreformálásra került a konzultációs eljárás intézménye is, amelynek célja a párhuzamos eljárásokból fakadó joghatósági összeütközések feloldása.

Végül a módosítások közül azokat emelném ki, amelyek a jogalkalmazói visszajelzések útján felszínre kerültek, vagy jogalkotó által saját hatáskörben észlelt visszasságok, hiányosságok kiküszöbölését szolgálják, illetve új társadalmi jelenségekre, újonnan felmerült problémákra igyekeznek megoldást nyújtani. E körben mindenképp a büntető törvénykönyv egészségügyi termék hamisítása tényállásának kiegészítését kell megemlíteni.

Az utóbbi időben egyre gyakrabban előfordul, hogy Magyarországra nagy mennyiségben, illegálisan, kizárólag gyógyszer előállítására alkalmas gyógyszerhatóanyag érkezik. A hatályos szabályozás szerint ezen anyagok nem minősülnek egészségügyi terméknek. Annak érdekében, hogy azokkal a személyekkel szemben, akik a kizárólag gyógyszer előállítására alkalmas hatóanyagokkal arra feljogosítva engedély nélkül kereskednek, valamint akik a gyógyszerésztől, gyógyszer-nagykereskedőtől az eredeti készítményeket nagy mennyiségben, szervezeten megszerzik és továbbadják, hatékonyabb legyen a büntetőjogi fellépés, szükségessé vált az előkészületi magatartás pönalizálása is.

Ugyancsak a büntető törvénykönyvet érintő módosítás a tiltott adatszerezés tényállásának pontosítása. A hatályos szabályozás „más lakása, egyéb helyisége vagy azokhoz tartozó bekerített hely” fordulatát ugyanis az eredeti jogalkotói szándékkal elmentésben a joggyakorlat szűkítően értelmezte. A jogértelmezési probléma feloldása érdekében a törvényjavaslat által tett kiegészítés révén minden olyan magatartás szankcionálhatóvá válik, amely során a magánszemély elkövető alapvetően zárt térben olyan titkosszolgálati eszközt alkalmaz, amelyhez a hatóságnak bírói engedélyre lenne szüksége.

Jogalkalmazói visszajelzések alapján felmerült a hatályos büntetőeljárás törvény olyan módosításának az igénye, amelynek az a célja, hogy lehetővé tegye a zárt célú távközlő hálózaton keresztül történő kihallgatás szélesebb körű alkalmazását. A módosí-

tás jelentős könnyítéseket vezet be e téren, biztosítva ezáltal ennek a kihallgatási formának a gyakoribb megvalósulását.

Ilyen egyszerűsítés például, hogy az előzetes le tartóztatás meghosszabbítása tárgyában tartott nyomozási, bírói ülés esetén a távmeghallgatás elrendelését nem kell indokolni, illetve lehetőség van öt napnál kevesebb időtartamon belül is elrendelni. A törvényjavaslat a büntetés-végrehajtási kódex csomagküldésre vonatkozó szabályait a tiltott áruk, elsősorban a kábító hatású anyagok, pszichoaktív szerek bejutásának megakadályozása céljából módosítja. A csomagok számának és gyakoriságának megtartása mellett a törvényjavaslat a csomagban megküldhető tárgyak körét korlátozza, azonban ezzel egyidejűleg olyan megoldást tartalmaz, amely továbbra is lehetővé teszi az elítélt kapcsolattartó általi támogatását.

Az Alkotmánybíróság 2017-es határozatában megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azzal, hogy nem szabályozta a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetés végrehajthatóságának elévülését. A törvényjavaslat e hiányosságot megszüntetve a büntetés-végrehajtási törvény új alcíme alatt szabályozza a pénzbüntetés végrehajthatóságának megszűnését.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat számos kardinális kérdést kíván rendezni. A megoldandó problémák egytől egyig olyan fontos kérdéseket érintenek, amelyek kezelése a jogrendszer hatékony, eredményes és a kor követelményeinek megfelelő működéséhez szükséges. A törvényjavaslat elfogadásával ezért nemcsak a külső kötelezettségeinknek tehetünk eleget, hanem a jogértelmezési kérdések tisztázásával, az eljárási szabályok aktualizálásával, az új jelenségekre reagáló háttér-szabályozás kidolgozásával a jogalkalmazók munkáját is könnyebbé, hatásosabbá tehetjük.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet.

(15.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat jól példázza, hogy az Országgyűlés olyan hosszú felkészülési időt biztosított az új büntetőeljárás törvény hatálybalépésére - tudniillik 2018. július 1-jén lép hatályba -, hogy ez alatt a hosszú felkészülési idő alatt is szükséges lehet a még hatályban lévő régi büntetőeljárás törvény módosítása,

hiszen az új Be. hatálybalépéséig is szükséges a bűnüldöző munkát, az igazságszolgáltatás munkáját segíteni egyes törvénymódosításokkal. Tehát nem tévedés, az Országgyűlés az előttünk fekvő törvényjavaslattal a nemsokára hatályon kívül helyezendő, de még hatályos 1998. évi büntetőeljárás törvényt módosítja.

Tisztelt Ház! Képviselőcsoportunk támogatja a törvényjavaslatot. Államtitkár úr expozéjában részletesen ismertette a törvényjavaslat tartalmát. Én csak szeretném megismételni ezek közül, hogy a törvényjavaslat az új polgári perrendtartás hatálybalépése miatt tartalmaz néhány törvénymódosítást, valamint az elektronikus kapcsolattartás új szabályainak átvezetése a büntetőeljárás törvénybe okából is szükséges módosításokat, és a nemzetközi és uniós követelményeknek való megfelelést szolgáló módosításokat is tartalmaz a törvényjavaslat, valamint az előbb már említett esetben, a büntetőeljárás törvény esetében olyan egyéb törvénymódosításokat, amelyek háttérben jogalkalmazói észrevételek vagy a jogrendszer koherenciájának biztosítása áll. A hatályos szabályozás egyes hiányosságainak kiküszöbölésére tesz javaslatot a törvénymódosítás.

Én mégis elsősorban a büntető anyagi jogi módosításokat szeretném ismertetni és azokra szeretném felhívni a figyelmet. A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvényben a javaslat módosításokat céloz, elsősorban a pénzbüntetéssel kapcsolatos, a pénzbüntetés és az életfogytig tartó szabadságvesztés találkozását próbálja új módon rendezni a törvényjavaslat, hiszen ebben a tárgyban alkotmánybírói határozat is született ez év június 19-én. A javaslat erre figyelemmel kizárja a pénzbüntetés életfogytig tartó szabadságvesztés melletti kiszabásának a lehetőségét, egyúttal rögzíti, hogy életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a pénzbüntetés végrehajtásának nincs helye. Valóban, nincs sok értelme az életfogytig tartó szabadságvesztés mellett pénzbüntetést kiszabni, illetve ha már ilyen szabnak ki, annak a végrehajtását nem lehet megengedni, hiszen az életfogytig tartó szabadságvesztés még feltételes szabadságra bocsátás esetén is az elítélt életének a végéig tart, és a pénzbüntetés mint mellékbüntetés ilyen esetben a főbüntetés letöltése után másodlagosan terhelné az elítéltet.

Szintén fontos módosítás ebben a javaslatban az illegális gyógyszer előállítására alkalmas gyógyszerhatóanyagok kereskedésével kapcsolatos magatartások, amelyet a jövőben egy előkészületi magatartásként büntetendővé tesz majd ez a Btk.-módosítás. Tehát olyan gyógyszerhatóanyagokról van szó, amelyek nem minősülnek egészségügyi terméknek, és nincs engedélyjük az elkövetőknek arra, hogy ezzel kereskedjenek. Sajnos ez a magatartás nem is egy esetben fordult elő a múltban, ezért szükséges legalább előkészületi magatartásként büntetni.

A következő módosítás, amire szeretném felhívni a figyelmet, a hatósági eljárás megzavarásának a bírósági eljárásban való elkövetése, amely eddig is

büntetendő volt, de a jövőben mint minősített eset súlyosabban lesz büntetendő. Tehát ha a bírósági eljárást zavarja meg valaki, akkor azt az igazságszolgáltatás zavartalan működésének védelme érdekében szigorúbban büntetik a jövőben.

Jelentős módosítás, vagy legalábbis mondjuk úgy, hogy az elmúlt hetek, hónapok vitáit elkerülendő a tiltott adatszerzés tényállásának pontosítása, hiszen a jövőben minden olyan magatartás szankcionálhatóvá válik, amelyhez, ha azt hatóság végezné, a hatóságnak bírói engedélyre lenne szüksége. Tehát minden olyan tevékenység, akárhol történjen az, magánlakásban vagy azon kívül, magánszemélyhez kapcsolódóan vagy más cél érdekében végzett titkoszolgálati eszköz alkalmazása, amely bíróiengedélyköteles, bírói engedély hiányában a jövőben egyértelműen tiltott adatszerzés bűncselekményének fog minősülni.

Szeretném még felhívni egy büntetőeljárás módosításra a figyelmet. A zárt célú távközlő hálózaton keresztül történő kihallgatás, vagy ahogyan jobban ismert, a távmeghallgatás intézményének vagy eszközének a módosítására is sor kerül. A jövőben sokkal szélesebb körben alkalmazható a távmeghallgatás. A nyomozási bíró a távmeghallgatás útján gyorsabban tudja a döntéseit meghozni adott esetben például a fogva tartást végrehajtó intézetben tartózkodó gyanúsítottal szemben. A félreértések elkerülése végett nemcsak az előzetes letartóztatásban lévő személy hátrányára történhet ilyen döntés, hanem nyilván a javára is történhet. Tehát az, hogy a nyomozási bíró gyorsabban tud dönteni, és a döntésének egyre kevésbé akadályozó az, hogy fizikailag távol tartják fogva az előzetes letartóztatásban lévő személyt, nem lehet akadályozó annak, hogy esetleg döntsön az előzetes letartóztatás átváltatásáról, és más, enyhébb kényszerintézkedést alkalmazzanak.

Még egy büntetés-végrehajtási módosításra szeretném felhívni a figyelmet. A jövőben abban az esetben, ha a büntetés-végrehajtási bíró elé egy olyan kérelmet terjeszt fel a büntetés-végrehajtási intézet, hogy szüntesse meg a reintegrációs őrizetet, akkor azért, hogy a szabadlábban lévő, reintegrációs őrizet alatt nem a büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodó elítélt minél kisebb kockázatot és veszélyt jelentsen a közrendre és a közbiztonságra, a törvényjavaslat azt javasolja, hogy a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételét ügyész is elrendelhesse. Amellett, hogy én üdvözlöm ezt a módosítást, vannak kételyeim a javaslat alkotmányosságát illetően. Azt gondolom, meg kell próbálnunk, hogy a közbiztonság és a közveszély kizárása érdekében minél gyorsabban lehessen dönteni egy olyan személy börtönbe való visszahozásáról, aki egyébként a jogerős ítéletét tölti.

Tehát nem arról van szó, hogy öt bírói ítélet nélkül fosztanak meg a szabadságától, hanem a szabadságvesztését tölti, de szabadságvesztésének az utolsó néhány hónapját házi őrizetben töltheti, úgynevezett reintegrációs őrizetben.

Azonban, ha olyan magatartást tanúsít, ami egyértelművé teszi, hogy ezt a reintegrációs őrizetet meg kell szüntetni, akkor fennáll annak a veszélye, hogy megszökhet, kivonja magát az eljárás alól, ezért szükséges minél hamarabb a szabadságvesztés végrehajtását folytatni, és a reintegrációs őrizetből a büntetés-végrehajtási intézetbe visszavinni az elítéltet. Tehát itt egy bírói döntés történt már. Bírói döntés történik magáról a reintegrációs őrizetről is, és e mellett a bírói döntés mellett és e mellett a bírói döntésnek a hatálya alatt álló elítéltet viszont, ha szükséges, akkor a büntetés-végrehajtási intézetbe ideiglenesen az ügyész döntése alapján vissza kell vinni, és a szabadságvesztést folytatni kell, a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételéről kell az ügyésznek meghoznia a döntést.

(15.30)

Amellett, hogy ez a közbiztonság érdekében mindenképpen szükséges, kérdés, hogy vajon bírói döntés nélkül vissza lehet-e hozni a házi őrizetből vagy a reintegrációs őrizetből az elítéltet a szabadságvesztést foganatosító büntetés-végrehajtási intézetbe. Mindenképpen erre a döntésre van lehetőség, hiszen a reintegrációs őrizetnek az az értelme, hogy az egy kedvezmény, egy kedvezőbb helyzet az elítélt számára. Az elítéltnek tisztában kell lennie azzal, benne van a bírói határozatban is, hogy amennyiben megszegi a reintegrációs őrizet szabályait, akkor visszakérül a büntetés-végrehajtási intézetbe, és le kell töltenie a szabadságvesztést. Csupán az a kérdés, hogy alkotmányosan ki rendelheti ezt el.

Meg fogjuk látni, hogy ez az ügyész szabadságvesztés ideiglenes foganatba vétele megfelel-e az alkotmányossági szempontoknak. Azt gondolom, az Országgyűlésnek a közbiztonság védelme érdekében, a közbiztonságra veszélyes személyek minél hamarabb büntetés-végrehajtási intézetbe való visszahozása érdekében ezt a döntést most meg kell hoznia. Majd meglátjuk, hogy ez kiállja-e az alkotmányosság próbáját.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat számos olyan indítványt vagy olyan módosítást tartalmaz, amely szükséges a büntetőjogi tárgyú törvényeink korrekciója és javítása érdekében. Minden esetben a jobb alkalmazhatóság és a közbiztonság igénye az, ami indokolja ezeket a módosításokat. Teljesen természetes, hogy a büntetőjogi tárgyú törvényeket néha felül kell vizsgálni, és nehéz azt megítélni, hogy mikor van szükség ilyen felülvizsgálatokra. Az új Btk. 2012-es, azóta már nem is egyszer módosítottuk az új büntető törvénykönyvet, tehát nincs abban sem meglepő, hogy a büntető törvénykönyvet módosítjuk.

A büntetőjog nem merevedhet meg olyannyira, hogy a bűnözők a bűnüldöző szervek előtt járjanak, minden esetben a jognak, a törvényességnek kell elől járnia a bűnözéssel szemben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padso-
rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő vezérszónok, tisztelt Országgyűlés, Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azzal, amit Répássy képviselő úr a végén mondott, szinte kvázi zárszóként, egyetértek. Tehát törekedni kell arra, hogy a bűnelkövetők ne a bűnüldöző szervek előtt járjanak, bár ezt kronológiailag elég nehéz elérni, azt gondolom, sokszor szinte lehetetlen. De egyben biztosan egyetértünk, hogy arra kell törekedni, hogy minél hatékonyabban óvja meg a büntetőeljárás és a büntető jogszabályok az állampolgárokat a bűnelkövetőkkel szemben.

Egy kérdés van valóban az eszközök között, hogy melyik alkotmányos és melyik nem, melyiket lehet alkotmányosan bevezetni és melyiket nem, erre utalt Répássy képviselő úr is; illetve nyilván a felfogásunk között, és ezt mindig szeretem hangsúlyozni és ilyen esetekben az asztalra tenni, hogy nem az a különbség, hogy ezzel a céllal egyetértünk-e, az a különbség, hogy ezt milyen eszközrendszerrel tartjuk a leginkább megvalósíthatónak. Tehát sosem volt vita az Országgyűlésben arról, azt gondolom, hogy az a szerencsés, ha a bűnözők megússzák vagy az, ha nem, hogy egyszerűen fogalmazzak, hanem arról folyt a vita, hogy mi az, ami alkotmányos, mi az, ami nem, mi az, ami célravezető megoldás és mi az, ami nem.

Egyetértek azzal, amit egyébként e körben is, ha már ezzel kezdtem, akkor előreszaladok ennyire, Répássy képviselő úr mondott itt a Be.-módosítás kapcsán, hogy erre lehetőség van. Nyilván, ha a reintegrációs őrizet megszüntetéséről beszélünk, és a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételéről, akkor azért egy dologra mindenképpen figyelni kell, az időtényezőre. Tehát ha ügyész ezt meg is teheti, akkor kell szabni egy nagyon szűk határidőt, amíg ezt a bíróság felülvizsgálhatja és dönthet róla. Azt gondolom, nem feltétlenül alkotmányellenes a dolog, hiszen az őrizetbe vételre is lehetőség van, csak dönteni kell 72 órán belül, hogy a bíróság elrendeli-e vagy sem az előzetes letartóztatást. Valami hasonló gondolkodom én, csak még szűkebb határidővel e vonatkozásban is, és akkor talán a történet mehet, és van létjogosultsága.

Hozzáteszem egyébként azt is, hogy alapvetően én annak a híve vagyok mindig, hogy inkább ezeket az eljárásokat gyorsítsuk meg a lehető legjobban, ezekben az esetekben akár órákon belül vagy egy napon belül születhessen döntés a bíróság részéről. Tehát ne a garanciarendszert csökkentsük, hanem inkább oldjuk meg azt, hogy gyors döntés születhessen. De még egyszer mondom, én igazán kényes vagyok az alkotmányosságra, ezt tudhatják rólam most már több mint tíz éve itt a parlamentben, de azt gondolom, hogy ilyen esetben lehet létjogosultsága egy ilyen rendelkezésnek.

Ami a javaslat teljes egészét illeti, nem kiragadva most már egyes részleteket, legalábbis az elején, azt gondolom, hogy ami kritikaként megfogalmazható, az az e-ügyintézés és a Be. közötti összhang megteremtése; jobban mondva az, hogy miért pont most. Ugyanis ezt vagy meg kellett volna jóval korábban tenni, hiszen ezt a jogszabályt, már az e-ügyintézési törvényt 2015-ben fogadtuk el. Bőven lett volna idő, hogy megteremtjük a Be. és ennek a törvénynek az összhangját. Azért nem mondom azt, hogy jobb később, mint soha, amire egyébként Répássy képviselőtársam is utalt, hogy fél év múlva hatályba lép az új Be.

Tehát van egy új törvényünk, ami hatályba fog lépni, és most összhangba hozzuk a régivel egy fél évre, két évre rá arra, hogy elfogadtuk az e-ügyintézésről szóló törvényt. Akkor most már miért nem várjuk ki ezt a fél évet? Azt gondolom, hogy a jogszabályok ilyen sebességgel, gyorsasággal való módosítása rendkívül károsan hat a jogrendszerre, és semmiképpen sem tudom támogatni.

Nyilvánvalóan az új Pp. hatálybalépésével kapcsolatban, ami szintén egy, ha úgy tetszik, egy nagyobb csomagját képezi ennek a törvényjavaslatnak, a javaslat módosítja a Be. polgári jogi igényre és kártalanításra vonatkozó szabályait, erről hosszán nem kívánok beszélni, bár viszonylag hosszán írnak róla a javaslatban, de ez helyes és indokolt, hogy így van. Szintén indokoltnak tartom, hogy a jogharmonizációs kötelezettségekre figyelemmel a nemzeti bűnügyi együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket módosítja a törvény, ugyanúgy, ahogy egyes - és itt már egy kicsit árnyaltabban fogalmazok - jogalkalmazási tapasztalatokra épülő módosításokat.

Szeretném mondani azt, hogy mi az, amivel én egyet tudok érteni, legalábbis részben. Mindenképpen jó az, hogy beépíti a már végrehajtott büntetés vagy intézkedés beszámítására vonatkozó szabályokat arra az esetre, amikor rendkívüli jogorvoslat következtében módosul a korábban kiszabott szankció. Helyes, ez valóban hiányt pótló. Ugyanúgy helyesnek tartom, ha büntetni rendelik az egészségügyi termék hamisítására irányuló előkészületet.

(15.40)

Nekem mindig is az volt a felfogásom, hogy olyan bűncselekményeknél, amelyek kiemelt veszélyt jelentenek a társadalomra, ott valóban érdemes előrehozni a büntethetőséget, tehát az előkészület büntethetőségét megteremteni. Ez volt annak idején a mi 2008-ban beterjesztett közrendvédelmi törvény-csomagunkkal, ahol szintén egy jó pár ilyen közbiztonságot, közrendet veszélyeztető bűncselekményt nyilvánít, a közegészséget veszélyeztető bűncselekményről van szó. Tehát itt érdemes az előkészületet büntetni, ugyanis nem kell megvárni azt, hogy nagyobb baj keletkezzen belőle. Ezeknél a bűncselekményeknél van olyan társadalomra veszélyessége a cselekménynek, hogy ezt a büntetőjog alkotmányosan és egyébként alappal megtehesse.

Kicsit kritikusabb vagyok már a hatósági eljárás megzavarása büncselekmény törvényi tényállásának a módosításánál, ugyanis itt egy kalap alá veszi a hatósági eljárás meghíúsításával, ami bár... - most én mondom ezt, fordított szereposztás szokott lenni, hogy miért kell itt enyhíteni. Mi ennek az oka? Ugyanis, ha az alaptényállásba emelem a hatósági eljárás meghíúsítását, akkor nyilvánvalóan értelem-szerűen elveszti a minősítő körülmény mivoltát, és az alaptényállási büntetési tételek szerint büntethető; tehát itt enyhítem. Ráadásul itt indokolt a differenciálás, hiszen egyáltalán nem mindegy az, hogy valaki egy kicsit megzavarja, mondjuk, a hatósági eljárást, vagy pedig olyan súlyosan renitens magatartást tanúsít, hogy az gyakorlatilag ellehetetleníti azt, hogy a hatósági eljárást sikerre lehessen vinni, be lehessen fejezni. Egyébként ez alapvetően valóban a bírósági eljárásokra volt annak idején kitalálva. Ha jól emlékszem, akkor ez is a 2008. évi közrendvédelmi törvénycsomagban került bevezetésre, már maga ez a büncselekmény, és pontosan a bírósági eljárások megzavarása volt az, ami miatt ez bekerült. Tehát jellemzően ez ott fordul elő, nem máshol, bár természetesen a jogszabály lehetővé teszi, hogy bármelyik más hatósági eljárásban ezt érvényesíteni lehessen.

Azzal a részével egyet tudok érteni - én mindig szeretem a törvények differenciálását, sok helyen szeretném ezt elérni, például az állatkínzás esetében is, mert akkor lehet igazán igazságos ítéleteket hozni, ha nemcsak a jogalkalmazó, hanem a jogalkotó is differenciál. Természetesen ezek a túl-ig határok átfedésben vannak egymással, tehát a bírói mérlegelési jogkörnek is van bőven terepe.

De hadd kérdezem meg, hogy azért, mert a bírósági eljárást minősített eseként hozzák be, attól még a meghíúsítást miért kell betenni az alapesetbe. Szerintem - és erre fogok módosító indítványt előterjeszteni - ez egy kifejezetten szakmai kérdés és nem politikai kérdés. Én azt mondom, hogy meg lehet tartani itt is, és a minősített esetek rendszerét lehet bővíteni eggyel. Nyilván az én meglátásom szerint, ha ez a jogalkotói szándék, amit önök megfogalmaztak, és egyébként helyesnek tartok, jogosnak tartok, hogy a bírósági eljárásokban ez kiemelt súllyal minősüljön, akkor az alapeset az lesz, hogy a hatósági eljárás megzavarása, a minősített eset: hatósági eljárás meghíúsítása vagy bírósági eljárás megzavarása, és hadd mondjam azt, hiperminősített eset meg az lesz, hogy a bírósági eljárás meghíúsítása; három büntetésítétel-keret. Én még abban is partner vagyok, hogy esetleg az alapesetnek levinni - hogy más büncselekménnyel ne legyen aránytalan a dolog -, lejjebb szállítani az alapeset büntetésítétel-keretét. Meg kell nézni ezt szakmailag, azt gondolom, de elvi szinten ezt mindenképpen szerettem volna kiemelni.

Amivel viszont nagyon-nagyon nem tudok egyetérteni, az a költségvetési csalásnak, korábbi nevén adócsalásnak a további enyhítési lehetőségei. Furcsa, hogy én érvelek önöknek a szigorítás mellett

most, de eljutottunk ide is. Ugyanis azt látjuk, hogy korlátlanul enyhíthetővé kívánják tenni a büntetést akkor is, ha a cselekményt üzletszerűen követték el. Tisztelt Képviselőtársaim! Megmondom őszintén, azzal sem értek már maradéktalanul egyet, hogy minden esetben az adócsalásnál korlátlan enyhítést tesz lehetővé, ha valaki befizeti a pénzt, hogy egyszerűen fogalmazzak. Hol marad akkor az állam büntetőjogi igénye?

Nézzék meg azt, én akkor sem értettem egyet már önmagában azzal, hogy mondjuk, nemcsak a bagatell adócsalásokra terjesztik ezt ki, hanem ennél súlyosabb esetekre is. Hogy van ez? Minden más esetben, ha sima csalásról van szó, sikkasztásról van szó, bármilyen nagyon elleni büncselekményről vagy gazdasági büncselekményről, ott nincs meg ez a lehetőség. És miért van meg az adócsalásnál? Egyetlenegy okból, hogy az állami adóbevételt növeljük. Ez az elvi alap? Ez az elvi alap, hogy be tudjuk kasszírozni a pénzt? És akkor inkább büntetlenséget hagyunk annak, aki adót csalt? Hogy?!

Mert mondom még egyszer, nekünk a kettős nyomtávú büntetőpolitikába az belefér, hogy a kicsi súlyú büncselekményeket elkövetők esetén van bocsánat, van korrigálási lehetőség, aki súlyosat követ el, annál viszont nincsen, ott a törvény szigora kell hogy érvényesüljön. Ez a kettős nyomtávú büntetőpolitikának az elvi alapja. Magyarán, egy olyan adócsalásnál, ahol csálnak, mit tudom én, 50 ezer forint adót, ott rendben van, ott legyen meg ez a lehetőség. De ahol nagy összegű adót üzletszerűen lopnak el, ott miért? Nem szeretnék rosszindulatú lenni meg populista szövegeket hangoztatni, hogy vajon most a fideszesek miért akarják ezt bevezetni az adócsalás esetén, de tisztelt képviselőtársaim, tényleg maradva a szakmai érveknél: ezt nem indokolja semmi. Azért az állam büntetőjogi igényének az érvényesítése egy ilyen esetben, egy súlyos büncselekmény esetében igenis kell hogy érvényesüljön. Ott már sem mediációra, sem korlátlan enyhítésre, semmire nem szabad hogy lehetőség legyen. Nagyon csodálkozom azon, hogy ez a javaslat pont önöktől származik.

Amivel egyetértek még: a lehallgatásnak... - megint egyszerűen fogalmazok, itt volt ez az MTV-s eset, amikor az ügyészség másként értelmezte. Szerintem egyébként lehetett volna úgy is értelmezni, hogy az büncselekmény. A jogalkotónak jelen esetben megvan az a lehetősége, én ezt, amikor mi kormányon voltunk, akkor is mondtam, értelem-szerűen ezt az álláspontom most is fenntartom, hogy ha a bírói gyakorlattal nem ért egyet, akkor korrigáljon jogszabály-módosítással. Nem tudom, hogy államtitkár úr egyébként például az Országos... - bocsánat, még a korábbiiban élek, az OIT-ban, de az Országos Bírói Tanács ülésén megpróbálták ezt fölvetni kérdésként, hogy esetleg valamilyen jogegységi döntéssel ezt helyre lehet tenni, nem kellene hozzányúlni a jogszabályhoz. De ha nem, akkor rendben van, nyúljunk hozzá. Ezt én tudom támogatni, ugyanis maga a cselekmény van olyan társadalomra veszélyes, hogy

bűncselekmény legyen. Én jobban örülök az olyanoknak, amikor a bíróság, ha úgy tetszik, maga korrigál, hiszen itt lehetne. De végül is azt tudom mondani, hogy a jogszabály-módosítással sincsen igazán komoly probléma.

Mindazon pozitívumok ellenére, amelyeket felsoroltam, főként az e-ügyintézésre vonatkozó kritikám, illetve az adócsalásra vonatkozó kritikám miatt ezt a javaslatot én támogatni nem tudom, és a frakciónak is ezt fogom javasolni. Mindazonáltal itt, mivel sok szakmai vonulata van, két módosító javaslatot be fogok nyújtani. Az egyik az adócsalás elhagyására, már a módosítás elhagyására, a másik, amit említettem, az új minősített eseti rendszerre fog vonatkozni. Úgyhogy, ha ezeket módosítjuk, akkor tárgyalhatunk a dolgról. Ha nem, akkor ilyenformán nem tudjuk elfogadni a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Fidesz vezérszónoklata és az MSZP vezérszónoklata után most Staudt Gábor képviselő úr következik, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban egy nagyon terjedelmes törvényjavaslat van előttünk, amelyről nagyon sok mindent elmondtak az előttem szólók. Én igyekszem néhány új szempontot is a vitába bevinni. Lesznek olyan területek természetesen, amelyek elhangoztak, de mindenkinek egyes területek közelebb állnak a szívéhez, esetleg már korábban foglalkozott vele, tehát a hangsúly lehet, hogy áttevődik, de ezért is jó a parlamenti vita, bárcsak még többen szólnának hozzá.

Kiemelném, hogy a javaslat próbál orvosolni néhány fennálló hibát, aztán természetesen, ahogy lenni szokott, nem is mindent old meg.

(15.50)

Átvinnék én is néhány olyan kiemelendő vagy kritikával illetendő pontot a javaslatból, ami alapján nyilván mi is a módosító javaslatok tükrében tudjuk eldönteni a végső támogatásunkat.

Az valóban egy jogos felvetés, amit Bárándy Gergely mondott el, hogy furcsa az időzítése ennek a módosításnak. Tehát tulajdonképpen, ha ezt behozzák, miért nem hozták be tavasszal, vagy korábban, vagy miért nem lehetett elvégezni ezeket a módosításokat. Természetesen erre a néhány hónapra most el lehet fogadni, jobb, mint a semmi, vagy lehet azt mondani, hogy egyébként más sürgető módosításoknak is helyet kellett találni, mint például a titkos adatszerzés vagy a tiltott adatszerzés - erre is ki fogok térni -, de a lényeg az, hogy természetesen itt az időkeret sem alkalmas arra, hogy minden pontot átvegyünk. Néhányat ki fogok emelni.

Sorrendben. A csődeljárási törvénnyel kapcsolatosan pozitív a tárgykörözés elrendelhetőségének a biztosítása. Természetesen nem kell hangsúlyoznom, hogy az ilyen eljárásokban a különböző vagyontárgyak kivonása mekkora problémát jelent, és minden olyan javaslat, amely jobbá teszi vagy megpróbálja meggátolni ezeket, mindenképpen támogatható. Úgyhogy ezt örömmel konstatáltam.

Mint ahogy azt is, hogy a végrehajtási törvény módosításánál a fogva tartott adósnak nemcsak a keresetéből lehet a jövőben levonni, hanem egyéb jövedelméből is. Ez egy apró módosítás, de azoknak, akik a végrehajtást indítják a fogva tartott adóssal szemben, ez egy fontos kiegészítés lehet. Ugyanúgy a börtönviszonyokért vagy azok elégtelenségéért kapott kártérítés összegéből való levonás kapcsán is megjelenik egy-két részletszabály kiegészítő jelleggel. Természetesen lehet azt mondani, hogy jobb lett volna, ha ez már meg tud jelenni akkor, amikor a büntetés-végrehajtási törvényt módosítottuk, bár mi szkeptikusok voltunk ezzel a módosítással. Értem én, hogy ezáltal arra számítanak, hogy Strasbourgot majd ki lehet elégíteni ezzel a szabályozással, és akkor a börtönviszonyok miatt nem indulnak Magyarország ellen tömegével a perek. Nem tudom, ez hol tart, hogy ez az eszköz alkalmas lesz-e. Ha alkalmas, akkor, államtitkár úr... *(Dr. Völner Pál: Részben.)* Részben alkalmas. Akkor ez már így kevésbé meggyőző. Akkor majd meglátjuk, a gyakorlatban ez mit fog jelenteni. Abban a tekintetben nincs friss információ, hogy mire jutottunk vele, de akkor ezek szerint nem minden tökéletes. Lehet, hogy még egyéb törvénymódosításokat is be kell hozni. Mindenesetre az igyekezetet értettük, de azért ez az alanyi jogon járó összeg, ami gyakorlatilag szinte a fogvatartottak java részének járhat a jövőben - bár tudom, hogy börtönépítési projektek is folyamatban vannak, nem is kevés, tehát a korrektség kedvéért megemlítem itt -, de azért a jelen pillanatban ez még nagyon sok fogvatartottnak kijárhat. És bár le lehet vonni az adott bűncselekmény tekintetében megítélt kártérítést, sérelemdíjat, én ezt szívem szerint annak idején, ha már adunk egy ilyen összeget, az elkövető által elkövetett egyéb bűncselekmények tekintetében is megteremtettem volna. Hogy ne jogi nyelven írjam körbe: ha valaki elkövet egy bűncselekményt, és az adott bűncselekményért börtönbe kerül, és ott a börtönviszonyok miatt kártérítést kap, akkor az rendben van, hogy az adott bűncselekmény sértettjének megítélt kártérítést le lehet tőle vonni, de ha előtte elkövetett egy másik bűncselekményt is, akkor úgy gondolom - és ugyanúgy jár annak a sértettnek is az a kártérítés, sérelemdíj -, hogy ebből a pénzből, amit az államtól kap a börtönviszonyok elégtelensége miatt, én és a Jobbik ebből lehetővé tenné a levonást. De nyilván a vita most nem csak erről szól, de mivel a javaslat ezt kiegészítette, a részletszabályok kapcsán ezt fontosnak tartottam elmondani.

Amit a gyógyszerhamisítással kapcsolatban halottunk, az egy üdvözlendő előrelépés abban a tekin-

tetben, hogy ha már az előkészület is büntetendő, akkor talán a valóban elburjánzó és valóban egyre nagyobb méreteket öltő, és itt az internet mindennapos használata is a különböző hamis, hamisított szerek forgalmazásának a megkönnyítését természetesen magával hozta, tehát ilyen szempontból sem árt, ha itt a büntetőjog is szigorít.

Ugyanúgy a hatósági eljárás megzavarásának a súlyosabb büntetése is egy üdvözlendő dolog. A hírekbe is elég gyakran be szokott kerülni, hogy sokszor a bírósági tárgyalók sem szentek, és sokszor a fogvatartottak, illetve a vádlottak és kis vagy népe-sebb családjaik is elég gyakran vagy az indokoltnál gyakrabban szokták - és itt már az egy is az indokoltnál gyakoribb lenne - megzavarni a bíróság rendjét vagy akár a bírókat megfenyegetni. Azt kell mondom, hogy erre valóban egy súlyosabb büntetőjogi szankcióval indokolt reagálni. Nem elfogadható, hogy ez megtörténhet, akár egy esetben is, és ahogy mondtam, sajnos nem csak egy esetről beszélhetünk.

Amire még ki szeretnék térni és mindenképpen egy fontos pont, a Btk. 422. §-ának a módosítása, amely a tiltott adatszerzésre vonatkozik. Itt egy hosszú polémia részleges lezárását láthatjuk. Annyiban pontosítanám az előttem szólókat, hogy mindenkinek úgy él az emlékezetében, hogy az MTV-ügy kapcsán folyt ez az eljárás. Nos, az MTV-ügyben került a reflektorfénybe a jogszabály problémája. *(Dr. Bárándy Gergely jelzésére.)* És valóban, Bárándy képviselőtársam helyesen mondja, ami miatt az ügyészség kimondta, hogy a jelenlegi jogszabályok értelmezése nem az, amit a törvényalkotó elvár, és amivel kapcsolatban a Kúria is kimondta - és innentől kezdődött a teljesen direkt jogalkotási kötelezettség, hiszen az, hogy az ügyészség valamit gondol, az persze sok szempontból fontos, más szempontból meg tőlük a jogszabályok elég kreatív értelmezését, sokszor politikai színezetű értelmezését is láhattuk, tehát az engem kevésbé szokott meghatni -, viszont ha a Kúria is kimondta azt, hogy bizony az ügyészség értelmezése ebben az esetben jogos volt, tehát csak a magánlakások esetében lehetett elkövetni a tiltott adatszerzést, abban az esetben, való igaz, hogy jogalkotási kötelezettség hárul a parlamentre. De az az ügy, amiben ezt kimondták, az egy teljesen más természetű ügy volt, egy női mosdó bekamerázása. Tehát ez teljesen más célzatú. Az ügyből úgy derült ki, hogy egy perverz célzatú, kukkolási célzatú bekamerázás volt. Az elkövetőt megtalálták, hogy ez ki volt, csak végül is nem tudták megbüntetni, mert ez az új Btk. alapján nem számított bűncselekménynek. És utána, amikor az MTV-nél, a Magyar Televíziónál történtek ezek a lehallgatások a vezetők részéről, akkor került be a köztudatba, hogy nagy gond van ezzel a törvényhellyel.

Egyébként előbb is bekerülhetett volna az Országgyűlés elé. Én vártam is, hogy ez megtörténik, aztán benyújtottam egy módosító javaslatot, ami így részben okafogyottá vált. Ezt hétfőn szavazta le az Igazságügyi bizottság. Ki fogok rá térni, hogy miért

tartom jobbnak azt, és módosító javaslatot is be fogok ehhez nyújtani, hogy miért nem tökéletes még ez a tényállás, de merem remélni, vagy úgy gondolom, talán az, hogy az Országgyűlés elé kerülhet ez a javaslat, talán az az igyekezet, hogy én ezt nyáron benyújtottam, és egyébként sajtótájékoztatót is tartottam az ügyben, talán megtermékenyítőleg hatott az Igazságügyi Minisztériumra is. Nyilván ez már nehezen nyomozható ki, de mindenképpen jó, hogy foglalkozunk a javaslattal.

Hogy mégis mi ezzel a probléma? A probléma az, egyébként még egy rövid zárójelben annyit tennék hozzá, hogy ezt jogegységi határozattal, mert elhangzott itt is, azért nehezebben kezelhető ügynek tartanám, mert a törvényhely szövegezése tényleg nem igazán felel meg annak, amit itt az Országgyűlés el szeretett volna érni. Tehát ebben az esetben, én azt mondom, helyes, hogy az Országgyűlés tárgyal erről, és helyes, hogy a Btk.-t módosítja.

Ami viszont a probléma, hogy a módosítás iránya arra visz minket, hogy ha a nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló helyen kívül valaki valamilyen helyet lehallgat, megfigyel, megfigyelőszékhelyként helyez fel, akkor ez büntetendő lesz.

(16.00)

Ez az irodákra értendő, egy munkahelyre értendő, de felteszem a kérdést: egy plázának a női vécéjére értendő-e? Hát nem.

Tehát ez a gond, hogy pont, amiből kiindultunk, igaz, ott egy munkahelynek a mosdóbekamerázása volt, de attól már nincs olyan messze, hogy ha egy bevásárlócentrumnak, vagy akár, mondjuk, egy pályaudvarnak, egy buszpályaudvarnak, egy vonatpályaudvarnak vagy egy repülőtéren bármely, a közösségi közlekedési vagy akár a közösségi közlekedés számára nyitva álló területén elhelyezik ezeket a kamerákat, akár adatszerzési, akár perverz célzattal, a jelen szabály szerint nem lehet megbüntetni, hiszen a nyilvános helyek vagy a közönség részére nyitva álló helyek ki vannak véve a büntetendő körből. Ezen viszont mindenképpen módosítani kellene, hiszen szerintem ez a közérkölcse és a közvélekedéssel is szembemegy, hogyha, bár az irodáknak a tiltott megfigyelését tiltjuk, de mondjuk - ahogy mondtam -, egy bevásárlóközpontnak a női vécéje továbbra is célpont lehet, akár a kukkolók előtt.

Azért merem ezt itt elmondani, egyrészt mert bízom benne, hogy nem ez lesz a végső verzió, ami elfogadásra kerül, és módosítják, másrészt meg bízom benne, hogy a perverzek nem nézik most ezt a parlamenti közvetítést. Mármint a perverz kukkolókra gondolok, nem abban a tekintetben, hogy aki önmagában... *(Dr. Bárándy Gergely: Aki nézi, az az! - Derűltség.)* Igen, Bárándy képviselőtársam szerint, aki egy ilyen jogi vitát néz, az lehet, hogy már minősíthető annak, de én most itt nem a kukkolóknak szeretnék tanácsokat adni, hanem felhívni a figyel-

met arra, hogy ezt a törvényhelyet így meg kell változtatni. Én be fogok rá nyújtani módosító javaslatot.

És még egy dolog felmerül, hogy akkor ez alapján valaki a közterületet is megfigyelheti-e, mert ez alapján igen. Tehát kirakok egy kamerát a házam elé, vagy nemcsak a házam elé, hanem bárhová az utcán, és ott megfigyelem az arra járó embereket, ez alapján akár komoly adatok is juthatnak az adott megfigyelő birtokába, ki merre közlekedik, milyen gépjárművel, milyen rendszámmal, nem kell sorolnom. Természetesen lehet ennek olyan közbiztonsági vetülete is, hogy ha mondjuk, egy lakóközösség ezek alapján könnyen tud kamerát felszerelni akár a közterületre, akkor lehet azt mondani, hogy ez a közbiztonságot elősegíti. Ez lehet, hogy így is van, de akkor ezt is jobban kellene szabályozni, mert higgyék el, hogy ha a büntető törvénykönyv ebben a tekintetben is hézagosa marad, azt általában azok az emberek fogják kihasználni, akik valami rosszban sántikálnak, és mást ne mondjak, így a közterületeknek akár a korlátlan megfigyelése által betöréses bűncselekményeknek az előkészületét el lehet követni, ki lehet figyelni környékeket, és ki lehet figyelni állampolgárokat.

Én azt gondolom, hogy ennél a magyar jogrendszer korábban szigorúbb volt, okkal volt szigorúbb, és bár örülök neki, hogy itt van előttünk ez a javaslat, de ez a megfogalmazás még módosításra vár. Én annak is örülök, hogyha az Igazságügyi Minisztérium vagy más képviselőtársaim ezt megteszik, de mi is egy módosító javaslattal megpróbáljuk korrigálni ezt a törvényhelyet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben.

Kétperces felszólalásra jelentkezett azonban Répássy Róbert képviselő úr, Fidesz. Most van módja elmondani. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Kétszer egy percben, azaz két percben szeretnék reagálni két ügyre. Az egyik ügy az az ügyész közreműködése a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételében.

Szeretném korrigálni a saját álláspontomat, azok után, hogy meghallgattam itt a hozzászólásokat. Gondolom, ez ritkán fordul elő, de valóban alkotmányosan aggályosnak neveztem ezt a megoldást. Úgy szeretném korrigálni, hogy alkotmányossági kérdéseket vet fel. Azt hiszem, ez pontosabb, mert nyilván igaza van Bárándy Gergelynek abban, hogy a részletes szabályozásban, a részletszabályokban bújik meg az ördög. Például hogyha nem haladja meg az őrizetbe vétel időtartamát, amit egyébként az ügyész saját hatáskörében bármikor eldönthet, elrendelhet, akkor valóban szerintem az alkotmányossági aggály kifejezést túlzás lenne alkalmazni.

A másik kérdés ez a bizonyos tiltott adatszerzés kérdése. Itt arra szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, elsősorban Staudt Gábor figyelmét, hogy azért nagy különbség van a térfelügyelő kamera vagy a drón alkalmazása és a titkosszolgálati vagy leplezett eszközök alkalmazása között. A nagy különbség az, hogy míg az első esetben a térfelügyelő kamera vagy a drón a megfigyeltek számára jól látható, és ez nyilvánvaló, hogy közterületen vagy bármilyen területen ilyen megfigyelés történik, a titkosszolgálati eszköz vagy leplezett eszköz vagy leegyszerűsítve: kandi kamera kifejezetten abból a célból készül és abból a célból alkalmazzák, hogy a megfigyelt személy ne tudja azt, hogy őt megfigyelik.

Tehát nagy különbség, hogy a tiltott adatszerzésben azok a módszerek, amelyek bírói engedélyhez kötött eszközök, azok a módszerek tiltottak, hogyha nincs erre engedély. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Staudt képviselő úr, két percben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Most egy pillanatra elbizonytalanodtam, Répássy képviselőtársam, mert pont ezt mondtam én is, de az a gond, hogy ez a Btk.-hely nem fogja megtiltani azt, hogy - felolvasom -: „a nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló helyen kívül”. Tehát a nyilvános helyet és a közönség részére nyitva álló helyet kivonja a tényállás alól. Tehát ott bármit lehet, ott kandi kamerát is fel lehet szerelni. Azon kívül. De ezt majd lehet, hogy a folyosón leegyeztetjük, és ezt most teljesen jó szándékkal mondom.

Tehát a törvény szövegezése számomra teljesen egyértelmű, hogy kiveszi a közönség számára nyitva álló helyeket a tényállásnak a hatálya alól. Tehát ez azt jelenti, hogy az továbbra sem büntetendő. Természetesen itt - hogy mondjam - lehet köztünk értelmezési vita, de azt hiszem, hogy a jogszabálynak a megfogalmazása teljesen egyértelmű. Azzal, amit ön mond, abszolút egyetértek, maximálisan egyetértek, pont ezért nem jó a tényállás, úgyhogy ezért kell módosítani. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úr, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én azt javasolnám ennél a témánál, mert valóban kinyitottunk egy olyan témát, aminek a szabályozása meglehetősen bonyolult, hiszen azért más jogszabályok is vonatkoznak itt ezekre, azt gondolom. Tehát például ezeknek a kameráknak a beszerzésére is vonatkozik jogszabályi tilalom, aztán hogyha az utcán felszerelt kamerákról van szó, akkor azt egy külön jogszabály szabályozza tudomásom szerint, hogy azt hogyan lehet felszerelni, hogyan kell tájékoztatni, s a többi. Ennek ellenére persze, ha az ember felmegy az internetre, ott tele van, mondjuk, a nagyobb turistalátványosságokat megfigyelő internetes webkamerákkal a világ. Tehát ezt meg kell nézni,

azt gondolom, ennél a témakörnél, hogy valóban mit lehet szabályozni, és mi az, amit egyébként kell szabályozni, mert lehet - még egyszer mondom -, hogy máshol, más jogszabályban már alkottak szabályt.

Csak egy példát mondom, hogy mondjuk, a titkos megfigyelésre alkalmas eszközöknek a beszerzése bűncselekmény. Tehát én csak azért mondom ezt, mert például ez a része egyfajta megoldást biztosít. Most lehet persze a kettőt halmazatba tenni, de lehet, hogy egy közterület esetében ez elégséges. Tehát azt gondolom, hogy itt most pont ott tartunk, de a parlamenti vita jól rámutatott arra, hogy a minisztériumnak érdemes még egyszer ezt a tényállást megnézni, és adott esetben még egy kört futni benne, hogy szükséges-e változtatni a szövegen vagy nem, mert nyilván a cél, amit elérni kívánunk, abban mindannyian egyetértünk. Az már egy eredmény, hogy legalább ezek a fajta titkos megfigyelések bűncselekménnyé válnak, mert az ügyészség jelenlegi értelmezése szerint nem azok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalásra többen nem jelentkeztek. A további képviselői felszólalások lehetőségét nyitom meg... *(Nincs jelentkező.)* - és zárom be.

(16.10)

Így aztán, minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Államtitkár úr mint előterjesztő, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak néhány kérdést, ami felmerült, részben hátha sikerül megválaszolnom.

A régi Be. módosítása, ahogy Répássy képviselő úr is említette, azért szükséges, mert van ez a féléves időszak az új hatálybalépéséig, és az e-ügyintézési szabályok január 1-jétől lépnek érvénybe, tehát akkor az egész ügyintézés során kellene belenyúlni a folyamatokba. Itt a Be.-nél tulajdonképpen kicsit később fogadta el a parlament, és a kellő felkészülési idő miatt július 1-je a hatálybalépés időpontja, amivel az egész indításánál lehet, hogy még nem így számoltunk, de remélhetőleg ez a felkészítést is elősegíti, hogy nem egyszerre jelentkeznek a jogalkalmazás során az új szabályok bevezetése.

A reintegrációs őrizettel kapcsolatban a büntetés-végrehajtási bíró az, aki aztán az ideiglenes intézkedést véglegesbe fordítja, tehát ilyen értelemben a bírói garancia megmarad az ügyintézés során.

Staudt Gábor képviselő úr kérdését, hogy miért most, részben megválaszoltam ezzel a Be.-hatálybalépéssel kapcsolatos információval.

Bárándy képviselő úrnak volt itt a költségvetési visszaéléseknél, hogy ez az üzletszerűség miatt került ki a körből. Jogalkalmazói oldalról a NAV jelezte azt, hogy gyakorlatilag ennél a tényállásnál az üzletszerűség majdnem mindig jelen van. Tehát gyakorlati-

lag minősíteni még azon felül... - tehát emiatt jött ez a módosítás, de például visszaesőkre nem vonatkozatható. Az a része pedig, hogy a közterhek befizetésére kerüljenek, közérdek, hiszen ezekből közfeladatokat finanszíroz az állam. Ez nemcsak egy beszédészemlélet, hanem a kiadási oldalak fedezete is legyen, tehát ez is szerepet játszik ebben.

Hogy miért most került ide az asztalunkra, Staudt képviselő úr kérdése volt gyakorlatilag ez a megfigyelési történet. A Kúria döntését kellett megvárniuk a szabályozás elkészültéig, és ezért van ez az időbeli csúszás.

Ami a nyilvános helyeket illeti, ott egyéb tényállások is védik egyébként a nagyközönséget, tehát a személyes adatokkal való visszaélés és egyéb perlési lehetőségek vagy éppen fellépési lehetőségek is biztosítottak, de bizottsági szinten nyilván a módosító kapcsán ez majd még elő fog kerülni, és akkor tudunk róla beszélni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. számú törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17570. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. Elsőként megadom a szót Völner Pál igazságügyi államtitkár úrnak, az előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló T/17570. számú törvényjavaslat célja a versenyhatóság eljárásainak teljes körű szabályozása a 2018. január 1-jével hatályba lépő új eljárási kódexekkel megváltozott jogi környezetben, biztosítva a versenyjogi hatósági jogalkalmazás eredményes és hatékony, a versenyjogi szabályok tényleges érvényesülését biztosító folyamatos ellátását.

Az Országgyűlés tavaly év végén elfogadta az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényt, amely a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény helyébe lépve a hatósági eljárásokra vonatkozó általános eljárásjogi kódex szerepét tölti be 2018. január 1-jétől. Az új hatósági eljárási kódex - a szintén 2018. január 1-jével hatályba lépő, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvénnyel, valamint az új polgári

perrendtartással együtt - rendszerszerűen megújítva, paradigmatisms változtatásokkal igyekszik biztosítani a közigazgatás törvényes működését és az ügyfelek tisztességes eljárásához való jogának érvényesülését.

A paradigmaváltások egyike, hogy a Ket. szabályozási logikájával szemben, amely egyes speciális eljárások tekintetében teljes körű eltérést engedve egyfajta szubszidiáriusan alkalmazandó kódexként tételezte magát, az Ákr. ilyen eltérést nem enged. Azon hatósági eljárásokat, amelyekben jellegüknél fogva olyan sajátos szabályrendszer érvényesül, amely nem rendezhető egy általános eljárási törvény minden más eljárásra is irányadó rendjébe, a jogalkotó ezért kivette az Ákr. hatálya alól.

Az Országgyűlés korábbi döntése alapján a versenyfelügyeleti eljárás is ilyen kivett eljárás, ugyanakkor az új szabályozási környezethez igazodó szabályozása szükségessé teszi a hatályos eljárási szabályok módosítását. Ugyanis abból következően, hogy 2018. január 1-jétől a versenyfelügyeleti eljárásokra - azaz a kartellgyanú, erőfölénnyel vagy jelentős piaci erővel való visszaélés, a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat miatt, vagy a vállalkozások összefonódásának vizsgálatára indított eljárásokra - még háttérszabályként sem vonatkoznak majd az Ákr. rendelkezései, a Ket. szabályozási rendszeréhez igazodóan kialakított eddigi eljárási szabályozást több részletében át kell alakítani.

Az új közigazgatási perrendtartás a közigazgatási perekre vonatkozóan jelentős módosításokat bevezető szabályozása kihat valamennyi hatósági eljárásra, ami szintén szükségessé teszi a Tpv. vonatkozó szabályainak kiigazítását. Az új polgári perrendtartáshoz igazítás pedig azért vált szükségessé, mert a Tpv. II. fejezetében foglalt anyagi jogi szabályok érvényesítése bírósági útra tartozik, amelyre vonatkozóan - a versenyjogi jogsértéssel okozott károk megtérítése iránti perekhez hasonlóan - a Tpv. hatályos szabályai a hatályos polgári perrendtartáshoz képest eltérő, speciális szabályokat állapítanak meg.

Külön kitérnék arra a kérdésre, hogy a versenyfelügyeleti eljárás kivettsége ellenére a törvényjavaslattal módosított versenytörvény nem szakítja meg teljesen a közigazgatási hatósági eljárások általános szabályozásához kapcsolódó szálakat. A törvényjavaslat azt a bevett - az Ákr. miniszteri indoklásában is ismertetett - kodifikációs gyakorlatot alkalmazza, hogy azon eljárások szabályozásakor is, amelyek nem tartoznak az Ákr. hatálya alá, alkalmazni rendeli az általános eljárásjogi kódex egyes rendelkezéseit. Ez a jogalkotási megoldás növeli az érintett eljárások átláthatóságát, hozzájárul az egységes és garanciáktól övezett eljárásrend kialakításához, ráadásul nem elhanyagolható módon az ilyen gyakorlat a normagazdaságosság szempontjából is hasznos, hiszen az egyes ágazati törvényekben nem kell teljesen új eljárási rendet felállítani.

Jelen esetben ez már csak azért is szükségszerű, mivel az Ákr. alóli kivettség nem jelenti a versenyfelügyeleti eljárás légtüres térbe kerülését, a szabályo-

zásnak továbbra is illeszkednie kell a jogrendszer egészéhez, és - különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a versenyfelügyeleti eljárás tekintetében is egyaránt alkalmazandó Kp. szabályai az Ákr. jogintézményeire és fogalmi rendszerére épülnek - kifejezetten a jogbiztonság ellen hatna, ha a hatósági eljárások valamennyi aspektusát tekintve sajátos, sui generis megoldásokat alkalmazná egy-egy ilyen kivett eljárásrend.

Ennek megfelelően azon általános eljárási jogi jogintézmények tekintetében, amelyeknek a versenyjogi jogalkalmazás során is érvényesülnie kell - ilyen például a képviselő és a meghatalmazás, az eljárási cselekmények rögzítésének vagy a döntések formájának és véglegessé válása feltételeinek, továbbá végrehajtásának szabályozása -, illetve ahol jelen állás szerint nem szükséges eltérni az Ákr. rendelkezéseitől, a javaslat az Ákr. rendelkezéseit rendeli alkalmazni.

Ez a jogalkotási megoldás azonban nem érinti a versenyfelügyeleti eljárás sui generis jellegét, csak a jogrendszerbe való illeszkedése kerül biztosításra. Az önálló szabályozási rezsim ugyanakkor alkalmas lesz arra, hogy az e téren a jövőben esetleg bekövetkező, az európai uniós jogból vagy nemzetközi kötelezettségből eredő bármilyen speciális versenyjogi eljárási szabályozási szükséglet esetén olyan módon lehessen az eljárási szabályokat alakítani, hogy ahhoz az Ákr. általános szabályrendszerét ne kelljen módosítani.

Fontos ezzel kapcsolatban utalni a jelenleg az Európai Unióban jogalkotási eljárás tárgyát képező, a tagállami versenyhatóságok helyzetének a hatékonyabb jogalkalmazás és a belső piac megfelelő működésének biztosítása céljából történő megerősítéséről szóló irányelvjavaslatra, amely nyomán várhatóan már a nem túl távoli jövőben sor kerülhet az eljárási szabályok további alakítására, módosítására.

(16.20)

A jelen törvényjavaslat célja tehát az, hogy az eddigi szabályozási keretben tételezett, a versenyjogi rendelkezések tényleges, hatékony és eredményes érvényesítését szolgáló versenyfelügyeleti eljárásokra vonatkozó eljárási szabályok rendszere, az Ákr., a közigazgatási perrendtartás és az új polgári perrendtartás jelentette új eljárási szabályozási keretben is a jelenlegivel egyezően, tényleges és hatékony jogérvényesítést lehetővé tevő módon megőrzésre kerüljön, elkerülve, hogy e téren bármiféle törés következzen be a versenyhatósági eljárásokban, de biztosítva egyúttal, hogy az eljárásjogi reformtól remélt kedvező fejlemények e területen is a lehető legnagyobb mértékben érvényesülhessenek.

A jogalkotási célok között nem szerepelt koncepcionális változtatások bevezetése a versenyjogi eljárásjogi szabályozásában; az anyagi jogi rendelkezések érdemi módosításától pedig kifejezetten tartózkodni kívántunk. A cél kizárólag a meglévő szabályrendszernek az új eljárásjogi környezetbe törté-

nó beillesztése volt. A módosítások terjedelme, az említett korlátozott célkitűzés ellenére is, a törvény belső összefüggéseire tekintettel átfogó volta azonban a versenytörvény önálló, nem az új eljárásjogi szabályozásokhoz kapcsolódó úgynevezett salátatörvények keretében történő módosítását indokolta.

Mindazonáltal a terjedelmes módosítás, tisztelt Országgyűlés, alkalmat adott a versenyhatóság eljárási szabályainak olyan kisebb, koncepcionális változtatást nem jelentő korrekcióira is, amelyek az elmúlt évek jogalkalmazási tapasztalataiból kiindulva hozzájárulhatnak az ügyféli jogok, illetve a hatékony eljárásvezetés szempontjainak érvényre juttatásához. Sor került továbbá a törvény belső koherenciáját erősítő, illetve struktúrájának jobb átláthatóságát biztosító kiigazításokra is. Kérem, engedjék meg, hogy ezek közül néhányat kiemelve most bemutatassak önöknek.

Az európai uniós szabályrendszerhez közelítés érdekében, a vállalkozások számára kiszámíthatóbb szabályozási környezet megteremtése céljából a törvényjavaslat különválasztja az úgynevezett de minimis piaci részesedési küszöbszámot a horizontális, versenytársak közötti és a vertikális, nem versenytársak közötti megállapodásokra vonatkozóan, és az utóbbiak tekintetében 15 százalékban, azaz a jelenleginél kedvezőbb szinten, egyben az uniós szabályokhoz igazodó módon szabályozza azt.

Önálló eljárástípusként vezeti be a javaslat - arra az esetre, amikor valószínűsíthető, hogy a hatóság összefonódást tudomásul vevő vagy kötelezettségvállalást elfogadó határozata az ügyfél félrevezető magatartásának volt a következménye - az e visszaélést feltáró versenyfelügyeleti eljárást, amely eljárás végén kerülhet sor a jelenleg is a törvényben foglalt határozat-visszavonás jogkövetkezményének alkalmazására. Az önálló eljárás keretében történő vizsgálat és visszavonás az ügyfeleknek nagyobb garanciát, a hatóságnak pedig erősebb jogosítványokat ad, így például érdemi bírság kiszabására is lehetőséget teremt.

Megszünteti a törvényjavaslat az adat vagy irat szolgáltatására, illetve a nyilatkozattételre előírt határidő meghosszabbítása iránti kérelem egyszeri benyújthatóságára vonatkozó korlátot, és a többeszerre benyújtott kérelem érdemi elbírálását a vizsgálóra, illetve az eljáró versenytanácsra bízva, lehetővé téve a körülmények mérlegelését.

Az ügyfelek számára kedvezőbb módon az eljárás szabálytalanságával kapcsolatos vizsgálati kifogás megtételére a jövőben az eddigi öt helyett nyolc nap áll majd rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslatot a Gazdasági Versenyhivatallal szoros együttműködésben készítettük elő, és az a társadalmi egyeztetés keretében széles szakmai körben véleményezésre került a jogalkalmazás érintettjei részéről is. A társadalmi egyeztetés során beérkezett észrevételek is hozzájárultak egy hatékonyabb, a gyakorlatban jobban alkalmazható versenytörvény kialakításához.

Tisztelt Ház! Az előzőekben ismertetett törvényjavaslat elfogadása szükséges ahhoz, hogy a versenyjogi szabályozás eljárásjogi része 2018. január 1-jét követően is alkalmazható legyen. A törvényjavaslat elfogadása továbbá hozzájárul a versenyjogi eljárások hatékonyabb működéséhez. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot, annak megvitatását követően, a szavazás során egyetértésükkel támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások sorrendjében elsőként a Fidesz képviselője beszélhet, Manninger Jenő képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A versenyjog a gazdasági verseny védelmét és egyúttal a fogyasztók megkárosításának megakadályozását szolgálja. Az egyik leginkább európai jogterületünknek tekinthető, hiszen az Európai Unió működéséről szóló szerződés versenyszabályai közvetlenül hatályosak és alkalmazhatóak az összes tagállamban, így Magyarországon is.

Tisztelt Ház! Az Országgyűlés tavaly év végén fogadta el az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényt. Az új hatósági eljárási kódex paradigmatisztikus változtatásokkal fogja biztosítani a közigazgatás törvényes működését, az ügyfelek tisztességes eljáráshoz való jogának érvényesülését. A paradigmaváltások egyike, hogy az egyes speciális eljárások tekintetében a jövőben nem lesz majd lehetséges az eltérés. Azok a hatósági eljárások, amelyekben jellegüknek fogva olyan sajátos szabályrendszer érvényesül, amely nem rendezhető egy általános eljárási törvény alá, kikerültek a közigazgatási rendtartás alól. Az Országgyűlés korábbi döntése alapján a versenyfelügyeleti eljárás is ilyen kivett eljárás, ugyanakkor az új szabályozási környezethez igazodó szabályozása szükségessé teszi a hatályos eljárási normák módosítását.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a Gazdasági Versenyhivatallal szoros együttműködésben készült, és a társadalmi egyeztetés keretében széles szakmai kör véleményezhette a jogalkalmazás területén érintettek részéről is. A javaslat célja tehát a versenytörvény szabályrendszerét átfogóan érintő kiigazítások egységes kezelése. A törvényjavaslat tartalmazza az elmúlt évek jogalkalmazási tapasztalataiból következő módosításokat, amelyek nem jelentenek koncepcionális változást, ugyanakkor hozzájárulnak az ügyféljogok, illetve a hatékony eljárásvezetés szempontjainak érvényre juttatásához.

Főszabályként nem kerül sor új versenyjogi intézmények bevezetésére. A legfontosabb változás, hogy valamennyi versenyfelügyeleti eljárás hivatalból indult eljárássá válik.

A törvényjavaslatból kiemelném államtitkár úrhoz hasonlóan, hogy az eddigi ügynevezett de minimis piaci részesedési küszöb tekintetében elválik egymástól a horizontális, azaz a versenytársak közötti és a vertikális, vagyis a nem versenytársak közötti megállapodásokra vonatkozó küszöbszám, és az utóbbit a javaslat 15 százalékban határozza meg. Ezzel a hazai szabályozás közelít az uniós gyakorlathoz, és a vállalkozások számára kiszámíthatóbb szabályozási környezet jön létre. A módosítás alapján a piaci versenyre eleve csekélyebb hatást gyakorló vertikális megállapodások esetén magasabb piaci részesedés mellett is lehetségessé válik a de minimis kivétel alkalmazása. Ezzel érdemben csökkennek az alacsony piaci részesedéssel bíró vállalkozások versenyjogi megfélemléssel kapcsolatos terhei.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat biztosítja a versenyjogi eljárás összhangját az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel, és erősíti a gazdasági verseny védelmét, ezért kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítványt. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Józsa István képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a látszólag jogharmonizációs és a piac működését szabályozó törvény egy normális jogállamban igazán helyénvaló lenne. Tehát ha nem a Fidesz hatalmi rendszerében kerülne sor a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény módosítására, még azt is lehetne mondani, hogy helyénvaló, és hajrá, nosza. Ugyanakkor egy olyan környezetben, amit tapasztalunk, a versenyhivatali szabályokat vagy eljárásokat csak hivatalból indíthatóvá tenni, ez egy kicsit aggályosnak tűnik a számunkra.

Nem szeretném elmondani, amit már ketten elmondtak, hogy mi mindennel foglalkozik ez az előterjesztés, néhány észrevételt szeretnék inkább a részletekhez tenni.

A közigazgatási eljárási törvény, azaz a Ket. helyébe lépő általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény - amit államtitkár úr is Ákr.-nek nevezett bevezetője második részében - és az Ákr.-hez kapcsolódó, az ágazati joganyagot átíró törvénymódosítások 2018. január 1-jével hatályba fognak lépni.

(16.30)

Ugyanakkor a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény kikerült az Ákr. hatálya alól, egyébként az utolsó pillanatban került ki egy módosító javaslattal, így meg kell alkotni azokat az eljárási szabályokat, amelyek a Gazdasági Versenyhivatal előtti eljáráshoz jelenleg hiányoznak a jogrendszerből. Egyébként ez is gyanús, hogy miért kellett az utolsó pillanatban kivenni

az Ákr.-ből a versenyjogi szabályozást, de ezt majd az élet eseményei alapján talán egy konkrét elemzés meg tudja mutatni, hogy miért volt ez valakinek fontos. Lehet, hogy pont azért, amiért Magyarország nem kíván csatlakozni az európai ügyészséghez sem.

Jelen tervezetet a kormányzati honlapon 2017. augusztus 23-28. között bocsátották egyeztetésre, mégpedig akkor még kettő változatban. Az a) változat az előzetes hatásvizsgálati lap szerint nem igényel számottevő költségvetési forrást, azonban a b) változatban szereplő, az illetményrendszer módosításával is járó szabályozás a Gazdasági Versenyhivatal költségvetésében a személyi juttatások 262 millió forinttal való megemelését jelentené, vagy inkább csak jelentette volna, ez az összeg 28 százalékos béremelkedés fedezetét képezné. A kormány az a) változat benyújtásáról, azaz az illetményrendszer megváltoztatása nélküli változatról döntött, ez fekszik most az Országgyűlés asztalán. Lehet, hogy az ősi bibliai mondást, hogy a „nyomatató ökörnek ne kösd be a száját” elvet, úgy gondolják, Magyarországon is lehet alkalmazni, mi úgy gondoljuk, hogy jobb lenne jól megfizetni a GVH munkatársait, mert nem biztos, hogy a bibliai hasonlat működhet ezen a területen a XXI. században.

A törvényjavaslat adatkezelési rendelkezéseket is tartalmaz. Nagyon jó lenne tudni, hogy mit szolt a törvényjavaslat 26. §-ában foglaltakhoz a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke, legalábbis aggályosnak látszik, ugyanis a (4) bekezdésnek az a szabálya, hogy például az egyetlen panasszal kapcsolatban megszerzett személyes adat a Gazdasági Versenyhivatal bármely más eljárása során korlátozás nélkül felhasználható jelen törvény szerint. Ez azért információkezelési szempontból egy kicsit aggályosnak tűnik. Ezt a problémát az adatok zárt kezelésére vonatkozó rendelkezések sem oldják igazából meg. A nemzeti adathivatal - az előbb elmondtam a hosszú nevét ennek a hatóságnak - honlapján egyébként nem található állásfoglalás jelen törvényjavaslattal kapcsolatban, tehát nem tudtuk meg, hogy mi az adatvédelmi hivatal véleménye erről az általunk problémásnak talált adatkezelési eljárásról, tehát egy kiterjesztett, szabadon használható adatfelhasználásról.

A jelen javaslat pozitív eleme, hogy a rendkívül alacsony, egyébként szokásos vagy az alacsony színvonalú kodifikációs szinthez szokott képviselői olvasók jelen esetben egy jól szerkesztett, formailag és megfogalmazásában is végre nem igénytelen szabályösszességet tarthatnak a kezükben, tehát ez kodifikációs szempontból egy igényes előterjesztés. Az már egy másik kérdés, hogy az új eljárásrendszer logikája, a terminológia az általános közigazgatási rendtartáshoz, a jogorvoslati szabályok a közigazgatási perrendtartáshoz igazodnak, így aztán, mivel azt a törvényt és a hozzá kapcsolódó valamennyi módosítást a frakciónk elutasította, ezekre nem szeretnék túl sok szót vesztegetni, inkább a törvényjavaslatban lévő egyéb rendelkezések közül emelnék ki néhányat.

Az 1. § a kis jelentőségű megállapodásokra, az úgynevezett de minimis megállapodásokra vonatkozó értelmező rendelkezést pontosítja. A közösségi versenyjogi szabályok alapján a - magyarul - csekély jelentőségű megállapodások általában nem alkalmasak arra, hogy befolyásolják a versenyt, hogy jelentős piaci hatást gyakoroljanak a belső piacon, vagyis nem sértik a közösségi versenyjogi szabályokat a mértékük alapján. Az Európai Bizottságnak a kis jelentőségű megállapodásokról szóló közleménye: e kritérium alkalmazásának az a feltétele, hogy a megállapodást kötő vállalatok együttes piaci részesedése, amennyiben a vállalatok valóságos vagy elvi, azaz potenciális versenytársak, akkor ne haladja meg a részesedésük a 10 százalékot, míg ha nem minősülnek versenytársaknak, ne haladja meg a 15 százalékot a piaci részesedésük. Ez azért, magunk között mondván, nem kicsi szám, mondhatni, nagyon nagy értékeket is jelenthet.

Ugyanakkor a versenykorlátozás érzékelhető vagy nem érzékelhető jellegének meghatározásakor valamely tagállam versenyhatósága figyelembe veheti a küszöbértékeket, de nem köteles azonban azokhoz tartania magát. A küszöbérték csak számszerűsíti, hogy nagy valószínűséggel mi minősül a verseny érzékelhető korlátozásának. A magyar jogban eddig egységesen 10 százalék alatti részesedés minősült kis jelentőségűnek, noha a fentiek miatt, kizárólag elméletileg elfogadható lenne a nem versenytársak közötti megállapodás részesedésének 15 százalékra emelése. Valójában a piac lenyúlását tapasztaló, bizonyító kormányközeli vállalkozások és személyek szerzései, vagyongyarapódása arra figyelmezteti a jogalkotót is, azaz bennünket, hogy a jóhiszeműséget félre kellene tenni, és élni kellene a gyanúval, hogy a javaslatnak ez a szabálya bizonyos fideszes oligarchák érdekeit és védelmét szolgálja azzal, hogy nem 10, hanem 15 százalék, ugyanis abszolút számokban ez már százmilliárdokat jelenthet.

A versenyt korlátozó összefonódások megakadályozása a Gazdasági Versenyhivatal elsődleges feladata lenne. Nem mintha tartania kellett volna a kormányzatnak attól, hogy nagy buzgalommal lép fel a GVH a holdudvar piacfogaló lépéseivel szemben, hiszen ez volt az első lépése a kormánynak, hogy lecserélte a teljes GVH-vezetést, mégis egy 2013-ban elfogadott lex alapján a kormány a vállalkozások összefonódását közérdekből nemzetstratégiai jelentőségűnek minősítette, tehát egy más kategóriába sorolta. Az ilyen összefonódást nem kell a Gazdasági Versenyhivatalnak bejelenteni, szabad tehát a gazda a piacfogalásra bármilyen felállásban.

Az előterjesztés 8. §-a a GVH intézményi függetlenségének erősítését szolgáló - szép című - javaslatokat tartalmaz az indoklás megfogalmazása szerint, látható azonban, hogy a GVH elnökének a GVH költségvetésével összefüggő döntési jogköreit szövetszerűen kimondó rendelkezés mit sem változtat azon a meggyőző látszaton, hogy a GVH sok esetben a kormány szája íze szerint jár el, ugyanis különben nehéz

lenne gazdálkodnia, tehát magyarul, a költségvetését tekintve nemigen független.

(16.40)

Az köztudomású, hogy több mint félmillió magyar külhonban keresi meg a kenyerét, a boldogulását, ennyien vándoroltak ki az elmúlt években, ugyanakkor azt látjuk, hogy a szerencsésüket kereső magyarok közül csak egyetlenegynek érte meg hazatelepülnie Magyarországra, ezt az illetőt Andy Vajnáknak hívják. A sajtóhírek megerősítik, hogy legutóbb a Dél-Magyarország, a Bors, valamint a Kiszalárd került a szerencsejáték fiának a kezébe és a kormánypártok nagyobb üdvére. Tehát van olyan terület, ahol a Gazdasági Versenyhivatal nagyvonalúan eltekint a döntő befolyás megszerzésének korlátozását tiltó rendelkezések érvényesítésétől.

Arra is érdemes most emlékezni, hogy 2010-ben, mint említettem, a Gazdasági Versenyhivatal volt az első, amelyiknek vezetését az új kormány menesztette azért, hogy a szűkebb ismeretségi kör és a bizalmat élvező személyek kerülhessenek a meghatározó helyekre. A Gazdasági Versenyhivatal szépen belesimult a nemzeti együttműködés rendszerébe, érzékelhetően tartózkodik a kritikus nagyberuházásokon taroló érdekkörök vizsgálatától, pedig a tisztességes verseny őrzője kellene hogy legyen. Így nem vizsgálták például az Elios Zrt. ügyeit, amely meghatározó módon tarolt le egy LED-es piacot, aztán utána valahogy visszaszorult. De törvénymódosítással hátráltak ki például a 2012-es dinnyekartellezési ügyből is, amikor a nagy áruhálózatok képviselői a földművelési miniszter és az államtitkár közreműködésével megegyeztek a Simonka György vezette Dinnyeszövetséggel, hogy senki nem viheti a dinnye árát 99 forint alá, még akkor sem, ha lényegesen alacsonyabban is be tudták volna szerezni más forrásból. Ezt a dolgot megúszták azzal, hogy nem a Gazdasági Versenyhivatal vizsgálta az esetet, hanem maga az agrárminiszter.

A törvényjavaslattal elvégzett szabályozási felülvizsgálat során érdemes lett volna megfontolni annak a szabálynak az eltörlését, amely alapján az összefonódás nem tiltható meg és nem köthető feltételhez pusztán azon az alapon, hogy a GVH az ügynézési határidőt elmulasztotta. Ha az összefonódás vizsgálatában a GVH megszegi a határidőt, akkor teret engedhet tiltott összefonódásnak, vagyis „a hallgatás beleegyezés” gyakorlata alapján a piaci verseny jelentős csökkenését eredményezheti a tevékenysége. Magyarországon ez nem lenne megengedhető, ugyanakkor a gyakorlat túlzott nagyvonalúságot mutat bizonyos irányba.

Mindezek alapján az egyébként jól kodifikált, szabályos törvény kétséges, hogy a gyakorlatban milyen működési eredményt fog hozni, ezért nem biztos, hogy tudjuk támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hollik István képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Alapvetően egy szakmai javaslat van előttünk, ennek ellenére csodálkoztam volna, ha az ellenzéki képviselők nem oda lyukadtak volna ki, hogy Mészáros Lőrinc vagy éppen Andy Vajna nevét említsék. Ezért csodálkoztam is, hogy Józsa István csak a 12. percben jutott el ideig, sőt Mészáros Lőrinc nevét ki se mondta (*Dr. Józsa István: Na, ugye!*), de gondolom, majd Z. Kárpát Dániel ezt a hiányt pótolni fogja.

Komolyra fordítva a szót, azt gondolom, abban viszont egyetérthetünk, hogy a magyar gazdaság, illetve a piaci verseny védelme kiemelt érdek, és az is fontos, hogy a versenyszabályok igazodjanak a gazdaság pillanatnyi elvárásaihoz, azok átláthatók legyenek. Ebben a tekintetben azt kell mondanunk, hogy a versenyjog egy kikövezett út mindannyiunk számára, Magyarország számára, hiszen ahogyan ezt államtitkár úr is említette, ez az egyik leginkább európai uniós jog, hiszen az Európai Unió működéséről szóló szerződés versenyszabályai közvetlenül hatályosak és alkalmazhatók a tagállamokban, így Magyarországon is. Így hát tulajdonképpen ettől nagyon eltérni nem tudunk, a végrehajtásban lehetnek csak egyes tagállamokban kisebb különbségek.

Ahogy azt az előttem szólók is említették, a versenytörvény módosítása több szempontból is szükséges. Egyrészt a Ket.-et felváltja az Ákr., tehát az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény, amely '18. január 1-jén lép hatályba, illetve van még két olyan fontos jogszabály, a közigazgatási perrendtartásról szóló, tehát a Kp. törvény, illetve a polgári perrendtartásról szóló, a Pp., amellyel a versenytörvényt mindenféleképpen össze kellett fésülni.

Fontos megemlíteni, hogy a társadalmi egyeztetés lezajlott a törvény esetében, és bár itt Józsa képviselőtársam utalt arra, hogy szűk volt a határidő, úgy látszik, ez a társadalmi egyeztetés címzettjeinek, a szakmai szervezeteknek nem volt túlságosan rövid, hiszen véleményt szinte mindegyik érintett szakmai szervezet adott, a Magyar Versenyjogi Egyesülettől kezdve a Joint Venture Szövetségen át egészen az AmCham, Amerikai-Magyar Kereskedelmi Kamaráig. Tehát azt lehetett látni, hogy többen tettek véleményt, és úgy gondolom, hogy ezek a beérkezett észrevételek is hozzájárultak egy hatékonyabb és a gyakorlatban jobban alkalmazható versenytörvény kialakításához.

A törvénytervezet megalkotása során, ahogy államtitkár úr is utalt rá, két fő cél dominált, egyrészt, hogy a versenytörvény eljárási szabályainak módosítását azért kell megejteni, hogy az igazodjon az új Ákr.-hez, az új közigazgatási perrendtartáshoz, illetőleg a polgári perrendtartáshoz, illetve az elmúlt évek jogalkalmazási tapasztalataiból adódó, az eljárási szabályok korrekciójával járó azon módosítások,

amelyek nem jelentenek koncepcionális változást, ugyanakkor kisebb beavatkozások révén hozzájárulnak az ügyféli jogok, illetve a hatékony eljárásvezetés szempontjaihoz, ezeket a szempontokat érvényre kell juttatni, ezt a célt fogalmazta meg ez a módosítás.

Azon általános eljárásjogi intézmények tekintetében, amelynek a versenyjogi jogalkalmazás során is érvényesülnie kell, illetve a jelen állás szerint nem szükséges eltérni az Ákr. rendelkezéseitől, a javaslat az Ákr. rendelkezéseit rendeli alkalmazni. Mindebből következően a sajátos szabályokat megfogalmazó rendelkezésekben is szükséges az egyes, az Ákr.-ben bevezetett fogalmaknak a versenytörvénybe való bevezetése is. Itt a határozat véglegességére kell utalnom vagy a zár alá vételre, lefoglalásra; ezek eddig nem jelentek meg a versenytörvényben ilyen formában.

A részletekről. Kifejezetten és sajátosan, az Ákr.-től nagyobb részt eltérően, ennek megfelelően teljes egészükben a versenytörvényben kerülnek szabályozásra a következő kérdéskörök: a kizárás szabályozása, az ügyfél fogalma, az adatok kezelése, az iratbetekintés, a tényállás tisztázása körébe eső legtöbb rendelkezés. Ez az egyik fontos változás. A másik, amelyre már többen is utaltak, hogy az európai uniós szabályrendszerhez közelítés érdekében, a vállalkozások számára kiszámíthatóbb szabályozási környezet megteremtése céljából a javaslat szerint az eddig ügynevezett de minimis piaci részesedési küszöb tekintetében elválik egymástól a horizontális, tehát a versenytársak közötti és a vertikális, nem versenytársak közötti megállapodásra vonatkozó limit vagy küszöbszám, és az utóbbiak tekintetében ez valóban 15 százalékban, azaz a jelenleginél kedvezőbb szinten, egyben az uniós szabályokhoz jobban igazodó módon kerül szabályozásra.

(16.50)

Az európai uniós joggal való összhang megteremtése önmagában is növeli a jogbiztonságot, mivel így kizárható, hogy pusztán a tagállamok közti kereskedelem érintettsége miatt eltérően minősüljön egy-egy megállapodás a gazdaság szereplői között, másrészt a piaci versenyre eleve csekélyebb hatást gyakorló vertikális megállapodások esetén indokolt magasabb piaci részesedés mellett is lehetővé tenni a de minimis kivétel alkalmazását. Ezzel érdemben csökkennek az alacsony piaci részesedéssel bíró vállalkozások versenyjogi megfeleléssel kapcsolatos problémái, illetve azok a terhek, amelyek korábban őket így sújtották.

Fontos részlet, hogy új eljárástípus jelenik meg a törvényben arra az esetre, amikor valószínűsíthető, hogy a hatóság összefonódást tudomásul vevő, engedélyező vagy kötelezettségvállalást elfogadó határozata az ügyfél félrevezető magatartásának volt a következménye; ez az e visszaélést feltáró önálló versenyfelügyeleti eljárás, amely eljárás végén kerülhet sor a jelenleg is a törvényben foglalt határozat-

visszavonás jogkövetkezményének az alkalmazására. Az önálló eljárás keretében történő vizsgálat és visszavonás az ügyfeleknek nagyobb garanciát, a hatóságnak pedig erősebb jogosítványokat ad, így például érdemi bírság kiszabására is lehetőséget teremt a korábbi rendszertől eltérően.

Még egy olyan változást említenék, ami eddig nem hangzott el, hogy az ügyfelek számára kedvező módon, az eddigi szabályozáshoz képest újításként jelenik meg, hogy a javaslat szerint a kiszabott bírság, egyéb pénzfizetési kötelezettség vonatkozásában nemcsak a határozatban lesz módja az eljáró versenytanácsnak fizetési kedvezményt engedni, hanem a törvényben előírt feltételek teljesülése esetén azt követően is. Tehát a teljesítési határidő lejártá idő előtt minden esetben, azt követően pedig akkor, ha a végrehajtás elrendelésére még nem került sor.

Ezek tehát a legfontosabb részletek. Azt gondolom, hogy az előttünk fekvő módosítás valóban közelíti az uniós versenytörvényhez a hazai szabályozást, és egyben átláthatóbb viszonyokat teremt, illetve könnyebbé teszi az ügyfelek, valamint a Gazdasági Versenyhivatal működését és eljárásait is. Éppen ebből kifolyólag az előttünk fekvő törvényjavaslatot a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni tudja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, egy akár unalmasnak is ígérkező, szakmainak tűnő - s itt a hangsúly a „tűnő” van - vita kezdett kibontakozni, de hát Hollik István képviselőtársam azért képes volt ezt is szétrugdosni már alapjaiban. Én igyekszem venni egy nagy levegőt, és megpróbálok arra koncentrálni, amire eredetileg szeretünk volna. De ne vegye képviselőtársam sértésnek azt, hogy ha az önök gazdaságpolitikája tele van olyan típusú visszaélési formákkal, amelyek mentén állami cégek, társaságok, hatóságok tevékenysége legalábbis megkérdőjelezhető, akkor bizony mindig lesz ellenzéki erő, amelyik ezt fel fogja emlegetni. Adott esetben teljes iparágakat voltak képesek oly módon magánkézbe átjárszani, hogy ott csak egy-két oligopol helyzetben lévő szereplő maradhatott meg. A szerencsejáték-piac is ennek illusztris példája. Ön ezt sem egy lakossági fórumon, sem egy szakmai fórumon nem tudja eladni, hogy mindez etikusan történt és egy tisztességes nemzetgazdaságban elvárható módon. Lehet, hogy hatályos jogszabályokat fog találni hozzá, és lehet, hogy meg fogja tudni indokolni, hogy a hatályos jogszabályoknak milyen módon felelt meg, mondjuk, a szerencsejáték-piac részbeni szétdőzerolása, aztán a maradék átjárás, ezt elképzelhetőnek tartom, de hogy etikai normákat nem fog tudni felvonultatni emellé, legalábbis széles

körben elfogadott módon, ebben is egészen biztos vagyok.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Láthatjuk tehát, hogy az előttünk fekvő csomag, amely jogharmonizációs szempontból kellett hogy elkészüljön, de tartalmaz egyébként nagyon előremutató és értelmes dolgokat - én még az új eljárástípust is idesorolom -, alapvetően jobban kimunkálható lett volna, ha a második Orbán-kormány szervezeti rendszere tekintetében kezdtek volna dolgozni rajta, akkor ugyanis még volt egy önálló fogyasztóvédelmi bizottsága az Országgyűlésnek, amely tökéletesen alkalmas volt a megfelelő szakmai viták lebonyolítására, egyfajta előkészítő szerepet is betöltött-betölthetett volna ez. Sajnos ebben a kormányzati ciklusukban ezt a bizottságot megszüntették, beolvasztották abba a gazdasági megabizottságba, ahol nyilvánvaló módon a fogyasztóvédelmi témák súlya a legjobb szándék ellenére is csökkent. És azt is látnunk kell, hogy maga a fogyasztóvédelem rendszere is átalakult, részben pontosan az egyik olyan szervbe, a Magyar Nemzeti Bankba olvadt be, amelyet egyébként ellenőrizni kéne, felügyelni kéne, és sok esetben vissza kéne téríteni a helyes útra, hiszen ami az utolsó érában történt a Magyar Nemzeti Bank életében, az legalábbis óriási, hatalmas kérdőjeleket vet fel.

Azt is látnunk kell ugyanakkor, hogy a GVH önkényesen jár el bizonyos esetekben, és önkényesen nem jár el máskor, amikor kellene; amikor a TV2 és Andy Vajna különböző ügyletei felmerülnek és ezek jóváhagyása, ezzel párhuzamosan pedig az RTL és társai megbüntetése, akkor nem is kell hozzáértőnek lenni, ez a laikus emberben is felvet bizonyos kérdéseket. Hogy kinek van igaza, az lehet szakjogászai viták tárgya és annak a végeredménye, de hogy ezeket a vitákat le se folytassuk, mert mondjuk, Hollik Istvánnak ezek nem tetszenek, ez egészen újszerű a magyar parlamentben, mint ahogy az is, hogy ön az előbb előrevetítette, hogy mi majd miről fogunk beszélni az ellenzéki erők részéről. Lehet, hogy a hatvanas években ez jó módi volt, de most már lassan harminc éve elvileg rendszert kellett volna váltani, gyakorlatilag módszereket sikerült. Én nagyon bízom benne, hogy a rendszerváltás is bekövetkezik előbb-utóbb.

No, de visszatérve a tárgyra: magának a GVH-nak a tevékenységéről is el lehetne mondani egy-két misét, de azt kell mondjuk, hogy egyrészt ellenzéki képviselőtársaink részletesen tüzeltek ebben a fegyvernemben, LMP-s képviselőtársam külön sajtótájékoztatót is tartott róla, ezért nem akarok részletesen belemenni abba, hogy milyen vádak merültek fel, miszerint a GVH saját autótvásárlásai kapcsán hogyan röpködtek a milliók - itt 18,2 millió van előttem a sajtójelentés szerint, de nagyon súlyos milliók -, és arról sem akarok részletesen beszélni, hogy a Ver-

senyhivatal állítólag évi 6 millió forintot fizet a Diplomata Magazinnak az Országgyűlés munkájának a figyelésére, amire egyébként vannak hivatott szervezetek, nagyon hozzáértő szervezetek itt a Házon belül is egyébként. Ha valaki Magyarországon profi sajtószemléhez akar jutni, akkor itt a Házon belül érdemes a hozzáértőkhöz fordulni, és professzionális anyagot fog kapni az asztalára, ezt nyugodtan elmondhatjuk. Tehát nem szeretnék magát a GVH-t illető kérdésekre jobban összpontosítani, mert az éves beszámoló, az éves jelentés tárgyalásakor ezt azért meg szoktuk tenni, s ott azért valamifajta választok is szoktak születni.

De arról mindenképpen beszélnünk kell, hogy a Versenyhivatal az előző egész lezárt évben összesen 5,4 milliárd forintnyi bírságot rótt a kartellező és versenyjogot sértő cégekre. Ugyanakkor itt kettő csatlakozó adat legalábbis szemet szűrő. Az egyik az, hogy a legtöbb jelzés lényegében a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos, a kartellgyanúk mintegy 60-65 százaléka hasonló eljárásokat illető, és itt is elsősorban az uniós finanszírozású programok azok, amelyek gyanúsak. Tehát az itt megforduló pénztömeg ismeretében az 5,4 milliárdnyi bírság, azt is mondhatom, hogy elenyészőnek tekinthető. Még az előző ciklus első felében Gaudi-Nagy Tamás akkori képviselőtársamban volt nagyon erős ambíció, hogy a multinacionális cégek esetében a rájuk kiszabható bírságot emeljük meg, és ezt keresztül is tudta vinni ellenzékéből. Emlékeim szerint öt-tízszeresére növekedett a lehetséges bírságok felső határa. De hát itt is elmondható az, hogy a GVH tevékenysége kapcsán elementáris az igény azt illetően, hogy a hatalmas közbeszerzési piac tengernyi visszaélése mentén elrettentő erejű bírságok szülessenek. Itt azt látjuk, hogy teljes kartellügyekben - a sajtójelentések leggyakrabban az úgynevezett sebvarróügyet emlegetik, aminek egészségügyi vonatkozása van - a hivatal összesen végül 270 millió forintos bírságot szabott ki, pedig hát a teljes „piacon” megforduló pénztömeg hatalmas nagy mértékű ehhez képest. Tehát nem biztos, hogy ez lesz az elrettentés első és legjobb formája, de nagyon szeretnénk, ha legalább közelítene afelé.

A másik súlyos terület, ami egyébként abban a választókerületben is komoly problémákat okozott, ahol én indultam annak idején, tehát amelynek viszonyait a lehető legbehatóbban ismerem, ez pedig a fogyasztóvédelem konkrétan maga.

(17.00)

Ugyanis a GVH által lezárt összes ügy 40 százaléka közismert módon fogyasztóvédelmi tárgyú, és különösen, kirívóan sok panasz érkezett az úgynevezett állapotfelmérési, termékbemutatókat illető esetek kapcsán, amelyek szabályozását mind a kormány, mind az idekapcsolódó szervezetek évek óta tolgatják maguk előtt, felháborító módon. Nálunk,

Óbudán úgy sikerült ezeket az idős embereket átverő és egyébként nagyon aljas termékbemutatókat megakadályozni, hogy saját aktivistáink, tagtársaink beültek ezekre az eseményekre, és ha úgy tetszik, akkor széttrollkodták őket. És mivel senki más nem jelzett, pedig kellett volna a jegyző irányába, az önkormányzat irányába jelezni a szervezőnek, jeleztek a mieink, és nyilván a hatóságoknak is. Végül sikerült ezeket a rendezvényeket ellehetetleníteni.

De nem várható el országos szinten, hogy mindenhol helyi civil aktivisták elérjék azt, hogy a hasonló átveréssorozatok megszűnjenek. Tehát nyilvánvalóan itt nem lehet a GVH-ra hárítani a felelősséget. Kormányzati feladatkör lenne, az Országgyűlés dolga lenne keresztülvinni, megszavazni azokat a törvényeket, amelyek nem a telephelyeket próbálják szabályozni, nem azt, hogy hol köthet hitelügyletet a termékbemutatót szervező cég képviselője a károsulttal, mert itt későbbi károsultakról beszélünk szinte minden esetben.

Egész egyszerűen fel kéne tenni azt a kérdést, hogy Magyarországnak, nemzetgazdaságunknak van-e bármilyen szüksége termékbemutató típusú üzleti formára. Van-e erre a formára szükség? Indokolja-e bármi Magyarországon azt, hogy emberek ilyen módon megtévesztési kísérleteket folytathassanak vagy pedig sem. Az én válaszom egyértelműen az, hogy nincs erre szükség, ilyen szabályozást szeretnénk keresztülvinni. Nagyon sajnálom, hogy ez nem sikerült. És még egyszer mondom, nem a GVH-t teszem felelőssé azért, hogy bár korlátozások történtek, de ezek a korlátozások csak arra vonatkoznak, hogy az átverés után hol lehet majd a hitelügyletet aláírni, és még mindig nyitva hagyják azokat a kapukat, amelyeket nem szabadna nyitva hagyni.

Végül az utolsó, nagyon fontos témaként egész egyszerűen muszáj a médiapiaci helyzetet és viszonyokat elemeznünk, hiszen önmagában a Gazdasági Versenyhivatal beleegyezni látszik abba, hogy Andy Vajna cégeihez kerüljön a Lapcom-csoport, és a megyei lapok piacán olyan mértékű átrendeződés történjen, amely véleményem szerint nélkülözi a tisztességes piaci háttérfolyamatokat. Ez egészen elképesztő! Láttunk már olyat, hogy hivatal szemet huny bizonyos tranzakciók fölött. Láttunk már olyat, hogy esetleg rugalmas módon kezelt bizonyos ügyeket, ahol mérlegelési jogköre a rugalmasságot lehetővé teszi.

De ekkora arcátlanság mentén, amikor ráadásul az érintett tranzakciókhoz az MKB hitelez Vajnáknak, ekkora arcelfordítást és szemlesütést még talán az utóbbi 27 évben nem láttunk. Egészen elképesztő és felháborító az, hogy a GVH asszisztált ehhez az ügylethez és tranzakcióhoz. Ha valaki, akkor én biztos nem fogom a Magyar RTL Televízió Zrt.-t túlvédeni, de más esetekben azért drákói szigorral eljár mind a hatóság, mind a felügyelet. Hogy van oka erre vagy nincsen, azt mérlegelje saját maga, nekem erről csak személyes véleményem lehet és nyilván szakmai véleményünk is. Nyilván nem akarunk beleszólni a

GVH napi működésébe, de az egészen biztos, hogy bizonyos ügyletek mentén, amilyen, mondjuk, a megyei lapok komplex és szinte teljes felvásárlása, valamint az Andy Vajna-féle médiabirodalom kiépítése, itt bizony beavatkozni való bőven lett volna.

Egész egyszerűen egy olyan médiatúlsúly alakult ki ezáltal bizonyos szegmensekben, ami kizárja a tisztességes és piaci alapú folyamatokat a jövőben. Mindaz a tény, hogy emögött az MKB hitelezése áll, erőteljes kérdőjeleket vet fel. Tehát a jövő évi választások után, ha tisztességes elszámoltatásra sor kerül, akkor biztos, hogy nagyon sok feladat adódik majd ezekben a kérdéskörökben. De hát azt egyértelműen látnunk kell, hogy az RTL 30 százalékosnak szánt tulajdonszerzését idén januárban a GVH gyakorlatilag meg kívánta tiltani, ugyanakkor, amikor a megyei lapok piacát gyakorlatilag bekebelezte egyetlenegy érdekelttség, mindegy, hogy milyen háttéreszközök és háttércegek felvonultatásával. Akkor azt láttuk, hogy az asszisztencia teljes volt, a hallgatás is teljes volt.

Nyilvánvalóan az ember ilyenkor nem csak és nem elsősorban személyi következményeket szeretne látni, de habár most egy hatalmi tengely valóban mindent maga alá próbál gyűrni, azt várnánk el, hogy ehhez ne asszisztáljon mindenki. Most viszont azt látjuk, hogy egyrészt az Állami Számvevőszék is asszisztál bizonyos kormányzati szándékokhoz olyan módon, hogy az már a hatályos jogszabályokat is sértheti, most a GVH tekintetében látunk egy olyan szemlesütést, ami teljesen méltatlan egy szakmai szervezethez. Nagyon reméljük, hogy ez a folyamat végre megáll, és nem pedig egy választási kampány részévé silányul. Hiszen a jövő év e tekintetben is lehet a megtisztulás éve.

Végül pedig egy személyes reményemet hadd osszam meg a jelenlévőkkel. Nagyon szeretném, ha egy önálló fogyasztóvédelmi bizottság keretein belül maga a fogyasztóvédelem kiemelt szakterületté válna, mint ahogy 2010-től volt erre szándék, és erre a fogadókészség is kiváló volt.

Azt kell lássuk, hogy beindultak egészséges folyamatok ezen a területen, aztán lett belőle a banki ágazati különadó, tranzakciós illeték, majd az összes ilyen tehernek elnevezett valami áthárítása, aztán az áthárítás beismerése. Végül a kormányzati következmény és a jogalkotó bármilyen következtetéseinek elmaradása egyértelmű kudarcba fullasztotta ezeket a kísérleteket.

Nagyon remélem, hogy a magyar ügyfelek, sajnos sokszor későbbi leendő károsultak védelmében pártok felett álló módon sikerül olyan ajánlásokat megfogalmazni, amelyek visszatérítik a magyar nemzetgazdaságot ebbe az irányba. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki szeretne felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak néhány kérdés, ami felmerült, aztán bizottsági szinten nyilván jobban ki tudjuk tárgyalni ezeket a kérdéseket. Józsa István képviselőtársam említette, hogy a 26. § (4) bekezdésében foglalt szabályozás eddig is szerepelt a szabályok között, a de minimisnél pedig elhangzott, hogy az uniós küszöbértékekhez közelítünk, tehát egyfajta harmonizációs irányba haladunk ezekkel. Ezek nem a fúziós szabályokra, hanem a tiltott versenykorlátozó megállapodások ellen kerülnek megállapításra.

Több egyedi ügy is elhangzott, de szerintem ez a szabályozás nem erről szól, úgyhogy ezeket a felvetéseket nem tudom most itt kezelni. Ami még felmerült, hogy miért különbözik az Ákr.-tól. Hát, egy sajátos területet szabályoz, ezért egy sajátos szabályozórendszerre van szükség. Eddig is külön volt, és nem volt beilleszthető kompromisszumok nélkül a mostani általános keretrendszerbe.

A bizottsági és egyéb megosztásokra vonatkozóan pedig ezekre nem térnénk ki, mert nem volt az előterjesztés tárgya. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17566. számon az informatikai hálózatunkon elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Hornung Ágnes államtitkár asszonynak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár asszony, 30 perces az időkerete. Öné a szó, parancsoljon!

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A Nemzetgazdasági Minisztérium nevében megint egy európai uniós átültetés eredményeképpen született jogszabályt hoztam önöknek. Ennek a pénzügyi jogszabálynak is az a célja, hogy a fogyasztóvédelmet erősítse, a pénzügyi szolgáltatások minőségét javítsa és növelje a transzparenenciát. Emellett még pár technikai módosítást tartalmaz ez a javaslat, amelyeknek célja a költségvetési területen a jogszabályok pontosítása, illetve szintén az uniós jogszabályokkal kapcsolatos harmonizáció javítása, ezzel a fegyelmezett költségvetési gazdálkodás elősegítése.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő törvényjavaslat meghatározó része két irányelv átültetését tartalmazza. Az egyik a biztosítási értékesítésről szóló irányelv, a másik pedig a pénzforgalmi irányelv. Először az elsőről, a biztosítási értékesítésről szóló irányelvről szeretnék röviden beszámolni önöknek. Ennek az irányelvnek a célja, hogy az ügyfelek jogait hatékonyabban védje, és ennek érdekében a szabályok most már nemcsak a biztosításközvetítőkre terjednek ki, hanem a biztosítók közvetlen termékértékesítésére is.

(17.10)

Az irányelv kimondja, hogy azon személyeknek, akik biztosítási termékeket értékesítenek, évente dokumentált szakmai továbbképzésen kell részt venniük, hogy mindig naprakész tudással rendelkezzenek.

A tájékoztatási követelmények is tovább bővülnek és szigorodnak: az ügyfelek sokkal szélesebb körű tájékoztatást kapnak a biztosításokról, így megalapozottabb döntést tudnak majd hozni. A tájékoztatásnak ezentúl ki kell majd térnie arra is, hogy az adott biztosításközvetítő kitől és milyen jellegű javadalmazásban részesül az adott biztosítási termék értékesítésével kapcsolatban.

A legszigorúbb követelmények a biztosítási alapú befektetési termékekkel összhangban jelennek meg azok komplexitása miatt, hiszen ezeket a termékeket kizárólag tanácsadással lehet majd a jövőben értékesíteni, továbbá e biztosítási termékeknél az ügyfelek évente tájékoztatást is kapnak az abban az évben történt változásokról, ügyletekről és azok költségeiről.

Fontos megemlíteni még, hogy a nem életbiztosítási termékek vonatkozásában az ügyfelek a jövőben egy egységes formátumú termékismertetőt is kapnak majd, így biztosak lehetnek abban, hogy minden szükséges információ egyszerűen és közérthetően megfogalmazva áll majd rendelkezésükre.

Mindebből látható tehát, hogy a biztosítási értékesítésről szóló irányelv átültetése szélesebb transzparenciát és nagyobb ügyfélvédelmet fog elhozni a hatálybalépését követően.

A másik kiemelt irányelv-átültetés, amit említettem, a pénzforgalmi irányelv átültetése. Az irányelv és ezáltal a most tárgyalt törvényjavaslat elsődleges célja a fogyasztók még hatékonyabb védelme, valamint a belső piac további erősítése, a belső piac nyújtotta előnyök teljes körű kihasználása mind a fogyasztók, mind pedig a kereskedők és a vállalkozások részéről.

Az elmúlt években a pénzügyi szektorban számos új piaci szereplő, úgynevezett fintech cégek, valamint egyre több innovatív pénzforgalmi termék és szolgáltatás jelent meg. Ezek újdonságukból fakadóan a korábbi pénzforgalmi irányelv hatályán kívül estek. Az ügyfelek védelme, a szabályozottság kialakítása és a versenyfeltételek egyenszilárdságúvá tétele miatt a felülvizsgált irányelv ezeket a hatálya alá

vonta; tette mindezt úgy, hogy egyenlő működési feltételeket biztosít a meglévő és az új piaci szereplők számára, emellett megkönnyíti, hogy az új fizetési módok szélesebb piacot érhessenek el.

A fő szempont ugyanakkor az, hogy az Unió egészében magas színvonalú fogyasztóvédelmet biztosítsanak a tagállamok a pénzforgalmi szolgáltatások igénybevételéhez. Ezen rendelkezések a pénzforgalmi rendszer egészében hatékonyságnövekedést, valamint a szolgáltatások minőségének javulását fogják eredményezni. A fogyasztók szempontjából további előny, hogy a szabályozás a pénzforgalmi szolgáltatások kínálatának bővülését és azok átláthatóságát fogja maga után vonni.

A digitalizáció fejlődésével számos kiegészítő, ám új szolgáltatási elem is megjelent az utóbbi években. Ilyen például a számlainformációs szolgáltatás vagy a fizetési kezdeményezési szolgáltatás. Ezen szolgáltatások, illetve az azokat nyújtó szolgáltatók tevékenységének szabályozása és felügyelet alá terelése elodázhatatlanná vált az ügyfelek biztonságának fenntartása és védelme érdekében.

Mindezeket túl az illetékes nemzeti felügyeleti hatóságok egymás közötti, valamint az Európai Bankhatósággal és a Bizottsággal való együttműködési, valamint tájékoztatási kötelezettségek még szélesebb körű és szorosabb kötelezettségének előírása szintén a fogyasztók érdekeit szolgálják, valamint elősegítik a pénzforgalmi piacba vetett fogyasztói bizalom erősítését. Összességében tehát látható, hogy a benyújtott törvényjavaslat célja itt is a nagyobb transzparencia, valamint az erősebb fogyasztóvédelem megerősítése.

Tisztelt Képviselők! Ezen két nagy témát ismeretve, néhány apróbb, egyéb módosításra is szeretném felhívni a figyelmüket, amelyek szintén az európai uniós irányelvek implementálási kötelezettségéből fakadóan állnak most itt előttünk. Az egyik az, hogy a törvénymódosítási javaslat egyértelműbbé tegye azon költségvetésiegyenleg-szabályokkal kapcsolatos döntési és ellenőrzési hatásköröket, amelyek a középtávú költségvetési tervezés szabályait egészítik ki. E módosítások a középtávú költségvetési keretrendszer szabályozó európai uniós irányelvnek való megfelelést szolgálják, és az Európai Bizottság kérésének megfelelően kerültek a törvényjavaslatba. Fontos kiemelni, hogy az irányelv eredeti átültetése döntő hányadban korábban megfelelően megtörtént, ezek a módosítások most csak finomhangolást jelentenek. Ezeket túl a biztosítások terén még a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló törvény is módosul, amely szintén az ügyfelek védelmét és a tájékoztatási kötelezettség szilárdságát szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként is csak annyit szeretnék elmondani, hogy az ezen uniós irányelvi kötelezettségnek való megfelelés a nagyobb transzparenciát, illetve az ügyfelek tájékoztatási kötelezettségének szélesítését hozza el. Bízunk abban, hogy ezen törvényjavaslat elfogadását önök is támogatják majd, hiszen ezáltal a pénzügyi szolgáltatások

minősége javul a jövőben meglátásunk szerint. Minderre tekintettel kérem, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hadházy Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években a fogyasztóvédelmi kérdések előtérbe kerültek, felértékelődtek, ez az egyik legdinamikusabban fejlődő jogág, de még mindig számos olyan terület van, ahol nem sikerült érdemi előrelépést elérnünk. Idetartozik a pénzforgalmi és biztosítási tárgyú termékek köre is.

A megelőző időszakban az Európai Unióban több irányelv is született, amelyek tárgya a fogyasztók pénzügyi tudatosságának erősítése és a szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek javítása. A cél olyan jogszabályok megalkotása, amelyek a szolgáltatók közötti verseny erősítésével képesek elősegíteni az ilyen típusú termékek biztonságosabbá válását és a fizetendő díjak csökkentését. A 2008-ban kirobbant válság is rámutatott a pénzügyi termékek helyzetének rendezetlenségére.

A fogyasztói jogok védelmének fontosságára a világ vezetői közül először John F. Kennedy amerikai elnök hívta fel a figyelmet 1962. március 15-én, ennek tiszteletére azóta ezen a napon tartják a fogyasztók világnapját. A fogyasztókat védő alapelvek a 60-as évek óta folyamatosan bővülnek. A Fogyasztóvédelmi Világszervezet a nyolc fogyasztóvédelmi alapjog között tartja számon a megfontolt választáshoz szükséges tények ismeretének jogát és a tájékozott és tudatos fogyasztóvá váláshoz szükséges ismeretek és tudás elsajátításához való jogot.

Tisztelt Ház! Az utóbbi években még tovább fokozódott az elektronikus fizetések biztonsági kockázata. A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatások szabályozási rendszere megszünteti a korábbi hiányosságokat, a fogyasztóvédelem magasabb szintje valószínűleg meg a pénzforgalmi szolgáltatók számára újonnan előírt, átláthatósági és tájékoztatási kötelezettségnek köszönhetően. Az irányelv átültetésével lehetővé válik valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó személy kiletének és tartózkodási helyének nyilvántartásba vétele.

A fogyasztóvédelmi előírások további fejlesztése érdekében az irányelv rendelkezik arról, hogy a fogyasztó a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés kötelező erejűvé válása előtt jogosult ingyenesen megkapni a vonatkozó információkat. A szabályozás lehetővé teszi a fogyasztó számára, hogy a szerződéses jogviszony teljes időtartama alatt kérhesse az előzetes tájékoztatás és a keretszerződés ingyenesen, papíron történő rendelkezésre bocsátását is. Ez biz-

tosíthatja azt is, hogy a fogyasztó össze tudja hasonlítani az egyes pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásait és azok feltételeit, illetve bármiféle vita esetén ellenőrizhesse szerződéses jogait és kötelezettségeit. A fogyasztói mobilitás megkönnyítése érdekében a szabályozás engedélyezi a fogyasztók számára, hogy fél év elteltével külön díj felszámítása nélkül felmondhassák a keretszerződést.

(17.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! A biztosítáértékelést végző személyek szakmai tudásának, megfelelő kompetenciájának és megbízhatóságának érdekében képzési, továbbképzési kötelezettséget ír elő a javaslat. A befektetési és a hitelintézeti szektorban már korábban bevezetett hasonló tartalmú szabályok biztosítási területre való kiterjesztésével ez a terület is felzárkózik a máshol már létező szigorú tájékoztatói, transzparencia- és fogyasztóvédelmi előírásokhoz. Ezzel a pénzügyi válságot követően kialakuló szabályozási környezet egységessé válik.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a vonatkozó uniós irányelvek átültetéséhez szükséges rendelkezéseken túl tartalmazza többek között az államháztartásról szóló törvény és a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítását is, melynek célja a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló irányelveknek való pontosabb megfelelés biztosítása. Az európai uniós jogalkotási kötelezettségeken túl a biztosítási piac szereplői részéről is gyakorlati igények merültek fel egyes kérdések törvényi szintű rendezésére, amelyek szintén szerepelnek a javaslatban.

A törvényjavaslat a biztosítási és pénzforgalmi piac működésére vonatkozó uniós szabályozásnak való megfelelést szolgálja. Az indítvány számos olyan intézkedést tartalmaz, amelyek javítják a fogyasztók tájékozottságát, és ezáltal hatékonyan szolgálják jogaik érvényesítését, ezért kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítványt. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor Hadházy képviselő úr JFK 1962-es, a fogyasztóvédelemről szóló tézisét, deklarációját említette, akkor eszembe jutott egy fogyasztóvédelemmel kapcsolatos régi anekdota, miszerint a műhely bejáratánál ki volt írva, hogy a „mi műhelyünk jól, gyorsan és olcsón dolgozik”. Amikor bement valaki, mondták, hogy a kiírt dolgokból csak kettőt tessék választani, mert ami jó és gyors, az nem olcsó, ami jó és olcsó, az nem gyors, és a harmadikat nem is mondom, mert ami

gyors és olcsó, az meg nem jó, tehát a fogyasztóvédelem által üldözendő tevékenység.

Ami az egységes formátumú termék megjelenítésre vonatkozik a jelen előterjesztésben, az az anekdotával kvadrál. Ugyanis itt szokott lenni az az eltérés, hogy mindenki azt a részét mutatja be a saját termékének, ami abban kedvező, és ami összehasonlításként rá nézve nem annyira kedvező, azt vagy apró betűsben, vagy egyáltalán nem szerepelteti. Tehát az egységes formátum, hogy ugyanolyan sorrendben ugyanolyan súllyal, ugyanolyan részletességgel kelljen megjeleníteni egy-egy bonyolultabb termék, különösen biztosítási vagy pénzügyi termék jellemzőit, ez mindenképpen a fogyasztók biztonságát szolgálja. Ennél jobban már csak az szolgálná, ha rendszeren megtanulnának olvasni is az iskolában és érteni, hogy mit olvasnak, akkor a pénzügyi kultúra fejlesztésével együtt ez idővel elvezethetne a nagyobb fogyasztói biztonsághoz.

Az előterjesztés konkrétumaira térve, a javaslat tényleg csak kiegészítő jelleggel komplettírozza a PSD2 irányelv, teljes nevén a 2015/2366/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2015. november 25-én elfogadott anyagát, amelyet a tagállamoknak 2018. január 13-ig köteleességük végrehajtani, beterjeszteni. Valóban, ezzel már a korábbi magyar törvényalkotás is foglalkozott. A cél az, hogy a PSD2 irányelv rendelkezései kialakítsák a biztonságos elektronikus fizetések belső piacának fejlesztését is. Az elmúlt években a pénzügyi szektorban számos új piaci szereplő, valamint egyre több innovatív pénzforgalmi termék és szolgáltatás is megjelent. Ennek azonban nagyrészt vagy teljes egészében a korábbi pénzügyi irányelv hatályán kívül esett a megítélése, tehát a korábbi pénzügyi irányelv szabályozása erre vagy nem terjedt ki, vagy csak hiányosan, részlegesen.

Ezekre tekintettel a szabályozási hiányosságok megszüntetése érdekében van szükség az NGM által előterjesztett jelen törvényjavaslatra. Az irányelv lényege, hogy minden pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó személy rögzített minimális jogi és szabályozási követelmények hatálya alá kerüljön, és ezeket minden esetben a tevékenység megkezdése előtt neki igazolni kell. Tehát előírja az irányelv valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó személy, illetve cég kilétének és tartózkodási helyének előzetes, rögzített, hiteles nyilvántartásba vételét. A fogyasztó a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés kötelező erejűvé válása előtt jogosult ingyenesen megkapni a vonatkozó információkat a termékről. A fogyasztó a szerződéses jogviszony teljes időtartama alatt kérheti az előzetes tájékoztatást és a keretszerződés ingyenesen, papíron történő rendelkezésre bocsátását is.

A szabályozás a fogyasztó részére járulékos díjak felszámítása nélkül biztosítja a teljesített műveletekre vonatkozó alapvető tájékoztatást. A szabályozás engedélyezi a fogyasztók számára, hogy fél év elteltével külön díj felszámítása nélkül felmondhassák a számukra így értékelendő keretszerződéseket, tehát biztosítja fél éven belül az elállás jogát, ami nagyon

lényeges. Nagyon sokan bizonyos idő eltelte után döbbennek csak rá, hogy milyen csapdába léptek bele, hogy a kezdetben kedvezőnek tűnő pénzügyi szolgáltatás vagy konstrukció milyen későbbi terhekkel jár. Tehát ez mindenképpen előremutató.

A másik része az előterjesztésnek a biztosítási értékelésről szóló 2016. január 20-ai, 2016/97/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése, melyet a tagállamoknak 2018. február 23-ig kell átvezetniük a joggyakorlatukba. Ennek keretében már nemcsak a biztosításközvetítők, hanem a biztosítók által történő értékesítést is szabályozzák, ami, megmondom őszintén, váratlanul érint, mert azt gondolná a nyájas olvasó, hogy először magát a termékkibocsátót, a biztosítót kellene szabályozni, és kiderül, hogy előbb a biztosításközvetítőket szabályozták, és csak most kerül valami egységes meghatározás magukra a biztosítókra is.

A biztosításközvetítők rendszere a biztosításközvetítők és a viszont-biztosításközvetítők mellett kiegészül a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek kategóriájával is. Onnan már csak egy lépés, hogy a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek segédszemélyzetére vonatkozó képzettségbeli előírásokat is rögzítsék. Tehát a piacon pletykálgató emberek hozzáértését is előbb-utóbb garantálni kell.

A nem életbiztosítási termékek esetén egységesített tartalmú és formájú, formalizált biztosítási terméktájékoztató dokumentum kerül majd bevezetésre. Erről már a bevezetőmben szoltam pár támogató szót.

(17.30)

Igazából az ördög a részletekben rejlik, ez egy jó törvényi szabályozás, de hogy pontosan minek kell bekerülni, milyen esetekben, arra azért érdemes lesz majd odafigyelni.

Az irányelv nyomán szabályozásra kerül a biztosító vagy a viszontbiztosító átalakulásának, egyesülésének, szétválásának engedélyezése, az alkuszok biztosításközvetítésre irányuló megbízási szerződési állományának átruházása is. Ebben van magyar tapasztalat is, mert bizonyos ki nem mondott, Astra nevű román biztosító azért meglehetősen sok szerződést itt felejtett, és ott arra semmi, semmi... - közéjük estem én is, azt mondták, hogy eddig van biztosítva, aztán utána, ami azután jön, azt el lehet felejteni, valaki másnál biztosítani kell azt az időszakot. Szóval, ez azért, hogy eltűnik egy biztosító, és akkor kockázatviselés nélkül maradnak ügyfelek tízezrei, ez azért eléggé meredek. És ez még - hogy mondjam - a szabályok szerint tönkrement, de hogyha egy egyszerű átalakulásba menti át a vagyont, amit lehet, hogy kiderít majd a vizsgálat, hogy ez korábban megtörtént, csak a kötelezettségek maradnak a bedőlő cégben, hát, az egy igen csúnya és szomorú történet. Úgyhogy van mit szabályozni és védeni ezen a biztosítási területen is a fogyasztókon.

A fentiekén kívül az előterjesztés néhány tartalmi pontosítást, illetve kodifikációs helyesbítést tartalmaz, amelyek közül a legszebb a sarkalatos rendelkezés. A javaslat 65. §-a igényel kétharmados többséget. Ennek az a lényege, hogy a Költségvetési Tanács nem csupán az Alaptörvényben lefektetett előírások szerint, hanem az európai uniós egyenleg-szabályok érvényesülését is vizsgálja, köteles vizsgálni.

Ennek az a szépsége, hogy noha ez egy nagyon erős sarkalatos rendelkezés, csak maga a mi kis Költségvetési Tanácsunk nem olyan sarkalatos, mert három olyan intézményből, személyből áll, amiből legalább kettő nagyon szorosan kötődik a kormányhoz, sőt igazából a harmadik is, tehát a függetlensége egyáltalán nem tekinthető biztosítottnak. Mindenesetre a jogosultsága vagy a kötelezettsége most ki fog terjedni az uniós egyenleg-szabályok érvényesülésének a vizsgálatára is.

A javaslat összefoglaló értékelésem szerint átlátható szervezatként határozza meg a Magyarország külképviseletével, a külképviselet működtetése, üzemeltetése, fenntartása vagy feladatainak ellátása érdekében visszterhes szerződést kötő külföldi szervezetet is, akkor is, ha azok ténylegesen nem azok. Tehát ez a salátatörvényen belül egy ilyen kis érdekesség, hogy megbújik benne egy kicsi kis offshorerozás, hogy mégse legyen annyira ártatlan ez a fogyasztóvédelmi előterjesztés. Az előbbi rendelkezés ráadásul még a javaslat hatálybalépésének napján megkötött szerződésekre is vonatkozik. Tehát kérdés, hogy hogyan kötöttek meg szerződéseket átláthatónak nem minősülő cégekkel, amikor azt mind ez ideig az államháztartásról szóló törvény kategorikusan tiltotta. Tehát csak átlátható szervezetekkel lehetett volna költségvetési szervnek szerződést kötni. Ez most egy kicsit oldódni fog.

Tehát az előterjesztésen belül az uniós irányelvek átültetése, pontosítása támogatható, viszont a javaslat olyan elemeket is tartalmaz, ami alapján úgy tűnik, hogy az eddigi gyakorlat szerint a külképviseletek tekintetében nem tartották be maradéktalanul a hatályos előírásokat, és most így szépen hozzáigazítják az előírásokat a kérdéses gyakorlathoz, nehogy törvénybe ütköző legyen a későbbiekben.

A Magyar Nemzeti Bank felügyeleti hatásköre, úgy tűnik, tovább erősödik. Ugyanakkor a kétharmados többséget igénylő módosítások a gyakorlatban nem jelentenek érdemi változást a Költségvetési Tanácsnak a kormány ellensúlyaként történő működése tekintetében. Ugyanis minden egyes szereplője, illetve kettő szereplője közvetlenül függ a kormánytól, a harmadik szereplője pedig a perszonálunió keretében kihelyezett bizalmi ember a jegybank tekintetében. Úgyhogy ezen a téren jobb lenne valami valódi függetlenséget látni.

Mindezek alapján, ha bizonyos módosítások történnek, akkor a lényeg támogatható, ezek a kis stílik pedig semmiképpen sem. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Általánosságban véve elmondhatjuk, hogy ha a szolgáltatási szektort, ami a mai gazdaságban a legnagyobb szektor, ennek a fejlődési irányát megnézzük, akkor azt láthatjuk, hogy a szolgáltatási szektoron belül sokkal kevésbé jelentkezik az az egy vagy másfél évtizede jelentkező folyamat, hogy a szolgáltatási szektoron belül teljesen új iparágak, szektorok jönnek létre. Sokkal inkább azt láthatjuk, hogy a már meglévő szolgáltatások tekintetében a digitalizáció irányába mozdulnak el, illetve úgynevezett ügyfél-élmény fókuszú szolgáltatási fejlesztéseket hajtanak végre a már meglévő szolgáltatásokon.

Tehát például hogyha megnézzük, jó példája ennek a közösségi közlekedés, ezen belül is például a budapesti közösségi közlekedés. Tehát ami most megvalósult az elmúlt években ott, hogy most már jegyeket lehet venni automatán keresztül, vagy a saját telefonunkról tudjuk megnézni egy buszmegállóban állva, hogy mikor és melyik buszra tudunk felszállni, vagy éppen a megállóban állva van egy tábla, amely mutatja számunkra, hogy hány perc múlva melyik busz érkezik, nos, ezek mind ilyen ügyfél-élmény fókuszú szolgáltatásfejlesztések. És ha megnézzük, hogy a digitalizáció és az ügyfél-élmény fókuszú szolgáltatásfejlesztés melyik szolgáltatási szektorban fejlődött leginkább, akkor eljuthatunk éppen a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz leginkább, de a biztosítási értékesítésekhez is.

Éppen ezért már nagyon is időszerű volt egy európai uniós szabályozás, hiszen azt láthattuk, hogy egyszerűen a digitalizáció, illetve a fintech-fejlesztések egyszerűen lehagyták az európai uniós és értelemszerűen a magyar szabályozást is. Tehát ez az előttünk fekvő uniós irányelv, illetve annak a jogharmonizációja nem tesz mást, mint hogy behozza a digitális világot, hiszen azok már előrébb futottak. Sőt, azt kell látnunk, hogy ez majd további kihívások elé állítja a törvényhozást, hiszen már láthatók azok a fejlesztések, amelyek a digitális, illetve a pénzügyi forgalmi, illetve a pénzügyi szolgáltatási szektorban már megjelennek, itt elég csak például a peer-to-peer bankolásra gondolni, amelyre majd a törvényhozónak valamilyen módon reagálnia kell.

Az nyilvánvaló, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatnak a célja az, hogy egyrészt a fogyasztók pénzügyi tudatosságát erősítse, a fogyasztók pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférését erősítse, és ezáltal hozzájáruljon ahhoz, hogy ezekben a szolgáltatási szektorokban, pénzforgalomban, biztosítási szektorban a díjak csökkenését elősegítse.

Emellett nyilvánvalóan az is célja, hogy azokat a cégeket, amelyeknek eddig a pénzforgalmi szolgálta-

tási piacra nem volt lehetőségük belépni - hiszen mindannyian tudjuk, hogy ezt a piacot alapvetően a klasszikus nagy bankok uralták -, erre a piacra be tudjanak lépni más szolgáltatók is.

(17.40)

Azt gondolom egyébként - zárójelet nyitva -, hogy a magyar IT-piac szempontjából ez kifejezetten üdvözlendő, hiszen éppen ebben az iparágban, tehát a pénzforgalmi szolgáltatások digitalizációjában, illetve a pénzügyi szolgáltatások digitalizációjában, tehát összességében a fintech ágazatban a magyar startupok nagyon előremutatóak, és nagyon sok ígéretes cég van. Tehát azt gondolom, hogy egy támogató szabályozási környezet elfogadása tulajdonképpen segíti nemcsak az Európai Uniót, hanem kifejezetten a Magyarországon erre specializálódó startup cégeket is.

Pontosan milyen szolgáltatásokról beszélünk? Alapvetően két olyan típusú szolgáltatás van, amit korábban, ahogy mondtam, csak bankok végeztek, ez az account information services providers, ami tulajdonképpen arról szól, hogy egy ügyfél banki adatait, tranzakcióit, folyószámla-utalásait elemzi egy központi rendszer, és ennek segítségével az adott felhasználó pénzügyi döntéseit segíti. Ez egy fontos és előremutató szolgáltatás. Nyilvánvalóan az adott felhasználóknak, az állampolgároknak a pénzügyi tudatosságát ez segíti. Ezek a rendszerek egyébként képesek arra, hogy az ügyfél célokat is be tudjon állítani, tehát hogy én 10 év múlva szeretnék egy házat vásárolni, akkor ha ezt beállítom, akkor egyszerűen nem fog engedni egy olyan, számára feleslegesnek megítélt utalásokat, vagy fel fogja hívni a figyelmemet, hogy ha ezeket az utalásokat, költségeket megteszem, akkor egyébként a hosszú távú céloom veszélybe kerül. Szóval, ez nagyon nagy részben segíti egyébként a pénzügyi tudatosságot.

A másik típusú szolgáltatás, ez a payment initiation services providers, amikor a fogyasztói felhatalmazással a fogyasztó helyett annak bankszámlájáról intézi az adott szolgáltató a fizetési megbízásokat, egyébként akár több folyószámlát is összevonva, meghatározva, hogy melyik folyószámláról történjen az utalás.

Ezek fontos szolgáltatások és előremutató, korszerű, az ügyfeleknek gyors és kényelmet adó szolgáltatások, de arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ennek a piacnak a megnyitásával, illetve szabályozásával nem zárul le a törvényhozók számára, illetve a felügyelet számára a történet, hiszen azért lehet hallani olyan piaci híreket is, hogy erre a piacra például olyan óriási IT-szereplők, mint a Facebook vagy a Google akarnak belépni.

És ha belegondolunk abba, hogy milyen személyes adatok összpontosulnak ezeknél a cégeknél, akik ismerik egy adott magánszemély közösségi szokásait, facebookozási szokásait, de egyébként a pénzügyeivel kapcsolatos legfontosabb információkat, akkor

azt gondolom, hogy ez azért új kihívásokat állít elénk.

Fontos része ennek a szabályozásnak - hogy átértek a pénzforgalmi szolgáltatásokról egy szó erejéig a biztosítási értékesítésre -, hogy ennek a törvényjavaslatnak köszönhetően az autósok örülhetnek Magyarországon, hiszen a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződések felmondása és megkötése most már elektronikus úton is lehetővé válik. Erre korábban nem volt lehetőség.

Ezenkívül, mint mondtam, azért itt teljesen új szereplők tudnak belépni e piacra, és ez nyilvánvalóan piaci kockázatot is jelent, ezért nagyon támogatandó az, hogy szerepel az előterjesztésben az, hogy az Európai Bankhatóságnál egy regiszter is lesz, ahova ezeknek az új szolgáltató cégeknek be kell regisztrálniuk. Ez segíti az átláthatóságot, hiszen lehet látni, hogy ezek a cégek az Európai Unió mely tagállamaiban folytatnak ilyen típusú tevékenységet, és csökkentik a velük kapcsolatos kockázatokat. Úgyhogy ez a regiszter egy előremutató rész, arról nem is beszélve, hogy ebbe a regiszterbe a szolgáltatói adatokat a tagállami felügyelet töltik fel, és maga a regiszter validálja ezeket az adatokat.

Az nagyon fontos az ügyfelek szempontjából, fogyasztók szempontjából, hogy ezek az adatok, amelyeket az Európai Bankhatóság számára ebbe a regiszterbe föl kell tölteni, ez publikusan és ingyenesen hozzáférhető lesz. Tehát mielőtt az ember egy ilyen szolgáltatást igénybe vesz, elég egyszerűen és könnyen utána tud annak nézni, hogy az adott szolgáltató megbízható-e, illetve hogy már más tagállamban végzi-e ezt a tevékenységet.

Tehát alapvetően mi az előttünk fekvő törvényjavaslatot előremutatónak, mondom, a magyar fintech startup cégek szempontjából kifejezetten támogatandónak tartjuk. Azt gondolom, hogy a magyar gazdaság számára az egyik kitörési pont éppen ez a szektor, ez az ágazat lehet, és ebben a magyar cégek jól teljesítenek. Ebben a tekintetben, ha a szabályozás végre behozza a digitális világot, az kifejezetten előnyös a magyar vállalkozások számára.

Azonban szeretném föl hívni a kormányzat, illetve a törvényhozás meg a felügyelet figyelmét is, hogy ez azért jelentős kockázatokkal jár, tehát a személyes adatok védelme szempontjából majd résen kell lenni. Még egyszer mondom: most megnyitjuk a lehetőséget, ha elfogadjuk a törvényjavaslatot a pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos piac kinyitására, de egyébként ott kopogtat az ajtón már a pénzügyi szolgáltatások piacának is a teljes digitalizációja. Ebben a tekintetben is majd előre kell lépünk, de ez a jövő problémája.

A Kereszténydemokrata Néppárt az előttünk fekvő javaslatot - még egyszer - előremutatónak tartja, kellő garanciális elemet látunk benne, éppen ezért támogatni fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának

vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatról körülbelül három mondatot kívánok, tudok és szeretnék elmondani, hiszen alapvetően egy implementációs folyamat végén, egy máshol megírt csomag átültetéséről van szó. Tehát hogy itt mi a gyarmaton mit gondolunk erről, ez egy dolog.

Engem sokkal jobban érdekel az, hogy milyen részletszabályokkal tudjuk kiegészíteni ezt a csomagot a magyar ügyfelek, adott esetben leendő károsultak védelme érdekében, pontosabban, hogy az ügyfelek minél kisebb százalékra váljon károsulttá. De azért a csomagról annyit, hogy itt a befektetési fronton is elég kemény átrendeződéseket prognosztizál az, ami előttünk van, hiszen ha csak azt nézzük, hogy Európa alapkezelői, mondjuk, az idei év júliusáig bezárólag több mint 8000 milliárd eurónyi vagyont kezeltek, akkor látszik, hogy e hatalmas vagyontömeg esetében egy minimális, pár ezrelékes változás is tetemes pénzösszegeket tud megmozgatni. És az, hogy létrejönnek a független, aztán függő tanácsadók ennek különböző formai elemeivel együtt, tehát adott esetben a függetlenek csak a befektetőktől lesznek jogosultak majd jutalékot elfogadni, a kibocsátóktól nem, a függők pedig gyakorlatilag ugyanúgy néhány kibocsátó termékeit fogják kiemelt módon reklámozni, terjeszteni, mint az eddigiekben.

Nem tudjuk egyelőre és nem jósolható meg a csomag alapján, hogy az adminisztrációs terhek lesznek-e magasabbak, vagy pedig az a hosszú távú haszon, amivel adott esetben az járhat, hogy a pénzügyi kultúra fejlődik, a lakossági befektetők pénzügyi tudatossága nő. Ezek nagyon sokszor nem is forintosítható vagy eurocentésíthető tényezők, tehát látszik - egyetértek kollégámmal abban -, hogy itt kapukat nyitunk ki, nagyon sok területen egyébként. Sokszor felkészületlenül teszi mindezt Európa. Éppen ezért nekem sokkal jobban tetszene, ha majd hosszú távon a magyar törvényhozás erre úgy reagálna, hogy többlétszolgáltatásokat igényel, mondjuk, alapkezelők vagy lakossági ügyfelek tekintetében, pluszriportokat, tájékoztatókat, elektronikus kimutatásokat.

(17:50)

Tehát egy olyan irányba indulnánk el, amely nemcsak interaktív tenné ezt a rendszert, de a magyar polgárok kitettségét, kiszolgáltatottságát mindenképpen csökkentené.

És azt is látnunk kell, hogy itt a rövid vita során, ami nem is volt vita igazából, azért nagyon fontos kérdések merültek fel. Az alapvető pénzügyi ismeretek oktatása visszatérő mantra, amióta a parlamentben nyolcadik éve itt vagyok, mindig hallottam. Érdemi lépéseket egyedül a Magyar Nemzeti Bank ko-

rábbi vezetésétől láttunk, amelyik megpróbálta legalább a középiskolai oktatásba beszűrni ezen ismeretek egy részét, hozzá kell tennem, hogy álláspontom szerint szinte teljes kudarccal. Tehát el kell döntenem, hogy Magyarországon akarunk-e pénzügyi ismereteket. Én már az alapfokú és a középfokú oktatás részévé tenném. Tehát számomra az indikátor az, most nem nevezem meg a gyorskölcsönöcseget, de annak a reklámjait ne lássam este tízpercenként a tévében, és ne lehessen rábeszélni a magyar embereket arra, hogy nyaralásra 60 hónapos hitelt vegyenek fel abban az esetben, ha ez a nyaralás egyértelműen nem fér bele az ő költségvetésükbe. Tehát még mindig olyan elképesztő piaci túlkapásokat látunk a szolgáltatók részéről, amelyek egyértelmű következmények, szabályozatlansági következmények; és bizony annak a következményei, hogy sokszor az ügyfelek nem is láthatják előre azt, hogy mivel szembesülnek, adott esetben egy gyorskölcsön vagy egy szabad felhasználású kölcsön felvétele esetén.

Én éppen ezért, ha már ott tartottunk, hogy IT-szektor, onnantól kezdeném az egészet, hogy a közoktatás területén belül vagy az erre szakosodott oktatási intézményekben miért tanítanak ma Magyarországon például olyan programnyelveket, amelyeket sehol a világon senki nem használ. Egész egyszerűen az oktatásunk nem követte le ezt a rendszert, miközben 25 ezer informatikus hiányzik csak a magyar piacról. Számomra dermesztő volt az a pár évvel ezelőtti élmény, amikor meghívtak egy ezzel kapcsolatos konferenciára. Őszintén szólva, azért mentem el, hogy tanuljak, tehát mint a szivacs, magamba szívjam a tudást, és a nálam okosabbaktól megtudjam, hogy Magyarországon ezt a munkaerőhiányt hogyan lehet orvosolni. A vállalatvezetők részéről az egyik fő elképzelés az volt, hogy hozzunk ide Dél-Amerikából nagyon sok hallgatót, Magyarország dotálja vagy fizesse ki az ő tanulmányaik árát, és reménykedjünk abban, hogy minél többen hosszú távú szerződést kötnek, és itt maradnak Magyarországon dolgozni. Nos, ez az az út, ami tökéletesen elfogadhatatlan, és nagyon bízom benne, hogy a parlament többsége számára a hasonló munkaerőimport még akkor is elfogadhatatlan, ha a Fidesz-kormány új törvényeinek egy része papíron lehetővé is tenné. De azt kell mondjuk, hogy ez nem lehet egy követendő út.

Tehát Magyarországról hiányzik 25 ezer, a szektorban dolgozó ember, olyan, aki ott is dolgozhatna. Az oktatási rendszerünket nem állítottuk át annak érdekében, hogy ezt a vákuumot megszüntessük, tehát itt haladéktalan feladatok mutatkoznak. Elfogadhatjuk mi az uniós irányelveket, de vannak olyan területek, ahol egyébként a stafétát hordozójától függetlenül be kellene avatkozni, a mostani ellenzék és a jövőbeni kormányzó pártok érdekében is, különben kezelhetetlenné válik több nemzetgazdasági szektor.

Éppen ezért, összefoglalva, egy átfogó és integrált, összehasonlító rendszerre nagyon nagy szükség

lenne, amely az ügyfelek számára lehetővé teszi a különböző konstrukciók, a különböző termékek érdemi és objektív összehasonlítását. Ez a magyar piacon egyébként alternatív módon vagy kiegészítő módon is kidolgozható magyar ügyfelek számára, ez magyar kormányzati hatáskör is lehet. A Magyar Országgyűlés hozhat olyan törvényeket, amelyek lehetővé teszik ezt, hogy ne a különböző bankmonitor-oldalokon kelljen nekünk szörfölgétni, és aztán arra tippelni, hogy az adott portál mögött éppen melyik bank vagy melyik pénzügyi szolgáltató emberei állnak, hiszen ez nagyon sokszor bebizonyosodott, általában utólag bizonyosodott be. Nem hiszem, hogy pár milliárd forintnál többbe kerülne Magyarországnak egy ilyen integrált összehasonlító rendszer tető alá hozása. Tehát úgy gondolom, hogy ezt a feladatot sem lenne szabad megspórolni.

Amellett, hogy bár kapukat nyitunk ki, a leendő kockázatok kezelése mellett abszolút támogatható az a csomag, amelyik előttünk van, főleg akkor, ha a befektető polgárok, ügyfelek érdekében tud némi hatást kifejteni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Ismételt felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Hadházy Sándor képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! A vezérszónoki felszólalásom során csak és kizárólag azokkal a kérdésekkel kívánom foglalkozni, amelyek a jelen előttünk fekvő javaslatokkal kapcsolatosak. Meg kell hogy ismételjem, hogy nagyon fontos kérdéssről van szó, és üdvözlöm ezeket a változásokat. Azonban az általános vita adta lehetőséggel élve, de nem visszaélve, szeretnék rávilágítani olyan kérdésekre is, amelyekkel jelen előterjesztés nem foglalkozik. Nem az a szándékom, hogy most ebben a tárgyban vitát kezdeményezzek, hanem szeretném felhívni egy vagy sok problémára a figyelmet.

Nem csupán pénzforgalmi területen jelentkezik, hanem a biztosítás területén jelentkezik az a probléma, amiről beszélni kívánok. A biztosítások körében van egy olyan terület, amely törvényi kötelezettséget ró az állampolgárra vagy pedig valamilyen gazdasági szereplőre. Ezt nevezzük úgy, hogy felelősségbiztosítás, ez azt jelenti, hogy kötelező megkötnie az illetőnek a biztosítását.

Ez a lakosság körében elsősorban a gépjármű-felelősségbiztosítás körét érinti, és itt a kárfelvétel, kárrendezés kérdésköre meggyőződésem szerint nem megfelelő. Egyrészt rendkívül sok időbe telik az, amíg a biztosító nyilatkozik arról, hogy a felelősséget elismeri-e, illetve a kár enyhítésében vagy a kár viselésében felelősséget vállal. Ez az idő nagyon sok esetben komoly károkat okoz a kárt szenvedőnek.

Mindenképpen jó volna felgyorsítani és megfelelő határidők közé szorítani a biztosítótársaságokat a tekintetben, hogy ezeket a döntéseket, ezeket a nyilatkozatokat záros határidőn belül megtegyék.

A másik egy rendkívül érdekes probléma, amire szeretném felhívni a figyelmet, mégpedig arra, hogy például a kötelező gépkocsi-biztosítás arról szól, hogy ha valaki másnak kárt okoz, akkor a biztosító ezt a kárt helyette megtéríti. Azonban a magyar gyakorlat azt mutatja, hogy abban az esetben, ha egy gépjármű karambolozik és a karosszéria javítását is meg kell oldani, akkor a biztosító avulást kér a kár szenvedőjétől, aki egyébiránt teljesen vétlen, mert a felelősségbiztosítás keretében kívánja ezt rendezni, és ezt az avulást neki saját zsebből kell megfizetnie. Ha az életre próbáljuk meg ezt rávetíteni, és valaki azt mondja, hogy én kiviszem az autópiacon az autót, és elmondom a potenciális vevőnek, hogy azért kerül, mondjuk, 500 ezer forinttal többbe ez az autó, mint egyébként amennyi a piaci értéke lenne, mert új karosszériaelem került beépítésre, akkor ez nyilvánvalóan derültséget vált ki a vevőjelölt oldaláról. Tehát ilyen formában ez egy abszurd tétel, hogy egy roncsolt, de megjavított autó a biztosító szerint elméletileg többet érne.

Tehát ilyen értelemben a fogyasztóvédelem területén, azt gondolnám, hogy tovább kellene még gondolkodnunk, és ezeket az anomáliákat mielőbb meg kellene szüntetni. A jövőre vonatkozóan ebben kérném tisztelettel a segítségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak ismételt felszólalásra jelentkezett a KDNP-frakcióból Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem akarom a magunk idejét rabolni, csak néhány reflexiót engedjenek meg nekem is.

Z. Kárpát képviselőtársam említette azt a hitelezési gyakorlatot, illetve azokat a reklámokat, amiből könnyen beazonosíthatjuk, hogy pontosan kiről beszélt. Abban szerintem egyetértünk, hogy ezek valóban felháborítóak.

Azt szeretném mondani, amire utaltam is, hogy nemcsak a pénzforgalmi szolgáltatások tekintetében, hanem az egyéb pénzügyi szolgáltatások tekintetében is kopogtat a fintech szektor az ajtón. Azt gondolom, hogy éppen az ilyen piaci magatartás letörésére lehet egyébként alkalmas, ha ezeket a fintech cégeket beengedjük. Tehát például az ön által is említett piaci magatartásért annak a cégnek a tevékenységét, amelyiknek a reklámjait tízpercenként látja, meg tudja szüntetni például az, ha a peer-to-peer bankolás, ami Kínában már egy százmilliárd dolláros piac, tehát aki rendelkezik megtakarítással, a hiteladóst, illetve a hitelfeltevőt egy online rendszeren keresztül összeköti.

Ezzel lényegében a piaci szakértők szerint több mint a felére csökkenthető a hitel kamata. Például az

ilyen magatartást tanúsító szolgáltatók egyszerűen el fognak tűnni a piacról. Tehát egyik oldalról az a digitális forradalom, amit a pénzügyi piacon látunk, az ebből a szempontból jó, hiszen az árakat egyértelműen le fogja törni, és az ilyen típusú magatartással a piacon levő vállalkozásokat el fogja tüntetni a piacról.

(18.00)

Ugyanakkor még egyszer szeretném arra mindannyiunk figyelmét fölhívni, hogy ezeknek a kapuknak a megnyitásával számos problémával is szembe kell nézzünk. Azért érdemes kimondani itt a Magyar Országgyűlésben, hogy ezeknek a pénzforgalmi és pénzügyi szolgáltatóknak, akik alapvetően ebben a fintechben tevékenykednek, a legnagyobb része amerikai vállalkozás, és olyan amerikai vállalkozás, még egyszer mondom, amelyek gigavállalkozásnak tekinthetők. Tehát például az általam említett pénzforgalmi szolgáltatások tekintetében szinte megerősített piaci pletyka, hogy a Facebook is be akar lépni.

Eppen ezért szerintem nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy az adatok védelmére megfelelő figyelmet kell fordítanunk nekünk, törvényhozóknak, de mondom, a felügyeletnek is. Hiszen nem megengedhető az, hogy különböző típusú személyes adatokat tartalmazó adatbázisokat össze tudjanak kötni nagy IT-vállalkozások, akik a közösségi piacon is ott vannak, meg egyébként a pénzügyi szolgáltatási vagy a pénzforgalmi piacon is ott vannak. Hiszen így olyan személyes adatok birtokába kerülhetnek, ami azt gondolom, hogy teljesen egyértelmű, hogy nemzetbiztonsági kockázatot jelenthet.

Még egyszer mondom, ez csak a jövő kérdése, de fontos, hogy erre mindannyian figyelemmel legyünk, és majd ebben a tekintetben térjünk vissza és nézzük meg, hogy ezek a jogszabályok, ezek a szabályok milyen hatást váltottak ki a piacon, illetve a fogyasztók körében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Z. Kárpát Dániel képviselő úr reagál, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egyetlen gondolatot szeretnék a kormányzó többség figyelmébe ajánlani. Való igaz: a különböző, digitális szférában működő cégek, gazdálkodási formák beengedése csökkentheti a pénzügyi visszaélések számát azon emberek körében, akik a digitális dimenzióban mozognak. Ugyanakkor szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy még harminc évig hitelfelvételre lesznek képesek azok a magyar társadalmi csoportok és korosztályok, akik szokásaiknál vagy éppen életkoruknál fogva egyáltalán nem internethasználók, várhatóan már nem is lesznek azok. Nekünk együttesen kutya kötelességünk őket megvédeni mindenféle pénzügyi visszaéléssel szemben. Tehát a nem feltétlenül netes szfé-

rában mozgó pénzügyi hiénák kezéből egész egyszerűen ki kell csavarnunk a fegyvert. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Hornung Ágnes államtitkár asszonyt, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon! Ön a szó.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Igyekszem minden felvetett kérdésre válaszolni, de egy picit hátrébb lépve szeretném azzal kezdeni: arról beszélünk és önök is arról beszéltek, hogy a fejlődés mindenhova elér. Ez így van, ha különböző összehasonlításokat nézünk, akkor Amerikában, amit említettek, illetve Kínában ez az úgynevezett fintech fejlődés tényleg sokkal nagyobb volumenű, mint Európában. Az Európai Unió egészében ez szinte meg sem jelenik, nagyjából Nagy-Britannia az, ahol ilyen fintech fejlődésről be lehet számolni a pénzügyi szektorban. Ettől függetlenül Európa is ennek az előszobájában áll, tehát nekünk mint európai szabályozóknak meg kell teremteni azt a lehetőséget, hogy ugyanúgy, mint Amerikában vagy mint Kínában, az európai pénzügyi piacon szereplő szolgáltatók is megfelelő és egyenlő feltételekkel vegyenek részt ebben a szektorban. Tehát teljesen egyetértek azokkal a nézetekkel, akik azt mondják, hogy nekünk fel kell venni a versenyt, Európa egészének fel kell venni a versenyt a különböző földrészekén látható fintech szolgáltatók fejlődésével, és ennek meg kell teremteni a normális szabályozási alapjait. Ezt tette az Európai Unió első lépésben ezen irányelv, a PSD2 irányelv átültetésével.

Ez az irányelv megteremtette a lehetőséget, hogy arra a banki piacra, amit eddig nagyon szűkkörűen, zártan és szigorú szabályok mellett működtettünk, ezek a fintech cégek is belépjenek. Azért emeltem ki, hogy szigorú szabályok mellett és működő bankok, hiszen nagyon nehéz megteremtetni azt az egyensúlyt, hogy a túlterhelt bankok mellett ezek a robbanásszerű fejlődés előtt álló fintech cégek hogyan vehetik föl a versenyt, hogyan lehetnek ugyanolyan feltétellel a piacon. Egyrészt engedni kell, hogy verseny legyen a két szektor között, a bankszektor meg a fintech között, de ahogy önök is ezt kiemelték, ez a verseny nem jelentheti azt, hogy bármelyik szektor, de leginkább a lakosság ennek kárát szenvedje. Tehát ahogy ezt önök is kiemelték, a fogyasztóvédelmet is kiemelten kell erősíteni amellel, hogy a megfelelő versenyfeltételeket megteremtjük a piacon.

Ez a szabályozás most még gyerekcipőben jár. Az Európai Unió is próbálja felvenni a ritmust ezzel a fejlődéssel. Mi, magyarok is próbáljuk felvenni a ritmust ezzel a fejlődéssel. Annyi a nehézség, hogy

nekünk mint nemzeti jogalkotónak meg van kötve a kezünk, hiszen az Európai Unió szabályrendszerét kell átvenni. Tehát jelenleg azt tudjuk csinálni, hogy ezeken a bizottsági üléseken megfelelően képviseljük az önök által is elmondottakat, és ezeket megfelelően becsatornázzuk. Ez az egyik fele.

A másik fele a nemzeti szabályozás, hogy milyen egyéb mögöttes szabályokat lehet kialakítani. Természetesen a Nemzeti Bankkal ebben a kérdésben egyeztetünk, és próbáljuk a fogyasztóvédelmet a lehető legszélesebb alapokra helyezni. Ez a második pillér, amivel ezt az úgynevezett védelmi vonalat szeretnénk megadni majd a magyar lakosságnak.

A harmadik pedig, amiről már többször több konferencián volt szó, elkészítettünk a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről egy átfogó pénzügyi stratégiai törvénycsomagot, amiben szeretnénk pontosan azt elérni, hogy a magyar lakosság egésze tényleg pénzügyileg tudatos felhasználó legyen. Ha ez megtörténik, akkor már a fogyasztóvédelmi rendelkezéseknek is sokkal könnyebb dolga van, hiszen tudatos fogyasztókkal állunk szemben, tudjuk, hogy ők mire képesek úgymond, tehát a jogszabályokat megfelelően fogják tudni értelmezni.

Ez egy átfogó stratégia, tehát hosszú távon várunk ettől eredményt. Ezt be kell építeni az oktatási rendszerbe, természetesen ennek még alakul a folyamata, viszont várjuk, hogy ez a közeljövőben majd a kormány elé kerül, és bízom abban, hogy ezt követően ezek az önök által is említett ötletek ténylegesen a gyakorlatba majd bele fognak tudni kerülni, ennek része lesz számos egyeztetési fórum.

Tehát örömmel vettem ezeket az ötleteket, amelyek itt is felmerültek, hiszen ez közös érdekünk, ahogy önök is mondták, hogy a magyar lakosság tényleg pénzügyileg tudatos legyen, és azokat a veszélyeket, amit ez az egyébként előttünk álló és megállíthatatlan fejlődés jelent, mindenki tudatosan kezelje a jövőben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! A-módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

(18.10)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Eltántoríthatatlan vagyok a devizahitelek, hitelkárosultak kálváriájának megosztása tekintetében. Ennek részletei ugyanis nemcsak hogy kijózanító, de üzenetértékkel bírnak minden honfitársunk számára a tekintetben, hogy bárki járhat így

egyetlen olyan, hibásnak még nem is mindig nevezhető pénzügyi döntés meghozatalát követően, amelyet követően azt látjuk, hogy ha ki vagyunk szolgáltatva annak a nagyon szofisztikált, nagyon finomhangolt rendszernek, amit bankok, pénzügyi cégek, állami felügyeleti hiányosságok és kormányzati hibák öveznek, akkor bizony hatalmas bajba kerülhetünk.

A múlt héten éppen egy olyan család kálváriáját kellett a világhálón keresztül és a tévéadásokban is végignézni, ahol egy lényegileg 5 milliósként indult tartozásból egy több mint 30 milliós követelés következett. Számítalan eljárási hibától hemzsegett mindez, számítalan jelzést adott le nemcsak maga az érintett család, hanem a segítségükre sietők is a tekintetben, hogy itt valami nincs rendben, végül mégsem érkezett meg a segítség, sem az állami felügyelet, sem a kormányzati szervek, sem pedig a bíróság részéről. Elmondhatjuk tehát, hogy hatalmas rések tátonganak a talán már nem is feltétlenül létező szociális védőhálón, és bizony tízezrek esnek ki a hálón található lyukakon. Tízezrek esnek abba a szakadékba, amelybe nem feltétlenül kellett volna, hiszen azt látjuk, hogy rendszerszerű megoldás a probléma tekintetében nem következett be, nem került kidolgozásra, jelen pillanatban pedig hatalmas veszély leselkedik arra a hat számjegyű embertömegre - honfitársainkról van szó, nem csak számokról -, akik esetében akut problémaként merül fel, hogy nem képesek törleszteni azt a tartozást és azokat a részleteket, amelyeknek a jogalapjai is sok esetben megkérdőjelezhetőek, és bizony azt látjuk, hogy olyan végrehajtói túlkapások, olyan rendszerszerű bajok övezik ezt az egész folyamatot, amelyek nélkül ezen emberek sorsa az esetek döntő többségében rendezhető lenne.

Éppen ezért a Jobbik nevében benyújtottuk azt a javaslatot, amely egyértelműen azt célozza meg, hogy a 33 és főleg az 50 százalékos végrehajtói letiltásokkal ne lehessen célba venni az érintettek, a károsultak létminimumhoz szükséges bevételeit. Jelesül azon alacsony nyugdíjakra gondolunk, amelyek esetében ezek a letiltások szintén foganatosíthatók. Rendszerszerű problémának érezzük, hogy nem a jobb módú vagy nagyobb bevétellel rendelkező honfitársainkat sújtják jogos vagy illetéktelen terhekkel, hanem jellemző módon azokat lehetetlenítik el, akik egész egyszerűen képtelenek kitermelni még az alapvető, a létfenntartáshoz szükséges cikkek beszerzésére való is.

Éppen ezért a javaslatunk eredménye mindenképpen az volna, hogy számos család megúszhatná a kilakoltatást, olyan élethelyzetbe tudna kerülni, ahol egy új tárgyalási folyamat révén a valós, de szeretném hangsúlyozni, hogy csak a valós és létező terheit törleszteni tudná, ami pedig ezenfelül áll, az álláspontunk szerint nem lehet rajtuk számonkérhető. A hosszú távú megoldást természetesen egy új elszámolási törvény fogja majd elhozni, amely a hitelek felvételkori árfolyamon történő forintosításából kell

hogyan kiinduljon. És akkor még nem beszéltünk a hitelkárosultakat megillető kártérítésről, hiszen muszáj védő kezdet nyújtani azon családok felé, akiket már kilakoltattak, a családot szétverték, adott esetben külföldre kényszerült egyik vagy másik családtag, hogy az ottani magasabb bérből fizesse az itteni törlesztőrészletet. Esetükben a Magyar Nemzeti Banknál felhalmozódott átváltási többletet szeretnénk felhasználni arra, hogy mindezt egy kártérítési alapba csatornázva helyzetbe tudjuk hozni a legnehezebb helyzetben lévőket is.

Magyarország nem feledkezhet meg egyetlen állampolgáráról sem e tekintetben. Viszont az egészen biztos, hogy amíg mi ellenzékben vagyunk, hathatós fellépést ígérő módon a legerősebben arra kell felszólítanunk a kormányzatot, hogy haladéktalanul rendelje el a kilakoltatási moratóriumot, egészen az országgyűlési választásokig, hiszen látható, hogy a Fidesz-KDNP nem tudta, nem akarta ezt a problémát rendezni. Nem véletlen, hogy ezen napirend

utáni felszólalásomra sem fogok választ kapni, hiszen nem ül az üléssteremben olyasvalaki, aki fizikailag válaszolni tudna. Kormánypárti képviselőt nem látok jelen pillanatban, csak az elnöki és a jegyzői székben, de el kell mondjuk, hogy ezek a kérdések hosszú távon nem maradhatnak megválaszolatlanul, hiszen Magyarország legdurvább e századi társadalmi, pénzügyi, szociológiai katasztrófájáról beszélünk. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás végére értünk. Megköszönöm egész napi munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja munkáját. Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek nyugodalmas jó éjszakát kívánok, szerencsés hazatérést! Köszönöm szépen.

(Az ülésnap 18 óra 15 perckor ért véget.)

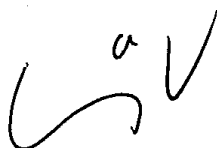
Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)